

ÚZEMNÍ PLÁN MĚSTA ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Pořizovatel/klient:

Město Ústí nad Orlicí

zastoupené ve věcech smlouvy Jiřím Čepelkou,
starostou města,
ve věcech technických Ing. Milenou Jakeschovou,
vedoucí odboru regionálního rozvoje MěÚ
poštovní adresa: Sychrova 16, 562 24 Ústí nad Orlicí
IČO: 279 676
tel.: 465 514 111, fax.: 465 514 235
e-mail: jakeschova@muuo.cz

Zpracovatel/architekt:

Roman Koucký architektonická kancelář s.r.o.,

zastoupená ve věcech smlouvy i ve věcech technických:
Ing.arch. Romanem Kouckým (ČKA 00075) nebo
Šárkou Malou, jednateli společnosti
sídlo: Belgická 23, 12003 Praha 2
poštovní adresa: Bruselská 13, 12003 Praha 2
IČO: 25702271, DIČ: CZ25702271
tel.: 222 515 754, fax.: 222 514 745
e-mail: email@koucky-arch.cz
Autorský tým: Ing.arch. Roman Koucký, Šárka Malá,
Ing.akad.arch. Libor Kábrt, Ing.arch. Lucie Faturíková,
Ing.arch. Edita Lisecová, , Ing.arch. Petr Štěpánek
Ing.arch. Alexandra Prymusová, Ing.arch. Martina Portyková, ,
Zuzana Helclová

&

Přírodní podmínky, krajina a krajinná infrastruktura:

RNDr. Martin Kubeš
(odb. zp. ÚSES ev. č. 015/92/8-P)
Závist 1159, Zbraslav, 156 00 Praha 5
tel: 244 402 740, e-mail: kubesma@seznam.cz

Dopravní infrastruktura:

Projektový dopravní atelier VIA, Ing. Jan Špilar
Bruselská 14, 120 03 Praha2
tel: 222 522 694, e-mail: atelier.via@volny.cz

Technická infrastruktura:

Atelier městského inženýrství, Ing. Petr Hrdlička
Velká Dominikánská 19, 412 01 Litoměřice
tel: 416 736 954, e-mail: petrhrdlickalt@iol.cz

Textová část má celkem:stran včetně tabulek

Datum odevzdání: říjen 2006

Výtisk číslo:

ÚZEMNÍ PLÁN MĚSTA ÚSTÍ NAD ORLICÍ1

Město Ústí nad Orlicí.....	1
Roman Koucký architektonická kancelář s.r.o.,	1

DŮVODOVÁ ZPRÁVA – NÁVOD K POUŽITÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU.....6

Postup zpracování	6
Úvod (d)ůvodu	8
Duch plánu.....	8

STRUKTURA PLÁNU9

JEDNOTLIVÉ KAPITOLY PLÁNU.....10

(Vstupy).....	10
000_ Základní údaje, širší vztahy	10
(PLOCHY).....	10
100_ Krajina (přírodní podmínky).....	10
200_ Město (historické podmínky)	11
300_ Funkce a její rozhraní – Hranice zastavitelného území	11
400_ Rozvojový potenciál a Veřejně prospěšné stavby.....	11
(TOKY)	12
500_ Krajinná infrastruktura (cesty zvířat)	12
600_ Dopravní infrastruktura (cesty lidí a zboží).....	12
700_ Technická infrastruktura (cesty médií a informací)	13
800_ Ekonomická infrastruktura a (priority postupných kroků)	13
(výstupy – hlavní výkresy)	13
900_ Limity v území a Hlavní (operační) plán	13
Forma zpracování územního plánu města Ústí nad Orlicí	14
Seznam tištěných výkresů územního plánu města Ú.n.O.:.....	14

000 ZÁKLADNÍ ÚDAJE, ŠIRŠÍ VZTAHY15

Pořizovatel a zpracovatel	15
Použité podklady	15
Řešené území	15
Návrhové období:.....	15
Návrh lhůt aktualizace.....	15
Širší vztahy	16
Zájmové území města a vazby na sousední obce	16
Zhodnocení vztahu k dříve zpracované ÚPD	16
Soulad s ÚP VÚC Pardubického kraje	16

100 KRAJINA, PŘÍRODNÍ PODMÍNKY [NEZASTAVITELNÉ ÚZEMÍ]...17

Obecné zásady „využití“ nezastavitelného území města	17
Přírodní podmínky.....	17
Urbanizované území.....	19
Volná krajina	22
Vodní režim v území.....	23
Ochrana před povodněmi.....	24
Chráněné části přírody a krajiny	25
Chráněná území.....	25
Chráněné stromy.....	27
Vyhlášené památné stromy na území města:	28
Les	29
Vymezení nezastavitelných území v zastavitelných lokalitách	32
Městské parky	32
Parky bez omezení vstupu	33
Parky s omezením vstupu	36
Hřbitovy	37
Lesoparky (parkové lesy)	38
Charakter krajiny – Parky ve volné krajině.....	39
Lesy	40
Lesy příměstské a rekreační	40
Parky ve volné zástavbě	41
Ostatní vysoká zeleň ve městě	41
Ochrana dřevin	41
Stromořadí (aleje).....	42
Památné stromy	42
Další významné dřeviny či skupiny dřevin	42
Vyhodnocení vlivu Konceptu územního plánu na životní prostředí	43

Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkcí lesa	43
Předpokládané důsledky na zemědělský půdní fond	43
Zábor zemědělského půdního fondu celkem: 152,62 ha	47
Předpokládané důsledky na pozemky určené k plnění funkcí lesa	48

200 MĚSTO, HISTORICKÉ PODMÍNKY [ZASTAVITELNÉ ÚZEMÍ]49

Obecné zásady „využití“ zastavitelného území města	49
Charakter území	49
Stabilizovaná území	49
Struktura zástavby (hustota zastavění)	50
Městské lokality	50
Venkovské lokality	50
Krajinné lokality	50
Vývoj struktury zastavění	50
Památková ochrana	51
Seznam nemovitých kulturních památek	51
Historické podmínky – památková ochrana	51
Památkové zóny	52
Rozvoj struktury města Ústí nad Orlicí (urbanistická kompozice)	52

300 FUNKCE V ÚZEMÍ, HRANICE ZASTAVITELNÉHO ÚZEMÍ A LOKALITY54

(urbanistické) Zásady utváření území	54
Obecné regulativy	54
Základní dělení urbanistických funkcí	55
Vymezení funkcí v kruhu	55
Jednotlivé charakteristické funkce	56
Funkce jako maximální zátěž území	56
Funkce jako popis ploch řešeného území	58

HRANICE ZASTAVITELNÉHO ÚZEMÍ..... 58

Současně zastavěné území obce	58
Hranice zastavitelného území	59
Rozhraní	59

LOKALITY60

Lokality a jejich hranice	60
Typy lokalit	60
Číslování lokalit	61
Zastavitelné lokality	61
Nezastavitelné lokality – rekreačního charakteru	62
Nezastavitelné lokality – krajinného charakteru	62
Podmínky rozhodování v území (označeném jako nezastavitelné, jehož některé části však jsou již zastavěny)	63

400 ROZVOJOVÝ POTENCIÁL..... 64

Rozvojová a transformační území	64
Regulační podmínky a definování veřejných prostranství pro jednotlivé části území (pro jednotlivé R a T plochy)	64

VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY, OPATŘENÍ A PLOCHY SE ZVLÁŠTNÍM REŽIMEM65

Veřejně prospěšné stavby (VPS)	65
Koridory VPS v územním plánu a režim na těchto plochách	66
Zmenšení koridoru VPS – cesta k přesnému definování veřejných prostranství	66

500 KRAJINNÁ INFRASTRUKTURA ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY.....68

ÚSES v ÚPD	69
Vstupní údaje	69
Postup řešení	70

Koordinace návazností vymezení ÚSES	71
Stručný popis ÚSES.....	72
Minimální prostorové parametry	74
Návrh regulativů (závazná část)	74

600 DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA.....76

Širší vztahy	76
Silniční síť.....	76
Železniční síť.....	77
Vodní doprava	78
Letecká doprava	78
Závazná část.....	78
Komunikační síť	78
Královéhradecká, Moravská.....	78
Silnice II/315	79
Silnice II/360	81
Silnice II/360	82
Železnice	82
Směrná část.....	83
Komunikační síť	83
Silnice I/14.....	83
Místní komunikační síť	84
Sběrné komunikace.....	84
Obslužné komunikace.....	84
Napojení ostatních rozvojových ploch a vztah k VPS	86
Nemotoristická doprava	88
Doprava v klidu.....	89

700 TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA90

Důvodová zpráva.....	90
závazná část	90
Směrná část (po jednotlivých sítích/lokalitách)	90
Zásobování pitnou vodou.....	90
Zdroje pitné vody.....	90
Vodovodní síť.....	93
Koncepce řešení	96
Kanalizace.....	96
Čištění odpadních vod	98
Základní vstupní parametry ČOV	99
Koncepce řešení	99
Posouzení souladu územního plánu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací PaK	101
Zásobování teplem.....	101
Koncepce řešení	102
Zásobování plynem.....	103
Koncepce řešení	103
Zásobování elektrickou energií	105
Koncepce řešení	105
Spoje.....	107
Telekomunikace	107
Radiokomunikace	107
popis lokalit, Obslužení rozvojových ploch, systémy technické infrastruktury.....	108

ODPADY123

Zařízení k nakládání s odpady	124
Zařízení ke sběru a shromažďování odpadů:	124
Zařízení k využívání a odstraňování odpadů:	124

800 EKONOMICKÁ INFRASTRUKTURA (CESTY FINANČÍ A PRIORITY POSTUPNÝCH KROKŮ).....125

Hodnocení rozvojového potenciálu rozvojových a transformačních ploch.....	125
Doporučení vzhledem k financování	125
Priority a možné kroky (harmonogram)	126
Plán ohnisek rozvoje	127
Jednotlivé programy: (zcela bez nároku na úplnost)	127

900 LIMITY V ÚZEMÍ A PROBLÉMOVÝ VÝKRES129

Limity v území, jinde neuvedené	129
Operační plán	129
Kniha krycích listů (Detailní popis jednotlivých lokalit).....	129

Doložka civilní ochrany dle §20 vyhl. č. 380/2002 Sb.	130
Požadavky zahrnuté do schváleného Souborného stanoviska (07-02-2006).....	131
Hygienické podmínky v prostředí.....	132
Znečištění ovzduší	132
Hluk	134

DŮVODOVÁ ZPRÁVA – NÁVOD K POUŽITÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU

Postup zpracování

Zastupitelstvo města Ústí nad Orlicí rozhodlo na svém zasedání dne 17-06-2003 usnesením č.190/2003 o pořízení nového územního plánu.

Zpracování Územního plánu pro město Ústí nad Orlicí bylo zadáno na základě výběrového řízení z podzimu roku 2003 ukončeného oznámením o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 05-01-2004 a **začalo po podpisu smlouvy 28-04-2004.**

První ucelenou částí, která byla předložena k připomínkám a projednání byla „druhá fáze“ zpracování Územního plánu:

Průzkumy a rozbor, které byly odevzdány **18-10-2004**. Po zpracování Návrhu zadání územního plánu bylo zahájeno jeho projednávání.

Projednávání bylo oznámeno veřejnou vyhláškou o vystavení zadání územního plánu města Ústí nad Orlicí k veřejnému nahlédnutí po stanovenou dobu 30 dnů na Městském úřadě Ústí nad Orlicí, odbor regionálního rozvoje. Veřejná vyhláška o vystavení a projednání Návrhu zadání územního plánu Ústí nad Orlicí byla vyvěšena dne 01-12-2004 a sejmuta 30-12-2004. Oznámení o vystavení a projednání zadání bylo doručeno DOSS dle doručenek uložených ve spisu.

Po vyhodnocení stanovisek DOSS, námitek a připomínek požádal pořizovatel dne 28-01-2005 o stanovisko NOÚP (Krajský úřad Pardubického kraje, odbor strategického rozvoje kraje, oddělení územního plánování a stavebního řádu). Stanovisko bylo vydáno 03-02-2005 pod čj.KrÚ 20377/2004 OSRK OUPSR.

Zadání tím bylo, v souladu s ustanovením § 20 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, ustanovením § 11 a přílohy č. 1/II vyhlášky č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci projednáno a bylo schváleno zastupitelstvem města dne 15-02-2005 pod číslem usnesení 495/2005.

Zpracování Konceptu územního plánu začalo 01-03-2005.

Vzhledem k požadavku na „Posouzení vlivu koncepce na životní prostředí“ a také paralelním projednáváním a zpracováváním dílčích dokumentací na přemostění Tiché Orlice a napojení ŽST ÚnO Hl.n., bylo zpracování prodlouženo.

Vzhledem k tomu, že v průběhu zpracování konceptu bylo zjištěno, že v území nejsou předpokládány stavby podléhající posouzení vlivu koncepce na životní prostředí, vyvolal pořizovatel jednání na KrÚ OŽP uskutečněné dne 18-07-2005, na kterém byl dohodnut další postup. Dopisem ze dne 03-08-2005 pod čj. OŽPZ/16137/05/PP bylo od požadavku zpracování posouzení upuštěno.

Na základě tohoto zjištění a po dohodě mezi pořizovatelem a zpracovatelem bylo stanoveno, že Koncept bude odevzdán 31-08-2005.

Projednání konceptu územního plánu začalo 07-09-2005. Koncept byl vystaven k veřejnému nahlédnutí po dobu 30 dnů, tj. od 19-09-2005 do 18-10-2005, Oznámení bylo vyvěšeno na úřední desce od 19-9-2005 do 18-10-2005. Projednání se uskutečnilo dne 18-10-2005 na jednání zastupitelstva města.

Souborné stanovisko bylo schváleno Zastupitelstvem města Ústí nad Orlicí dne 07-02-2006 pod

č.usn.709,710/2006

Zpracování Návrhu územního plánu bylo započato po předání schváleného Souborného stanoviska 15-02-2006.

Do návrhu jsou zpracovány veškeré požadavky přesně podle Souborného stanoviska a do dopravní části byly z části také zpracovány výstupy z dokumentace „Dopravní studie centra Ústí nad Orlicí, 15-12-2005“.

Návrh byl odevzdán ke dni 12-05-2006.

Na základě oznámení o vystavení a projednání návrhu ze dne 25.05.2006 obdržel pořizovatel ve stanoveném termínu stanoviska orgánů státní správy, a dalších subjektů.

Územní plán byl zpracován na základě schváleno 28. usnesení Zastupitelstva města Ústí nad Orlicí ze dne 09.10.2006 jako 846/2006 - ZM. Stanovisko NOÚP vydal Odbor strategického rozvoje Pardubického kraje dne 3.10.2006 pod č.j. KrÚ 42937/2006 OSRK OUP.

Úvod (d)úvodu

Územní plán města Ústí nad Orlicí je formálně i věcně zpracován a je postupně projednáván a schvalován tak,

- aby byly v co možná největší míře zohledněny zájmy většiny občanů i dalších zainteresovaných subjektů a aby bylo možné dosažení dohody s dotčenými orgány státní správy a se sousedními obcemi,
- aby byl celý územní plán co nejjednodušší pochopitelný a byl přehledným podkladem pro rozhodování v území,
- aby jednoznačně a pokud možno bez překážek umožnil výstavbu v zastavitelném území a stanovil proceduru, jakou je možné, při splnění příslušných podmínek, dosáhnout zastavění i v územích obecně nezastavitelných,

a zejména aby byl

- skutečnou vizí prosperujícího a vyhledávaného rezidenčního města v krásné krajině s dostatkem pracovních příležitostí,
- dokumentem, ve svém celku, spíše iniciačním, než restriktivním,
- a důstojným dokumentem počátku jedenadvacátého století, který je čitelný minimálně v Evropském měřítku.

Duch plánu

Územní plán je proces. Koncept i Návrh územního plánu, jsou pouze jednotlivé fáze zpracování. Proto některé informace, které jsou potřebné pro vypracování a projednání územního plánu, ale které nejsou bezprostředně potřebné pro jeho praktické používání, je nutné zpětně hledat v dokumentaci, která zpracování předcházela (Průzkumy a rozbor).

Jak bylo řečeno již v Zadání, **základní myšlenkou byl a je plán iniciační. Jeho úkolem je vyhledat potenciál.** Ovšem je nutné přiznat, že jeho úkolem byla také kompozice města, tzv. OBRAZ MĚSTA a účelné využití daného území. Zpracování územního plánu bylo vedeno snahou **vytvořit liberální prostředí, ale nepřipustit anarchii, která by se obrátila ve výsledku vždy pouze proti celku, proti městu samotnému.** Snažili jsme se, abychom nejen stávkám nebránili, ale abychom je, v jistých místech (ohniscích rozvoje) spíše iniciovali. Bohužel samotný územní plán nemůže zaručit prosperitu a rozvoj, stejně jako nemůže zrušit platnost některých dílčích překážek výstavby, které plynou z jiných (většinou jednostranně zaměřených) předpisů. Tyto předpisy, restriktivně, v zájmu zachrany jednotlivosti, umrtvují celek a vytvářejí pro jednotlivé stavby nepřekonatelné překážky. Územní plán na ně alespoň upozorňuje a naznačuje možné řešení!

Cílem (prosperujícího středoevropského města) musí být sevřená, intenzivní a tím ekonomická městská struktura v krásné obhospodařované krajině! Taková struktura může vzniknout pouze ve svobodné, sebevědomé, ale zároveň uvážlivé a zodpovědné společnosti.

Proto Územní plán města minimalizoval své vlastní regulativy tak, že ve skutečnosti (v určitých územích) žádné

regulativy neexistují (a když, tak pouze ty, které plynou z jiných předpisů).

Vždy však, v zájmu „harmonizovaného životního prostředí“ budou existovat místa NEzastavitelná, nebo zastavitelná pouze podminěčně. **Proto základním, a ve své podstatě jediným, skutečně závazným regulativem územního plánu je Hranice zastavitelného území, i když jsme si vědomi, že v některých místech volné vesnické zástavby je hledání té přesné čáry komplikované.** Reálnost zastavitelnosti území je tedy dána většinou pouze možností obsluženosti území.

Proto také další hlavní myšlenkou Územního plánu města je jeho otevřenost. Každý urbanistický plán musí (zejména v tak dynamické době, jako je přelom století a epoch) být pouze „předběžnou dohodou“ pro uspořádání území. Tato „dohoda“ MUSÍ být vždy potvrzena jednotlivým „cílovým projektem“.

Dobry projekt s výraznou argumentací musí mít vždy možnost územní, ale i regulační plán změnit. Tato „procedurální“ hladina územního plánu je jeho nedílnou součástí.

STRUKTURA PLÁNU

Jednotlivé kapitoly územního plánu jsou sice řazeny „za sebou“ dle jednotlivých čísel, ale ve skutečnosti existují v různých polohách „nad sebou a vedle sebe“ jakoby ve 3D.

Veškerá infrastruktura – **toky** jsou ve své podstatě podkladem, iniciací ale i omezením pro charakter a využití jednotlivých **plach** v daném území. Proto potom (obrazně) „nejvyš“ ve zpracování územního plánu stojí kapitoly 300 a 400. Kapitoly, které definují základní **rozhraní – hranice** (ČÁRY), které ve své podstatě stanovují nezastavitelná území různého charakteru: **volnou krajinu a veřejná prostranství.** Základním úkolem územního plánování, jako procesu, je stanovení plach zastavitelných a nezastavitelných a to až do měřítka veřejných prostranství. Obec tak v plánu a návazných dokumentech, postupně, vymezuje **hranici mezi soukromým a veřejným** a stanovuje podmínky pro „uspořádání“ veřejného. A tím, ve své podstatě, zpětně definuje budoucí OBRAZ MĚSTA.

{Základním „regulativem“ územního plánu je definování **Hranice volné krajiny a města.** Tzv. **První čarou** (i funkčním vymezením jednotlivých lokalit) stanovuje schéma uspořádání území. Celá plocha daného území pak v sobě zahrnuje plochy „veřejných prostranství“, jejichž přesný rozsah lze v měřítku územního plánu vymezit pouze jako spojnice uzlů (toky). Jsou to „koridory“ veřejně prospěšných staveb. Plochy těchto koridorů mohou být upřesněny jedině Regulačním plánem (nebo výjimečně také plánem „cílovým“), který měřítkem zástavby a strukturou veřejných prostranství může druhotně regulovat i funkci využití okolních/navazujících území. Regulační plán svojí **Druhou čarou** stanovuje rozhraní nezastavitelné plochy veřejných prostranství a plochy zastavitelných bloků. Stanovuje tak **Hranici veřejného a soukromého.**}

Obě čáry mají za úkol jediné, vymezit KDE stavět, což by měla být jediná skutečně závazná část územního plánování v našem pojetí. Funkční vymezení území pak nepřímo a obecně určuje CO stavět. Otázka potom JAK stavět musí již být výsostnou doménou investora a jeho architekta.

Popis „jak“ stavět může být v územním, lépe regulačním, plánu pouze doporučením pro slabší a rozpačité investory – nikdy nemůže být závazný.

Proto, obecně, vzhledem ke zvýšení potenciálu území, navrhujeme co nejbližší k centru co největší procento využitelnosti pozemku, abychom vytvořili „intenzivní strukturu“ ve volné krajině. Proto, chceme, aby investor stavěl „uprostřed“ a šetřil na nákupu a údržbě pozemku a veškeré investice věnoval svému domu a jeho „kráse“. Proto také zcela výjimečně, pouze v jasně odůvodněných případech a spíše v regulačních plánech, stanovujeme výšku zástavby.

Proto také klademe tak velký důraz na kompozici a údržbu volné krajiny i parků uvnitř města. **Hledáme jasné a zřejmé kontrasty.**

JEDNOTLIVÉ KAPITOLY PLÁNU

(Vstupy)

000

Základní údaje, širší vztahy

Tato úvodní kapitola popisuje jaké území, kdo a pro koho zpracovává. Popisuje a hodnotí také veškeré vstupy „z venku“ a stanovuje tím princip „zahraniční politiky“ města.

(PLOCHY)

V územním plánu města nemůže existovat plocha, která není „popsána“. Rozdělení plochy je závislé na „informačním systému o území“ (300), stejně jako na uspořádání jeho struktury tedy na morfologii krajiny (100) a obrazu města (200). Celé území je definováno pomocí „nástrojů“ – popisu místa, jevů a činností.

100

Krajina (přírodní podmínky)

„zelené plochy“:

„venku“ (mimo zastavěné a zastavitelné území)
pole, louka, les - podléhají při případné zástavbě „vynětí“,
ložisková území a místa těžby podléhají zvláštním předpisům.
Tyto plochy jsou většinou **[S]** stabilizovanými plochami.
Výjimečně jsou některé zařazovány do rozvojových ploch
zastavitelného území. Takový krok je většinou podmíněn
účelnou dosažitelností potřebné infrastruktury.

„uvnitř“ (v zastavěném a zastavitelném území)
lesopark, park, zahrada – jsou většinou **[S]** stabilizovanými
plochami, výjimečně se objevují plochy transformační **[T]**
(většinou plochy náletové) absolutní výjimkou je dnes plocha
rozvojová **[R]**.

Některé plochy mohou mít zvláštní ochranu venku i uvnitř. Zvláštní pozici v území má vodní režim tzv. „modré plochy“.

200

Město (historické podmínky)

„červené plochy“:

„**uvnitř**“ (v zastavěném a zastavitelném území)

bloky, domy, areály – jsou většinou stabilizovanými plochami

[S] s různou mírou stability, mnohdy se objevují plochy transformační **[T]** (většinou plochy funkčně a morálně zastaralých areálů), rozvojové plochy **[R]** jsou mimo současně zastavěné území a vymezuje je právě územní plán.

„**venku**“ (mimo zastavěné a zastavitelné území)

areály a samoty jsou většinou **[S]** stabilizovanými plochami, výjimečně se objevují plochy transformační **[T]** (většinou areály zemědělské výroby a těžby), rozvojové plochy **[R]** jsou ve volné krajině ojedinělé a ve své podstatě nežádoucí

Některé plochy mohou mít zvláštní ochranu. Jedná se o historicky či jinak významné stavby, soubory staveb a veřejných prostranství. Zvláštní pozici i v zastavitelném území má vodní režim tzv. „modré plochy“.

300

Funkce a její rozhraní – Hranice zastavitelného území

Funkční „zónování“ ztrácí na konci dvacátého století smysl. Města se opět vrací k „promíchané struktuře“. Postupnou redukcí potřebného definovaného počtu funkcí dochází k základnímu dělení území na zastavitelné a nezastavitelné. Přitom je žádoucí, aby byl „poměr“ mezi jednotlivými plochami co nejvíce vyvážený. Z toho vychází **PRVNÍ ČÁRA** územního plánu: **Hranice zastavitelnosti**.

Celé území zastavitelné i nezastavitelné je potom rozděleno na lokality. **Lokalita** je základní územní jednotkou v měřítku územního plánu. Její popis a zařazení do informačního systému území je obsahem **krycích listů lokalit**. Lokality zahrnují území s obdobným charakterem a s převažující funkcí v základním členění uzavřeného kruhu: **krajina, rekreace, bydlení a produkce**. Přitom udávaná „funkce“ znamená vždy maximální přípustnou „zátěž“ pro dané území. V takovém území jsou přijatelné také všechny činnosti charakteristické pro území s menší zátěží. Funkční vymezení v tomto pojetí má zejména za úkol ochraňovat stávající nebo budoucí charakter jednotlivých lokalit zejména z hlediska pohody obývání.

400

Rozvojový potenciál a Veřejně prospěšné stavby

Rozdíl „čáry současné“ (SZÚO) a navrhované hranice zastavitelného území, vytváří plochy rozvojové **[R]**, ty, spolu s „rezervami“ uvnitř – plochy transformační **[T]**, vytvářejí

Rozvojový potenciál území. Rozvojový potenciál je možné využít zpravidla pouze tehdy, je-li plocha **[T]** a zejména **[R]** „obsloužena“ infrastrukturou dopravní a technickou. Teprve možnost jejího doplnění vytváří potenciál.

V jednotlivých lokalitách jsou tak postupně stanovena území **[S]** **[T]** **[R]** a podle jejich charakteru může být území dále popisováno (a, pokud to je účelné, také regulováno nebo iniciováno).

Vzhledem k tomu, že prvky technické a dopravní infrastruktury mohou být umisťovány (zejména) ve veřejném prostranství, stává se vytvoření takových prostranství veřejným zájmem, který je chráněn institutem **veřejně prospěšné stavby (VPS)**. Veřejně prospěšné může být pouze „veřejně přístupné“ – jinými slovy: **Veřejně prospěšnou stavbou by měla být pouze stavba vytvářející veřejné prostranství** na „cizích“ pozemcích. Svojí strukturou a systémem potom veřejná prostranství definují „soukromé“ pozemky (bloků), které jsou určeny k „libovolnému“ zastavění v rámci funkčního vymezení. Takto stanovená **DRUHÁ ČÁRA** tedy, s různou mírou přesnosti a závaznosti, definuje **koridor VPS**. Je to první krok Regulačního plánu (tedy větší podrobnosti v plánu územním). Tento první krok musí být postupně zpřesňován až do podoby projektu stavby a její kolaudace, která je ve skutečnosti jedinou možností „změny funkce“ v území. Toto postupné zpřesňování a zejména zmenšování koridoru stanoví přesný rozsah soukromých pozemků, dotčených veřejně prospěšnou stavbou. Tato kapitola také stanoví procedurální a formální náležitosti případných regulačních plánů, případně jiných „následných“ dokumentací.

(TOKY)

Obecně lze říci, že „toky“ v území jsou životně důležité, a že bez nich není v území možná téměř žádná činnost. Pro tok samotný je potom důležitá zejména provázanost systémů a jejich hierarchická struktura.

Toky svým systémovým založením a nutností provázanosti určují (vyžadují) plochy pro svoji existenci, plochy, které musí být zařazeny do požadavků ve veřejném zájmu.

500

Krajinná infrastruktura (cesty zvířat)

ÚSES udržuje a zajišťuje zejména deficit „ekologické“ stability krajiny. Určuje míru, která musí zůstat zachována, aby systém ještě fungoval. Je nutné však počítat s tím, že se, do jisté míry, jedná o „umělý konstrukt“ a jeho požadavky, zejména uvnitř hustě zastavitelného území, jsou (v některých konkrétních případech) zcela nesplnitelné. Mnohem důležitější je pečovat o volnou krajinu jako celek a nehledat v tomto případě ani „nutná minima“ tam, kde to není možné.

600

Dopravní infrastruktura (cesty lidí a zboží)

Obecně se dá prohlásit, že dopravní infrastruktura může být umisťována skutečně pouze ve veřejném prostranství. Absolutní většina dopravní infrastruktury je také veřejná (státní, krajská, obecní). Doprava je určující pro „obsloužení“ území, pro jeho propustnost i jeho atraktivitu, a definuje tím jeho skutečný potenciál. Je nutno mít na paměti, že města vznikala na cestách a jejich křížení, nikoli naopak.

700_

Technická infrastruktura (cesty médií a informací)

Vzhledem k nedotknutelnosti majetku je nutné, aby i pro technickou infrastrukturu platilo, že může být umístována zpravidla pouze ve veřejném prostranství. A to zejména proto, že „veřejný“ charakter zásobování území je těžko zpochybnitelný, i když se jedná, ve většině případů, o soukromé investice majitelů a správců těchto sítí. Předpokladem úspěšného rozvoje města je zákaz umístování zařízení technické infrastruktury do ploch stavebních bloků, ale také do volných ploch parků a zahrad!

800_

Ekonomická infrastruktura a (priority postupných kroků)

V závislosti na závěrech všech kapitol, s přihlédnutím k demografickým trendům a vývoji veřejných financí, stanoví tato kapitola nástin postupných (možných) kroků k prosperitě města. Určuje ohniska rozvoje a může naznačit strategii použití veřejných financí. Zároveň tato kapitola naznačuje priority podrobnějšího řešení (regulační a cílové plány) klíčových území a důležitých úseků infrastruktury. **Tato kapitola naznačuje, jak je možné územní plán naplnit.** Je popisem jak se dívat na územní plánování jako na proces v čase podložený finančními možnostmi dané komunity.

(výstupy – hlavní výkresy)

900_

Limity v území a Hlavní (operační) plán

V této kapitole jsou, ve výkrese Limity v území, shrnuty veškeré limity a případná omezení vyplývající nejen z předchozích kapitol, ale také, a zejména, dalších právních předpisů a správních rozhodnutí (ochrana prostředí, zvláštní veřejný zájem, přírodní limity). Ve své podstatě se ukazuje, že to většinou není územní plán, co omezuje výstavbu, nebo jinou činnost v území. Jistým způsobem můžeme hovořit o tom, že tento výkres zachycuje převážně „státní hladinu“ územního plánu města – omezení závazná pro zpracovatele i pořizovatele územního plánu.

U těchto omezení bude záležet pouze na městě samém, jeho odvaze a sebevědomí, zda se pokusí některá z těchto omezení (zejména ty nejvíce omezující a obtěžující) redukovat, zmírnit, nebo v ideálním případě dokonce zrušit.

Druhým výkresem je operační plán (tzv. Hlavní Výkres územního plánu) který zachycuje veškeré změny v území, které stanovuje samotný územní plán. Tedy Hranici zastavitelnosti, funkce v území a veškeré závazné části infrastruktury včetně VPS a jejích koridorů.

Forma zpracování územního plánu města Ústí nad Orlicí

Veškeré výkresy všech profesí jsou zpracovány nad dodanou digitální katastrální mapou v prostředí MicroStation **s podrobností měřítka 1:5000**. Širší vztahy území jsou zpracovány nad rastrovou mapou v podrobnosti měřítka 1:25000.

Jednotlivé výkresy jsou vytištěny tak aby byly bez problémů čitelné a aby byla umožněna jednoduchá práce s nimi, případně dle požadavků legislativních předpisů:

Základním měřítkem územního plánu je 1:10000.

Pomocné výkresy (např. vývoj struktury zastavění) jsou vytištěny v měřítku 1:20000 a výkresy, u kterých to vyžaduje legislativa, zejména tzv. Hlavní výkres je vytištěn v měřítku 1:5000. Veřejně prospěšné stavby a vynětí ze ZPF mohou být vytištěny také v měřítku 1:5000, ale jejich vypovídací schopnost se tím nezmění. Parcelní čísla jsou čitelná až od měřítka 1:2500, případně na monitoru při prohlížení výkresů ve formátu *.pdf, do kterého je veškerá dokumentace převedena.

Seznam tištěných výkresů územního plánu města Ú.n.O.:

	kapitola	výkr. č.	popis	měřítko	formáty
	000		širší vztahy		
		000.1	širší vztahy ***	1:25 000	12xA4
PLOCHY	100		krajina, přírodní podmínky		
		100.1	krajina ve městě	1:10 000	12xA4
		100.2	zábór ZPF a PUPFL	1:10 000	12xA4
	200		město, historické podmínky		
			***	1:20 000	12xA4
			***	1:10 000	12xA4
	300		funkce, hranice zastavitelného území		
		300.1	funkce v území	1:10 000	12xA4
		300.2	SZÚO, podklad pro zábory	1:10 000	12xA4
	400		rozvojový potenciál a VPS		
		400.1	rozvojový potenciál	1:10 000	12xA4
		400.2	veřejně prospěšné stavby	1: 5 000	18xA4
TOKY	500		krajinná infrastruktura		
		500.1	ÚSES ***	1:10 000	12xA4
	600		dopravní infrastruktura		
		600.1	dopravní výkres	1:10 000	12xA4
		600.2	pěší a cyklotrasy	1:10 000	12xA4
	700		technická infrastruktura		
		700.1	vodní hospodářství	1:10 000	12xA4
		700.2	energetika a spoje	1:10 000	12xA4
	800		ekonomická infrastruktura		
		800.1	priority rozvoje ***	1:10 000 1:F	12xA4 12xA4
HLAVNÍ VÝKRES	900		limity v území a problémový výkres		
		900.1	limity v území	1:5 000	40xA4
		900.2	hlavní výkres (operační plán)	1:5 000	40xA4

Pořizovatel a zpracovatel

Veškeré údaje o pořizovateli a zpracovateli jsou uvedeny na začátku textové části a na jednotlivých výkresech v rozpiskách.

Použité podklady

Jsou uvedeny v samostatné příloze po jednotlivých kapitolách.

Řešené území

Koncept územního plánu je zpracován pro stejné území jako PaR, tedy pro rozsah vymezeného správního území města Ústí nad Orlicí, zahrnující tato katastrální území:

Ústí nad Orlicí, Hylváty, Knapovec, Dolní Houžovec, Horní Houžovec, Oldřichovice u Ústí nad Orlicí, Černovír u Ústí nad Orlicí, Kerhartice nad Orlicí, Gerhartice.

administrativní území města Ústí nad Orlicí:

Návrhové období:

Územní plán je zpracován pro návrhové období do roku 2020, ale jeho základní koncepce je navržena jako „**vize města pro jedenadvacáté století (1+xx)**“. Naplnění této vize bude dlouhodobým politickým programem, definováním priorit a úkolem interních i externích finančních zdrojů, jak je uvedeno v kapitole 800.

Návrh lhůt aktualizace

Územní plán je potřebné aktualizovat vždy po čtyřech letech, které odpovídají volebnímu období. Předpokladem je inventarizace jednotlivých akcí v území, nejlépe každý rok po uzavření rozpočtu města. Tyto inventury budou souhrnně zpracovány do příslušných aktualizací. Vzhledem k tomu, že předpokládáme schválení Územního plánu na podzim roku 2006, mělo by k první aktualizaci dojít v roce 2011.

Širší vztahy

Zájmové území města a vazby na sousední obce

Ústí nad Orlicí nemá zásadní zájmy mimo své administrativní území. Prioritou „zahraniční politiky města“ je především dopravní propojenost na okolní obce (zejména cyklistické stezky směrem na Choceň, Českou Třebovou a Letohrad), ale také rychlé a pohodlné silniční i železniční spojení na krajské a hlavní město.

Z konceptu ÚPm ÚnO vyplynulo, že jediným neujasněným vztahem z hlediska širších vztahů je napojení obchvatu I/14 na Libchavy. Vztah k obci Libchavy byl vyřešen tím, že trasa obchvatu I/14 je na stávající trasu na severu napojena přes II/360 pouze na území katastru Ústí nad Orlicí. Přesto si město Ústí nad Orlicí ve svém územním plánu ponechává územní rezervu pro vybudování nového silničního mostu přes Orlici. Drobnější požadavky na „sousedské vztahy“ jsou popsány v jednotlivých kapitolách ÚP.

Zhodnocení vztahu k dříve zpracované ÚPD

Celý územní plán vychází ze zpracovaného a projednaného Konceptu územního plánu a z textu Souborného stanoviska. Územní plán navazuje na předcházející ÚPD jak je uvedeno v kapitole 300, v části Hranice zastavitelného území. Vzhledem k tomu, že starý územní plán a jeho nesčetné Změny a doplňky byl již tak nepřehledný, byly veškeré rozvojové plochy převedeny do územního plánu nového a byly odlišeny od ploch, které vymezuje (výkres 400.1 rozvojový potenciál). Toto rozlišení bylo zvoleno zejména pro potřeby ZPF, ale také pro celkovou přehlednost nového plánu, který v plném rozsahu nahrazuje veškeré předchozí Územněplánovací dokumentace.

Soulad s ÚP VÚC Pardubického kraje

Ze stanoviska NOÚP ze dne 03-02-2005 vyplynulo, že Zadání územního plánu města Ústí nad Orlicí není v rozporu s konceptem ÚP VÚC PK. Vzhledem k tomu, že dokumentace je zpracována dle tohoto Zadání, nepředpokládáme nesoulad obou dokumentací.

100

KRAJINA, PŘÍRODNÍ PODMÍNKY [NEZASTAVITELNÉ ÚZEMÍ]

Kapitola o krajinném utváření neobsahuje žádné závazné části. Veškerá ustanovení této kapitoly jsou z hlediska naplňování územního plánu směrná, i když pro „Obraz města“ podstatná.

Výjimku tvoří prvky ochrany přírody, které jsou územním limitem (viz 900) a samostatná příloha o vynětí ze ZPF, které jsou závazné.

Obecné zásady „využití“ nezastavitelného území města

Nezastavitelným územím se rozumí veškerá území nezastavěná (volná) krajiny, která není územním plánem určena k zastavění a která je jednoznačně vymezena ve výkresové části (300.1).

V nezastavitelných územích je základní zásadou udržení kulturního rázu středoevropské krajiny.

Přírodní podmínky

Město Ústí nad Orlicí bylo založeno **na soutoku Tiché Orlice a Třebovky**. S rozvojem města (zřejmě mj. pod vlivem záplav) se další osídlení orientovalo do výše položených poloh v severovýchodním směru od soutoku, tzn. na levobřežní stranu Tiché Orlice a pravobřežní stranu Třebovky. U vodních toků zůstaly a byly dále zakládány zejména výrobní areály (mlýny, později textilní výroba, strojírenství).

Vodní tok řeky Tiché Orlice tak není přímo začleněn do urbanizovaného prostředí města, tvoří jeho západní hranici. Vazba na Třebovku je v současnosti rovněž méně výrazná, a to zejména vlivem zásadní změny v trase toku v jeho závěrečném úseku. V souvislosti s výstavbou železniční tratě v 19. století byla meandrující Třebovka přeložena do umělého koryta jižním směrem, zbytek regulace byl dokončen ve 20. letech 20. století. V současnosti je tedy Třebovka v poměrně dlouhém úseku před ústím do Tiché Orlice napřímena do opevněného koryta v jižním souběhu s touto tratí ČD celostátního významu č. 010. Část města za tratí, ležící na k.ú. Ústí n.O. a Hylváty, je s polohou při vodním toku Třebovky silně spjata, ovšem bariéra železniční trati (a průtahu silnice I/14) poměrně výrazně rozděluje jinak souvislou zástavbu města do dvou částí.

Ve vazbě na vodní tok Tiché Orlice vznikly menší územně oddělené části města Ústí nad Orlicí – Kerhartice / Gerhartice, Oldřichovice (Staré Oldřichovice, včetně části Na Tiché Orlici), Černovír (včetně Václavova). I další sídla, administrativně náležející k Ústí nad Orlicí, byla **založena ve vazbě na vodní toky**. Při Knapoveckém potoce, na obou jeho poměrně strmých svazích, vznikl Knapovec, s významnou krajinnou dominantou kostela na hraně svahu pravého (severního) břehu. Sídlo je prostoupeno zelenými plochami s množstvím významných dřevin. Genius loci tohoto místa ve větší míře než dva areály zemědělské výroby narušuje nevhodně umístěná a

architektonicky pokleslá nová zástavba při západním okraji sídla (s územní „perspektivou“ jejího dalšího rozvoje – viz schválené změny původního územního plánu města z roku 1991). Dále k východu, v pramenné části dvou zdrojnic Knapoveckého potoka, se zcela izolovaně nacházejí dva drobné sídelní útvary – Dolní a Horní Houžovec.

Geologické podloží území města Ústí nad Orlicí tvoří **horniny českého křídového útvaru**, a to v dílčí oblasti Podorlická křída. Vlastní město leží v tektonicky podmíněné sníženině **Ústecké brázdy** (někdy též název Třebovsko-svitavská brázda), protékané ve směru JJV – SSZ Třebovkou. Pro utváření města a jeho bezprostředního krajinného zázemí je významné morfologicky ostré západní ohraničení Ústecké brázdy linií **Kozlovského hřbetu**, v úzkém místě mezi Ústím n.O. a Kerharticemi prořatém hluboce zaříznutým antecedentním údolím Tiché Orlice. Na pravém břehu prudký svah vrcholí Kubincovým kopcem (491,2 m n.m.), na levém Andrlovým chlumem (559,3 m n.m.), s konstrukcí vysílače – vrchol se nachází již mimo správní území města. Za tímto průlomem T. Orlice se dále k západu poměrně široce rozevírá údolí, se zástavbou Kerhartic / Gerhartic v nivě i v dolní části svahů. Dále po toku T.Orlice až k Chocni pokračuje krajinářsky i přírodovědně mimořádně hodnotné území údolní katény T.Orlice, se zalesněnými strmými svahy na obou březích, antropogenně velmi málo ovlivněné. Od silně urbanizovaného území města Ústí nad Orlicí se směrem k východu reliéf postupně zvedá k **Hřebečovskému hřbetu**, jehož severovýchodním svahem terén prudce spadá do sníženiny u Lanškrounu. Tato morfologicky významná hrana ve střední části hřbetu, tvořící východní hranici správního území města Ústí n.O., je nazývána **Třebovské stěny**. Nejvyšším bodem Třebovských stěn na území města Ústí nad Orlicí je Kamenný vrch (570,1 m n.m.), v severovýchodním cípu území se na Hřebečovském hřbetu nachází významný **vrchol zalesněného kopce Strážný** (584,1 m n.m.), který je nejvýše položeným místem na správním území města. Nejnižší se nachází hladina řeky Tiché Orlice na západní hranici území města (315 m n.m.). Nadmořská výška centra města se pohybuje v rozpětí cca 325 – 370 m, svažité náměstí s radnicí a blízkým kostelem mají nadmořskou výšku cca 345 m. Centrální území ostatních částí města má přibližně tuto nadmořskou výšku:

Kerhartice / Gerhartice – 320 m, Staré Oldřichovice – 345 m, Černovír – 350 m (kaple), Hylváty – 330 m, Knapovec – 420 m (kostel), Dolní Houžovec – 445 m (kaple u rybníka), Horní Houžovec – 440 m (dřevěná zvonice). Nejvyšší průměrnou nadmořskou výšku mají k.ú. ve východní části správního území města – Dolní Houžovec a Horní Houžovec.

Správní území města Ústí nad Orlicí (3.636,6 ha) je z 1/3 intenzivně zemědělsky obhospodařováno (orná půda – 1.180 ha, tj. zornění celkové plochy zemědělské půdy 1.870 ha ze 63 %), z 1/3 intenzivně lesnický využíváno (1.200 ha lesa, tj. lesnatost 33 %) a z 1/3 využíváno pro funkce sídelní, výrobní, dopravní, extenzivně zemědělské, jiné či nevyužíváno. Blíže viz tabulka.

Tab.: Druhy pozemků (ha)

Orná půda	Zahrady	Ovocné sady	TTP	Lesní pozemky	Vodní plochy	Zast. pl. a nádvoří	Ostatní plochy
1.179,6170	168,8806	0,1451	523,0316	1.199,6618	40,0595	106,9031	418,2844

TTP – trvalé travní porosty (před novelou katastrálního zákona č. 120/2000 Sb. druhy pozemků: louka, pastvina)

Celkem zemědělská půda: 1.871,6743 ha

Celkem nezemědělská půda: 1.764,9088 ha

Neuvedeno: 0,0013 ha

Celkem: 3.636,5844 ha

Podrobnější charakteristika přírodních podmínek byla podána v etapě PaR (10/2004).

Urbanizované území

Město Ústí nad Orlicí se nachází **v území krajinářsky pestrém** a má ve svém zázemí hodnotné plochy dobře využitelné mj. ke sportovním a rekreačním aktivitám obyvatelstva. Rovněž město samotné má převážně **charakter „města v zeleni“**. Je to dáno zejména velkým zastoupením ploch soukromých zahrad a sadů u objektů individuálního bydlení a ploch převážně neudržované a bezkonceptně založené „sídlištní zeleně“ (zejména na sídlištech Štěpnice a Dukla, ale i v Podměstí a Hylvátech). Plochy záměrně založených, kultivovaných, esteticky a rekreačně hodnotných areálů s jasnou kompozicí a účelem, náležejících k veřejnému sektoru, tzn. plochy parků a obdobných ploch „veřejné zeleně“, jsou však zastoupeny nedostatečně. Významná je zejména **absence městského parku**. V současnosti existující plochy parkového charakteru jsou nevýznamné svým rozsahem a kvalitou, rovněž údržba těchto ploch není na odpovídající úrovni (např. v létě roku 2005 byly travnaté plochy ve Wolkerově údolí sice pokoseny, avšak již dále neodklizeny. Z hledisek estetické hodnoty území i ochrany biodiverzity těchto travinobylinných ploch je v tomto případě lepší údržba žádná, než konkrétně provedená). V minulosti byla přitom situace diametrálně odlišná – ve městě se v poloze mezi centrálním územím v okolí náměstí a železniční tratí nacházely rozsáhlé **Riegrový a Palackého sady**. Ty však byly obětovány výstavbě sídliště Podměstí, ubytovny Elitexu a průtahu silnice I/14. Z Riegrových sadů se tak dochoval pouze soliterní javor babyka (památný strom) na severní straně průtahu I/14 a několik stromů poblíž zastávky ČD Ústí n.O. – město (zejména pěkný buk červenolistý, několik lip), z Palackého sadů zůstalo torzo jižně od průtahu, s cca 20 ks dospělých stromů (převážně javory kleny), případně též po 1 ks lípy, javorů kleny a mléče severně od průtahu v sídlištní zeleni na Podměstí. Před několika lety došlo rovněž k nenapravitelnému zásahu do třetí (zbývající) hodnotnější plochy parkového charakteru ve městě – západní část **parku za Roškotovým divadlem** byla městem prodána soukromé osobě, z nezastavitelné plochy veřejné zeleně – parku (včetně vyhlášeného památného stromu dle zákona č. 114/1992 Sb.) byla změnou územního plánu č. 5 z roku 2001 (schválena 16.4.2002), přes jednoznačně negativní závěr znaleckého posudku (soudní znalkyně V. Kulová, cit.: „Je naprosto nevhodné, až absurdní tuto plochu uvolnit pro výstavbu rodinných domků.“) a protesty veřejnosti, převedena

na plochu určenou pro bydlení, což bylo zakončeno vydáním územního rozhodnutí o umístění stavby (9.8.2002) a stavebního povolení. Tímto postupem došlo ke zmenšení výměry parku o cca 40 %. Objekt za vysokou zdí je dokončen. Relativně větší parkovou plochou by se v budoucnu mohl stát **prostor podél Smetanovy ulice**, přibližně ve vymezení: Hernychova vila, kulturní dům a hotel Poprad, ZUŠ, SZŠ, bývalý okresní úřad, budova Policie. V současnosti má spíše charakter sídlištní zeleně.

Další parkové plochy ve městě (stávající, navrhované - potenciální) mají periferní polohu (např. Park Čsl. legií), nepatrnou rozlohu (Pod jasany, U pomníku), nejčastěji však obojí.

Specifickou složkou „zelené tváře“ města, na přechodu do volné krajiny jeho zázemí, je území nazývané **Wolkerovo údolí**, v minulosti pravděpodobně spíše **Šárka**. Jedná se o mělké údolí na jihovýchodním okraji souvislé zástavby města, mezi touto zástavbou a lokalitou Dukla (původně pouze sídliště z 60. let minulého století, v poslední době rozvoj individuálních forem bydlení). Údolí vytvořil drobný bezejmenný vodní tok, ústící jižněji zprava do Knapoveckého potoka. Na potoce je krajinářsky hodnotný rybníček s břehovým porostem dřevin (mimo hráz), v úzké nivě vrbový luh, na levobřežním svahu severozápadní orientace převážně vysázené skupiny dřevin a solitery (stromy, keře), v kombinaci s travnatými plochami (odpočinkové louky), vše s náznaky parkových úprav z éry socialismu, včetně dvou dlážděných chodníků a zbytků mobiliáře. Území má limitovaný potenciál extenzivně udržovaného (a pravděpodobně i využívaného) parku v zázemí města, intenzivnější formy jsou determinovány zejména jeho periferní polohou. Za účelem zkoumání možností a předložení návrhu řešení úprav tohoto území byla v roce 2004 zpracována studie se zavádějícím názvem „Revitalizace Wolkerova údolí v Ústí nad Orlicí“ (Šindlar M. et al., 2004). Návrhová část je silně kontroverzní, podoba centrální části svažitého prostoru jako oploceného, jímacími objekty podporovaného „vodního parku“, u rybníčku s funkční replikou mlýna, s řadou ploch vymezených pro sportoviště a jiné aktivity působí v kontextu se současným stavem a reálným potenciálem lokality ekonomicky nereálně a ekologicky (potok a na něj navazující území je od roku 1996 vymezován jako lokální biokoridor ÚSES – viz kap. 500) nevhodně. Na základě této studie probíhá v letech 2005 a 2006 výstavba širokých zpevněných cest a káceny jsou dospělé stromy v trase těchto cest i jiné. Stavba zejména přístupové cesty ke skautskému srubu vybočuje z měřítka parku (šíře 3m), pro fungování parku je bezúčelná a destruktivní. Realizace stavby znamená nevratné narušení potenciálních parkových ploch a zavlečení nežádoucích synantropních bylinných druhů do parku.

Jako potenciální obdoba extenzivního parku Wolkerova údolí, v tomto případě spíše charakteru parkového lesa (lesoparku), v severní části města se jeví prostor bývalé povrchové těžby cihlářských surovin – lokalita **Cihelna**. Její potenciál spočívá zejména v členitém reliéfu, několika drobných vodních plochách či mokřadech s rákosinami (sníženiny antropogenně přetvořeného reliéfu v důsledku těžby), přirozeně se

utvářejících porostech lesa (nálety pionýrských druhů listnatých dřevin). Sukcesní vývoj směrem k lesu lze v případě adekvátní péče o toto území jako o lesopark vhodným způsobem modifikovat (dosadby déleověkých dřevin, naopak v některých vytipovaných plochách odstranění náletových dřevin a vytváření drobných ploch bezlesí). Obecně platí, že plochy po bývalé povrchové těžbě surovin jsou po ukončení těžby ekologicky významnými územími s rozvojem sukcesních procesů (a možnostmi jejich monitorování i edukačního využití) a s výskytem řady specifických a vzácných druhů organismů. To platí i v případě Cihelny.

Při absenci významnější parkové plochy je za nejcennější „zelenou“ složku urbanizovaného prostoru možno považovat poměrně velké množství kvalitních, svou velikostí a utvářením koruny esteticky se výrazně kladně uplatňujících **stromů či jejich skupin**. Nejvýznamnější z nich jsou vyhlášeny za **památné stromy**, což zaručuje jejich zvýrazněnou ochranu v režimu dle zákona č. 114/1992 Sb. Nejčastěji se jako hodnotné stromy staršího věku a mohutného vzrůstu vyskytují: lípy (srdčitá, velkolistá), dub letní, buk lesní červenolistý, vrba smuteční, jasan ztepilý, z jehličnanů douglaska tisolistá, borovice vejmutovka, jedle obrovská a různé druhy smrků. V některých částech města se poměrně významně uplatňují liniové prvky zeleně – vysazená **stromořadí**. Pro vnitřní město jsou typická stromořadí s kulovitými kultivary javorů či jasanů ve stáří 20 - 30 let, podél říček T.Orlice a Třebovka byly vysazovány zejména lípy (stáří cca 50 let) jako součást pěších cest podél břehů těchto říček. Tato vysazená stromořadí ve směru do volné krajiny přecházejí v přirozené **břehové porosty podél vodních toků**, případně s dosadbami. Na sídlišti Dukla a u silnice do Kerhartic jsou dlouhá oboustranná stromořadí tvořená břízou.

Specifickou formou městské, veřejně přístupné zeleně, je **zeleň sídlišť**. Socialistické obytné soubory byly doplňovány „sídlištní zelení“, většinou zakládanou nahodile, bez uplatňování elementárních sadovnických zásad a vědomých kompozičních záměrů. Údržba těchto ploch byla v minulosti zanedbávána a v současnosti, vzhledem k nedostatku finančních prostředků, není situace lepší. Tato „zeleň nikoho“ je zpravidla ve věku příslušného sídlištního celku, v nejstarší zástavbě (severní část města) relativně kvalitnější a udržovanější než mezi novějšími panelovými bloky (zejména Štěpnice, Podměstí). V druhové skladbě se ve městě Ústí nad Orlicí přibližně rovnocenně uplatňují jehličnaté a listnaté dřeviny. Z listnáčů byly nejčastěji vysazovány javory mléče, břízy, lípy, pohledově se uplatňují krátkověké a rychle rostoucí vrby smuteční a topoly černé (případně ve formě pyramidálního kultivaru). Z jehličnanů jsou nejčastěji zastoupeny smrky (zejména pichlavý, též ztepilý či omorika). Hojně se rovněž vyskytují borovice (černá, lesní, kleč) či modřín, poměrně často byly vysazovány i douglasky tisolisté. Po provedení parkových úprav a při pravidelné údržbě mohou tyto plochy dostatečně kvalitně sloužit k odpočinku a relaxaci zejména obyvatel přilehlých objektů bydlení.

Zeleň v uzavřených areálech průmyslových závodů (zejména bývalý Elitex – nyní Rieter CZ, včetně administrativní budovy a ubytovny – nyní hotel Uno) má obdobné složení a „kvalitu“, jako

zeleň sídlištní. Zelené plochy uvnitř uzavřených (oplocených) areálů byly v některých případech cíleně založené (obvodová izolační stromová a keřová zeleň, vnitřní kombinovaná „parková“ zeleň), v některých případech se jedná o spontánní náletové porosty. V jiných uzavřených areálech se vyskytuje zeleň např. v městském sportovní - rekreačním areálu při Tiché Orlici (koupaliště, atletický stadion). Zastoupeny zde jsou zejména smrky a břízy.

Pro město Ústí nad Orlicí je typický pozvolný přechod urbanizovaného území s prvky zeleně do území neurbanizovaného, venkovského. Tento pozvolný přechod je do značné míry předurčen polohou při dvou větších vodních tocích, východním směrem pak pozvolným narůstáním nadmořské výšky území ve zvedající se plošině, morfologicky rozčleněné mělkými údolími drobných vodních toků orientovanými ve směru východ – západ. Tato údolí jsou přirozenými liniemi, jimiž přírodní složka krajinného prostředí vstupuje do města. Z opačného hlediska jsou liniemi atraktivními pro využití jako nástupu města, jeho obyvatel a návštěvníků, do volné krajiny, k rekreačně – sportovním outdoorovým aktivitám. K těmto územím, vymezeným územním plánem v kategorii **parky ve volné krajině**, náleží rovněž území Přírodního parku Orlice, jehož podmínky územní ochrany jsou dány zákonem č. 114/1992 Sb. a příslušným zřizovacím dokumentem (Nařízení Okresního úřadu Ústí nad Orlicí ze dne 16.9.1996).

Přechodné území mezi městskou a venkovskou (volnou) krajinou tvoří rovněž plochy **zahrádkářských a chatových osad a kolonií**. Pro město Ústí nad Orlicí je charakteristický jejich velký rozsah. Největší plochy se nacházejí pod Kubincovým kopcem na západě a u Starých Oldřichovic na severu, samostatně ve volné krajině se nachází kolonie při severním břehu Knapoveckého potoka. Menší území kolonií jsou dále např. v Hylvátech, u sídliště Dukla i jinde.

Volná krajina

Volná krajina zaujímá většinu správního území města Ústí nad Orlicí. Zejména katastry Dolní a Horní Houžovec, Knapovec, ve své podstatné části i Černovír u Ústí n.O. a Oldřichovice u Ústí n.O., mají výrazné zastoupení ploch využívaných k zemědělství a lesnictví, zatímco jejich urbanizovaná část je velmi malá.

Jedná se o území typicky venkovská, kde volná krajina vstupuje přímo do vsí a intenzivněji urbanizované plochy se vyskytují pouze výjimečně (v Knapovci nová zástavba v jihozápadní části). Rovněž převážně zemědělské a lesní území katastrů Hylváty, Kerhartice n.O. a Gerhartice má venkovský charakter, v důsledku lokalizace průmyslu v minulosti (zejména závody Perla) a většího propojení s centrálním urbanizovaným prostorem v Ústí n.O. však ovlivněný i městskými prvky (koncentrovanější formy bydlení, včetně vícepodlažní zástavby, uliční síť, napojení na technickou infrastrukturu).

Ve volné krajině je přibližně rovnocenně zastoupeno **intenzivní zemědělství a intenzivní lesnictví**. Projevuje se to velkým zorněním zemědělské půdy (přes 60 %) a výrazně dřevoprodukčně zaměřenou lesnickou činností. Méně intenzivní formy lesnictví (vyjádřené ve zdůraznění tzv. mimoprodukčních

funkcích lesa formou kategorizace lesů) a zemědělství (pastevectví, lukaření, ekologická zemědělská produkce) jsou zastoupeny v malé míře. V důsledku toho je krajinný pokryv území města poměrně uniformní, sestávající ve své podstatné části z kulturních lesů (převážně smrk, místy též v kombinaci s borovicí či modřínem) a rozsáhlých lánů zemědělské půdy (zejména východně od města). Zemědělské půdy jsou silně degradovány, splachy z chemicky ošetřovaných polí nitrifikují půdy ve snížených částech reliéfu, které tak mají naopak živin (i jiných do půd dodávaných látek) nadbytek. Důsledkem je unifikace bylinného patra v terénních depresích a v částech území navazujících ve směru spádu na zemědělskou půdu (monocenózy kopřivy dvoudomé). V území se rovněž šíří invazivní neofyty, zejména netýkavka (*Impatiens glandulifera*) a křídlatka (*Reynoutria* sp.). Výskyt bolševníku velkolepého v území zatím nebyl zaznamenán (jižněji ano). Nejvíce postižena je niva Tiché Orlice, méně niva Třebovky, křídlatka se ale vyskytuje i na neudržovaných plochách v centrálních částech sídel, např. v Ústí n.O. pod hotelem Poprad, v Hylvátech u Knapoveckého potoka. Pouze v hospodářsky méně příznivých částech (vyšší sklon terénu a nadmořská výška, horší půdní poměry, periferní poloha, zamokření) se zachovaly relativně přírodě blízké formy využití území (pastevectví). V poslední době jsou rovněž některé plochy dřívější orné půdy zatravňovány (druhově chudé travní směsi, často z nepůvodních druhů) či ponechávány bez využití (úhory). Nekosené (nespásané) travní porosty jsou druhově chudé (dominance konkurenčně silných druhů), podléhají přirozené sukcesi (nálet dřevin) a přecházejí do stadia postagrárních lad – ponechalin. Druhovná rozmanitost vegetace (i bioty celkově) v území tak stále klesá.

Na okrajích sídel, případně ve volné krajině, je umístěno několik zařízení intenzivní živočišné výroby. Je tomu tak zejména v Knapovci (rozsáhlý areál Bioproduktu v odloučené poloze jižně od sídla, další dva menší areály v jižní části a při severním okraji zástavby), menší zařízení z období socialistického zemědělství jsou rovněž v Dolním Houžovci (jihovýchodní okraj sídla) a Horním Houžovci (ve východní části sídla, v propojení na velký statek starý cca 100 let a zdevastovaný v éře socialismu). Budovy v rozsáhlém areálu živočišné velkovýroby v Oldřichovicích jsou využívány náhradním způsobem (např. sklad stavebnin, drobná výroba, opravárenství atp.), přilehlý statek byl rekonstruován a je využíván jako sídlo průmyslové firmy (výroba střešních oken).

Vodní režim v území

Hlavním vodním tokem v území je **Tichá Orlice**. Tvoří hranici správního území města na severu (přitéká od severovýchodu), poté se u Libchav stáčí k jihu a k území města náleží i plochy na jejím pravém břehu. Od jihovýchodu prochází v linii Ústecké brázdy územím říčka **Třebovka**. Ústí do Tiché Orlice v místě průlomu Tiché Orlice Kozlovským hřbetem. Tichá Orlice dále směřuje na západ a za Kerharticemi opouští území města. Obecně platí, že řeka Tichá Orlice je poměrně přirozený vodní tok, bez větších směrových úprav či úprav dna a břehů. Je osou vyhlášeného přírodního parku. Avšak v západní části (k.ú.

Gerhartice, Hrádek u Jehnědí, Sudislav n.O.) byla v úseku dlouhém celkem cca 1,8 km (z toho 1,4 km na území města) napřímena do umělého koryta vedeného v jižním souběhu s tělesem železniční tratě. Třebovka byla podobným způsobem postižena ve svém závěrečném úseku – opět se jedná o napřímený úsek v délce necelé 1 km jižně od tělesa tratě ČD. Dále proti proudu směrem k České Třebové má charakter poměrně přirozeného vodního toku s linií břehových porostů, protékajícího souvislou sídelní zástavbou.

Kromě Tiché Orlice a Třebovky se v území vyskytuje několik dalších vodních toků. Nejdelším a nejvodnatějším z nich je **Knapovecký potok**, ústící do Třebovky v Hylvátech. Rovněž ten je ve své závěrečné části kanalizován, a to v úseku dlouhém cca 1,2 km. Je zde veden v umělém korytě nejprve jako prostřední z linií koridoru (od severu): silnice I/14, Knapovecký potok, trať ČD, poté při průchodu sádkami a zástavbou Hylvát. I horní úseky (zdrojnice) potoka byly v minulosti silně postiženy aktivitami zvanými „meliorace“, např. pod Dolním Houžovcem byl potok v úseku dlouhém téměř 2 km zatrubněn! Další vodní toky jsou málo významné, mají charakter potůčků či občasných vodních toků. I je v hojné míře postihly destruktivní zásahy v období socialistické zemědělské velkovýroby, včetně zatrubnění.

Vodní plochy nejsou na správním území města zastoupeny téměř vůbec. Jedná se o malý rybník na potoce ve Wolkerově údolí, obdobný rybník na Knapoveckém potoce pod Knapovcem, dva malé rybníčky se nacházejí v místě prameniště ve stráni pod sídlištěm Dukla. Malý rybníček porostlý okřehkem je rovněž uprostřed zástavby v Dolním Houžovci. V Hylvátech představují jedinou vodní plochu sádky, v Ústí n.O. městské koupaliště.

Ochrana před povodněmi

Podél Tiché Orlice a Třebovky bylo stanoveno poměrně rozsáhlé záplavové území, které (zejména v místních částech Hylváty a Kerhartice a v Ústí nad Orlicí v lokalitách Podměstí a K nádraží) významně zasahuje do zastavěného území města. Ve studii (Agroprojekce Litomyšl, s.r.o., 11/2004) byl proveden návrh protipovodňové ochrany před záplavami Tiché Orlice na území města Ústí nad Orlicí a místní části Kerhartice.

Navrhovaná opatření zahrnují protipovodňovou zeď, popř. hráz podél břehu Tiché Orlice v kombinaci s dílčími úpravami koryta toku. Výška protipovodňových zdí je místy značná – dosahuje až 3 m nad okolní terén, jednalo by se tedy o poměrně významný zásah do charakteru zástavby města i vodního toku. Navržená protipovodňová opatření (hráze a zdi) jsou zakreslena v grafické příloze, oproti studii byla v územním plánu modifikována zeď u nádraží v lokalitě Kerhartice, kde byla navrhovaná zeď prodloužena a napojena na těleso železniční trati, aby byla ochráněna i rozvojová plocha č. 031/1. Realizace protipovodňových opatření podmiňuje i případnou zástavbu v rozvojové ploše 031/2.

Záplavové území na Knapoveckém potoce nebylo stanoveno. Knapovecký potok je vodní tok s malým povodím a poměrně velkým sklonem, může být proto velmi nebezpečný zejména při lokálních srážkách přívalového charakteru. Některé

stávající objekty v sídle Knapovec jsou umístěny v blízkosti vodního toku, nové objekty by neměly být stavěny v údolní nivě potoka. Nebezpečným místem v případě povodně je rovněž plocha u propustku pod silnicí (sportovní hřiště), kde může dojít v případě ucpání propustku k výraznému zaplavení území.

Chráněné části přírody a krajiny

Chráněná území

Na území města Ústí nad Orlicí se nenachází **žádné zvláště chráněné území přírody** dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

V kategorii obecné ochrany přírody a krajiny je chráněno území podél řeky Tiché Orlice jako **Přírodní park Orlice** (v ústřední evidenci AOPK ČR – ÚSOP - č. 612). Jedná se o poměrně netypický přírodní park – jsou do něj zařazena úzká území podél řek Divoká a Tichá Orlice o celkové délce cca 150 km, avšak o šířce v některých místech omezené pouze na vlastní vodní tok. Toto specifikum se vyskytuje i na území přírodního parku v Ústí nad Orlicí (úsek mezi tratí ČD č. 024 na Letohrad a asfaltovou stezkou podél T.Orlice za Orlingem). Na území města Ústí n.O. je další zvláštností tohoto PPK, že urbanizované území Kerhartic v nivě na pravém břehu T.Orlice (mj. s nádražím ČD a vojenským areálem) je z plochy parku vyňato a tvoří tak „ostrov“ mimo park, zatímco přilehlé svahy údolí jsou do parku zahrnuty.

Přírodní park Orlice byl vyhlášen v letech 1995 a 1996 na území celkem tří okresů (Ústí nad Orlicí, Rychnov nad Kněžnou, Hradec Králové), celková výměra je cca 105 km². Kategorie přírodní park je kategorií obecné ochrany přírody a krajiny, ustanovená k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami (§ 12 zákona). Ve vyhlášovacím dokumentu pro okres Ústí nad Orlicí (Nařízení Okresního úřadu Ústí nad Orlicí) je definováno poslání parku: „Zachovat typický ráz krajiny s významnými přírodními a estetickými hodnotami, zejména přírodě blízkých biotopů v pořiční zóně a v ekosystémech řek Tiché a Divoké Orlice a přilehlé lesní porosty s převážně přirozenou dřevinnou skladbou v údolích.“

V kategorii obecné ochrany jsou rovněž chráněny **významné krajinné prvky** (VKP) – ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotné části krajiny, které utvářejí její typický vzhled nebo přispívají k udržení její stability. Ze zákona (§ 3, písm.b) jsou VKP **všechny lesy, vodní toky a jejich nivy, rybníky**, dále také jezera, rašeliniště.

Kromě VKP ze zákona (ex lege) může být jiná část krajiny jako VKP zaregistrována dle § 6 zákona. Na území města jsou evidovány celkem 3 lokality, které byly bývalým ČÚOP Pardubice (nyní AOPK ČR, středisko Pardubice) označovány za významné krajinné prvky (Faltysová H. a kol., 1992). Jejich registrace však dosud neproběhla. V roce 2003 byl pro KÚ Pardubického kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, zpracován elaborát „Přehled významných krajinných prvků a maloplošných chráněných území okresu Ústí nad Orlicí“ (Bureš L.), který podrobil dříve uváděné „VKP“ revizi a doplnil jejich přehled o nové návrhy.

V rámci ÚP města Ústí nad Orlicí uvádíme tři výše zmíněné evidované lokality (AOPK ČR, MěÚ Ústí n.O.) jako „lokality s výskytem chráněných druhů rostlin a živočichů“. Jejich ochrana dle zákona č. 114/1992 Sb. je dána výskytem zvláště chráněných druhů (druhovú ochrana) i ochranou jako VKP ex lege (obecná ochrana), neboť se jedná o lokality lesní (2 případy) a lokalitu vodního toku s nivou a navazujícími lesními porosty ve svazích (1 lokalita). Případná registrace je v pravomoci MěÚ Ústí nad Orlicí, s tím, že legislativní odbor a odbor ochrany přírody MŽP ČR uveřejnil ve Věstníku MŽP formou Sdělení (č. 8) pokyn neregistrovat jako VKP (RVKP) lokality VKP ex lege, ale pouze tyto lokality evidovat (ve smyslu § 72, odst. 1, písm. f) zákona). Současný stav je tedy v souladu s tímto pokynem.

1/ Lokalita č. 31 Husí krk

- k.ú. Gerhartice, Horní Sloupnice, Řetůvka, Hrádek u Jehnědí
- údolí potoka Řetovka – meandrující tok, v nivě výskyt bledule jarní (*Leucojum vernum*) – druh ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., ve svazích porosty bučin a opukové skalní výchozy s teplomilnými druhy bioty
- poškozeno zejména výsadbou smrku v nivě potoka, nedostatečnou údržbou luk, expanzí netýkavky žlaznaté (*Impatiens glandulifera*), některé udávané výskyty teplomilné flory nepotvrzeny

2/ Lokalita č. 33 Bučina (Bučina u Hrádku)

- k.ú. Gerhartice
- bučina a dubobučina s přechodem k suťovým lesům na severním svahu nad silnicí Kerhartice – Hrádek, v podrostu výskyt chráněných a vzácných druhů rostlin: aron plamatý (*Arum maculatum*) – druh ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., zapalice žluťuchovitá (*Isopyrum thalictroides*), kyčelnice devítilistá (*Dentaria enneaphyllos*), udatna lesní (*Aruncus vulgaris*) – vše druhy vzácné dle Červeného seznamu ČR, aj.

3/ Lokalita č. 39 Nad nádražím

- k.ú. Kerhartice n.O., Ústí n.O.
- lesní a křovinaté porosty na strmých opukových svazích a osypech Kubincova kopce, známá lokalita s výskytem chráněných druhů rostlin, v poslední době však z velké části nepotvrzených (mj. vstavač mužský – *Orchis mascula*, druh silně ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., střevíčník pantoflíček – *Cypripedium calceolus*, druh silně ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., pětiprstka žežulník horská – *Gymnadenia conopsea* subs. *montana*, druh ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb.), zřejmě stále výskyt hořce brvitého (*Gentianopsis ciliata*) – druh ohrožený dle Červeného seznamu ČR, strdivky sedmihradské (*Melica transsilvanica*) – druh vzácný dle Červeného seznamu ČR, aj.

O těchto „evidovaných lokalitách“ nebyly v průběhu zpracování ÚP města Ústí nad Orlicí získány od příslušných orgánů ochrany přírody (KÚ Pardubického kraje, MěÚ Ústí n.O.) žádné nové informace. Vzhledem k tomu, že se jedná o VKP ex lege, evidujeme v ÚP jejich hranice, nenavrhujeme však jejich vyhlášení, resp. registraci. Tuto kompetenci územní plán nemá,

přísluší orgánům ochrany přírody v režimu dle zákona č. 114/1992 Sb.

Z nově navržených lokalit (Bureš L., 2003) se města Ústí nad Orlicí týkají tři:

1/ Lanšperké bučiny (označeno č. 104)

- k.ú. Černovír u Ústí n.O., Lanšperk
- komplex přirozených bučin s přechody k suťovým lesům, výskyt chráněných a vzácných rostlin v podrostu: aron plamatý (*Arum maculatum*) – druh ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., kyčelnice devítilistá (*Dentaria enneaphyllos*), kapradina laločnatá (*Polystichum aculeatum*) – druhy vzácné dle Červeného seznamu ČR, aj.

2/ Černovír (označeno č. 113)

- k.ú. Černovír u Ústí n.O., Oldřichovice u Ústí n.O.
- suťový les na skalnatém břehu Tiché Orlice (opukové výchozy), v podrostu výskyt chráněných a vzácných druhů rostlin: lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*) – druh ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., zapalice žluťuchovitá (*Isopyrum thalictroides*), udatna lesní (*Aruncus vulgaris*) – druhy vzácné dle Červeného seznamu ČR, dymnivka dutá (*Corydalis cava*) aj.
- nevhodná výsadba smrkového porostu, na břehu řeky invaze křídlatky (*Reynoutria* sp.)

3/ Kamenný vrch (označeno č. 125)

- k.ú. Dolní Houžovec, Horní Dobrouč
- starý opukový lom – velké bloky kvádrových opuk ve smrkovém lese s příměsí řady dalších dřevin (buk, jedle, klen, borovice, třešeň ptačí aj.), v podrostu druhy typické pro jedlobučiny – mařinka vonná (*Asperula odorata*), žindava evropská (*Sanicula europaea*), violka lesní (*Viola reichenbachiana*), netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*), rulík zlomocný (*Atropa bella-dona*), bukovinec kapradolistý (*Phegopteris dryopteris*), kapraď samec (*Dryopteris filix-mas*) aj.
- v lomu a jeho okolí táboření, horolezecké výstupy

I v těchto případech se jedná o VKP ex lege (les), doporučujeme tedy je jako VKP neregistrovat, ale doplnit jejich evidenci na MěÚ Ústí nad Orlicí zejména o výčet příslušných parcel a zákres v podrobné mapě.

Na území města Ústí nad Orlicí **není vyhlášeno ani do národního seznamu navrženo žádné území vytvářené soustavy NATURA 2000** (ptačí oblasti, evropsky významné lokality).

Chráněné stromy

Na území města Ústí nad Orlicí se nachází **řada významných stromů či jejich skupin**. Některé z nich jsou chráněny podle zákona č. 114/1992 Sb. v kategorii **památný strom**. Památné stromy je zakázáno poškozovat, ničit a rušit v jejich přirozeném vývoji. Pokud není stanoveno speciální ochranné pásmo, je jím ze zákona (§ 46, odst. 3) základní ochranné pásmo ve tvaru kruhu o poloměru desetinásobku průměru kmene měřeného ve výši 130 cm nad zemí. V tomto pásmu není povolena žádná pro strom škodlivá činnost, např. výstavba, terénní úpravy, odvodňování, chemizace.

Vyhlášené památné stromy na území města:

1/ Buk lesní červenolistý (*Fagus sylvatica* „*Atropunicea*“)

- k.ú.: Ústí nad Orlicí, lokalita: na Náměstí Svobody, p.č. 878/5,
- Vyhláška MěÚ Ústí n.O. č.j. ŽP/2187/PS/5/94/Bu ze dne 23.11.1994,
- obvod kmene ve výšce 1,3 m: 2,98 m, výška: 17 m, výška koruny: 15 m, šířka koruny: 18,4 m, ochranné pásmo: kruh o poloměru 9 m,
- zdravotní stav: dobrý,
- pozn.: v roce 1995 odstraněno zaasfaltování až ke kmeni, v roce 2002 ořez suchých větví.

2/ Javor babyka (*Acer campestre*)

- k.ú.: Ústí nad Orlicí, lokalita: v bývalých Riegrových sadech za hotelem Uno u sídliště Podměstí, p.č. 43/33,
- Vyhláška MěÚ Ústí n.O. č.j. ŽP/2188/PS/6/94/Bu ze dne 23.11.1994,
- obvod kmene ve výšce 1,3 m: 4,82 m, výška: 20 m, výška koruny: 19 m, šířka koruny: 21,9 m, ochranné pásmo: kruh o poloměru 15,3 m,
- zdravotní stav: dobrý,
- pozn.: jedinec vynikající svým stářím a habitem, v roce 2002 proveden ořez suchých větví a celkové ošetření.

3/ Buk lesní červenolistý (*Fagus sylvatica* „*Atropunicea*“)

- k.ú.: Ústí nad Orlicí, lokalita: Ježkova ulice, soukromá zahrada pod divadlem, p.č. 433/1,
- Vyhláška MěÚ Ústí n.O. č.j. 5396/00/ŽP/Bu ze dne 3.8.2000,
- obvod kmene ve výšce 0,8 m (v místě rozdvojení kmene): 3,96 m, výška: 21 m, výška koruny: 18 m, šířka koruny: 22,6 m, ochranné pásmo: kruh o poloměru 10 m,
- zdravotní stav: výborný.

4/ Buk lesní červenolistý (*Fagus sylvatica* „*Atropunicea*“)

- k.ú.: Ústí nad Orlicí, lokalita: městský hřbitov, u hlavní cesty vpravo, p.č. 614,
- Vyhláška MěÚ Ústí n.O. č.j. 5397/00/ŽP/Bu ze dne 4.8.2000,
- obvod kmene ve výšce 1,3 m: 3,62 m, výška: 26 m, výška koruny: 20 m, šířka koruny: 17,4 m, věk: 120 let, ochranné pásmo: kruh o poloměru 11,5 m,
- zdravotní stav: výborný,
- pozn.: zasazen při založení hřbitova na konci 19. století.

5/ Lípa srdčitá (*Tilia cordata*)

- k.ú.: Ústí nad Orlicí, lokalita: ulice T.G.Masaryka, pod křižovatkou s ulicí S.K.Neumanna, u prodejny, p.č. 266,
- Vyhláška MěÚ Ústí n.O. č.j. 15310/2001/ŽP/3223/Bu ze dne 28.12.2001,
- obvod kmene ve výšce 1,3 m: 3,76 m, výška: 20 m, výška koruny: 14 m, šířka koruny: 13,8 m, ochranné pásmo: kruh o poloměru 12 m,
- zdravotní stav: dobrý, výskyt ruměnice pospolné,
- pozn.: poslední z několika lip u býv. hostince, v roce 1997 proveden ořez suchých větví.

6/ Lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*)

- k.ú.: Knapovec, lokalita: na severním okraji sídla, vpravo ve směru po silnici k letišti, p.č. 767/3,

- Vyhláška MěÚ Ústí n.O. č.j. ŽP/782/PS/8/95/Bu ze dne 22.6.1995,
- obvod kmene ve výšce 1,3 m: 6,07 m, výška: 28 m, výška koruny: 23 m, šířka koruny: 16,4 m, ochranné pásmo: kruh o poloměru 18,8 m,
- zdravotní stav: dobrý, mírně prosychá,
- pozn.: provedeno ošetření v roce 1995.

7/ Lípa srdčitá (*Tilia cordata*)

- k.ú.: Knapovec, lokalita: v jižní části sídla, na severním okraji silnice za křižovatkou proti bytovkám, p.č. 1003,
- Vyhláška MěÚ Ústí n.O. č.j. ŽP/1886/PS/1/94/Bu ze dne 14.10.1994,
- obvod kmene ve výšce 1,3 m: 4,32 m, výška: 30 m, výška koruny: 25 m, šířka koruny: 17,6 m, ochranné pásmo: kruh o poloměru 13 m,
- zdravotní stav: dobrý, staré poranění na bázi kmene.

8/ Lípa srdčitá (*Tilia cordata*)

- k.ú.: Knapovec, lokalita: v jižní části sídla, na jižním okraji silnice za křižovatkou u bytovek, p.č. 963/2,
- Vyhláška MěÚ Ústí n.O. č.j. VÚP-ŽP/813/PS/97/Bu ze dne 28.4.1997,
- 2 ks lip u silnice, naproti památnému stromu č. 7,
- obvod kmene ve výšce 1,3 m: 4,87 m, výška: 30 m, výška koruny: 25 m, šířka koruny: 19 m, ochranné pásmo: kruh o poloměru 15 m,
- zdravotní stav: velká rána po odlomení větve, několik suchých větví, obrost,
- obvod kmene ve výšce 1,3 m: 8,57 m, výška: 22 m, výška koruny: 15 m, šířka koruny: 14,5 m, ochranné pásmo: kruh o poloměru 27 m,
- zdravotní stav: dutý kmen, poškozen vichřicí v červenci 2001, následně provedeno ošetření,
- v roce 1994 obě lípy ošetřeny – ošetření dutin, odstranění suchých větví a obrostu, instalace vazeb.

Les

Lesem jsou podle lesního zákona (č. 289/1995 Sb.) **lesní porosty** s jejich prostředím a **pozemky určené k plnění funkcí lesa** (dříve název lesní půdní fond). Pozemky určené k plnění funkcí lesa (PUPFL) jsou tvořeny lesními pozemky (porostní půda včetně produktivní holiny, různé druhy bezlesí) a jinými pozemky (zejména zpevněné lesní cesty, drobné vodní plochy, lesní pastviny aj. – blíže § 3 zákona). Vymezení lesa (PUPFL) podle zákona č. 289/1995 Sb. je poněkud odlišné od lesních pozemků podle zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí ČR, v zásadě platí, že poněkud širší. Další nesrovnalosti ve vymezení lesa podle katastrálního a lesního zákonů jsou dány chybami a nepořádky v evidencích.

Lesy tvoří nezanedbatelnou část území města Ústí nad Orlicí. Vyskytují se především na obvodu administrativního území města, tzn. v periferním území venkovské – volné krajiny. V centrálním prostoru města se lesní pozemky téměř nenacházejí. Celková výměra lesů (cca 1.200 ha) představuje **lesnatost území 33 %**, tzn., že odpovídá celorepublikovému průměru.

Lesy na území města náležejí ke dvěma lesním hospodářským celkům (LHC). Po navrácení obecních lesů městu Ústí nad Orlicí vznikl kromě původního **LHC Lanškroun**, k němuž přísluší lesy ve vlastnictví státu a lesy drobných soukromých vlastníků, rovněž **LHC Lesy města Ústí nad Orlicí**. Žádný větší soukromý vlastník lesa (nad 50 ha) na území města lesy nevlastní.

Údaje o zastoupení lesa v jednotlivých částech města (dle evidence Katastru nemovitostí, „lesní pozemky“ v pojetí katastrálního zákona) uvádí tabulka:

Kat. území	Lesní pozemky (ha)	Z toho města (ha)	Lesnatost (%)
Ústí nad Orlicí	98,4421	57,7846	15,84
Oldřichovice u Ústí n.O.	3,5860	1,9929	2,52
Hylváty	133,1176	64,1114	21,74
Kerhartice n.Orlicí	134,1372	27,1426	50,09
Gerhartice	107,7248	-	58,70
Černovír u Ústí n.O.	64,1213	52,9372	24,64
Knapovec	248,7423	46,6946	35,78
Dolní Houžovec	214,0461	72,7965	47,79
Horní Houžovec	196,3183	86,1750	48,39

Pro oba LHC je zpracován **lesní hospodářský plán (LHP)** na období 1.1.1997 – 31.12.2006, zpracovatelem byl ÚHÚL Brandýs n.L., pobočka Hradec Králové. Vzhledem k tomu, že lesy byly městu předány k 3.4.1996, byly zařizovány jako součást LHC Lanškroun (obnova LHP). Nakonec byl vyhotoven samostatný LHP, hospodářské soubory a rámcové směrnice jsou převzaty z LHP pro LHC Lanškroun, rovněž rozdělení lesa a označení je součástí systému revírů LHC Lanškroun. Z celkové výměry lesa na území města – cca 1.200 ha – připadá na lesy ve vlastnictví města necelých 410 ha (409,62 ha dle LHP, 409,6348 ha dle KN), dalších 21,30 ha (21,2948 ha) lesa vlastní město v k.ú. Řetová (na Kozlovském hřbetu, v přímém dotyku s hranicí města) a 6,06 ha (6,0676 ha) v k.ú. Horní Dobrouč (na Hřebečovském hřbetu, v přímém dotyku s hranicí města). Celkově město vlastní 436,98 ha (436,9972 ha) lesa (stav k 3.4.1996).

Tab.: Výměra lesů (ha) ve vlastnictví města Ústí n. O. dle jednotlivých k.ú. (seřazeno sestupně)

k.ú.	Dle LHP	Z toho bezlesí	Dle KN
Horní Houžovec	86,16	1,35	86,1750
Dolní Houžovec	72,80	1,79	72,7965
Hylváty	64,11	0,49	64,1114
Ústí nad Orlicí	57,79	3,22	57,7846
Černovír u Ústí n.O.	52,94	0,87	52,9372
Knapovec	46,69	0,51	46,6946
Kerhartice n.O.	27,13	-	27,1426
Oldřichovice u	2,00	0,03	1,9929

Ústí n.O.			
Gerhartice	-	-	-
Řetová	21,30	0,49	21,2948
Horní Dobrouč	6,06	1,02	6,0676
Celkem na území města	409,62	8,26	409,6348
Celkem	436,98	9,77	436,9972

Po schválení Souborného stanoviska předložil v měsíci březnu 2006 MěÚ Ústí n.O. zpracovateli územního plánu požadavek na zapracování návrhu zalesnění některých pozemků ve vlastnictví města. Z důvodů, že:

- tento návrh nebyl projednán v etapě etapě Koncept a není součástí Souborného stanoviska
- tento návrh je velmi rozsáhlý (počty parcel v řádu desítek), některé pozemky nejsou k zalesnění vhodné (záplavové území, nežádoucí snížení biodiverzity mj. ve skladebných částech ÚSES, ovlivnění okolních stavebních parcel zastíněním atp.)
- není úkolem územně plánovací dokumentace řešit zalesňování

nebyl do ÚP města začleněn. Většina pozemků navrhovaných městem (Majetkoprávní odbor MěÚ) k zalesnění se nachází v nezastavitelném území, vymezeném územním plánem. Případné zalesnění těchto pozemků je tedy z hlediska regulace stanovené územním plánem, bez zohlednění hledisek dalších, přípustné.

Lesy v soukromém vlastnictví fyzických osob nemají na území města velkou rozlohu. Jsou zařízeny v rámci LHP pro LHC Lanškroun, drobní vlastníci hospodaří podle lesních hospodářských osnov (LHO).

Lesy náleží k přírodní lesní oblasti Českomoravské mezihorí (č. 31). Lesy na území města Ústí nad Orlicí mají **výrazně pozměněnou dřevinnou skladbu** (oproti přirozené), jen místy se dochovaly zbytky relativně přirozených porostů (zejména bučiny, většinou s příměsí smrku, výjimečně i jedle). Lesy jsou přeměněny do kulturní podoby, podřízené hospodářské funkci, tj. dřevoprodukcí. Dřevinnou skladbu lesa dokládá složení porostů na LHC Lesy města Ústí n.O.: smrk ztepilý – 66,7 %, borovice lesní – 13,7 %, buk lesní – 6,4 %, modřín evropský – 4,0 %, bříza bělokorá – 2,4 %, jedle bělokorá – 1,3 %, dub letní – 1,0 %, javor klen – 0,9 %, lípa srdčitá – 0,7 %, jasan ztepilý – 0,4 %, olše lepkavá – 0,4 %, borovice vejmutovka – 0,2 %, habr obecný – 0,1 %, topol osika 0,1 %, dále ještě douglaska tisolistá, trnovník akát, topol linda, třešeň ptačí, vrba jíva. Poměr jehličnatých a listnatých dřevin na LHC Lesy města Ústí nad Orlicí je 87 : 13.

Většina lesa je zařazena do kategorie **les hospodářský**. Ve vlastnictví města jsou tři porosty (dílce), které se vyskytují na extrémních přírodních stanovištích a svou existencí zajišťují ochranu území před sesuvy půdy. Jsou to **lesy ochranné** na mimořádně nepříznivých stanovištích (kategorie 21a): 623B (0,74 ha, k.ú. Černovír u Ústí n.O.), 625B (2,85 ha, k.ú. Oldřichovice u Ú.n.O.), 720D (4,38 ha, k.ú. Kerhartice n.O.).

Lesy ve vlastnictví státu v severovýchodním cípu území města (a dále mimo území města) jsou zařazeny k lesům zvláštního určení, subkategorii lesy potřebné pro zachování biologické různorodosti (32f). Jedná se o **genovou základnu** pro buk a smrk na LS Lanškroun, celková výměra 217 ha.

Všechny lesy na území města jsou zařazeny do pásma ohrožení lesních porostů imisemi C (ve stupnici A – D), tzn. z hlediska ohrožení imisemi v rámci ČR relativně méně ohrožené. Do tohoto pásma jsou zařazovány lesní pozemky s dynamikou zhoršování zdravotního stavu lesa u dospělého smrkového porostu o 1 stupeň za 11 – 15 let. Stupeň poškození je určen podílem středně a silně poškozených stromů z celkového počtu stromů v porostu. Jsou stanoveny stupně 0, 0/I, I, II, IIIa, IIIb, IV (blíže příloha Vyhlášky MZe č. 78/1996 Sb. k zákonu č. 289/1995 Sb., o lesích).

Vymezení nezastavitelných území v zastavitelných lokalitách

Územní plán města Ústí nad Orlicí vymezuje jako nezastavitelné plochy v následujících kategoriích:

Městské parky

Parky jsou pozemky ve vlastnictví města (cílový stav), které slouží ke krátkodobé rekreaci a relaxaci jeho obyvatel a návštěvníků. Mají rovněž významnou estetickou, zdravotní i ekostabilizační funkci v městském, případně i příměstském prostředí. Parky jsou cíleně komponovány a intenzivně udržovány, typické je střídání soliterně, liniově či skupinově vysazených dřevin, často cizokrajného či vyšlechtěného původu (kultivary), s plochami udržovaných trávníků (pobytové louky), event. vodních ploch. Estetická kvalita parku je závislá na jeho kompozičním řešení, zajišťujícím mj. střídání pohledových, průhledových a vyhlídkových expozic, volbě vhodných dřevin a pravidelné údržbě. Parky jsou vybaveny kultivovanou cestní sítí, lavičkami, altány, případně i zahradními restauracemi, umísťovány do nich mohou být i malá hřiště. Význam parku, odvozený zejména od jeho velikosti, může být lokální až celoměstský.

V podmínkách města Ústí nad Orlicí se park celoměstského významu, typicky vyjádřený v podobě „centrálního parku“, nevyskytuje. Plochou, nikoliv polohou, může v budoucnu do jisté míry tuto funkci plnit park „Volkerovo údolí“ (možný název též „Šárka“).

Veřejná přístupnost parku může být časově omezena.

V územním plánu města Ústí nad Orlicí je současný stav parků z hlediska časového omezení přístupnosti vyjádřen rozdělením do subkategorií: parky bez omezení vstupu, parky s omezením vstupu.

V KN jsou plochy městských parků obvykle vedeny v druhu pozemku „ostatní plocha“, méně často sad, zahrada.

Přehled významnějších z parkových ploch ve městě (podrobný popis byl podán v etapě Průzkumy a rozbor, 10/2004):

Parky bez omezení vstupu

Za divadlem (v grafice č. 1)

Nejvýznamnější stávající plocha veřejné zeleně ve městě. Nachází se západně za Roškotovým divadlem. Hlavní část je uzpůsobena pro funkci dětského hřiště (neudržováno) – oproti ulici Ježkově (sever) i divadlu (východ) vymezeno rozpadající se kamennou zdí (oficiální vstup ze severu, z ulice Ježkovy). Směrem k divadlu za zbytky této zdi navazují v jihovýchodní části nověji upravené drobné parkové plochy u divadla (udržované porosty keřů a mladších dřevin, komponované výsadby květin u vstupu do divadla). V roce 2005 byla odstraněním oplocení veřejně přístupná část parku rozšířena směrem k jihu o území při Domu dětí a mládeže (širší prostor dopravního hřiště). V západním směru veřejný park ohraničuje vysoká zeď vymežující soukromou část z bývalé celkové plochy parku (nyní pozemek s objektem individuálního bydlení, včetně památného stromu – buk lesní červenolistý). Plocha i dřeviny trpí absencí péče a údržby a návštěvností ze strany nonkonformních vrstev společnosti a mládeže při a po společenských akcích konaných v budově divadla. Má potenciál malého centrálního městského parku (v návaznosti s plochami pod zdí areálu kostela Nanebevzetí Panny Marie).

Pod kostelem (2)

Krátký prudký svah mezi kamennou zdí areálu kostela Nanebevzetí Panny Marie (se starým hřbitovem) na východní straně a ulicí Husovou na západní straně. Jedná se o zanedbanou plochu bez údržby (občasné kosení travnaté plochy při ulici Husově), avšak s potenciálem významné plochy městské zeleně, zejména z důvodů výskytu cca 10 ks mohutných stromů (duby letní, lípy) a polohy mezi plochou parku Za divadlem a starým hřbitovem v uzavřeném areálu kostela. Do plochy parku je zahrnuta i stavební parcela v jižní části lokality, evidovaná v KN, reálně neexistující (budova odstraněna před desítkami let).

Nové centrum 1, 2 (3, 4)

Centrální prostor koncentrovaných administrativních a kulturně - vzdělávacích institucí města (budovy bývalého okresní úřadu, škol, kulturní dům a hotel Poprad, Hernychova vila – zařízení města) s parkovými úpravami z období socialismu, se sítí zpevněných chodníků a vyšlapaných stezek. Území je rozděleno do dvou ploch, dělicí linií tvoří Smetanova ulice. Plocha parku s názvem Nové centrum 1 se nachází jižně, plocha Nové centrum 2 severně od této linie. Území má ve své současné podobě spíše charakter „sídlištní zeleně“ (a tedy parku ve volné zástavbě – viz dále), než parku skutečného. Do jižní části území Nové centrum 2 jsou směřovány zájmy na zastavění (dle KN se jedná o stavební parcely po odstraněných domech ve 2. polovině 20. století) a plochy parkovišť (dvě malá jsou zde již umístěna). Zájemem města by mělo být tento centrální prostor přetvořit v plnohodnotný park v nové části města, sloužící ke krátkodobému odpočinku a relaxaci zaměstnanců z okolních administrativních budov, návštěvníků a uživatelů vzdělávacích, kulturních, restauračních a ubytovacích zařízení v bezprostředním okolí.

Nové centrum 1 zahrnuje zahradu obklopující Hernychovu vilu, s výsadbami dřevin ve skupinách či soliterně (několik ks stromů

listnatých i jehličnatých, jehličnaté keře), ve směru k severovýchodu od ulice Smetanovy oddělenou plotem, ve směrech ostatních byl plot (stav v roce 2006) odstraněn, v jižním směru se nachází linie nízkého živého plotu, bez omezení možností volného vstupu. Jižním směrem navazují mladší (cca 30 let) výsadby dřevin (zejména lípy) ve zpevněných plochách (velkoplošná dlažba) před vstupy do objektů kulturního domu a hotelu.

Lokalita Nové centrum 2 je ohraničena ze severu administrativními budovami bývalého okresního úřadu a ZUŠ, z východu budovami Střední zdravotní školy a Policie, z jihu ulicí Dělnickou. Území pohledově dominuje oboustranné stromořadí vysokých zeravů při přístupové komunikaci ke SZŠ. V dřevinné skladbě výsadeb dominují bezkonceptně rozmístěné jehličnany ve stáří cca 30 let, v keřovém patru včetně pokryvných porostů borovice kleče a rozkladitých kultivarů jalovce.

Pod jasany (5)

Drobná parkově upravená plocha (lavička, kašna) mezi průchodem na Mírové náměstí a křižovatkou před Perlou (v roce 2006 okružní) se dvěma statnými jasaný.

U školy 1, 2 (6, 7)

Dvě drobné plochy mezi Základní školou a ulicí Na Štěpnici. Významné jsou pro své kvalitní stromové patro. V západní ploše (U školy 1) se jedná o skupiny lip ve stáří cca 40 let, při hraně ulice Na Štěpnici se v obtížných stanovištních podmínkách vyskytuje mohutný dub letní. Východní ploše (U školy 2) dominují 3 ks mohutných douglasek.

Park Čsl. legií (8)

Menší park v jihovýchodní části města, ve svahu mezi ulicemi Čs. armády a Václavskou. Rovněž název „Park Družba“. Poměrně udržovaná parková plocha s novým pomníkem Čsl. legií z roku 1998 a mobiliárem, včetně kašny, v severní části malé neudržované dětské hřiště (pískoviště). Dřeviny jsou obvykle ve věku okolo 40 let, často ale též mladší, založeny bezkonceptně. Pestrá směs dřevin jehličnatých i listnatých, pohledově dominují dožívající, zcela nevhodně vysazené a esteticky ve svém současném stavu deprimující pyramidální topoly. V jihozápadní části se nachází pěkný nízko se košatě větící habr, s pravidelnou kruhovou korunou.

U pomníku (9)

Drobná parková úprava trojúhelníkové plochy při křižovatce ulic Jilemnického a T.G. Masaryka, u pomníku bubnujícího legionáře. V severní části se podél cesty nachází alej jírovců, u pomníku 3 ks cizokrajných jehličnanů, u křižovatky pokryvné nízké keře a borovice kleč.

Před nádražím (10)

Zbytek původních Riegrových sadů mezi vstupem do stanice ČD Ústí n.O. – město a ulicí Moravskou (průtah silnice I/14). Jedná se o travnatý pás s několika staršími stromy listnatými (zejména lípy) i jehličnatými, dominuje statný jedinec s esteticky hodnotným habitem - buk lesní červenolistý. Při chodníku od zastávky ČD ve směru k podjezdu pod tratí (ulice T.G. Masaryka) krátké jednostranné stromořadí kulovité formy javoru mléče.

Palackého sady (11)

Zbytek původně rozsáhlého parku, nyní plocha mezi tratí ČD a průtahem I/14 (ulice Moravská). Oproti zbytku Riegrových sadů před nádražím se jedná o relativně větší travnatou plochu s několika statnými stromy (zejména kleny), blíže k trati ČD se nacházejí mladší listnaté dřeviny. V jihovýchodním cípu byla podél ulice Moravské vysazena krátká hustá linie ořezávaného smrku pichlavého („živý plot“), zřejmě jako forma izolační zeleně při výstavbě průtahu.

U Orlice (12)

Malá plocha mezi novou budovou firmy Orling a tokem Tiché Orlice. V převážně travnaté ploše s lavičkou se nachází několik stromů v malých skupinách či soliterně, jedná se o jehličnaté i listnaté dřeviny mladšího až středního věku. Dominují dva statné duby letní. Při západním okraji lokality se podél T. Orlice nachází pás břehového porostu lip mezi tokem a asfaltovou pěší cestou, stromy jsou středního věku (pás pokračuje dále k severu i jihu).

U stadionu (13)

Mezi Městským sportovní areálem Orlice (koupalištěm, atletickým stadionem) a Tichou Orlicí se nachází lesík z listnatých dřevin, s dominantními lípami středního věku. Lipovým hájem vedou nepevněné pěšiny, využívané k procházkám k řece (jez) a k joggingu.

Wolkerovo údolí (14)

Rozlehlejší území potenciálního městského parku, případně lesoparku na jihovýchodním okraji souvislé zástavby města. Ve stromovém patře dominují výsadby krátkověkých dřevin - břízy, v jihozápadní části též topolu černého, dále se vyskytuje řada dalších listnatých (zejména lípa srdčitá, javory mléč a klen, jeřáb ptačí, jasan ztepilý, dub letní) a jehličnatých (zejména borovice – lesní, černá, vejmutovka) dřevin, většinou charakteru založených výsadeb, včetně keřů (v centrální části při dvou dlážděných cestách ve tvaru písmene Y). V nivě potoka se nachází linie vrbovšového luhu, na hrázi a v okolí se mohutně rozvíjí křídlatka. Park je ve špatném stavu, dílem z důvodů vyplývajících z doby svého založení (socialistická schemata struktury „veřejné zeleně“, včetně druhové skladby dřevin) a špatné kvality vody v protékajícím potoce – ose parku - a průtočném rybníku (zejména v letním období minimální množství vody), dílem též z důvodů nedostatečné údržby v minulosti i současnosti a devastáčních zásahů v současnosti. Území je ohroženo rovněž problematickými záměry v budoucnosti.

Hylváty – náves (15)

Na levém břehu Třebovky území „zelené návsi“ s výsadbou několika kusů listnatých dřevin, dominuje vrba křehká. Neudržované území, využívané místní komunitou, zejména její dětskou a mládežnickou složkou.

Hylváty – nábreží (16)

Ve střední části Hylvát jižně od mostu (ulice Pod lesem) drobná parková úprava nábreží na levém břehu Třebovky. Mezi cestou s lavičkami a vodním tokem byla vysazena linie listnatých dřevin (zejména javor klen).

Hylváty – proti zámku (17)

Neudržovaná plocha v období socialismu založeného parku, proti Roeslerově statku (zámku, pivovaru) na rohu ulic Třebovské a Lanškrounské. Plochu tvoří hustý porost dřevin charakteru lesíka (souvislý zápoj korun stromů), šterková cesta, dětské hřiště a lavičky. Převažují dospělé stromy různých taxonů, listnaté (zejména lípy, duby letní) i jehličnaté, včetně několika exotických. Vůči ulici Třebovské je plocha parku ohraničena obvodovou cestou, mezi cestou a ulicí též výsadbou linie kulovité formy javoru mléče.

Kerhartice – u hřbitova (18)

Malý park s pomníkem a několika stromy v prudkém svahu před vchodem na hřbitov. U vchodu 2 ks lípy, dále několik dalších lip, jasanů, smrků pichlavých, keřů. Při přístupové asfaltové cestě krátká oboustranná linie kulovitých kultivarů javoru mléče.

Kerhartice – u Orlice (19)

Drobná parková plocha na pravém břehu T.Orlice, mezi vodním tokem a ulicí Sokolskou, před objektem starého domu. Skupina statných listnatých dřevin (duby letní, lípy srdčité), ve vegetačním období esteticky dominuje jedinec buku lesního červenolistého. Při severním okraji, podél ulice Sokolské, krátká linie jírovců a 1 ks javoru klenu.

Knapovec jih 1, 2 (20, 21)

U křižovatky silnic dvě drobné plochy se vzrostlými dřevinami. Západní z ploch (Knapovec jih 1) tvoří skupina statných stromů u křížku (několik jedinců lípy srdčité, dubu letního, jasanu). Na východní z ploch (Knapovec jih 2) se před bytovkami nachází mladší výsadba (cca 40 let) skupiny jasanů ztepilých. Plocha je v KN vedena jako stavební parcela (dům byl odstraněn dávno v minulosti).

Parky s omezením vstupu

U gymnázia (31)

Nejlépe udržovaná parková plocha ve městě, esteticky velmi hodnotná úprava v areálu gymnázia, jižně od budovy. Areál je uzavřen zdí, během dne je však veřejně přístupný.

Komponované výsadby soliterních dřevin zahradních kultivarů (dub, bříza), drobné plochy intenzivně udržovaných trávníků a květinových výsadeb, doplněné cestami a lavičkami, podél vnějšího oplocení a dále podél budovy i v severní části (navazující areál Sokolovny) statné listnaté dřeviny (buk, javory mléč a klen, lípy, modřín).

Městská knihovna (32)

V areálu knihovny, tvořeném starou budovou s mansardovou střechou, přestavěnou neoklasicisticky („Pindulka“), zdevastovaným osmihranným altánkem a reálněsocialistickou novou budovou, který je během dne veřejně přístupný (průchozí mezi ulicemi Velké Hamry a Příkopy), se nachází na malé ploše pestrá směs dřevin. Starší listnaté i jehličnaté stromy se vyskytují na vnějším obvodu areálu - na terénní hraně západně a jižně od budov, u chodníku a vstupů do budov se nacházejí

novější nahodilé výsadby cizokrajných jehličnatých stromů a keřů.

Nemocnice 1, 2, 3 (33, 34, 35)

Rozsáhlý areál městské nemocnice s významným zastoupením zelených ploch. Asfaltovými komunikacemi a budovami je rozdělen na tři části:

Nemocnice 1 – jižní část zelených ploch před vstupem do nemocnice, s dominantní smuteční vrbou, dále k jihu podél ulice Čs. armády linie kultivarů javoru mléče.

Nemocnice 2 - severní část zelených ploch před vstupem do nemocnice, s dominantní smuteční vrbou, uvnitř areálu několik statných jehličnanů.

Nemocnice 3 – centrální parkově upravená plocha v areálu, poměrně udržované plochy trávníků, květinových záhonů, soliterně i ve skupinách mladší stromy (lípa, habr, bříza, různé druhy smrků aj.) včetně zahradních forem (jasan), keře (dominantní zeravy).

Hřbitovy

Provozované hřbitovy jsou městské pozemky s komponovanou osnovou, se zastoupením domácích i cizokrajných dřevin, někdy v jejich parkových (vyšlechtěných) formách. Veřejná přístupnost je časově omezena. Ve specifických případech starých neprovozovaných hřbitovů může být veřejná přístupnost vyloučena, tyto hřbitovy mohou být v jiném než obecním vlastnictví (církevním).

Do této kategorie byly zařazeny:

Starý hřbitov (41)

Jedná se o areál při kostelu (Děkanskému chrámu) Nanebevzetí Panny Marie a jeho kaple, ohraničený zdí, objektem fary na jihozápadě a vstupními vraty na jihu. Areál není veřejně přístupný. Zejména v severozápadní části areálu se nacházejí statné dřeviny, listnaté (lípa, buk lesní červenolistý, bříza) i jehličnaté (douglaska, smrk). Směrem k budovám klesá zastoupení dřevin a zvyšuje se podíl ploch s trávníky, květinami a okrasnými stromy (kulovité formy javoru, převislý jasan) a keři.

Nový hřbitov (42)

Městský hřbitov v severní části města s velkým množstvím zeleně. Základem jsou lipová stromořadí při hlavních cestách, stromovému patru dominuje mohutný jedinec - památný strom buk lesní červenolistý, v keřovém patru se uplatňují zejména tradiční zeravy, případně další konifery. Hojný je též výskyt několika druhů smrku, břízy.

Kaple v Hylvátech (43)

Ve veřejně nepřístupném okolí kaple sv. Anny několik kusů lip.

Hřbitov v Hylvátech (44)

Hřbitov bez většího zastoupení dřevin (dominují keře – zeravy), významní jsou dva mohutní jedinci dubu letního z vnější strany západní zdi hřbitova a mezi hřbitovem a tratí ČD hustá linie starších lip.

Hřbitov v Kerharticích (45)

Hřbitov bez většího zastoupení dřevin (dominují keře – zeravy).

Hřbitov v Černovíru (46)

Hřbitov bez většího zastoupení dřevin (dominují keře – zeravy).

Hřbitov v Knapovci (47)

Hřbitov bez většího zastoupení dřevin (dominují keře – zeravy).
V KN jsou hřbitovy obvykle vedeny jako „ostatní plocha“.

Lesoparky (parkové lesy)

Lesoparky jsou pozemky ve vlastnictví města (cílový stav) s převahou lesních společenstev. Typický je vzhled kultivovaného lesa, místy více rozvolněného, s okrajovými travnatými plochami a palouky, s hustou cestní sítí, lavičkami, altány, lesními hřišti, v případě vyvýšené lokality s odkrytými výhledovými body a terénními hranami. Veřejná přístupnost není omezena.

V podmínkách města Ústí nad Orlicí se žádný typický lesopark nevyskytuje. Do podoby lesoparku navrhujeme upravit část plochy bývalého dobývacího prostoru cihlářských surovin – lokalita **Cihelna (51)**, v současnosti s náletovou zelení (zejména bříza, osika, různé druhy vrby, v zamokřených polohách olše lepkavá), při okrajích místy též s některými výsadbami (zejména jehličnany). Do navrhované lokality lesoparku Cihelna jsou kromě ploch bývalého prostoru těžby cihlářských surovin zařazeny rovněž plochy v okolí obřadní síně u hřbitova. Ta je obklopena výsadbou dřevin typickou pro 70. a 80. léta minulého století – bezkonceptně založený porost tvořený zejména jehličnany, nejlépe několika oblíbenými druhy jehličnanů cizokrajných. Směrem k východu tyto „parkové výsadby“ přecházejí v hustý porost několika druhů borovic (lesní, černá), smrků (ztepilý, pichlavý), modřínu a břízy, doplněný nálety (zejména vrby).

Do podoby lesoparku navrhujeme rovněž upravit plochu lokálního biocentra č. 33 v lokalitě sídliště Dukla (**Pod Duklou, 52**). V současnosti se jedná o neudržované plochy mezi jihozápadním okrajem zástavby (nové řadové domy) a silnicí I/14, v mírném svahu jihozápadní orientace. Z větší části je plocha zarostlá stromy a keři, dominují jasany, duby letní, javory mléče a kleny, různé vrby. Nej hustější je porost dřevin v jižní části, kde se nacházejí dva malé rybníčky, na jejichž hrázích a v okolí dominují staré, většinou dožívající vrby křehké. Směrem k severozápadu porost přechází do nekosených travnatých ploch s nálety jednotlivých dřevin (vrby) a porosty maliníku a ostružiníku, směrem od zástavby se šíří synantropní a ruderalní druhy (skládky odpadu ze zeleně pod řadovými domy). Terén je v severovýchodní části antropogenně ovlivněn navážkami a terénními úpravami staršího data vzniku. Třetím územím, které je navrhováno jako lesopark, je v současnosti neexistující pás trvalé zeleně podél západního okraje plánované přeložky silnice I/14. Pás zeleně je navrhován jako výsadba dřevin v širší linii, oddělující silnici od západněji položené zástavby. Součástí budoucí úpravy je cyklostezka, využívaná rovněž pro další aktivity (in-line skating, jogging, vycházky), a lavičky. V ÚP města Ústí nad Orlicí je tento pás pojmenován **Východní park (53)**.

V návaznosti na tento pás jsou ještě vymezena dvě plošně málo významná území, která jsou rovněž zařazena do kategorie lesopark – návrh. V případě lokality **Letohradská (54)** se jedná o dílčí úsek mělké sníženiny podél bezejmenného

potoka charakteru meliorační strouhy, s příbřežními zamokřenými polohami s drobnými rákosinami a náletovými keři (zejména mladé vrby). Tuto malou plochu na okraji zástavby, od východu ohraničenou rezervou pro novou trasu silnice I/14, je vhodné doplnit výsadbami stromů (např. smuteční formy vrby, dub, olše). Drobný listnatý lesík v lokalitě Šárka, severně od Wolkerova údolí (**Šárka, 55**), je obklopen stávající a zejména plánovanou zástavbou. V případě její realizace se stane centrálně umístěným „zeleným“ územím, s možností dílčích úprav do podoby lesoparku. V současné dřevinné skladbě převládají břízy a vrby, v západní části se též vyskytují staré ovocné stromy (bývalý sad?), pohledově dominuje topol černý. V podúrovni se výrazně uplatňuje zmlazující dub, javor mléč. Ve střední části se nachází drobné prameniště. *V KN jsou tyto plochy obvykle vedeny v druhu pozemku „ostatní plocha“.*

Charakter krajiny – Parky ve volné krajině

Parky, které navazují na městskou zástavbu a směřují do volné krajiny. Tvoří je pestrá mozaika lesů, luk, hájů, mezí, vodních toků a vodních ploch s břehovými porosty, včetně menších enkláv polí. V podmínkách města Ústí nad Orlicí zahrnují též plochy zahrádkářko - chatařských kolonií (osad) při Knapoveckém potoce. Parky ve volné krajině jsou územním plánem vymezeny jako plochy pozvolného přechodu mezi prostředím města a prostředím venkovské zemědělsko - lesnické krajiny, jsou „pěti prsty“ města Ústí nad Orlicí směrem k ploché otevřené krajině východního zázemí města. Umožňují krátkodobou rekreaci obyvatel města, jsou rekreačními radiálami - „cestami z města“, ve vztahu k územně odděleným administrativním součástem města (zejména Knapovec) rovněž i „cestami do města“.

Vlastnictví pozemků a jejich zařazení podle druhu pozemku v KN jsou rozmanité.

Vymezeny jsou v liniích západo – východní orientace:

Oldřichovice – Černovír (61)

Navazuje na přírodní park Orlice (vyhlášen dle zákona č. 114/1992 Sb.). Tvoří jej zejména pás lesa mezi Oldřichovicemi a letištěm Ústí n.O. a Černovírem a navazující louky, pastviny či neudržované travnaté plochy.

Letohradská – Pánův kříž (62)

Pás vázaný na malý vodní tok (meliorační strouha), levostranný přítok T. Orlice, západně od letiště. Tvoří jej odvodněné polohy při strouze s polními kulturami, místy zbytky vlhkých luk, rákosiny, dřeviny se vyskytují sporadicky, s výjimkou listnatého remízku ve východním cípu vymezené lokality.

Wolkerovo údolí – Pod lesem (63)

Pokračování parku ve Wolkerově údolí směrem na východ. Osou je bezejmenný vodní tok (meliorační strouha) s navazujícími vlhkými loukami, místy rákosinami, místy s břehovým doprovodem dřevin (zejména výsadby břízy). Pole v severní části mají podobu úhorů, event. jsou přeměněny na kulturní louky. V severozápadní části se nachází větší listnatý remíz.

Hylváty – Knapovec – Velká strana (64)

Největší z areálů navrhovaných „parků ve volné krajině“. Osami jsou Knapovecký potok a jeho pravostranný bezejmenný přítok. Knapovecký potok v celém průběhu mezi silnicí I/14 na západě a místní komunikací v Knapovci na východě lemuje souvislý pás břehového doprovodu dřevin, místy navazují i porosty charakteru lesa ve svazích údolí. V západní a severní části se nacházejí dvě zahrádkářsko-chatařské kolonie a menší plochy polí, event. úhorů či kulturních luk. V centrální části je větší lesní porost – kulturní jehličnatý les, též plocha polních kultur a na Knapoveckém potoce malý rybník. V severovýchodní části, ohraničené „tankovou cestou“ podél letiště, se při bezejmenném potoce (meliorační strouze, zčásti zatrubněné) vyskytuje pás břehového doprovodu dřevin, kulturní louky a úhory na odvodněných plochách.

Hylváty – Zadní doly (65)

Dva navzájem propojené pásy při jižní hranici správního území města Ústí n.O., vázané na vodní tok (Dolský potok, jižní z pásů) a mělké údolí s občasným tokem (severní z pásů). Propojeny jsou na západě (při silnici I/14, u stanice HZS) a na východě (mimo správní území města – k.ú. Dlouhá Třebová). Jedná se o úzké pásy trvalé zeleně mezi lány polí, břehový doprovod dřevin se vyskytuje zejména u jižního z nich, severní pás je přerušen stávajícími plochami odvodněných polí a úhorů. Místy se vyskytují kulturní louky, ve východní části (většinou mimo správní území města Ústí n.O.) se nachází kulturní jehličnatý les.

Lesy

Lesy jsou pozemky určené k plnění funkcí lesa, definované v lesním zákoně č. 289/1995 Sb., § 3, a lesní porosty (stromy a keře) s jejich prostředím. Lesy mají funkci produkční (zejména dřevní hmota) a řadu funkcí mimoprodukčních. Vlastníkem lesa může být stát, obec nebo fyzická či právnická osoba. Veřejná přístupnost lesa může být v konkrétních případech časově omezena i lokálně vyloučena (uznané obory, samostatné bažantnice).

Do městského prostředí v Ústí nad Orlicí vstupují lesy pouze v minimálním rozsahu – jedná se o drobné plochy u nového městského hřbitova či při Tiché Orlici. Bezprostřední zázemí města tvoří velké lesní plochy zejména při jeho západní a jižní části (lesní komplexy na Kubincově kopci, Andrlově chlumu). Ve východní části správního území města do malých sídelních útvarů náležejících k městu Ústí nad Orlicí vstupují lesy ve velké míře, často tvoří hranici urbanizovaného území. Obdobně je tomu v Kerharticích / Gerharticích na západě.

V KN jsou, až na výjimky (omyly, chyby v evidenci), vedeny jako „lesní pozemky“. (Pozn.: Plošně největším nesouladem je evidování velkého pole v lokalitě Zlatá Hora - k.ú. H. Houžovec - v KN jako lesní pozemek.)

Lesy příměstské a rekreační

Lesy, zařazené do kategorie lesů zvláštního určení (LZU) - lesy příměstské a rekreační. Zdůrazněná mimoprodukční funkce znamená specifický přístup k hospodaření v lese (výchově, obnově, ochraně, těžbě). Veřejná přístupnost není omezena.

V Ústí nad Orlicí jsou lesy v bezprostředním okolí města zařazeny do kategorie hospodářských lesů. Lesy příměstské a rekreační se v celém rozsahu správního území města nevyskytují. Navrhujeme do této kategorie LZU zařadit při obnově LHP k 31.12.2006 lesy v okolí křížové cesty na Andrlův chlum. Jedná se výhradně o lesy ve vlastnictví města – celé porosty 752A, 752B, 755A, 755B, 755C. Dle dostupných podkladů ve vlastnictví města nejsou plochy bezlesí v rámci těchto porostů (dílů), největší z nich je bezlesí č. 104 v porostu 755C.

V KN jsou tyto lesy, až na výjimky (omyly, chyby v evidenci), vedeny jako „lesní pozemky“.

Parky ve volné zástavbě

Plochy, které po provedení nenáročných parkových úprav a při pravidelné údržbě mohou sloužit k odpočinku a relaxaci zejména obyvatel přilehlých objektů bydlení. Potenciálním typickým zástupcem je současná tzv. „sídlištní zeleň“, tj. plochy veřejně přístupné zeleně s lavičkami, dětskými hřišti a malými sportovními plochami. Většinou jsou ve vlastnictví města.

V druhové skladbě se ve městě Ústí nad Orlicí přibližně rovnocenně uplatňují jehličnaté a listnaté dřeviny. Z listnáčů byly v sídlištních, v navazujících veřejných prostranstvích a u objektů zařízení školství, obchodu a služeb, nejčastěji vysazovány javory mléče, břízy, lípy, méně často jeřáby (ptačí, břek), vrby, habry, třešně a jejich kultivary, jabloně, pohledově se uplatňují krátkověké a rychle rostoucí vrby smuteční a topoly černé (případně ve formě pyramidálního kultivaru). Z jehličnanů jsou nejčastěji zastoupeny smrky (zejména pichlavý, též ztepilý či omorika), ale i borovice (spíše nepůvodní borovice černá, borovice lesní méně, rovněž i borovice kleč) či modřín.

Poměrně často byly vysazovány i douglasky tisolisté.

V KN jsou tyto pozemky obvykle vedeny jako „ostatní plocha“.

Ostatní vysoká zeleň ve městě

Do této kategorie jsou zařazeny pozemky, které jsou veřejně přístupné a byly člověkem vědomě založeny za účelem „ozelenění“ okolí obytných souborů, případně komerčních či dopravních ploch. Výsadby nemají podobu a rozsah parku a obvykle trpí absencí či minimální prezencí údržby. Plochy zeleně jsou veřejně přístupné.

V územním plánu města Ústí nad Orlicí bylo do této kategorie zařazeno několik ploch, které nesplňují kritéria stanovená pro kategorie výše uvedené, mají však v urbanizovaném prostředí města (event. jeho oddělených venkovských částí) určitý význam.

V KN jsou tyto pozemky obvykle vedeny v druhu pozemku „ostatní plocha“.

Ochrana dřevin

Jednotlivé dřeviny, jejich skupiny či linie jsou chráněny podle zákona č. 114/1992 Sb. a prováděcí Vyhlášky MŽP č. 395/1992 Sb., která upravuje podmínky zákonného postupu v případě odůvodněné potřeby odstranění dřevin rostoucích mimo les.

Stromořadí (aleje)

Stromořadí jsou liniové formy veřejné zeleně, obvykle lemující dopravní koridory (ulice, silnice, cesty, tratě) či vodní toky (vysazené liniové břehové porosty v úseku toku procházejícím městem). Mají zejména význam zdravotní a estetický, ve vnitřním městě spoluutvářejí prostorovou kompozici uličního profilu. Volba dřevin je determinována vysokými nároky na jejich odolnost vůči nepříznivým vnějším vlivům (znečištění ovzduší, často výrazně zhoršené půdní poměry, možnost mechanického narušení kmene či koruny). Uliční stromořadí jsou ve vlastnictví města a jsou veřejně přístupná, vysazené břehové porosty jsou obvykle ve vlastnictví státu či města. Významná městská stromořadí byla podrobně charakterizována v etapě Průzkumy a rozborů (10/2004). Pro vnitřní město jsou typická stromořadí s kulovitými kultivary javorů či jasanů ve stáří 20 - 30 let, podél říček T.Orlice a Třebovka byly vysazovány zejména lípy (stáří cca 50 let), v menší míře jasan, jírovce, topoly (černé, lina), vrby křehké a smuteční, duby letní, břízy, javory (mléč, klen). Středního věku jsou zejména některá krátká stromořadí (či skupiny stromů) uvnitř sídlišť (např. starší zástavba v severní části města), dále např. březová oboustranná alej při silnici z Ústí n.O. do Kerhartic či obdobná alej podél přístupové komunikace (ulice Dukelská) na izolované sídliště Dukla (uvnitř sídliště v kombinaci s pyramidálním topolem vlašským). Ve volné krajině jsou častá stromořadí podél silnic, většinou složená z ovocných stromů (např. silnice č. 315 do Knapovce), někdy též z jiných listnáčů (např. dlouhá, částečně přerušovaná alej topolu černého podél silnice č. 315 Ústí n.O. - Kerhartice – Gerhartice – Hrádek).

Dle KN se stromořadí obvykle vyskytují na pozemcích zařazených do druhu pozemku „ostatní plocha“, v případě břehových porostů též „vodní plocha“.

Památné stromy

Stromy, event. jejich skupiny, vyhlášené pro svůj mimořádný význam za chráněné v kategorii ochrany dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Z tohoto titulu je jejich ochrana před poškozením případně zničením velmi vysoká. Mají vymezeno ochranné pásmo.

Seznam památných stromů je podán v části textu týkající se ochrany přírody a krajiny.

Další významné dřeviny či skupiny dřevin

Stromy, event. i keře, či jejich skupiny, významné svojí estetickou a ekologickou hodnotou pro město.

Charakteristika byla podána v etapě Průzkumy a rozborů (10/2004). Z hlediska měřítka územního plánu se v tomto případě jedná o kategorii (a obdobně též památné stromy, stromořadí) vztahující se spíše k regulačnímu plánu, než k ÚP města.

Vyhodnocení vlivu Konceptu územního plánu na životní prostředí

Vzhledem k navrhovanému řešení, které nepředpokládá v řešeném území umístění staveb a činností podléhajících posouzení (dle přílohy č.1 zákona 100/2001 Sb. ve znění zákona 93/2004 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí), vyplynulo z jednání na Krajském úřadu Pardubického kraje (OŽPZ) dne 18-07-2005, že není potřeba posuzovat vliv koncepce na životní prostředí.

Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkcí lesa

Předpokládané důsledky na zemědělský půdní fond

Vyhodnocení předpokládaných důsledků – možných záborů zemědělského půdního fondu (ZPF), označované též jako „zemědělská příloha“, bylo provedeno podle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění. Naplňuje požadavky stanovené § 5 tohoto zákona a § 3 Vyhlášky MZe ČR č. 13/1994 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti ochrany ZPF. Klasifikace do 5 tříd ochrany ZPF byla provedena dle Metodického pokynu Odboru ochrany lesa a půdy MŽP ČR k odnímání půdy ze ZPF, č.j. OOLP/1067/96 ze dne 1.10.1996, uveřejněného ve Věstníku MŽP, částka 4 dne 12.12.1996.

Řešení, navrhované v Územním plánu města Ústí nad Orlicí, bude znamenat **zábory zemědělského půdního fondu** v rozsahu uvedeném v tabulce, v členění dle jednotlivých lokalit (lokality s navrhovanými rozvojovými plochami pro obytné, produkční či sportovní funkce) a dále dle katastrálních území (některé z lokalit překračují ve svém vymezení katastrální hranici), třídy ochrany ZPF a kultury (druh pozemku dle KN). Takto byly tabulkově zpracovány veškeré „rozvojové plochy“ v rámci jednotlivých lokalit, v nichž je v případě jejich realizace nutno žádat příslušný orgán ochrany ZPF o souhlas k odnětí. Vstupním podkladem pro určení takovýchto ploch jsou údaje z Katastru nemovitostí a vymezení současně zastavěného území obce (SZÚO), stanovené ÚP města Ústí nad Orlicí - viz. kap. 300. a výkres č. 300.2.

Lokalita	funkce	katastrální území	třída ochrany	kultura	výměra (ha)
012 – U hřbitova	obytná	Ústí n.O.	II.	TTP	4,52
				orná půda	0,22
				orná půda	0,07
				orná půda	1,04
				TTP	1,03
celkem II. třída					6,88
014 – STS	produkční	Oldřichovice	II.	TTP	3,33
celkem II. třída					3,33
015 – U letiště	obytná	Ústí n.O.	II.	orná půda	10,06
		Oldřichovice	II.	orná půda	2,85
				TTP	0,19
celkem II. třída					13,10
016 – Šárka	obytná	Ústí n.O.	II.	zahrada	1,21
				orná půda	0,63
				orná půda	0,02
				orná půda	0,14
				TTP	1,20
				orná půda	0,25
				TTP	0,11
				orná půda	0,40
				orná půda	0,17
celkem II. třída					4,13
			III.	TTP	1,26
				orná půda	1,33
celkem III. třída					2,59
celkem lokalita					6,72
017 – Dukla	obytná	Hylváty	II.	TTP	0,94
				TTP	0,41
				TTP	0,18
				TTP	0,08
				orná půda	0,04
				orná půda	12,93
				TTP	0,20
celkem II. třída					14,78
018 – Ke Knapovci	obytná	Hylváty	II.	orná půda	2,82
				orná půda	6,41
celkem II. třída					9,23
019 – Za hasičama	obytná	Hylváty	II.	orná půda	3,21
			neudáno	orná půda	0,18
celkem II. třída					3,21
celkem lokalita					3,39
020 – U Dlouhé Třebové	obytná	Hylváty	II.	TTP	1,94
				TTP	0,06
				orná půda	1,88
				TTP	0,17
				orná půda	0,07
celkem II. třída					4,12
021 – U hasičů	produkční	Hylváty	II.	orná půda	1,30
				orná půda	0,97
				orná půda	1,16
				orná půda	7,68
celkem II. třída					11,11
022 – Pod Duklou	produkční	Hylváty	II.	TTP	4,67
				zahrada	0,09
				orná půda	2,44
celkem II. třída					7,20
023 – Zahradnictví	produkční	Ústí n.O.	II.	TTP	1,75
				TTP	0,18
celkem II. třída					1,93
			V.	TTP	0,45
celkem V. třída					0,45
celkem lokalita					2,38

024 – Oldřichovice	obytná	Oldřichovice	II.	zahrada	0,58
				zahrada	0,14
				TTP	0,13
celkem II. třída					0,85
			III.	TTP	0,55
				zahrada	0,85
				TTP	0,08
celkem III. třída					1,48
celkem lokalita					2,33
025 - Hylváty	obytná	Hylváty	I.	TTP	0,05
				zahrada	0,12
				orná půda	1,43
				zahrada	0,09
				zahrada	0,03
celkem I. třída					1,72
			II.	orná půda	2,60
				orná půda	1,71
celkem II. třída					4,31
			IV.	orná půda	0,21
				zahrada	0,49
celkem IV. třída					0,70
			V.	zahrada	0,06
				zahrada	0,06
				zahrada	0,06
				zahrada	0,45
celkem V. třída					0,63
celkem lokalita					7,36
026 - ČSAD	produkční	Hylváty	II.	orná půda	0,99
				orná půda	5,25
				orná půda	1,30
				orná půda	0,97
				TTP	0,09
				TTP	0,77
				orná půda	1,71
celkem II. třída					11,08
027 – Na tržní stezce	produkční	Hylváty	II.	orná půda	4,28
				TTP	0,64
				orná půda	1,25
				TTP	0,23
celkem II. třída					6,40
029 – V lázních	obytná	Ústí n.O.	V.	TTP	0,09
				zahrada	0,10
				TTP	0,25
celkem V. třída					0,44
031 – Kerhartice	obytná	Kerhartice	I.	zahrada	0,46
				TTP	0,22
celkem I. třída					0,68
032 - Karpaty	obytná	Kerhartice	IV.	zahrada	0,10
				TTP	2,35
				TTP	0,58
				TTP	1,02
				TTP	4,84
				zahrada	0,05
				zahrada	0,01
celkem IV. třída					8,95
033 – Perla u nádraží	produkční	Kerhartice	I.	TTP	0,26
		Ústí n.O.	I.	orná půda	0,82
				TTP	0,51
celkem I. třída					1,59
034 - Gerhartice	obytná	Gerhartice	III.	TTP	0,67
celkem III. třída					0,67
			IV.	TTP	0,80
celkem IV. třída					0,80
celkem lokalita					1,47
036 – Letiště	produkční	Ústí n.O.	II.	TTP	0,49
celkem II. třída					0,49

038 - Černovír	obytná	Černovír	I.	orná půda	2,04
				zahrada	0,22
				zahrada	0,47
				TTP	0,57
celkem I. třída					3,30
			II.	TTP	0,18
				zahrada	0,07
				zahrada	0,10
				TTP	0,05
				orná půda	0,66
				TTP	0,17
celkem II. třída					1,23
			III.	TTP	1,64
celkem III. třída					1,64
			IV.	TTP	0,83
				zahrada	0,05
				zahrada	0,08
				TTP	0,10
				TTP	0,44
celkem IV. třída					1,50
			V.	zahrada	0,31
				TTP	0,06
				zahrada	0,07
				TTP	0,17
				TTP	0,23
				zahrada	0,31
				orná půda	0,41
				orná půda	0,61
celkem V. třída					2,17
celkem lokalita					9,84
	sportovní		II.	TTP	1,91
celkem II. třída					1,91
celkem lokalita					1,91
040 – D. Houžovec	obytná	Dolní Houžovec	IV.	TTP	0,06
				zahrada	0,21
				TTP	0,75
				TTP	0,40
				TTP	0,16
celkem IV. třída					1,58
042 – Knapovec	obytná	Knapovec	II.	TTP	0,69
				orná půda	1,60
				TTP	0,61
				TTP	0,32
				orná půda	0,14
				TTP	0,51
				TTP	0,31
				TTP	0,71
				TTP	0,69
				TTP	0,15
celkem II. třída					5,73
			V.	TTP	0,20
				TTP	0,19
				TTP	1,40
				TTP	0,74
				zahrada	0,09
				TTP	0,63
				zahrada	0,20
				zahrada	0,08
				zahrada	0,35
				TTP	1,08
				TTP	0,15
celkem V. třída					5,11
		Hylváty	II.	orná půda	2,48
				TTP	0,10
				zahrada	0,05
				orná půda	1,48

celkem II. třída					4,11
			neudáno	orná půda	0,07
celkem lokalita					15,02
	sportovní	Knapovec	V.	zahrada	0,88
				TTP	0,31
celkem V. třída					1,19
celkem lokalita					1,19
043 - Bioprodukt	produkční	Knapovec	II.	orná půda	0,05
celkem II. třída					0,05

Zábor zemědělského půdního fondu celkem: 152,62 ha.

Z toho:

dle tříd ochrany:

I. třída: 7,29 ha
 II. třída: 115,18 ha
 III. třída: 6,38 ha
 IV. třída: 13,53 ha
 V. třída: 9,99 ha
 Neudáno: 0,25 ha

dle katastrálních území:

Ústí nad Orlicí: 28,30 ha
 Hylváty: 78,85 ha
 Oldřichovice u Ústí n.O.: 8,70 ha
 Kerhartice n.O.: 9,89 ha
 Gerhartice: 1,47 ha
 Černovír u Ústí n.O.: 11,75 ha
 Knapovec: 12,08 ha
 Dolní Houžovec: 1,58 ha

dle druhů pozemků (kultur):

orná půda: 90,33 ha
 trvalé travní porosty (TTP): 53,80 ha
 zahrady: 8,49 ha

dle účelu záboru:

obytná funkce: 105,89 ha
 produkční funkce: 43,63 ha
 sportovní funkce: 3,10 ha.

Kromě plošně dominujících předpokládaných záborů ZPF v rozvojových plochách dojde k záborům rovněž při realizaci některých z navrhovaných veřejně prospěšných staveb (VPS). Většina z nich je navrhována uvnitř SZUO a mimo pozemky ZPF. V několika případech lze očekávat i dotčení ZPF, přičemž z hlediska celkových bilancí záborů se významněji uplatní pouze zábory spojené s případnou realizací přeložky silnice č. I/14 východně od města. Vzhledem k nejasnosti tohoto záměru (ekonomická reálnost, politická vůle či nevůle k jeho realizaci, územní problémy zejména v severní části trasy – návaznost Dolní Libchavy) nebyla z hlediska záborů ZPF detailněji vyhodnocována. Trasa je v celé své délce cca 4 km vedena pozemky ZPF, které jsou z 90 % příslušné ke II. třídě ochrany. Ostatní území je zařazeno ke III. třídě, případně též třídě V. (mělká údolí drobných vodních toků). Rovněž uvažované křižovatky s dalšími silnicemi jsou navrhovány na

pozemcích chráněných ve II. třídě. Celkový zábor ZPF z titulu stavby této silnice lze přibližně stanovit na 13 ha ZPF, z toho ve II. třídě ochrany 11,0 ha, ve III. třídě 1,5 ha a v V. třídě 0,5 ha.

ÚP města Ústí nad Orlicí některé z rozvojových ploch přejímá a potvrzuje – jedná se o rozvojové plochy zahrnuté již v původním ÚPN SÚ (schválen 1992) či v chaotickém „systému“ změn této původní ÚPD z let 1993 – 2004. Tyto plochy již prošly schvalovacím procesem a vyhodnocením z hlediska záborů ZPF a k jejich případnému záboru byl příslušným orgánem ochrany ZPF vysloven souhlas. Některé plochy jsou do procesu „odnímání“ zařazeny nově. Naopak některé z ploch, schválené v původní ÚPD, nejsou dále sledovány a dochází tedy v předloženém ÚP města k jejich „navrácení“ zpět do ZPF. Významné jsou tři z nich:

- lokalita 059 – Amerika: celkem 15,7 ha ZPF ve II. a III. třídě ochrany
- lokalita 052 – Zahrádkářská kolonie za cihelnou: celkem 2,04 ha ve II. třídě ochrany
- lokalita 055 – Zahrádkářská kolonie Hylváty: celkem 6,44 ha ve II. třídě ochrany.

Rozčlenění rozvojových ploch a jejich částí podle geneze jejich vzniku je znázorněno ve výkrese č. 300.2.

Předpokládané důsledky na pozemky určené k plnění funkcí lesa

K dotčení pozemků určených k plnění funkcí lesa (PUPFL), tj. k předpokládaným záborům PUPFL v důsledku navrhovaného řešení ÚP města Ústí nad Orlicí, **nedojde.** Pro realizaci staveb ve vymezených rozvojových plochách je nutno v projektových dokumentacích pro tyto stavby **dodržet vzdálenost stavby od okraje lesa minimálně 30 m**, jak to ve svém stanovisku ze dne 17.12.2004, č.j.:

38820/2004/ŽP/238/Hn-111 k Návrhu zadání ÚP města Ústí nad Orlicí stanovil na základě své pravomoci dané § 14, odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., v platném znění, příslušný orgán státní správy lesů (MěÚ Ústí nad Orlicí). Tento požadavek byl rovněž zahrnut do schváleného Souborného stanoviska (07-02-2006).

200 **MĚSTO, HISTORICKÉ PODMÍNKY [ZASTAVITELNÉ ÚZEMÍ]**

Kapitola obsahuje závaznou část zařazení jednotlivých lokalit (jejich částí) dle struktury zástavby. Veškerá ostatní ustanovení této kapitoly jsou z hlediska naplňování územního plánu směrná.

Obecné zásady „využití“ zastavitelného území města

Zastavitelným územím se rozumí veškerá území zastavěná, popřípadě území nezastavěná, avšak k zastavění určená územním plánem, která jsou jednoznačně vymezena ve výkresové části (300.1 Funkce v území).

V zastavitelných územích je základní zásadou vrstvení způsobů využití území v základních strukturách jeho uspořádání a proto se připouští zásadně míšení činností, a to s výjimkou případů, kdy by činnosti nepříznivě ovlivňovaly okolí.

Charakter území

Jedním z případů popisu využití území je rozlišení míry (obsahu a rozsahu) změn, kterými využití území prochází. V tomto smyslu se rozlišují území **stabilizovaná**, u nichž lze předpokládat jen malé a nepříliš významné změny, zejména doplňování struktury; území **transformační**, která jsou různým způsobem postižena a lze očekávat nebo bude nutno podnitit jejich znovuoživení; a konečně území **rozvojová**, jimiž se rozumí především území s nově navrhovaným využitím, která vytvářejí územní zálohu rozvoje města, jak je uvedeno v kapitole 400. Rozlišujícím znakem stabilizovanosti, transformova(tel)nosti či rozvojovosti území není však pouze stavební struktura; soubor rozlišujících znaků zahrnuje i hlediska ekonomická, sociální a přírodní. **Základ Obrazu města ale tvoří stabilizovaná území.**

Územní plán vymezuje rozsah stabilizovaných území jako jeden z hlavních „stavebních kamenů“ struktury města.

Stabilizovaná území

Můžeme konstatovat, že v Ústí nad Orlicí jsou za stabilizovaná území považována veškerá území v SZÚO. Neznačená to, že by již v těchto územích nebylo potřeba nic dělat, ale je nutné připravit další kroky zejména k doplnění zástavby. Hlavním úkolem územního plánu je umocnit městu jeho městskost, to jest respektovat mnohvrstevnatost využití území.

Pro potřeby územního plánu města jsme stanovili stabilizovaná území, která jsou charakteristická následujícími parametry: Území má historicky vyvinutou strukturu veřejných prostranství, která jsou dostatečně definována i ustálenou hladinou zástavby. Vzhledem k tomu, že je tím (více méně) dána uliční čára i průměrná výška staveb, předpokládáme pouze doplňování volných stavebních parcel – proluk. Pro stavby většinou není potřeba zpracovávat

studie širšího okolí pro rozhodování ve správních řízeních (územním, stavebním a souvisejících).

Struktura zástavby (hustota zastavění)

V dalším textu jsou charakterizovány různé typy struktury a hustoty zastavění v jednotlivých lokalitách, které jsou použity pro rámcovou regulaci jednotlivých rozvojových ploch:

Městské lokality

Pro charakter „městských lokalit“ jsou zvláště typické tyto základní rysy: vyšší koncentrace velmi různorodých aktivit a jejich vrstvení a zároveň jedinečnost, včetně omezení, daných existencí historického jádra a z něho přirozeně narůstajícího souvislého města.

Vzhledem k utváření struktury zástavby rozlišujeme tyto typy:

I sevřená bloková zástavba – většinou s uzavřenou uliční čarou, se zastavěním až 70% celkové plochy.

II ulicová zástavba – s otevřenou i uzavřenou uliční čarou, se zastavěním až 50% celkové plochy.

III volná zástavba – vily v zahradách, obytné domy městského charakteru, ale také kompaktní areály produkce, se zastavěním 40-70% celkové plochy (dle okolní struktury).

Venkovské lokality

Pro charakter „venkovských lokalit“ je typická okrajovost polohy vůči městu, relativní samostatnost, daná historicky samostatným vývojem, to jest menší stupeň bezprostředního kontaktu a srůstání s celkovou urbánní strukturou města; tento stav je dán především výraznou krajinnou morfologií a převládajícím tradičním venkovským charakterem volné krajiny a původně zemědělských sídlišť a které byly z různých důvodů začleněny do správního celku města. Jedná se o jednotlivé celky vykazující určitou svébytnost a nezávislost na ostatním městě. Pro stavby, ale zejména celkové utváření v těchto lokalitách platí zvláštní podmínky. Prioritní je podpora přiměřeného hospodaření v krajině, které by se dalo nazvat „krajinotvorným zemědělstvím“.

Vzhledem k utváření struktury zástavby rozlišujeme tyto typy:

IV volná zástavba vesnická – se zastavěním 10-30% plochy, ale ve vztahu k velikosti pozemku.

Krajinné lokality

Pro charakter „krajinných lokalit“ (a parků) je typická jejich vysoká ekostabilizační, ale zejména krajinná a také produkční a rekreační hodnota. Pro stavby v těchto lokalitách platí zvláštní podmínky

Vzhledem k utváření struktury zástavby rozlišujeme tyto typy:

V podmínečná zástavba – jednotlivé funkční budovy sportovišť, solitéry v parku i volné krajinně. Pro tyto lokality není určeno procento zastavění, jde vždy o individuální posouzení.

Vývoj struktury zastavění

Ústí nad Orlicí je město v krásné zvlněné krajině s kulisou dvou zelených kopců Andrlova chlumu (kozlovského hřbetu) a

Kubincova kopce v jejichž úpatí dochází k soutoku řek Tiché Orlice a Třebovky. Právě v těchto místech bylo jedno z nejstarších osídlení území, které se postupem času stěhovalo výše od řeky. 2. pol. 13. století znamenala založení kolonizačního města s pravidelným ortogonálním náměstím, jak jej známe dnes.

Historie Ústí nad Orlicí není charakteristická velkými vývojovými zvraty a veškeré zmínky o městě jsou spojeny s textilní výrobou a posléze s textilním průmyslem.

Zásadním zlomem pro vývoj města bylo až 19. století, kdy přivedením železnice došlo k razantní proměně krajiny, při soutoku Orlice a Třebovky. Což mělo za následek změny tras koryt řek a vytvoření železničního viaduktu. Období 19. století znamenalo růst textilního průmyslu zejména při vodních tocích a zároveň růst města, nebo zahušťování, směrem k železniční stanici a vodním tokům.

Počátkem 20. století byla zasypána slepá ramena.

V druhé polovině 20. století přišly další zásadní zásahy do struktury města, vybudování průtahu silnice I/14, a další úpravy v centru města, které znejasnily původní strukturu. Město se začalo rozrůstat více východně a v této tendenci pokračuje.

Části Kerhartice a Hylváty jsou charakteristické lineárním zastavěním při komunikaci, svým rozvojem mezi řekou a železnicí, a vzájemným prorůstáním funkcí bydlení a výroby. Samostatně se v krajině „rozvíjejí“ vesnice Černovír, Knapovec a oba Houžovce.

Vývojové struktury města Ústí nad Orlicí

K dnešnímu dni jsou k dispozici podklady tak, že je možné sestavit pět základních vývojových etap od nejstaršího mapování po současnost.

Stabilní katastr z roku **1838**.

Etapa kolem roku **1900** postihuje změnu struktury po výstavbě železnice.

Mapa kolem roku **1950** postihuje výstavbu továren a zahradních čtvrtí s vilkami, tedy prvorepublikovou a válečnou výstavbu.

Mapa kolem roku **1970** zachycuje nástup masové výstavby sídlišť.

Současný stav zachycuje katastr **2004** upravený na základě místního šetření.

Památková ochrana

Seznam nemovitých kulturních památek

Veškeré památkově chráněné objekty byly popsány v PaR a jsou uvedeny ve výkrese limitů s tím, že přesná lokalizace dle seznamu je pouze v digitální verzi PaR. Tato lokalizace je připravena pro případné zapracování do informačního systému města.

Historické podmínky – památková ochrana

Rozsah památkové ochrany zůstává otázkou. „Plošná památková ochrana“ se v poslední době stále více jeví jako relikv direktivního plánování a správy území a stává se tak zcela kontraproduktivním prvkem. Domníváme se, že rozsah ochrany, ve které je ochrana pouze vágně vymezena, je možné upravit,

a to jednak novým určením obsahu (podmínek ochrany), jednak z toho vyplývajícím novým vymezením jejího rozsahu.

Přesnější definice požadavků na ochranu jednotlivých budov (prostranství, soch...) nejen ochrání stávající kulturní bohatství města, ale zároveň umožní vznik nové „historické vrstvy“ realizací poučené – kultivované současné výstavby v daném území. Předpokládáme, že historická struktura bude doplňována kvalitní současnou architekturou, ze soudobých materiálů, soudobého výrazu, tj. „**autentickou**“ (nikoli „**identickou**“, tedy napodobující).

Přesnější vymezení požadavků na ochranu jednotlivých budov, prostranství, soch, se musí stát součástí regulačních plánů a musí předem přesně definovat regulativy pro případné změny jednotlivých staveb. U novostaveb může být definována pouze objemová regulace.

Důležité je upozornění, že takový krok nemůže učinit územní plán, který popisuje území v měřítku lokality a stanovuje primárně způsoby využití území (jeho funkce), nýbrž plán regulační, který na územní plán navazuje a stanovuje primárně uspořádání území (jeho struktury), přičemž popisuje území v podrobnosti bloku, respektive parcely a pracuje také s objemem (výškou jednotlivých budov), případně s podrobnějšími regulativy, pokud je to účelné.

Město Ústí nad Orlicí leží v oblasti osidlované od roku 1285, jeho katastr je územím s archeologickými nálezy podle §22 odst.2 zák.č.20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Památkové zóny

Vesnická památková zóna byla navržena ale doposud nebyla vyhlášena (Návrh je podán na MK). Jednotlivé domy čp.313, 314, 320, 321, 322 jsou prohlášeny za kulturní památky a jsou proto chráněny samostatně.

Rozvoj struktury města Ústí nad Orlicí (urbanistická kompozice)

Základní „**obraz**“ každého města je zapsán nejen v morfologii krajiny, ale zejména v jeho struktuře zastavění. Struktura zastavění je dána mnoha faktory a utváří se zpravidla po dlouhou dobu. Z tempa a tvaru utváření struktury je možné vyčíst „stavy“ města a je možné také odhadnout jakým směrem, zejména ve vztahu ke kompozici města, **je dobré směřovat budoucí rozvoj města.**

V průběhu zpracování tohoto Konceptu územního plánu města Ústí nad Orlicí (léto 2005) jsme provedli inventuru dosavadního utváření struktury města a posoudil rozvojové plochy, které stanovil minulý územní plán a jeho změny a doplňky. Je zřejmé, že některé tyto plochy byly stanoveny zcela logicky jako pokračování přirozeného růstu struktury města. Mnohde však byly rozvojové plochy stanoveny „ad hoc“ dle jednostranných zájmů a v rozporu s okolní strukturou zastavěného území i volné krajiny.

Pokusili jsme se nejzávažnější kompoziční chyby napravit a redukovat množství rozvojových ploch ve volné krajině, a to

zejména ty, které byly vymezeny bez vazby na stávající zástavbu.

Hlavním úkolem celkové koncepce/kompozice bylo vymezení „souměstí“ Ústí nad Orlicí, Hylváty a Oldřichovice a jejich „propojení s nádražím“ (Kerhartice a Gerhartice) a napojení jednotlivých „rezidenčních satelitů v krajině“ (Černovír, Knapovec a dále Dolní i Horní Houžovec).

Veškeré staré i nové rozvojové plochy jsme proto „koncentrovali“ do přímé návaznosti na strukturu města, a na stávající i nová dopravní napojení.

Jako **vymezení východní hranice maximální expanze města do volné krajiny** jsme využili koridor přeložky silnice I/14. Na ostatních stranách města je hranice přirozeně dána řekami a terénním utvářením Kozlovského hřbetu a Kubincova kopce. Základní rozvojové plochy jsou tak koncentrovány zejména do jižního cípu takto vymezeného území/souměstí, tedy v přímé návaznosti na silnici I/14 a dále R35, která bude bezesporu nejdůležitější regionální trasou. Bude tak položen základ „hlavního vstupu do města“ od nadřazené dopravní sítě. Výhodou tohoto území je především to, že rozvojové plochy jsou vázány na stávající i budoucí trasu I/14 (včetně jejího křížení s II/315), takže výstavba na těchto plochách je možná i bez přímé vazby na výstavbu „obchvatu I/14“.

V severní části jsou vymezeny další rozvojové plochy, spolu s hlavní transformační plochou „Cihelny“, ale i Špindlerovky. Tyto plochy jsou navrženy v návaznosti na další křížení obchvatu I/14, tentokrát s II/360. Vznikají tím dvě křižovatky, dva vstupy do města.

Koridor obchvatu I/14 se tak stává základním kompozičním prvkem utváření města pro jedenadvacáté století, stává se „čarou 1+xx“. Tento koridor je nejen budoucí hlavní trasou průjezdné automobilové dopravy, ale také koridorem oddělujícím zastavěné území od „náhorní planiny“ s letištěm na úpatí Houžoveckého vrchu a Strážného. Tento „koridor“ by měl mít formu liniového parku, ukončujícího rezidenční výstavbu na stráních nad městem a „podcházely“ by ho pouze „údolní krajinné parky“ zabíhající jako prsty krajiny do struktury města v rytmu zlatého řezu. Vyvrcholením těchto „prstů“ je potom na severu a západě Přírodní park Orlice se sportovním areálem a dále křížovou cestou na Andrlův Chlum.

Produkční plochy jsou situovány převážně podél železnice a „hlavní obchodní ulice“ (stávající I/14) a jejích křížení (II/315 a II/360). Nové rezidenční plochy jsou naopak situovány na stráně nad stávající město a do jednotlivých „satelitů“ a jsou mezi sebou a s volnou krajinou propojeny parkovými cestami.

Celková kompozice města se tak stává přehlednou a čitelnou a to je hlavním cílem vize Územního plánu města Ústí nad Orlicí.

300 FUNKCE V ÚZEMÍ, HRANICE ZASTAVITELNÉHO ÚZEMÍ A LOKALITY

Vzhledem k tomu, že Hranice zastavitelného území a vymezení volné krajiny jsou hlavním regulativem územního plánu, je nutné všechny „regulativy“ uvedené v této kapitole považovat za závazné.

(urbanistické) Zásady utváření území

Území města zahrnuje území různého charakteru s různými možnostmi využití, danými jeho přírodními, sociálními a technickými (stavebními) podmínkami, jak je uvedeno v kapitole 200. Na začátku 21. století je nutné překonat pohled na město jako soustavu víceméně „monofunkčních“ zón (to jest území určených buď výlučně jediné, nebo jedné absolutně převažující formě využití – „monofunkční“ zónování) a navrátit městu jeho **městskost, to jest respektovat mnohovýznamnost využití území**, avšak **zároveň vymezit jasné hranice zastavění území a rozlišit přesněji a ostřeji území urbanizované – městské, území venkovského osídlení a území přírodně krajinné a vytvořit podmínky pro jeho ochranu a rozvíjení.**

Obecné regulativy

Obecnými regulativy se rozumí **nástroje určené k utváření území**, to jest k naplňování zásad využití a podmínek uspořádání jednotlivých částí území města. Vymezeny jsou tyto nástroje jednak:

pojmově - režim, měřítko, zátěž (riziko a limit) s příslušnými odkazy na právní normy, a především **procedurálně** v souvislostech jejich využití při správě území; zvláště významné je procedurální zakotvení přípustnosti, podmíněčné přípustnosti a (případně) nepřípustnosti činností, dějů nebo zařízení v území.

Obecně vycházíme nikoli z pozitivního vymezování toho, co je v území dovoleno, protože je v zásadě nemožné (a hlavně neúčelné!) podat úplný výčet možných využití území, nýbrž naopak z (přísně restriktivního) negativního vymezování toho, co v území dovoleno není. Obvykle jsou činnosti, děje a zařízení v území vymezeny negativně tak, že nesmí překročit určité měřítko, nesmí přestoupit určitý režim, popřípadě nesmí překročit určitý limit nebo hranici rizika.

Tímto přístupem se otevírá velmi široké pole různým způsobům využití území; ba dokonce se tímto přístupem otevírá možnost, aby splněním požadavků takto negativně vymezených byly umožněny v územích činnosti, děje a zařízení jinak nevhodné. Vytváří se tak nepřímý tlak na zkvalitňování technologií, které svými parametry vyhoví přísnějším kritériím a které bude tudíž možno povolit i tam, kde to dosud nebylo možné nebo běžné. Využití území se tak stává různorodějším, variabilnějším, pestřejším - a tím také stabilnějším, méně podléhajícím krizím a otřesům.

Město Ústí nad Orlicí je v celé své urbanizované ploše i se svojí „roztroušenou“ zástavbou v jednotlivých obcích z hlediska funkcí převážně stabilizováno. Jisté konflikty lze najít v okolí produkčních ploch („Ústeckoorlické perly“), ale ani ty nejsou zásadní a rozhodně jsou, po jistých úpravách, snadno řešitelné. Proto pracujeme s funkčním vymezením území jen rámcově a používáme pouze čtyři základní funkce.

Základní dělení urbanistických funkcí

Narozdíl od „podrobného popisu využití území“ v PaR je v Konceptu územního plánu již vymezeno pouze budoucí převažující využití, které sice umožňuje velmi liberální přístup k investování, ale zaručuje kvality „obytného“ prostředí.

Prvním krokem k definování nového pohledu na význam funkčního využití území bylo stanovení spektrálního kruhu vyjadřujícího rozdělení jednotlivých „činností“ v území. Zjednodušeně řečeno jedná se o vytvoření **cyklické legendy územního plánu**.

Vymezení funkcí v kruhu

Základní vlastností funkcí v kruhu je jejich kontinuita a provázanost. Nejdůležitější funkce jsou: krajina (zelená), rekreace (žlutá), bydlení (červená) a produkce (modrá). Mezi ně vstupují další funkce: zemědělství (zelenomodrá), obchod (fialová), vybavenost (oranžová) a parky (žlutozelená). Pro řešení specifického prostředí je možné využít jen části kruhu a přesněji odlišit funkci. Vždy je však na první pohled jasné, ve které části kruhu se popis území pohybuje, jakou funkci vyjadřuje a do jakého charakteru území tím spadá.

Mluvíme-li v toto smyslu o základním rozdělení funkcí, pak dochází k prolínání jemněji rozlišených a specifikovaných funkcí z krajiny přes parky do území rekreace, z rekreace přes vybavenost do území obytného, z bydlení přes obchod a služby k územím pro produkci a zpět od produkce přes zemědělství do volné krajiny. Jsou tak definovány „čtvrtkruhy“ až „půlkruhy“ jednotlivých převažujících funkcí.

Pro názornost uvádíme jednotlivé dílčí názvy funkčního využití dle „zvykových“ charakteristik „staršího“ pohledu na „funkční využívání území“ podle jednotlivých půlkruhů.

parky_**krajina**_zemědělství

území pro rekreaci a sport, parky a hřbitovy, zahrady, sady, zahrádkáři, louky, pastviny, ostatní plochy bez dřevin, ostatní plochy s dřevinami, lesní půda, orná půda, území produkční zemědělství_**produkce**_obchod

lesní půda, orná půda, území zemědělských podniků, území produkční, železnice, území dopravní a technické vybavenosti, území komerční, území smíšené (centrální)

obchod_**bydlení**_vybavenost

území dopravní a technické vybavenosti, území komerční, území smíšené (centrální), území obytné, území veřejné vybavenosti, území pro rekreaci a sport,

vybavenost_**rekreace**_parky

území smíšené (centrální), území obytné, území veřejné vybavenosti, území pro rekreaci a sport, parky a hřbitovy,

zahrady, sady, zahrádkáři, louky, pastviny, ostatní plochy bez dřevin, ostatní plochy s dřevinami,
vodní plochy a toky mají zvláštní postavení v celém kruhu (stejně jako na celém území).

Jednotlivé charakteristické funkce

Definice přesného rozsahu převažujících činností charakteristických pro jednotlivé převažující funkce je vždy ošidná. Taxativní výčet nemůže být nikdy úplný ať již je definován pozitivně, či negativně.

Proto územní plán vymezuje **funkce pro nezastavitelné území města a funkce pro zastavitelné území města jako funkce zásadně mísitelné navzájem v rámci zastavitelnosti na jedné straně a nezastavitelnosti na straně druhé.**

Funkce jako maximální zátěž území

Obecné ustanovení

Utváření území se rozumí obecné zásady nakládání s územím při jeho uspořádání a využívání. Rozsah způsobů využití území je v zájmu funkční různorodosti a stability území stanoven na spojitě škále využití území.

Charakteristická barva lokality tak znamená vždy „**maximální možnou zátěž**“ území (sousedství). To znamená, že v uvedené lokalitě **jsou možné veškeré činnosti „do“ činnosti označené příslušnou barvou.**

Zátěž je myšlena ve vztahu zachování (stávající/navržené) kvality daného území a neporušení „sousedství“.

Přitom se má za to, že největší „zátěž“ území jsou činnosti spojené s „produkcí“ a nejmenší „zátěž“ jsou činnosti „rekreační a krajinné“.

(Při umísťování činností a staveb v plochách produkčních se tudíž připouští činnosti a stavby obvyklé a přípustné v plochách pro bydlení, pro rekreaci i v plochách krajinných, při umísťování činností a staveb v plochách pro bydlení se připouští činnosti a stavby obvyklé a přípustné v plochách pro rekreaci i v plochách krajinných, při umísťování činností a staveb v plochách pro rekreaci se připouští činnosti a stavby obvyklé a přípustné i v plochách krajinných.)

Umísťování činností a staveb obvyklých a přípustných v plochách se stanovenou zátěží vyšší v plochách se stanovenou zátěží nižší je přípustné výlučně při splnění podmínek stanovených pro plochu s nižší přípustnou zátěží; posouzení skutečnosti, jedná-li se o podmíněně přípustnou činnost nebo stavbu nebo činnost nebo stavbu zcela nepřípustnou, bude předmětem územního řízení, popřípadě ověření podrobnější územně plánovací dokumentací nebo územně plánovacím podkladem.

Při umísťování činností a staveb obvyklých a přípustných v plochách se stanovenou zátěží nižší se v plochách se stanovenou zátěží vyšší na přípustné a obvyklé činnosti a stavby nevztahují přísnější podmínky jinak pro tyto činnosti a stavby stanovené v plochách jim určených.

Obecně lze tedy říci, že „**jemnější může být v hrubším**“ a proto je v územním plánu většina, zejména transformačního území, označena modrou barvou, neboť to neznamená

direktivní nařízení, že zde může být „pouze produkční plocha“, ale naopak to znamená, že zde může být „i produkční plocha“. V případě odůvodněné žádosti investora zde může být v podstatě cokoli (pokud činnost splní základní požadavky plynoucí z jiných právních předpisů (hygiena, požár, ochranná pásma, atd.)). Jakékoli jiné stavby a činnosti je v takovém území možné umisťovat s tím, že charakter okolí je takový jaký je a nelze vymáhat, aby byl „jemnější“.

Proto barva využití území označuje vždy MAXIMÁLNÍ možnou zátěž, nikoli minimální možné využití. Území označená postupně modrou, červenou, žlutou a zelenou barvou tak vždy vyznačují maximální možnou míru zátěže území a sousedských vztahů.

Zastavitelné a nezastavitelné území města se z hlediska zásad převažujícího způsobu funkčního využití a uspořádání území člení na:

4/ území produkční

Plochy pro produkci jsou určeny přednostně k umísťování činností a staveb s nejvyšší přípustnou mírou zátěže území, zejména činností a staveb výrobních a skladovacích a činností a staveb s produkcí bezprostředně souvisejících; obvyklé a přípustné jsou zejména činnosti a stavby určené k poskytování rozsáhlejších služeb obchodních a administrativních, stejně jako zařízení dopravní a technické infrastruktury.

V plochách pro produkci jsou přípustné též činnosti a stavby obvyklé a přípustné v plochách pro bydlení, pro rekreaci i v plochách krajinných.

3/ území obytné

Plochy pro bydlení jsou určeny k umísťování činností a staveb pro bydlení a s bydlením bezprostředně souvisejících; obvyklé a přípustné jsou zejména činnosti a stavby určené k poskytování služeb sociálních, zdravotních, kulturních a kultovních, vzdělávacích, stravovacích a ubytovacích a služeb a činností správních (administrativních).

V plochách pro bydlení jsou přípustné též činnosti a stavby obvyklé a přípustné v plochách pro rekreaci i v plochách krajinných.

V plochách pro bydlení jsou podpůrně a podmíněně přípustné též činnosti a stavby obvyklé a přípustné v plochách pro produkci a to zejména činnosti a stavby pro maloobchod i velkoobchod; podmíněná přípustnost umístění takových činností a staveb musí být prokázána v územním řízení, pokud není výjimečně stanoveno územním plánem ověření podmíněné přípustnosti podrobnější územně plánovací dokumentací nebo podkladem.

2/ území rekreační

Plochy pro rekreaci jsou určeny k umísťování činností a staveb pro obnovu sil a zdraví, především pro sport a odpočinek, a činností a staveb s rekreací bezprostředně souvisejících; obvyklé a přípustné jsou zejména činnosti a stavby určené k poskytování služeb zdravotních, ubytovacích a stravovacích. V plochách pro bydlení jsou přípustné též činnosti a stavby obvyklé a přípustné v plochách krajinných.

V plochách pro rekreaci jsou podpůrně a podmíněně přípustné též činnosti a stavby obvyklé a přípustné v plochách pro bydlení; podmíněná přípustnost umístění takových činností a

staveb musí být prokázána v územním řízení, pokud není výjimečně stanoveno územním plánem ověření podmíněné přípustnosti podrobnější územně plánovací dokumentací nebo podkladem.

1/ území volné krajiny

Plochy volné krajiny nejsou určeny k zastavění a představují části území s nejnižší přípustnou mírou zátěže; umísťovány v ní mohou být činnosti související s péčí o přírodu a krajinu, zejména s její ochranou a revitalizací.

V plochách volné krajiny rekreaci jsou podpůrně a podmíněně přípustné též stavby určené k provádění činností ve volné krajině přípustných a obvyklých, zejména k činnosti zemědělské, lesnické a vodohospodářské, popřípadě obvyklé a přípustné v plochách pro rekreaci; podmíněná přípustnost umístění takových činností a staveb musí být prokázána v územním řízení, s podrobným dopadem na širší okolí.

Funkce jako popis ploch řešeného území

Lokalitám v nezastavitelném a zastavitelném území byly proto přiřazeny „řídící barvy“ (na výkrese 300.1 světlou výplní):

zastavitelné území – červená

nezastavitelné území – zelená

Podle převažujících činností v území byly lokalitám přiřazeny „díličí řídící barvy“ (na výkrese 300.1 značeny barevným obrysem) ze základního dělení spektrálního kruhu:

bydlení – červená; produkce – modrá; krajina – zelená a rekreace – žlutá. Kombinací barev získáváme charakter jednotlivých lokalit. Například zelené (nezastavitelné) lokality mohou mít charakter produkčních ploch (zemědělské krajiny), ale také ploch převážně krajinných (krajinného parku nebo rekreačního lesa), nebo rekreační (parku ve městě, sportovišť, apod.). Červené (zastavitelné) lokality mohou mít charakter produkčních ploch, převážně obytných území, nebo území rekreačních. Některé z těchto kombinací nemusí být definovány.

HRANICE ZASTAVITELNÉHO ÚZEMÍ

Současně zastavěné území obce

Současně zastavěné území obce (SZÚO) je vstupní rozdělení území na zastavěné a nezastavěné. Stanovení této „čáry“ – hranice podléhá legislativním postupům a je hranicí uvnitř které dochází k „**intenzivnímu rozvoji**“ a za kterou dochází k „**extenzivnímu rozvoji**“.

Tím je stanoven charakter rozvojového potenciálu města.

Současně zastavěné území obce (SZÚO) jsme stanovili dle příslušné metodiky dle dodané DKM. Tato čára je podkladem pro definování rozvojových a transformačních ploch jak je uvedeno v kapitole 400 a pro zpracování „zemědělské přílohy“ v kapitole 100.

Poznámka: Vzhledem k tomu, že Koncept územního plánu města Ústí nad Orlicí navazuje na starší územní plán a jeho změny a doplňky, přebírali jsme některé rozvojové plochy

z „analogových“ podkladů a rozhodovali se o jejich převzetí, nebo úpravě. Některé hranice a rozsah ploch se proto může měnit. Vzhledem k rozdílné kvalitě použitých mapových podkladů je nutné přistupovat k dokumentaci tak, že vymezení ploch nad digitální katastrální mapou (i když není zcela aktuální) má přednost, před starým „pastelkovým“ zpracováním nad mapou „odvozenou“.

Hranice zastavitelného území

Mezi územím zastavitelným – červená a nezastavitelným – zelená je **hranice zastavitelného území**.

Tato čára je základním závazným regulativem územního plánu města.

Strategie rozhodnutí o stanovení hranice zastavění vychází z vize úsporného fungování města. Je tak vázána na minimální expanzi do volné krajiny a maximální intenzifikaci současného zastavění. Proto je hranice stanovena jako „minimální obalová křivka“ území, které je dnes již převážně zastavěno, **avšak s dostatečnými rozvojovými a transformačními plochami, které zaručí městu dostatek potenciálu na několik desetiletí.** Územní plán tím určuje cestu k sevřenější a tím ekonomicky účelné (hospodárné) městské a venkovské struktuře osídlení, struktuře, která je šetrná vůči okolní otevřené krajině. Proto také došlo k přehodnocení některých rozvojových ploch minulé ÚPD a jejich zmenšení, nebo zrušení.

Rozhraní

Na rozhraní dvou území (ploch) vzniká rozhraní. Územní plán stanovuje obecně **dvě základní hranice/čáry** okolo kterých vzniká rozhraní:

1/ rozhraní nezastavitelného a zastavitelného území

2/ rozhraní (veřejného) prostranství a (soukromého) stavebního pozemku

Tato plocha je vždy konfliktním místem území a **je nutno postupovat vždy dle místních podmínek.** Na území rozhraní zastavitelného a nezastavitelného, stejně jako na území na rozhraní veřejného a soukromého se dá v zásadě říci, že rozhoduje-li se v jednotlivém správním řízení o podmínkách využití území, zejména o podmínkách umístění činností a objektů, na rozhraní ploch s přípustnou vyšší zátěží a méně přísnými regulačními podmínkami a ploch s přípustnou nižší zátěží a regulačními podmínkami přísnějšími, **musí být přihlédnuto k podmínkám stanoveným pro tu plochu, jejíž podmínky využití jsou stanoveny přísněji.**

Rozhraní mezi zastavitelným a nezastavitelným – zastavitelnost je **závazné a nepřekročitelné**, stejně jako rozhraní mezi veřejným a soukromým. (viz kapitola 400 koridory VPS a jejich „zužování“)

V územním plánu je ještě jedno rozhraní. Rozhraní mezi funkčními plochami (lokalitami) v zastavitelném a nezastavitelném území. Tyto jednotlivé „sousední“ plochy v rámci jednoho území vytvářejí rozhraní mezi „dílčími řídicími funkcemi“, která jsou **směrná** a jejich překročení je možné na obě strany dle místních podmínek s přihlédnutím k výše uvedenému principu.

LOKALITY

Lokality a jejich hranice

Navržené členění územního plánu vychází, z několika úrovní popisu města, které jsou ve vzájemných vztazích, které však mají pro účel územního plánování různý význam. Z hlediska **charakteru obývaného území dělíme území na lokality**.

Lokality jsou vymezeny na celém správním území města a rozděleny na tři základní typy: městské, venkovské a krajinné.

Lokalita je ve své podstatě průnikem charakteru zastavění a převažující funkce v území. Lokalita se dále člení z hlediska detailního popisu regulačních podmínek na bloky a soubory bloků a na pozemky a parcely. V úrovni územního plánu je však základní jednotkou popisu území právě lokalita.

Hranice lokalit **nerespektují** všude původní katastrální hranice, protože změny v území to již dnes neumožňují. Rozhraní mezi jednotlivými lokalitami jsou vedena po hranicích pozemků, pokud je to možné. Pouze u některých významných dopravních staveb je hranice vedena jejich osou.

Typy lokalit

Rozlišení území z hlediska popisu znaků charakteru má význam jednak pro vytvoření rámce detailnějšího popisu regulace na nižších územních úrovních (bloky, pozemky, parcely), jednak pro stanovení strategie rozvoje města a jeho správy. Tři typy charakteru území města jsou specifickým urbanistickým jevem. Zároveň jsou výsledkem působení mnoha jevů, které bychom mohli sledovat i pomocí jiných disciplín (například konfigurace terénu a ostatní přírodní, kulturní, v obecném smyslu pojaté vlivy atd.). Přesné konkrétní definování jednotlivých charakterů bude uvedeno v popisech v Krycích listech lokalit.

Přesto, že jednotlivé lokality **jsou definovány na základě charakteru zástavby** (viz kapitola 200), je jim posléze přiřazeno budoucí „převažující využití“ jako popis převažující funkce, tedy základní regulativ územního plánu.

Územní plán tak stanovil (definoval), pokud to bylo na základě podkladů možné, „**intravilánové**“ části území (městské a venkovské lokality zastavitelné) a „**extravilánové**“ části území (krajinné lokality nezastavitelné).

Ve výsledku tak stanovil „**hranici zastavitelného území**“, jak je popsáno výše. Přitom **zastavitelným územím** se rozumí veškerá území zastavěná, popřípadě území nezastavěná, avšak k zastavění převážně určená nebo využitelná. obvykle intravilánová – urbánní rozšířená o území rozvojová.

Nezastavitelným územím se rozumí území, která nelze zastavět vůbec nebo která lze zastavět výjimečně a za zvláštních podmínek, stanovených pro takový účel obecně závaznými právními předpisy nebo vyhláškou o územním plánu města. Tato území jsou obvykle extravilánová – přírodně krajinná.

Číslování lokalit

Lokality jsou definovány pro celou rozlohu řešeného území. Jsou číslovány postupně od středu města po směru hodinových ručiček a to nejprve zastavitelná území (od **001-050**), potom území nezastavitelná – rekreačního charakteru (od **051-070**) a nezastavitelné – krajinného charakteru (od **071-100**).

Číslo	katastr	název lokality	převažující funkce	stabilita
-------	---------	----------------	--------------------	-----------

Zastavitelné lokality

001	Ústí nad Orlicí	Město	obytná	S
002	Ústí nad Orlicí	Perla	obytná	T
003	Ústí nad Orlicí	Pod gymnáziem	obytná	S
004	Ústí nad Orlicí	Podměstí I / sídliště	obytná	T
005	Ústí nad Orlicí	Podměstí II / U divadla	obytná	S
006	Ústí nad Orlicí	Špindlerovka	obytná	T
007	Ústí nad Orlicí, Oldřichovice	Štěpnice	obytná	S
008	Ústí nad Orlicí	Nemocnice	obytná	S
009	Ústí nad Orlicí, Hylváty	U Tratě	produkční	T
010	Ústí nad Orlicí	K Nádraží	produkční	T
011	Ústí nad Orlicí	U Stadionu	obytná	T
012	Ústí nad Orlicí	U Hřbitova	obytná	R
013	Ústí nad Orlicí	Cihelna	produkční	T
014	Oldřichovice	STS	produkční	R
015	Ústí nad Orlicí, Oldřichovice	U Letiště	obytná	R
016	Ústí nad Orlicí	Šárka	obytná	R
017	Hylváty	Dukla	obytná	R
018	Hylváty	Ke Knapovci	obytná	R
019	Hylváty	Za Hasičama	obytná	R
020	Hylváty	U Dlouhé Třebové	obytná	R
021	Hylváty	U Hasičů	produkční	R
022	Hylváty	Pod Duklou	produkční	R
023	Ústí nad Orlicí	Zahradnictví	produkční	R
024	Oldřichovice	Oldřichovice	obytná	R
025	Ústí nad Orlicí, Hylváty	Hylváty	obytná	R
026	Hylváty	ČSAD	produkční	R
027	Hylváty	Na Tržní Stezce	produkční	R
028	Ústí nad Orlicí, Hylváty	Za Zastávkou	produkční	S
029	Ústí nad Orlicí	V Lázních	obytná	R
030	Ústí nad Orlicí	Mendrik	obytná	S
031	Kerhartice, Ústí nad Orlicí	Kerhartice	obytná	R
032	Kerhartice	Karpaty	obytná	R
033	Kerhartice	Perla – U nádraží	produkční	R
034	Gerhartice	Gerhartice	obytná	S
035	Kerhartice	Vojenský Areál	produkční	S
036	Oldřichovice, Ústí nad Orlicí	Letiště	produkční	S
037	Oldřichovice	Na Tiché Orlici	obytná	S
038	Černovír	Černovír	obytná	R
039	Černovír	Václavov	obytná	S
040	Dolní Houžovec	Dolní Houžovec	obytná	S
041	Horní Houžovec	Horní Houžovec	obytná	S
042	Knapovec, Hylváty, H. a D. Houžovec	Knapovec	obytná	R
043	Knapovec	Bioprodukt	produkční	S
044	Ústí nad Orlicí	ČOV	produkční	S
099	-	Železnice	produkční	S

Číslo	katastr	název lokality	převažující funkce	stabilita
-------	---------	----------------	--------------------	-----------

Nezastavitelné lokality – rekreačního charakteru

051	Ústí nad Orlicí	Stadion	rekreační	S
052	Ústí nad Orlicí	Zahr. kol. Za cihelnou	rekreační	S
053	Oldřichovice	Cakle	rekreační	S
054	Ústí nad Orlicí, Hylváty	Volkerovo údolí	rekreační	T
055	Hylváty	Zahr. kol. Hylváty	rekreační	S
056	Hylváty	Pastviny	rekreační	T
057	Hylváty	Dolský potok	rekreační	T
058	Ústí nad Orlicí	Křížová cesta	rekreační	S
059	Ústí nad Orlicí, Kerhartice	Amerika	rekreační	S
060	Ústí nad Orlicí	Brandýská	rekreační	T

Nezastavitelné lokality – krajinného charakteru

071	Ústí nad Orlicí, Oldřichovice	Pánův kříž		S
072	Hylváty	Hylváty I.		S
073	Hylváty	Zadní doly		S
074	Hylváty, Ústí nad Orlicí	Na stráni		S
075	Gerhartice	Janderova vyhlídka		S
076	Ústí nad Orlicí, Gerhartice	Tichá Orlice		S
077	Gerhartice	Na Herzánkách		S
078	Kerhartice	Kubincův kopec		S
079	Černovír	Střelnice		S
080	Černovír, Oldřichovice	Černovír		S
081	Knapovec	Velká strana		S
082	Knapovec	Knapovec		S
083	Dolní Houžovec	Dolní Houžovec		S
084	Horní Houžovec	Horní Houžovec		S

Související tabulka rozvojových ploch je uvedena na výkrese 400.1 rozvojový potenciál.

Podmínky rozhodování v území (označeném jako nezastavitelné, jehož některé části však jsou již zastavěny)

Jedná se zejména o samoty v krajině a o části menšího rozsahu, kde nebylo definováno přímo rozvojové území, a kde je samozřejmě možný rozvoj zejména v přímé návaznosti na zastavěné území. (jedná se především o Gerhartice, Václavov a Horní Houžovec)

V rámci lokalit **vymezených jako nezastavitelná území** se vyskytují plochy již zastavěné, případně plochy, které byly zastavěny v minulosti. Smyslem a účelem zahrnutí těchto (poměrně malých) zastavěných ploch do území nezastavitelných je potvrdit, že tyto **jednotlivé plochy samot a malých areálů jsou v současné době, zejména vzhledem k nárokům na infrastrukturu, výjimkou** a jejich zástavba je, pokud není v souladu s charakterem lokality, ve své podstatě nežádoucí.

Z uvedeného plyne, že na těchto plochách je možno užívat stávající stavby (resp. jejich soubory v areálech) pro dosavadní účel, opravovat je, udržívat, nelze je však rozšiřovat a přestavovat, popřípadě je využívat pro jiný účel než stávající, pokud tento účel není v souladu s nově stanoveným charakterem území (například pro zemědělské, lesnické nebo výjimečné rekreační účely).

Vymezenému využití území musí totiž odpovídat způsob jeho užívání a zejména umístění činností a povolování odpovídajících staveb a úprav, včetně jejich změn a změn v jejich užívání.

Při ověřování podmínek také a zejména pro podmíněně přípustnou NOVOU činnost nebo stavbu při uspořádání a využívání území budou ověřovány zejména územně technické podklady, které bude žadatel dokládat k posouzení vyvolaných jevů z hlediska dosahu/významu činnosti anebo stavby v území, to jest **urbanistických důsledků pro území v širších vztazích, zejména charakteru zástavby, měřítka (výšky a hmoty) a režimu činnosti a děje anebo stavby, objektu a zařízení ve vztahu k okolní zástavbě, ale zejména k okolní krajině a jejímu charakteru.** Posuzovány budou také zátěže, které vyvolává činnost anebo stavba na okolí svým provozem a obsluhou či hlukem a vibracemi, stejně jako požadavky na kapacity vybavení lokality infrastrukturou dopravní a technickou. V těchto územích města, která jsou malého rozsahu a pro něž pořizování podrobnějších územně plánovacích podkladů bude zjevně nepřiměřené a neúčelné (a mezi něž se z větší části zahrnují i **výše uvedené současně zastavěné plochy v nezastavitelném území**), bude neopominutelným podkladem pro rozhodnutí o dalším využití těchto ploch a staveb na nich písemné stanovisko odboru regionálního rozvoje města Ústí nad Orlicí, s určením závazných regulačních (zastavovacích) podmínek **stanovených individuálně** podle místních potřeb a zejména charakteru okolí.

400

ROZVOJOVÝ POTENCIÁL

Všechny „regulativy“ uvedené v této kapitole je nutné považovat za závazné. (Směrná je pouze doporučená legenda regulačních plánů)

Rozvojová a transformační území

Jak je popsáno v kapitole 200, rozlišení míry změn, kterými území prochází (bude procházet), aby obohatilo obraz města, je hlavním měřítkem pro zařazení do kategorie území

stabilizovaná, transformační a rozvojová.

Transformační území krajiny jsou popsána v kapitole 100.

Transformační a rozvojová území pro zastavitelné území města jsou definována následovně.

Jako **Rozvojová území** jsou definována území převážně „prázdná“ (rozdíl „čáry současné“ (SZÚO) a „navrhované“ hranice zastavitelného území), která vyžadují minimální přípravu a jsou z hlediska výstavby v podstatě připravena, i když míra obsluhy území dopravou a technickou infrastrukturou může být různá a teprve možnost jejich doplnění vytváří „potenciál daného území“.

Jako **Transformační území** jsou definována území zásadně uvnitř SZÚO, vyžadující různou míru přípravných prací (demolice, změna struktury, odstranění starých zátěží a podobně). Zajištění Infrastruktury dopravní i technické bývá v těchto územích jednodušší, ale vždy vyžadují určité úpravy a posílení.

Veškerá tato území jsou uvedena v příložené tabulce na samostatném výkrese (400.1), stejně jako v operačním plánu (900.2).

Regulační podmínky a definování veřejných prostranství pro jednotlivé části území (pro jednotlivé R a T plochy)

Jako na plochy „nezastavěné“ a „nezastavitelné“ (zejména v zastavitelných lokalitách) se hledí i na plochy **veřejných prostranství** (ulice, náměstí, parky apod.). A to i přesto, že požadavek nezastavitelnosti na ně nelze zcela jednoznačně vztáhnout – připouští se například některé speciální účelové stavby apod.).

Základním rysem veřejných prostranství je především přístupnost veřejnosti bez jiných omezení než omezení časovým režimem (návštěvní hodiny parků například). Územní plán předpokládá, že na základě „Obrazu města“ a charakteru jednotlivých lokalit je možné průběžně zpracovávat doplňující dokumentace (regulační plány) a definovat tak možný další rozvoj.

Priority zpracování regulačních a iniciačních plánů jsou otázkou strategie města. Územní plán vymezuje potřebu podrobné dokumentace více méně (pouze) procedurálně.

Základní pohled na „přednostní“ zpracování podrobných plánů poskytuje kapitola 800, ve které je naznačeno, jakým způsobem by bylo možné zastavovat město.

Podrobné dokumentace jsou jednoznačně investicí do území a podkladem (také mnohdy podmínkou) k programům získávání vnějších zdrojů. To se týká především doplňování chybějící infrastruktury.

VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY, OPATŘENÍ A PLOCHY SE ZVLÁŠTNÍM REŽIMEM

Obecně lze říci, že veřejně prospěšné stavby jsou zejména stavby, určená k rozvoji nebo ochraně území. Tedy především veřejná prostranství, ale také mosty, lávky, tunely, případně (některé) budovy městských, regionálních a nadregionálních institucí, protipovodňová opatření, a pod.

Záměrně však nechceme tímto způsobem deklarovat a fixovat všechny případy, kterých se to týká, **protože tak dosáhneme pouze devalvace tohoto pojmu a z toho vyplývajícího znevážení a neakceptování.** Důležitým důvodem je také to, že v případě jakýchkoli sporů a nesrovnalostí je statut veřejně prospěšné stavby nutno obhájit před soudem a to nebývá snadné.

Za veřejně prospěšnou stavbu doporučujeme proto vyhlásit jenom nejdůležitější nosné prvky celkové koncepce obrazu města, při schválení kterých bude možno dosáhnout základního záměru.

Všech těchto změn a úpravy obrazu města však nelze dosáhnou pouze restriktivními opatřeními. Degenerace vazby mezi nedotknutelností soukromého a respektováním veřejného zdeformovala přirozené (a odvěké) sousedství obou a standardní rovinu těchto vztahů je proto nutné znovu hledat.

Vzhledem k tomu, že také prvky technické infrastruktury mohou být umísťovány (zpravidla) ve veřejném prostranství, stává se vytvoření takových prostranství (v některých konkrétních případech zejména komunikace systémů vyšších řádů) veřejným zájmem, který je chráněn institutem Veřejně prospěšné stavby (VPS).

Veřejně prospěšnou stavbou by měla být pouze stavba vytvářející veřejné prostranství na „cizích“ pozemcích.

Svojí strukturou a systémem potom veřejná prostranství definují „soukromé“ pozemky (bloky), které jsou určené k „libovolnému“ zastavění v rámci funkčního vymezení a ostatních limitů v území.

Veřejně prospěšné stavby (VPS)

Veřejně prospěšné stavby na komunikační síti:

VPS 01 Přeložka silnice první třídy (obchvat) I/14 včetně pěti mostů a dvou okružních křižovatek.

VPS 02 Průjezd železničním uzlem Ústí nad Orlicí

VPS 03 Napojení nové nádražní budovy a Kerhartic včetně přemostění tiché Orlice.

VPS 04 Místní obslužná komunikace podél drážního tělesa v Kerharticích.

VPS 05 Přeložka II/315 a její napojení na I/14

VPS 06 Propojení silnice II/315 a Nerudovy ulice

VPS 07.1 Úprava komunikace pro napojení Černovíru nad hladinou.

VPS 07.2 (alternativně) Inundační most pro napojení Černovíru nad hladinou Q_{100} .

VPS 08 Propojení Písečníku a prostoru u hřbitova přes Cihlářskou ulici do lokality Cihelna.

VPS 09 Propojení Špindlerovy ulice na Cihlářskou a dále do lokality Cihelna.

VPS 10 Kolejové spojení letohradské tratě s I. TŽK včetně náhradní přístupové komunikace

VPS 11 Chodník Ústí nad Orlicí - Oldřichovice

VPS 12 Propojení Špindlerova – 17.Listopadu včetně Smetanovy ulice a komunikací u Úřadu práce

VPS 13 Rozšíření letiště

Veřejně prospěšné stavby protipovodňových opatření:

VPS 14 Protipovodňové hráze a stěny včetně případných úprav koryta na k.ú. Ústí nad Orlicí.

VPS 15 Protipovodňové hráze a stěny včetně případných úprav koryta na k.ú. Kerhartice.

VPS 16 Protipovodňové hráze a stěny včetně případných úprav koryta na k.ú. Gerhartice.

Koridory VPS v územním plánu a režim na těchto plochách

V operačním plánu (jako Hlavním výkresu) územního plánu, stejně jako v samostatném výkresu Veřejně prospěšných staveb a opatření jsou všechny VPS, zakresleny v jejich předpokládaném průběhu. Aby bylo možné zpracovat podrobnější dokumentace pro jednotlivé stavby, je stanoven pro každou stavbu **koridor**. Tento koridor znamená, že **pozemky a jejich části jsou přímo dotčeny stavbou a jsou územím, na kterém se může stavba „pohybovat“**.

Zmenšení tohoto koridoru je možné pouze na základě podrobnější dokumentace.

Zvětšení tohoto koridoru je možné pouze na základě změny územního plánu.

K tomuto koridoru jsou ještě ve výkresu (400.2) naznačeny celé **plochy dotčených pozemků**. Tato plocha je pouze informativní a ve své podstatě z jejího definování nevyplývají žádná omezení. Přesný režim na takto označených pozemcích stanoví OZV o územním plánu města.

Pokud koridor sousedí přímo s neoznačeným pozemkem, znamená to, že projektant podrobné dokumentace nesmí tento pozemek použít.

Zmenšení koridoru VPS – cesta k přesnému definování veřejných prostranství

KORIDOR VPS tedy, s různou mírou přesnosti a závaznosti, definuje **„Druhou čáru“ v územním plánování**. Je to první krok Regulačního plánu (tedy větší podrobnosti v plánu územním). Tento první krok musí být postupně zpřesňován až do podoby projektu stavby a její kolaudace, která je ve

skutečnosti jedinou možností „změny funkce“ v území. Toto postupné zpřesňování opět stanoví rozsah soukromých pozemků, sousedících s VPS.

500

KRAJINNÁ INFRASTRUKTURA ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY

V této kapitole je závaznou částí především vymezení jednotlivých skladebných částí ÚSES, jak jsou zachyceny ve výkresové části. Veškeré plochy ÚSES jsou veřejně prospěšným opatřením.

Krajinná infrastruktura je obdobou infrastruktur technických, ekonomických či kulturních. Jedná se o infrastrukturu biologickou, kterou je možno chápat jako „cesty zvířat“, adekvátně „cestám lidí“, „cestám zboží“, „cestám energií“. V současných podmínkách je tvořena ostrůvky přírody („divočiny“), které poskytují vhodné prostředí pro trvalou existenci druhů i společenstev přirozeného genofondu krajiny. Tato centra biotické diverzity jsou navzájem propojena liniemi, které umožňují migraci bioty mezi jednotlivými centry. Vázanost výskytu a schopnosti migrace konkrétních druhů organismů na existenci těchto propojení je různá, je nesporné, že pro některé druhy jsou linie migračních koridorů životně nezbytné. Pro tuto síť navzájem propojených biotických center (biocenter) a biotických koridorů (biokoridorů) je v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a v prováděcí vyhlášce MŽP k tomuto zákonu č. 395/1992 Sb., ustanoveno označení územní systém ekologické stability krajiny.

Územní systém ekologické stability krajiny (ÚSES)

představuje účelové propojení ekologicky stabilních částí krajiny do funkčního celku s cílem:

- 1/ zachovat biodiverzitu přírodních ekosystémů
 - 2/ stabilizačně působit na okolní antropicky narušenou krajinu.
- Je tedy předpokladem záchrany genofondu rostlin, živočichů i celých ekosystémů a zároveň nezbytným východiskem pro ozdravení krajinného prostředí a uchování všech jeho užitečných funkcí.

ÚSES je postupně navrhován na třech navzájem provázaných hierarchických úrovních - **nadregionální, regionální, lokální**. Lokální (místní) ÚSES v sobě zahrnuje i systémy nadřazené, až na této úrovni lze síť navzájem propojených ekologicky cenných částí přírody považovat za skutečný systém.

ÚSES je tvořen **biocentry a biokoridory**, ekostabilizační působení na okolní krajinu zprostředkovávají rovněž **interakční prvky** (obvykle liniového charakteru). V území relativně méně dotčeném hospodářskou činností člověka představují prvky začleněné do ÚSES výběr z existující kostry ekologické stability dle funkčních a prostorových kritérií. V území více hospodářsky (zejména zemědělsky) exploatovaném je nutno některé skladebné části ÚSES doplňovat nebo i zcela nově zakládat. Podle zákona č. 114/1992 Sb. je ÚSES, jeho vytváření a ochrana, jednou z hlavních forem ochrany přírody a krajiny. Je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát.

ÚSES v ÚPD

Od vzniku platnosti zákona č. 114/1992 Sb. a jeho prováděcí vyhlášky č. 395/1992 Sb. se na území Česka (a obdobně též Slovenska) rychle rozeběhla etapa zpracovávání tzv. generelů ÚSES. Ty jsou oborovým dokumentem ochrany přírody a krajiny. V praxi až na výjimky nedochází ke zpracovávání plnohodnotných Plánů ÚSES jakožto samostatné dokumentace. To je nahrazováno začleněním ÚSES do územně plánovací dokumentace (ÚPD). Již od poloviny 90. let minulého století, aktuálně podle Vyhlášky MMR ČR č. 135/2001 Sb. k zákonu č. 50/1976 Sb., v platném znění, je totiž ÚSES neopominutelnou součástí územně plánovací dokumentace, a to její **závazné části** (§ 18, odst.2). Orgány ochrany přírody a krajiny se tím vyvlékají ze své odpovědnosti za existenci Plánů ÚSES dle Vyhlášky č. 395/1992 Sb. (pojem „generel ÚSES“ legislativa ČR nezná), včetně odpovědnosti za finanční krytí jejich zpracování. Protože územní plán musí ÚSES, a to v závazné části, obsahovat, avšak na jeho vyhotovení v podobě adekvátní jeho významu (dokonce s možností vyvlastnění pozemků pro skladebné části ÚSES ve veřejném zájmu) nebývá zpracovateli poskytnut příslušný prostor, dochází k tomu, že generel ÚSES (nezřídka ve zcela nevyhovující podobě) je mechanicky překreslen do ÚPD. A také schválen. Snahou zpracovatelů ÚP města Ústí nad Orlicí je vymezit ÚSES pro správní území města v podobě, která by naplňovala požadavky kladené na Plán ÚSES, zejména pak v souvislosti se začleněním vymezených biocenter a biokoridorů do závazné části ÚPD, vyhlášené obecně závaznou vyhláškou města.

Vstupní údaje

Nadregionální a regionální ÚSES byl na počátku 90. let 20. století vymezen v rámci bývalých krajů a poté sjednocen za celou ČR. V roce 1996 byla zpracována poslední verze tohoto sjednocení – „Nadregionální a regionální ÚSES ČR - územně-technický podklad“ (pro MMR ČR zpracovala firma Společnost pro životní prostředí, s.r.o.). Po vydání „Návodu na užívání ÚTP regionálních a nadregionálních ÚSES ČR“ (MMR ČR, 1997) se stal tento ÚTP od 1.7.1997 závazným pro další projektové práce v území.

Lokální (místní) úroveň ÚSES byla zpracovávána v gesci bývalých okresů – okresních úřadů. Pro správní území města Ústí nad Orlicí byl v roce 1996 zpracován dokument „Územní systém ekologické stability krajiny“ (Bureš L. – Ekoservis Jeseníky). V názvu není upřesněno, zda se jedná o generel či plán ÚSES, v textu je dokument označen jako „návrh plánu ÚSES“, tj. v podstatě generel (dále v textu užíváno toto označení). V návrhové části zpracovatel respektoval souběžně zpracováváný celostátní ÚTP (s jeho autory byl v pracovním kontaktu), takže provázání regionální a vyšší úrovně vymezené v ÚTP a lokální úrovně (včetně upřesnění vyšších úrovní) je bezproblémové. Pouze formálním nedostatkem je rozdíl v zařazení biokoridoru podél Tiché Orlice v Kerharticích do lokální úrovně významnosti, zatímco ÚTP jej stanovuje jako biokoridor regionální (číslo 868). Druhou odlišností je nepochybně správné vedení regionálního biokoridoru podél

Tiché Orlice v Černovíru, zatímco ÚTP zde biokoridor na T.Orlici neváže a „přeskakuje“ z nivy řeky do regionálního biocentra Vadětín (č. 357, severně mimo správní území města) a po několika km se vrací zpět do údolní nivy. Úpravy ÚSES regionální úrovně jsou v pravomoci krajských úřadů, oprava této chyby ÚTP je tedy namístě jak v rámci územního plánu města Ústí nad Orlicí, tak v rámci ÚP VÚC Pardubického kraje, popř. v rámci „krajské“ aktualizace ÚTP N+R ÚSES ČR. Pro část regionálního biokoridoru Tiché Orlice (č. 869) byla zpracována podrobnější dokumentace „Regionální biokoridor Tichá Orlice – část Dolní Libchavy – Kerhartice: plán územního systému ekol. stability“ (Bureš L., Burešová Z. – Ekoservis Jeseníky, 1997). Dokumentace byla zadána z důvodu požadavku města na vytvoření (doplnění) Sportovního a rekreačního parku Tichá Orlice, který se dostával do střetu s vymezeným ÚSES z roku 1996. Zpracovatel provedl korekce ve vymezení ÚSES, bez zásadního vlivu na funkčnost biokoridoru. Pro úsek nadregionálního biokoridoru K 93, který okrajově zasahuje na správní území města, vyhotovil stejný zpracovatel dokument „Nadregionální biokoridor K 93 Andrlův chlum – Lhotka – plán ÚSES“ (1997). Starý územní plán města (1991) je z období, kdy institut ÚSES nebyl zakotven v českém (československém) právním řádu. Teorie ÚSES však již byla známa, proto se schema ÚSES objevuje ve výkresu širších vztahů v měřítku 1:25 000. Do hlavního výkresu ÚSES zapracován nebyl. Byl do něj doplněn v roce 2001 v rámci souboru změn ÚP SÚ, jako Změna č. 9/2001. Jednalo se o mechanické převedení Generelu z roku 1996 (a jeho úpravy z roku 1997), a to pouze do grafické části (a pouze v rozsahu územním plánem z roku 1991 řešeného území, tj. centrálního území bez okrajových částí). V celkem 5 případech bylo vymezení ÚSES touto změnou ÚP upraveno tak, aby vymezené skladebné části ÚSES nebránily navrhované zástavbě. V nepřehledném sledu dalších změn bylo vymezení ÚSES dále přizpůsobováno jiným záměrům v území.

Postup řešení

Na podkladu vstupních dokumentů a se znalostí návazností na sousední území (viz dále) byly ve dvou předchozích etapách zpracování ÚPD města Ústí n.O. provedeny práce, vyplývající nejen z potřeby uplatnění pátého z kritérií pro vymezení skladebných částí ÚSES (viz Rukověť projektanta MÚSES, 1995) – kritéria společenských limitů a záměrů, ale rovněž z nutnosti doplnit další biocentra do systému, doplnit či zcela nově vytvořit charakteristiky skladebných částí ÚSES, přiblížit navrhované plošné výměry (zejména biocenter) parametrům, stanoveným metodikami pro Plán ÚSES, atd.

V etapě PaR nového územního plánu města Ústí n.O. (10/2004) byl předložen vstupní text s definovanými hlavními problémy, tabulky skladebných částí byly převzaty z generelu (v členění nikoliv podle vymezených skladebných částí ÚSES, nýbrž podle „rozborových“ ekologicky významných segmentů krajiny - EVSK). V etapě Koncept (08/2005) byl předložen upravený návrh řešení vymezení ÚSES, důraz byl kladen zejména na dodržení platných metodik, návazností na sousední

území, zohlednění údajů z lesních hospodářských plánů, vymezení skladebných částí jasnými hranicemi – pokud to bylo možné, v hranicích parcel. V tabulkové části byla jednotlivá biocentra dokumentována jednotlivými krycími listy. V etapě Návrh ÚP města Ústí n.O. byl tento návrh řešení dále precizován, v několika případech, na základě Souborného stanoviska (02/2006), mírně korigován. Vyjasněna byla situace týkající se problematiky nadregionálního biokoridoru K 93 při jižní hranici správního území města, a to jeho druhé větve, vymezené v rámci Konceptu ÚP VÚC Pardubického kraje. V Návrhu ÚP VÚC PK (11/2005) tato druhá větev byla odstraněna, trasa nadregionálního biokoridoru tedy zůstává v původní, územně – technickým podkladem (1996) stanovené podobě. (Situace byla podrobně popsána v etapách PaR a Koncept). Oproti ÚTP N+R ÚSES ČR (1996) zůstává v Návrhu ÚP VÚC PK přidán regionální biokoridor (bez označení) ve střední či dolní části Kozlovského hřbetu. ÚP města Ústí n.O. tuto trasu respektuje, biokoridor je označen písmenem X, s tím, že je vymezeno nové vložené lokální biocentrum (označení 07). Při prověření prostorových parametrů ÚSES bylo zjištěno, že u Tiché Orlice je nutno doplnit regionální biocentrum „nivního“ charakteru, neboť je na regionálním biokoridoru překročena maximálně přípustná vzdálenost mezi biocentry – 8 km. Nejvhodnějším prostorem k vymezení tohoto biocentra je území v nivě řeky u stávající ČOV. Na území města Ústí n.O. se jedná pouze o změnu v hierarchickém zařazení vymezeného biocentra č. 10, z lokální (místní) úrovně na regionální. Biocentrum je nutno vymezit i v navazujícím území severně od ČOV, tj. na území obce Libchavy. Toto biocentrum není zařazeno do regionální úrovně významnosti v dokončovaném ÚP VÚC Pardubického kraje (2. Návrh, 2006). Protože se na území města Ústí n.O. nejedná o změnu v hranicích vymezeného biocentra, je toto biocentrum v závěrečné etapě prací na ÚP města Ústí n.O. formálně ponecháno v lokální úrovni významnosti. V ÚP města Ústí n.O. nebyly vymezeny interakční prvky. Nebyl totiž zjištěn žádný takový prvek (ekologicky významný segment krajiny), který by naplňoval předpoklady pro právní ochranu formou kategorie registrovaný významný krajinný prvek (RVKP, viz kap. 100). V rámci minimalistického řešení Plánu ÚSES (Rukověť projektanta MÚSES, 1995) v ÚPD, kdy je Plán ÚSES vytvářen zejména z hlediska potřeb definovaných ve stavebním zákoně, nemá event. začlenění jiných interakčních prvků do plánu jakýkoliv dopad na předložené řešení ÚPD. V Souborném stanovisku nebyl požadavek na doplnění směrné části územního plánu o interakční prvky, které v území existují, uplatněn. Jedná se o plochy, chráněné již formou VKP ex lege (les, vodní tok, niva vodního toku), jejich zařazení do grafické části ÚPD by bylo nikoho ničím nezavazujícím formálním aktem.

Koordinace návazností vymezení ÚSES

Správní území města Ústí nad Orlicí sousedí s celkem 12 katastrálními územími, která příslušejí celkem 10 obcím. Vzhledem k tomu, že:

- téměř výhradním zpracovatelem generelů ÚSES na území okresu Ústí nad Orlicí byl v polovině 90. let 20. století RNDr. Bureš,
 - v těch obcích, které mají zpracovanou ÚPD obsahující vymezení ÚSES, jsou skladebné části ÚSES vymezeny prakticky bez jakýchkoliv korekcí vstupních generelů,
 - změny, provedené ve vymezení ÚSES pro správní území města Ústí nad Orlicí, se týkají téměř výhradně „vnitřního“ území města, bez ovlivnění vztahů směrem vnějším,
- lze konstatovat, že návaznost ÚSES je zajištěna. Platí to pro území obcí, v nichž je ÚPD zpracována (příslušné ÚPD – viz seznam podkladů - byly využity) a pro území obcí, které žádnou aktuální ÚPD nemají a jediným směroplatným dokumentem je tedy příslušný generel ÚSES. V případě ÚPD obce Libchavy není ve vymezení ÚSES zohledněn Plán ÚSES 1997, ani doplněné regionální biocentrum označené v Návrhu ÚP města Ústí n.O. jako AB. Při aktualizaci ÚPD obce Libchavy je nutno provést dílčí změny. V případě Dlouhé Třebové (schválené Zadání, zpracovatelka Ing. arch. Vaníčková) není očekávána možnost nesouladu, neboť předložený návrh řešení pro správní území města Ústí n.O. zcela respektuje „výstupy“ dle Generelu ÚSES 1996 a Návrhu ÚP VÚC PK 2005.

Stručný popis ÚSES

Územím prochází regionální biokoridor Tiché Orlice (úseky č. 868, 869, 870 dle ÚTP), vázaný na vlastní vodní tok, břehové porosty a údolní nivu s vlhkými loukami. Kozlovským hřbetem, na území města v části Kubincův kopec – Andrlův chlum, prochází lesní regionální biokoridor (č. 860). V prostoru Andrlova chlumu se napojuje na nadregionální biokoridor K 93, osa mezofilní hájová. Andrlův chlum je vymezen jako regionální biocentrum (č. 457), připojení na NRBK K 93 je prostřednictvím krátkého RBK č. 861 (mimo ř.ú.). Nadregionální biokoridor K 93 prochází v dlouhém úseku vrcholovou částí Kozlovského hřbetu, tzn. západně mimo území města Ústí n.O. Na území města se dostává v západním cípu (k.ú. Gerhartice, Kerhartice n.O.), kde v úzkém místě překračuje nivu Tiché Orlice a po svazích jejího pravého břehu směřuje dále k severozápadu. Z RBC Andrlův chlum k jihu ve střední části Kozlovského hřbetu je veden přidaný RBK X (na podkladě ÚP VÚC PK). Linii Hřebečovského hřbetu na východě sleduje RBK mezi RBC Vadětín (č. 357, v těsné blízkosti území města na severu) a NRBK u Skuhrova (K 82, osa mezofilní bučinná). Do tohoto RBK je vloženo RBC Kamenný vrch (č. 1925), které biokoridor rozděluje na dvě části – severní je označena číslem 866, jižní číslem 867. RBC Kamenný vrch se z větší části nachází mimo správní území města, bylo vymezeno na podkladě Generelu 1996 a platné ÚPD obce Dolní Dobrouč.

Regionální a nadregionální úroveň ÚSES je na lokální (místní) úrovni doplněna lokálními biokoridory s lokálními biocentry, rovněž také vloženými lokálními biocentry do regionálních biokoridorů. Rozmístění všech skladebných částí ÚSES je dokumentováno v grafické části ÚP města.

V etapě Návrh bylo vymezením ÚSES splněno Souborné stanovisko a byly vyřešeny problémy, definované v etapě PaR a Koncept (varianta řešení v případě NRBK K93). Kromě dílčích upřesnění a úprav je třeba konkrétně uvést čtyři významnější změny:

1/ Knapovec

Vlivem několika zásahů do původní koncepce ÚSES v daném území (typu změna změny), kterou sledoval generel z roku 1996, byla natolik narušena spojitost území typu extenzivní louky, lada s dřevinami, pro která byl lokální biokoridor ustanoven ve své původní trase, že je namístě vyhledat jiné řešení, umožňující funkci biokoridoru adekvátně novému stavu v území a v trase, z níž snad již nehrozí jeho další vymístění (v minulosti opakovaně pro zájmy zástavby zabíraná území biokoridoru a posouvání jeho trasy do území, kde už nevádí, bez ohledu na smysluplnost takového řešení). V souvislosti s tímto nově předkládaným řešením a rovněž v souvislosti s řešením v lokalitě Dukla (viz níže) byl do systému začleněn biokoridor vázaný na Knapovecký potok mezi Knapovcem a Hylváty.

2/ Dukla

V lokalitě Dukla je vymezení ÚSES v konfliktu se zájmy na zástavbu tohoto území (obytné domy, objekty průmyslu u silnice I/14). ÚSES zde byl již v roce 2001 oproti generelu upravován. Nutnost umístění lokálního biocentra o minimální výměře 3 ha v daném území trvá. Řešení přesného vymezení biocentra bylo v etapě Koncept navrženo v podobě blízké původní z r. 1996, jeho začlenění do systému prostřednictvím biokoridorů bylo podstatně upraveno. Ve směru západním je biocentrum napojeno na biokoridor Knapoveckého potoka, v současné podobě tohoto úseku omezeně funkční pouze pro vodní a vlhkomilnou biotu. Dále k severu je propojen systém s územím parku Wolkerovo údolí, již v původní trase lokálního biokoridoru. Ve směru východním z biocentra pod Duklou je navržen v současnosti neexistující úsek biokoridoru po poli, napojující se na navrženou trasu biokoridoru při západním okraji plánovaného tělesa přeložky silnice I/14. V etapě Návrh bylo vymezení biocentra mírně upraveno tak, aby nebylo ve střetu s návrhem zástavby (tři parcelní čísla) v severovýchodní části.

3/ Východní park

V souvislosti s plánovanou trasou přeložky silnice I/14 a s návrhem řešení západního okraje tělesa této přeložky formou pásu zeleně (izolační zeleň, cílová forma liniového lesoparku o šířce cca 20 m) je do systému navržen nový dlouhý, v současnosti neexistující lokální biokoridor severojižní orientace. Na výhledovém biokoridoru nejsou vymezena další biocentra, neboť protíná biokoridory západovýchodní orientace s biocentry, která svým rozmístěním vyhovují metodickým požadavkům na ÚSES v lokální úrovni významnosti.

4/ Černovír

Obdobně jako v lokalitě Knapovec, trasa původně vymezeného biokoridoru typu extenzivních luk, travnatých lad s dřevinami, starými sady byla z větší části zastavěna, částečně i v rozporu s platnou ÚPD. Biokoridor tak ve své původní trase ztratil funkčnost. V území existují i další záměry na zástavbu.

Biokoridor byl tedy zrušen, přilehlé lesní biocentrum č. 12 bylo mírně rozšířeno směrem k západu tak, aby v maximální možné míře v sobě obsahovalo i významná ekotonová společenstva na přechodu louka – les. Jedná se o náhradní řešení, které je vyvoláno nedostatečnou ochranou území biokoridoru v minulosti.

Minimální prostorové parametry

Regionální biocentrum

č. 457 Andrlův chlum

velikost biocentra: 20 ha, v případě zachování holosečného způsobu hospodaření 40 ha (zčásti mimo správní území města)

č. 1925 Kamenný vrch (převážně mimo správní území města)

velikost biocentra: 20 ha, v případě zachování holosečného způsobu hospodaření 40 ha

Lokální biocentrum

Lesní společenstva

velikost biocentra: 3 ha

Luční společenstva

velikost biocentra: 3 ha

Mokřadní společenstva

velikost biocentra: 1 ha

Kombinovaná společenstva

velikost biocentra: součet výměr pro příslušné typy společenstev

Nadregionální biokoridor

č. K 93

šířka biokoridoru (osy): 40 m

šířka ochranné (nárazníkové) zóny: minimální parametr neudáván. Ochranná zóna není vymezována v závazné části ÚPD

Regionální biokoridor

Lesní společenstva

šířka biokoridoru: 40 m

Luční společenstva

šířka biokoridoru: 50 m

Lokální biokoridor

Lesní společenstva

šířka biokoridoru: 15 m

Luční společenstva

šířka biokoridoru: 20 m

V případě, že platným územním plánem je biocentrum (biokoridor) vymezeno ve větším, než minimálním rozsahu, rozhoduje o možném uskutečnění případného rušivého záměru v konkrétní části biocentra (biokoridoru) příslušný orgán ochrany přírody a krajiny. V jeho kompetenci je rovněž řídit další aktivity v procesu tzv. hodnocení ÚSES. Z hlediska platnosti schválené ÚPD je podstatné, že případné korekce ve vymezení skladebných částí ÚSES (např. v rámci Projektu ÚSES) nejsou důvodem pro zadání změny územního plánu, pokud tato úprava nenarušuje řešení územního plánu.

Návrh regulativů (závazná část)

Biocentrum existující

Zakazují se aktivity, které by ve svém důsledku vedly ke snížení ekologické stability vymezených ploch. Jedná se např. o

umísťování staveb, intenzivní hospodaření, pobytovou rekreaci apod.

Vedlejší funkce vymezeného území (např. funkce produkční) jsou podřízeny funkci hlavní – území je skladebnou částí ÚSES a cílem je dosáhnout přirozené druhové skladby bioty, která odpovídá trvalým stanovištním podmínkám lokality.

Biocentrum částečně existující

V části funkční (existující) platí zásady uplatňované u biocenter existujících. V části nefunkční či částečně funkční (neexistující, částečně existující) je zakázáno připustit takovou změnu ve využití území, která by budoucí realizaci znemožnila či výrazně ztížila.

Výhledovým cílovým stavem je existující (funkční) biocentrum s přirozenou druhovou skladbou bioty.

Biocentrum neexistující

Je zakázáno provádět činnosti a změny ve využití území, které by snižovaly stávající úroveň ekologické stability vymezeného území a zhoršovaly tak možnosti realizace biocentra v následujícím období.

Výhledovým cílovým stavem je existující (funkční) biocentrum s přirozenou druhovou skladbou bioty.

Biokoridor existující

Zakazují se aktivity, které by ve svém důsledku vedly ke snížení ekologické stability vymezených ploch.

Možnosti hospodářského využití jsou obecně větší, než u existujících biocenter. Biokoridor je migrační trasou organismů, což je v omezeném rozsahu umožněno i v případech křížení s liniovými stavbami (technická či dopravní infrastruktura) či při umístění vodohospodářské stavby, ČOV apod. Kromě veřejně prospěšných staveb není přípustné v území nově zakládat stavby, které by snižovaly migrační propustnost biokoridoru oproti současnému stavu.

Biokoridor je funkční a cílovým stavem je zlepšení funkčnosti např. posílením autochtonních druhů ve vegetačním krytu či odstraněním případných krátkých přerušení biokoridoru.

Biokoridor částečně existující

Je zakázáno provádět činnosti a změny ve využití území, které by snižovaly současnou úroveň ekologické stability na vymezeném území biokoridoru. Výjimkou jsou pouze liniové veřejně prospěšné stavby, které v co možná nejkratším úseku (příčné křížení) přerušují trasu biokoridoru.

Výhledovým cílovým stavem je plně funkční (existující) biokoridor s vegetačním krytem v šíři a kvalitě umožňující bezproblémovou migraci organismů mezi biocentry.

Biokoridor neexistující

Je zakázáno provádět činnosti a změny ve využití území, které by zhoršily možnosti realizace biokoridoru v následujícím období. Výjimkou jsou pouze liniové veřejně prospěšné stavby, které v co možná nejkratším úseku (příčné křížení) přerušují trasu biokoridoru.

Výhledovým cílovým stavem je plně funkční (existující) biokoridor s vegetačním krytem v šíři a kvalitě umožňující bezproblémovou migraci organismů mezi biocentry.

Následují krycí listy jednotlivých biocenter ÚSES, vložené jako nečíslovaná příloha.

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-11	Ústí n. O., Gerhartice, Řetová	Andrlův chlum	457
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Regionální biocentrum	ÚTP 1996, Bureš 96,97	26,78 ha (v ř.ú.)
	ochrana:		
	VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
Charakteristika bioty	LHC:	porost:	
	Lanškroun, Lesy m. Ústí n.O.	753 A, 753 B, 753 C	
	Severní svah Androva chluumu (kóta 559,3). Andrlův chlum je významným bodem Kozlovského hřbetu, je výraznou protáhlou úzkou kuestou (s čelem na SSV) potštejnské antiklinály ze spongilitů a slínovců středního turonu.		
	Nadmořská výška 450 – 550 m.		
Hodnocení	STG:	lesní typ:	
	4B3, 5B3, 5BC3	4B1,4D5	
	Převážně jehličnaté lesní porosty. Charakteristika porostních skupin dle LHP:		
	1/ LHC Lanškroun - k.ú. Gerhartice:		
Návrh opatření	753A11a – 0,32 ha, věk 119 let, LT 4B1, zakm. 8, buk 60%, smrk 40%		
	753B1/0 – 0,90 ha: etáž 0: 0,15 ha, LT 4D5, plánováno zalesnění smrkem 100%		
	etáž 1: 0,75 ha, věk 10 let, LT 4D5, zakm. 10, smrk 100%		
	753B2 – 0,44 ha, věk 21 let, LT 4D5, zakm. 10, smrk 90%, buk 5%, modřín 5%		
poznámka	753B3 – 0,35 ha, věk 34 let, LT 4D5, zakm. 10, buk 40%, borovice 30%, klen 30%		
	753B4 – 0,30 ha, věk 41 let, LT 4D5, zakm. 10, klen 80%, buk 20%		
	753B10 – 12,34 ha, věk 103 let, LT 4D5, zakm. 8, smrk 82%, buk 6%, mléč 4%, jedle 3%, modřín 3%, borovice 2%, plánována těžba celkem 2,57 ha a zalesnění smrkem 70%, bukem 20%, jedlí 10%		
	753C1/0 – 0,21 ha: etáž 0: 0,15 ha, LT 4B1, plánováno zalesnění smrkem 100%		
poznámka	etáž 1: 0,06 ha, věk 10 let, LT 4B1, zakm. 10, smrk 100%		
	753C1a – 2,13 ha, věk 16 let, LT 4D5, smrk 75%, bříza 10%, buk 5%, jasan 5%, modřín 5%		
	753C3 – 0,75 ha, věk 34 let, LT 4D5, zakm. 10, smrk 80%, buk 20%		
	753C10 – 4,77 ha, věk 108 let, LT 4D5, zakm. 8, smrk 74%, modřín 10%, jedle 9%, buk 4%, borovice 3%, plánována těžba celkem 0,92 ha a zalesnění smrkem 70 %, dubem 20%, modřínem 10%		
funkčnost	mimo řešené území (k.ú. Řetová):		
	753A1a, 753A1b, 753A2a, 753A5, 753B4a (část), 753B4b, 753B6, 753B9, 753B10a, 753C2, 753C6, 753C9		
	2/ LHC Lesy města Ústí n.O. - k.ú. Ústí n.O.:		
	753A3, 753A4 (část), 753A6 (část), 753A11 (část)		
funkční / částečně funkční	mimo ř.ú. (k.ú. Řetová): 753A0a, 753A4a, 753A10a, 753A11b		
	Charakteristika EVSK 14-32-11-09 (1996):		
	- klenové bučiny u prameniště a pruh starých bučin nad nimi v komplexu druhotných smrčín na severovýchodních svazích Androva chluumu, kamenité svahy, staré buky		
	- smrk, buk, klen, jasan, svída, mléč (Picea abies, Fagus sylvatica, Acer pseudoplatanus, A. platanoides, Fraxinus excelsior, Swida sanguinea)		
funkční / částečně funkční	- Hedera helix, Mercurialis perennis, Orobus vernus, Lamium galeobdolon, Asperula odorata, Athyrium filix-femina, Carex sylvatica, Pulmonaria obscura, Senecio ovatus, Sanicula europaea, Ranunculus lanuginosus, Dryopteris austriaca, Veronica montana, Festuca altissima, Oxalis acetosella, Stachys sylvatica, Geranium robertianum, Melica nutans, Actaea spicata, Viola reichenbachiana		
	Regionální lesní biocentrum, připojené na nadregionální biokoridor K 93, osa mezofilní hájová. Převažují jehličnaté porosty, zejména smrku. Funkce biocentra je ohrožena pokračováním intenzivního smrkového hospodaření.		
	funkčnost:		
	Funkční / částečně funkční		
funkční / částečně funkční	Při obnově porostů vysazovat dřeviny původní druhové skladby, tzn. nikoliv smrk, ale dub, buk, klen, jedlí (v závislosti na stanovištních poměrech).		
	Celková výměra biocentra závisí na vymezení v k.ú. Řetová. V případě akceptování vymezení dle ÚP města Ústí n.O. činí cca 32,4 ha.		
	Hranice biocentra vymezeny podle podkladu Bureš 1997, mírně upraveny.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo: 1925
14-32-13	Dolní Houžovec, H. Dobrouč	Kamenný vrch	
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Regionální biocentrum	ÚTP 1996, ÚPO 2003	1,30 ha (v ř.ú.)
	ochrana: VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC:	porost:	
Charakteristika bioty	Lesy m. Ústí n.O. (v ř.ú.)	638B, 638D, 639A (v ř.ú.)	
	Zalesněná hrana Hřebečovského hřbetu - oblasti asymetrické litické antiklinály na slínovcích, spongilitech, jílovcích a pískovcích spodního a středního turonu, s horninami letovického krystalinika. Tato část Hřebečovského hřbetu je pokračováním Třebovských stěn severním směrem. Nadmořská výška v ř.ú. cca 560 m.		
	STG:	lesní typ:	
	5B3 (v ř.ú.)	5K1, 5S1 (v ř.ú.)	
Hodnocení	Lesní porosty s pestrou druhovou skladbou, místy relativně přirozené. Na správním území města Ústí n.O. pouze plošně nevýznamná okrajová západní část biocentra. Charakteristika porostních skupin dle LHP: Lesy města Ústí n.O. 638B7 – 0,59 ha, věk 73 let, LT 5K1, zakm. 9, smrk 55%, bříza 25%, borovice 10%, osika 10% 638D7 – věk 73 let, LT 5K1 639A10c – 0,53 ha, věk 106 let, LT 5S1, zakm. 9, modřín 80%, smrk 10%, buk 8%, borovice 2%		
	Charakteristika EVSK 14-32-13-01 (1996): - zachovalé jedlobučiny na Třebovských stěnách - opukové výchozy, velký opuštěný opukový lom s kvádrovou opukou - buk, jedle, smrk, klen, lípa, vtroušeně modřín, bříza, krušina, angrešt, jeřáb, líska, v plášti i hloh, bez, ojediněle zimolez - Fagus sylvatica, Abies alba, Picea abies, Acer pseudoplatanus, Sorbus aucuparia, Larix decidua, Betula pendula, Frangula alnus, Grossularia uva-crispa, Crataegus sp., Sambucus racemosa, Lonicera nigra, Tilia cordata - Asperula odorata, Oxalis acetosella, Carex sylvatica, Scrophularia nodosa, Dryopteris filix-mas, D. austriaca, Sanicula europaea, Senecio ovatus, Viola reichenbachiana, Maianthemum bifolium, Vaccinium myrtillus, Athyrium filix-femina, Mycelis muralis, Poa nemoralis, Hieracium sylvaticum, Aegopodium podagraria, Fragaria vesca, Stachys sylvatica, Actaea spicata, Oxalis acetosella, Asplenium trichomanes, Impatiens parviflora, Lamium galeobdolon, Atropa bella-donna, Vaccinium myrtillus - v lomu navíc třešeň, borovice, kalina, Phlegopteris dryopteris, Luzula pilosa.		
	Lesní biocentrum na regionálním biokoridoru.		
	funkčnost: Funkční / částečně funkční		
Návrh opatření	Při obnově lesa preferovat přirozenou druhovou skladbu vysazovaných dřevin.		
poznámka	Biocentrum leží ze své podstatné části mimo správní území města Ústí n.O., na území obce Dolní Dobrouč. V ÚPO D.Dobrouč (2003) vymezeno s mírným přesahem do k.ú. D.Houžovec – v ÚP města Ústí n.O. akceptováno. V generelu (Bureš, 1996) nevymezeno, pouze lokální biocentrum č. 41.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-06, 14-32-11	Ústí nad Orlicí (+ mimo ř.ú.)	Kubincův kopec	9
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	3,18 ha (dle LHP, v ř.ú.)
	ochrana:		
	VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
Charakteristika bioty	LHC:	porost:	
	Lanškroun	717E	
Hodnocení	Biocentrum je umístěno na zalesněném Kozlovském hřbetu, severně od kóty 491,2 m – Kubincův kopec.		
	STG:	lesní typ:	
Návrh opatření	3AB3, 3B3	3S8, 3F1 (v ř.ú.)	
	Jehličnaté lesní porosty. Charakteristika porostních skupin dle LHP: 717E2b – 0,55 ha, věk 22 let, LT 3S8, zakm. 10, smrk 58%, borovice 40%, modřín 2% 717E3b – 0,79 ha, věk 33 let, LT 3S8, zakm. 10, smrk 90%, jedle 4%, bříza 3%, klen 3% 717E4a – 1,84 ha, věk 43 let, LT 3F1, zakm. 10, smrk 98%, modřín 2%		
poznámka	Charakteristika evidovaného VKP č. 39: Lesní a křovinaté porosty na strmých opukových svazích a osypech Kubincova kopce, známá lokalita s výskytem chráněných druhů rostlin, v poslední době však z velké části nepotvrzených (mj. vstavač mužský – <i>Orchis mascula</i> , druh silně ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., střevíčník pantoflíček – <i>Cypripedium calceolus</i> , druh silně ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., pětiprstka žežulník horská – <i>Gymnadenia conopsea</i> subs. <i>montana</i> , druh ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb.), zřejmě stále výskyt hořce brvitého (<i>Gentianopsis ciliata</i>) – druh ohrožený dle Červeného seznamu ČR, strdivky sedmihradské (<i>Melica transsilvanica</i>) – druh vzácný dle Červeného seznamu ČR, aj.		
	funkčnost:		
poznámka	Funkční / částečně funkční		
	Při obnově lesa preferovat dřeviny přirozené skladby.		
poznámka	Biocentrum pokračuje severním směrem do k.ú. Říčky u Orlického Podhůří a Dolní Libchavy. V příslušné ÚPD (ÚPN SÚ Libchavy, 1997) nevymezeno, pouze RBK.		
	Biocentrum je vloženo do regionálního biokoridoru č. 860. Území je součástí evidovaného „VKP“ č. 39 Nad nádražím. Výměra v ř.ú. dle zákresu v ÚP Ústí n.O. – 2,83 ha, celková výměra biocentra cca 10,5 ha.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-06, 14-32-07	Ústí nad Orlicí, Dol. Libchavy	Tichá Orlice u Libchav	10
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 96, 97, ÚPN SÚ	3,69 ha (v ř.ú.)
	ochrana:		
	PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
Charakteristika bioty	LHC:	porost:	
	Není PUPFL	-	
Hodnocení	Niva řeky Tiché Orlice před ČOV. Rybník v Dolních Libchavách a jeho okolí (mimo správní území města). Nadmořská výška okolo 320 m.		
	STG:	lesní typ:	
Návrh opatření	3BC4, 3BC5 (mimo ř.ú.)	-	
	Společenstva niv vodních toků. Vlhké louky, zčásti využívané, břehové porosty dřevin, relativně zachovalý vodní tok. Charakteristika EVSK 14-32-06-14 (1996): - velmi hodnotné stabilizované břehové porosty se starými stromy na březích Tiché Orlice a druhově pestré nivní louky a mokřady na pravém břehu - jívka, vrby, duby, jasan, klen, olše, střemcha, lípa, topol - Salix caprea, S. fragilis, S. alba, S. purpurea, S. viminalis, S. cinerea, Quercus robur, Fraxinus excelsior, Acer pseudoplatanus, Alnus glutinosa, Padus racemosa, Tilia cordata, Populus nigra - Phragmites australis, Baldingera arundinacea, Caltha palustris, Myosotis palustris, Alopecurus pratensis, Primula elatior, Anemonoides nemorosa, Sanguisorba officinalis, Bistorta major, Ranunculus repens, R. acris, R. auricomus, Achillea millefolium, Knautia arvensis, Taraxacum officinale, Geranium pratense, Cirsium oleraceum, Symphytum officinale, Ficaria bulbifera, Filipendula ulmaria, Lysimachia vulgaris, Glechoma hederacea, Succisa pratensis, Galium album, Plantago lanceolata, Alchemilla xanthochlora, Heracleum sphondylium, Acetosa pratensis, Pimpinella major, Carex vulpina, C. gracilis, Vicia sepium, Potentilla anserina, Veronica chamaedrys. Mimo správní území města – rybník v D.Libchavách a přiléhající kosené louky a mokřady, rozsáhlé rákosiny. EVSK 14-32-06-02 (1996).		
poznámka	Poměrně zachovalá společenstva niv. Rybník s rákosinou.		
	funkčnost: Částečně funkční		
poznámka	Ve funkčních částech zachovat současný stav, zajistit kosení lučních porostů 1 – 2x ročně. Zabránit ruderalizaci a invazi neofytů. Doplnit biocentrum tak, aby bylo funkční v celém vymezeném rozsahu.		
	Vložené lokální biocentrum do regionálního biokoridoru č. 869. Při dalším postupu v upřesňování ÚSES je nutno toto LBC, které vzniklo spojením dvou LBC dle Plánu ÚSES 1997 (LBC A, LBC B), zařadit mezi RBC a vymezit jej v rozsahu min. 20 ha.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-07	Oldřichovice u Ústí n.O., Dolní Libchavy	Cakle	11
	kategorie: Lokální biocentrum	zdroj: Bureš 1996, ÚPN SÚ	rozloha: 7,11 ha (v ř.ú.)
	ochrana: PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC: Lanškroun	porost: 625B	
Charakteristika ekotopu	Niva řeky Tiché Orlice. Z jihu a severu ohraničeno krátkými strmými svahy. Nadmořská výška v nivě cca 330 m, svahy až 360 m.		
	STG: 3B3, 3BC3, 3BC4 , 3BC1	lesní typ: 3S1, 3J9	
Charakteristika bioty	Charakteristika porostních skupin v lesní části dle LHP: 1/ LHC Lanškroun 625B7 – 0,23 ha, věk 77 let, LT 3J9, zakm. 9, smrk 100% 625B7a – 0,30 ha, věk 77 let, LT 3J9, zakm. 9, smrk 100% 625B12e – 0,13 ha, věk 128 let, LT 3S1, zakm. 8, smrk 70%, buk 10%, lípa 10%, olše 10% 625B12f – 0,10 ha, věk 128 let, LT 3S1, zakm. 8, smrk 70%, buk 15%, lípa 15% 2/ LHC Lesy města Ústí n.O. 625B0 – 0,05 ha, LT 3S1, plánováno zalesnění bukem 100% 625B2 – 0,07 ha, věk 20 let, LT 3S1, zakm. 10, borovice 80%, modřín 20% 625B12 – 1,19 ha, věk 128 let, LT 3S1, zakm. 8, smrk 70%, buk 10%, lípa 10%, olše 10% bezlesí 625B105 Charakteristika EVSK 14-32-07-23 (1996): - smíšený les na strmém skalnatém levém břehu Tiché Orlice - významná lokalita Rosa alpina a Ribes alpinum - olše, dub, smrk, líska, jeřáb, buk, habr, zimolez, bez, javory, rybíz, lípa, jasan - Alnus glutinosa, Quercus robur, Picea abies, Corylus avellana, Sorbus aucuparia, Fagus sylvatica, Carpinus betulus, Lonicera xylosteum, Sambucus racemosa, Fraxinus excelsior, Acer pseudoplatanus, A. platanoides, Ribes alpinum, Tilia cordata - Calamagrostis arundinacea, Poa nemoralis, Rubus idaeus, Hieracium murorum, Polypodium vulgare, Aegopodium podagraria, Rosa pendulina, Lamium galeobdolon, Asplenium trichomanes, Geranium robertianum, Paris quadrifolia, Viola reichenbachiana, Stellaria nemorum, Sedum maximum. Charakteristika EVSK 14-32-07-17 (1996): - velmi hodnotné stabilizované břehové porosty se starými stromy na březích Tiché Orlice a druhově pestré kosené nivní louky a nekosené mokřady - jívka, vrby, duby, jasan, klen, olše, střemcha, lípa, topol, brslen, rybíz, angrešt, svída (Salix caprea, S. fragilis, S. alba, S. purpurea, S. viminalis, S. cinerea, Quercus robur, Fraxinus excelsior, Acer pseudoplatanus, Alnus glutinosa, Padus racemosa, Tilia cordata, Populus nigra, Ribes nigrum, Euonymus europaea, Grossularia uva-crispa, Swida sanguinea - charakteristika bylinného patra v EVSK – viz biocentrum č. 12.		
Hodnocení	Kombinované biocentrum nivních ekosystémů a křovinatých a lesnatých strání a svahů.		
	funkčnost: Funkční		
Návrh opatření	Zajistit kosení nivních luk. Zabránit ruderalizaci a invazi neofytů. V lese nahradit smrk dubem a klenem.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum do regionálního biokoridoru č. 869. STG 3BC1 mimo ř.ú. – mez v k.ú. D. Libchavy. V příslušné ÚPD (ÚPNSÚ Libchavy, 1997) vymezeno. Les ochranný. Celková výměra biocentra cca 13,2 ha.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-07	Černovír u Ústí n.O., Lanšperk	Lanšperské bučiny	12
	kategorie: Lokální biocentrum	zdroj: Bureš 1996, ÚPO 2003	rozloha: 6,20 ha (v ř.ú.)
	ochrana: PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC: Lanškroun, Lesy m. Ústí n.O.	porost: 623B	
Charakteristika ekotopu	Zachovalé bučiny na prudkém levobřežním svahu Tiché Orlice, severní expozice. Niva řeky s vlhkými loukami a břehovými porosty. Nadmořská výška v nivě okolo 340m, ve svahu až 470 m.		
	STG: 3B3, 3BC4, 4B3, 4BC3	lesní typ: 4B1, 4A1 (mimo ř.ú.)	
Charakteristika bioty	Charakteristiky lesní části dle LHP (pouze pro ř.ú.): LHC Lanškroun 623B9a (část) – 0,49 ha, 99 let, 4B1, zakm. 8, smrk 50%, buk 15%, dub 10%, klen 10%, jedle 8%, modř.7% LHC Lesy města Ústí n.O. 623B9 – 0,74 ha, věk 99 let, LT 4B1, zakm. 8, smrk 85%, modřín 5%, buk 5%, klen 5% Charakteristika EVSK 14-32-07-28 (1996): - zachovalé vysokokmenné bučiny na SZ svazích v údolí Tiché Orlice , silné přirozené zmlazení buku - buk, klen, jedle, smrk, jeřáb - Fagus sylvatica, Acer pseudoplatanus, Abies alba, Picea abies, Sorbus aucuparia - Arum maculatum, Polystichum aculeatum, Dentaria bulbifera, D. enneaphyllos, Asperula odorata, Dryopteris filix-mas, D. austriaca, Milium effusum, Paris quadrifolia, Festuca altissima, Viola reichenbachiana, Oxalis acetosella, Rubus idaeus, Lamium galeobdolon, Senecio ovatus, Phegopteris dryopteris Charakteristika EVSK 14-32-07-17 (1996): - velmi hodnotné stabilizované břehové porosty se starými stromy na březích Tiché Orlice a druhově pestré kosené nivní louky a nekosené mokřady - jívka, vrby, duby, jasan, klen, olše, střemcha, lípa, topol, brslen, rybíz, angrešt, svída - Salix caprea, S. fragilis, S. alba, S. purpurea, S. viminalis, S. cinerea, Quercus robur, Fraxinus excelsior, Acer pseudoplatanus, Alnus glutinosa, Padus racemosa, Tilia cordata, Populus nigra, Ribes nigrum, Euonymus europaea, Grossularia uva-crispa, Swida sanguinea - Phragmites australis, Baldingera arundinacea, Caltha palustris, Myosotis palustris, Alopecurus pratensis, Primula elatior, Anemonoides nemorosa, Sanguisorba officinalis, Bistorta major, Ranunculus repens, R. acris, R. auricomus, Achillea millefolium, Knautia arvensis, Taraxacum officinale, Geranium pratense, Cirsium oleraceum, C. rivulare, Symphytum officinale, Ficaria bulbifera, Filipendula ulmaria, Lysimachia vulgaris, Glechoma hederacea, Succisa pratensis, Galium album, Plantago lanceolata, Alchemilla xanthochlora, Heracleum sphondylium, Acetosa pratensis, Pimpinella major, Carex vulpina, C. gracilis, Vicia sepium, Potentilla anserina, Veronica chamaedrys, Poa trivialis, Vicia cracca, V. sepium, Chaerophyllum aromaticum, Leucanthemum vulgare, Bellis perennis, Luzula multiflora, Melandrium dioicum, Symphytum tuberosum, Gagea lutea, Alliaria petiolata, Impatiens roylei, Ranunculus repens, Humulus lupulus		
Hodnocení	Kombinované biocentrum nivních ekosystémů a lesnatého svahu se starým bukovým porostem.		
	funkčnost: Funkční		
Návrh opatření	V lese při obnově využít zmlazení buku, nevysazovat smrk. Některé části starých bučin předržet. V nivě zajistit kosení luk a zabránit ruderalizaci a invazi neofytů.		
poznámka	Staré bučiny se nacházejí mimo ř.ú., na k.ú. Lanšperk (por. sk. 623B12, 623B12a v LHC Lanškroun). Vložené lokální biocentrum do regionálního biokoridoru č. 869. V ÚPO Dolní Dobrouč (2003) vymezeno. Celková výměra biocentra cca 14,3 ha. Genová základna pro buk a smrk. Les ochranný.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-07, 14-32-12	Černovír u Ústí n.O.	Černovír - východ	17
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	5,77 ha
	ochrana:		
	VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
Charakteristika bioty	LHC:	porost:	
	Lanškroun, Lesy m. Ústí n.O.	627F, 628E	
	Severozápadní svah s nadmořskou výškou 390 – 450 m.		
Charakteristika bioty	STG:	lesní typ:	
	3B3, 4B3	4B2, 4S1	
	Charakteristiky porostních skupin dle LHP:		
	1/ LHC Lanškroun 627F11a – 0,32 ha, věk 116 let, LT 4B2, zakm. 7, smrk 53%, buk 20%, modřín 10%, jedle 8%, dub 5%, bříza 2%, klen 2%, plánována těžba 0,10 ha a zalesnění bukem 70%, jedlí 20%, smrkem 10% bezlesí 627F102 (část) 2/ LHC Lesy města Ústí n.O. 627F11 (část) – 2,92 ha, věk 116 let, LT 4B2, zakm. 7, smrk 53%, buk 20%, modřín 10%, jedle 8%, dub 5%, bříza 2%, klen 2%, plánována těžba 0,87 ha a zalesnění bukem 70%, jedlí 20%, smrkem 10% 628E6 (část) – 2,41 ha, věk 69 let, LT 4S1, zakm. 10, smrk 80%, borovice 10%, klen 5%, bříza 3%, osika 2% 628E12 (část) – 3,83 ha, věk 127 let, LT 4S1, zakm. 8, smrk 70%, jedle 10%, buk 10%, borovice 8%, modřín 2%, plánována těžba 1,50 ha a zalesnění smrkem 60%, bukem 20%, jedlí 20% Charakteristika EVSK 14-32-12-11 (1996): - jedlobučina na severním svahu - buk, jedle, bříza, borovice, třešeň, dub, jeřáb, smrk, modřín, osika, v plášti trnka, růže, hloh (Fagus sylvatica, Abies alba, Betula pendula, Pinus sylvestris, Cerasus avium, Quercus robur, Sorbus aucuparia, Picea abies, Larix decidua, Populus tremula, Prunus spinosa, Crataegus sp., Rosa canina, - Asperula odorata, Aegopodium podagraria, Geranium robertianum, Mercurialis perennis, Dryopteris filix-mas, D. austriaca, Hieracium lachenalii, Moehringia trinervia. Charakteristika EVSK 14-32-07-30 (1996): - květnaté louky a ponechaliny na severovýchodním svahu - Arrhenatherum elatius, Trisetum flavescens, Festuca rubra, Knautia arvensis, Campanula patula, C. rotundifolia, Leucanthemum ircutianum, Galium album, Hypericum maculatum, Crucjata glabra, Thymus pulegioides, Anthoxanthum odoratum, Agrostis tenuis, Primula elatior, Centaurea jacea, Briza media, Lathyrus pratensis, Carex palescens, Holcus lanatus, Luzula multiflora, Plantago lanceolata.		
Hodnocení	Pestrá společenstva luk, lesíků a přechodných ekotonů.		
Návrh opatření	funkčnost:		
	Funkční		
Návrh opatření	Udržet současný stav v lučních částech, zejména zajistit kosení či extenzivní pastvu. V lesní části při obnově snížit zastoupení smrku ve prospěch přirozených listnáčů.		
poznámka			

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-08	Dolní Houžovec	Strážný	21
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	5,55 ha (dle LHP)
	ochrana: VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC:	porost:	
	Lanškroun	629D	
Charakteristika bioty	Prudký svah severní expozice pod vrcholem Strážný. Nadmořská výška 500 – 560 m.		
	STG:	lesní typ:	
	5B3	5B6, 5S1	
Hodnocení	Charakteristiky porostních skupin dle LHP: 629D1 – 0,91 ha, věk 17 let, LT 5S1, zakm. 10, smrk 100% 629D9 – 4,59 ha, věk 98 let, LT 5B6, zakm. 10, buk 56%, smrk 23%, jedle 10%, modřín 8%, borovice 3% 629D9a – 0,05 ha, věk 98 let, LT 5B6, zakm. 10, buk 56%, smrk 23%, jedle 10%, modřín 8%, borovice 3%		
	Charakteristika EVSK 14-32-08-01 (1996): - smrkové bučiny na severním svahu vrchu Strážný - smrk, buk, jedle, klen, jeřáb - Picea abies, Abies alba, Fagus sylvatica, Sorbus aucuparia, Acer pseudoplatanus - Mercurialis perennis, Asperula odorata, Galeobdolon montanum, Maianthemum bifolium, Oxalis acetosella, Mycelis muralis, Senecio ovatus.		
Návrh opatření	Lesní biocentru ve vrcholové partii svahu.		
	funkčnost: Funkční / částečně funkční		
poznámka	Při obnově porostů preferovat buk a jedli.		
	Vložené lokální biocentrum do regionálního biokoridoru č. 866. Les zvl. určení. Genová základna pro buk a smrk. Výměra dle zákresu v ÚP města Ústí n.O. 5,15 ha.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-11	Gerhartice	Hradiště	25
	kategorie: Lokální biocentrum	zdroj: Bureš 1996	rozloha: 4,54 ha
	ochrana: PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC: Lanškroun	porost: 749C	
Charakteristika ekotopu	Dolní část severního svahu vrchu Hradiště. Nadmořská výška 320 – 410 m.		
	STG: 3B3, 4B3	lesní typ: 4B4, 3K6	
Charakteristika bioty	Charakteristiky porostních skupin dle LHP: 749C0 – 0,85 ha, LT 4B4, plánováno zalesnění smrkem 50%, bukem 30%, klenem 20% 749C1 – 1,10 ha, věk 11 let, LT 4B4, zakm. 10, smrk 95%, buk 5% 749C4 – 0,94 ha, věk 40 let, LT 4B4, zakm. 10, smrk 97%, bříza 3% 749C5 – 0,87 ha, věk 50 let, LT 4B4, zakm. 10, smrk 90%, jasan 10% 749C6 (část) – 2,13 ha, věk 69 let, LT 4B4, zakm. 10, habr 25%, klen 20%, smrk 20%, jasan 15%, buk 10%, modřín 10% 749C10 – 0,06 ha, věk 101 let, LT 3K6, zakm. 7, smrk 60%, modřín 30%, buk 10%, plánována těžba 0,06 ha a zalesnění smrk 80%, douglaska 20% 749C14 – 0,12 ha, věk 145 let, LT 4B4, zakm. 7, smrk 70%, buk 30%, plánována těžba 0,06 ha a zalesnění buk 50%, smrk 30%, klen 20% Charakteristika evidovaného VKP Bučina: - bučina a dubobučina s přechodem k suťovým lesům na severním svahu, v podrostu výskyt chráněných a vzácných druhů rostlin: aron plamatý (<i>Arum maculatum</i>) – druh ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., zapallice žluťuchovitá (<i>Isopyrum thalictroides</i>), kyčelnice devítilistá (<i>Dentaria enneaphyllos</i>), udatna lesní (<i>Aruncus vulgaris</i>) – vše druhy vzácné dle Červeného seznamu ČR, aj. Charakteristika EVSK 14-32-11-07 (1996): - zbytky bučin na severním úpatí vrchu Hradiště - významná lokalita udatny (<i>Aruncus vulgaris</i>), aronu (<i>Arum maculatum</i>), měsíčnice (<i>Lunaria rediviva</i>), lilie (<i>Lilium martagon</i>) a dalších druhů -buk, dub, habr, smrk, klen, mléč, jeřáb, líska, jasan - <i>Fagus sylvatica</i>, <i>Quercus robur</i>, <i>Carpinus betulus</i>, <i>Corylus avellana</i>, <i>Picea abies</i>, <i>Acer pseudoplatanus</i>, <i>A. platanoides</i>, <i>Sorbus aucuparia</i>, <i>Fraxinus excelsior</i> - <i>Aruncus sylvestris</i>, <i>Aegopodium podagraria</i>, <i>Urtica dioica</i>, <i>Poa nemoralis</i>, <i>Campanula trachelium</i>, <i>Impatiens parviflora</i>, <i>Vaccinium myrtillus</i>, <i>Anemonoides ranunculoides</i>, <i>Dentaria enneaphyllos</i>, <i>Maianthemum bifolium</i>, <i>Athyrium filix-femina</i>, <i>Euphorbia dulcis</i>, <i>Milium effusum</i>, <i>Lamium galeobdolon</i>, <i>Phegopteris dryopteris</i>, <i>Dryopteris dilatata</i>, <i>D. filix-mas</i>, <i>Senecio ovatus</i>, <i>Actaea spicata</i>, <i>Viola reichenbachiana</i>, <i>Pulmonaria obscura</i>.		
Hodnocení	Lesní biocentrum s částečně přirozenou druhovou skladbou dřevin. V podrostu vzácné byliny.		
	funkčnost: Funkční		
Návrh opatření	Při obnově lesních porostů nevysazovat smrk, ale listnaté dřeviny dle přirozené skladby.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum na nadregionálním biokoridoru K 93, osa mezofilní hájová. Území je součástí evidovaného „VKP“ č. 33 Bučina (Bučina u Hrádku).		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-11	Gerhartice, Řetová	Janderova vyhlídka	26
	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	4,31 ha (v ř.ú.)
	ochrana: PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC:	porost:	
	Lanškroun	751C	
Charakteristika ekotopu	Severně orientovaný zalesněný svah. Nadmořská výška 370 – 450 m.		
	STG:	lesní typ:	
	3BC4, 4AB3, 4B3	3S1, 3K6	
Charakteristika bioty	Charakteristiky porostních skupin dle LHP: 751C0 – 0,11 ha, LT 3S1, plánováno zalesnění smrk 90%, modřín 10% 751C1b – 0,27 ha, věk 17 let, LT 3K6, zakm. 10, smrk 100% 751C1d – 0,16 ha, věk 15 let, LT 3S1, zakm. 10, smrk 100% 751C3 – 0,10 ha, věk 32 let, LT 3K6, zakm. 10, smrk 100% 751C4 (část) – 0,29 ha, věk 42 let, LT 3S1, zakm. 10, smrk 100% 751C11 – 2,24 ha, věk 117 let, LT 3S1, zakm. 8, smrk 85%, buk 10%, borovice 3%, jedle 2%, plánována těžba 0,57 ha a zalesnění smrkem 70%, bukem 20%, jedlí 10% 751C11a (část) – 2,26 ha, věk 117 let, LT 3S1, zakm. 9, smrk 100%, plánována těžba 1,53 ha a zalesnění smrkem 80%, jedlí 20% Charakteristika EVSK 14-32-11-13 (1996): - staré bučiny na severním svahu - buk, jedle, smrk - Fagus sylvatica, Abies alba, Picea abies - Athyrium filix-femina, Dryopteris filix-mas, D. austriaca, Rubus idaeus, Carex sylvatica, Mercurialis perennis, Stachys sylvatica, Melica nutans, Vaccinium myrtillus, Hieracium murorum, Asperula odorata, Phlegopteris dryopteris.		
Hodnocení	Převážně smrková monokultura.		
	funkčnost:		
	Funkční / částečně funkční		
Návrh opatření	Podpora buku a jedle. Podpora přirozené obnovy.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum na nadregionálním biokoridoru K 93, osa mezofilní hájová. V k.ú. Řetová možné pokračování biocentra v mladých porostních skupinách porostu 751C (celková výměra biocentra v tomto případě cca 6,45 ha) či jejich začlenění pouze do NRBK K 93.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-11	Gerhartice, Kerhartice n.O.	Na Herzánkách	27
	kategorie: Lokální biocentrum	zdroj: Bureš 1996	rozloha: 12,04 ha
	ochrana: PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC: Lanškroun, Lesy m. Ústí n.O.	porost: 720A, 720B, 720C	
Charakteristika ekotopu	Niva Tiché Orlice, včetně jejího slepého ramena. Navazující dolní části zalesněných svahů jižní orientace. Nadmořská výška 315 – 370 m.		
	STG: 3BC4 (niva), 3B3 (les)	lesní typ: 3C2, 3C3, 2L1	
Charakteristika bioty	Charakteristiky porostních skupin dle LHP: 1/ LHC Lanškroun 720A7 (část) – 1,54 ha, věk 72 let, LT 3S1, zakm. 9, smrk 98%, borovice 2% 720B3 – 0,35 ha, věk 34 let, LT 3C2, zakm. 9, habr 50%, smrk 50% 720B4b – 0,41 ha, věk 44 let, LT 3C2, zakm. 9, smrk 98%, bříza 2% 720B5b (část) – 3,81 ha, věk 59 let, LT 3C2, zakm. 9, smrk 55%, borovice 20%, modřín 20%, bříza 5% 720B12 – 0,53 ha, věk 127 let, LT 3C2, zakm. 8, habr 80%, dub 20% 2/ LHC Lesy města Ústí n.O. 720C6 (část) – 0,30 ha, věk 55 let, LT 2L1, zakm. 8, olše 100% 720C7 (část) – 9,35 ha, věk 79 let, LT 3C3, zakm. 9, smrk 65%, modřín 20%, buk 5%, dub 4%, habr 2%, bříza 2%, lípa 2% Charakteristika EVSK 14-32-11-04 (1996): - pravobřežní přítok Tiché Orlice v severní části široké říční nivy - zapojené břehové porosty - vrby, jasan, dub, střemcha, olše - Salix alba, S. fragilis, S. purpurea, S. viminalis, Fraxinus excelsior, Quercus robur, Padus racemosa, Alnus glutinosa - Baldingera arundinacea, Lycopus europaeus, Urtica dioica, Senecio ovatus, Cirsium oleraceum, Geranium phaeum, G. pratense, Galium mollugo, G. aparine, Chaerophyllum aromaticum, Anthriscus sylvestris, Rubus idaeus, R. fruticosus, Filipendula ulmaria.		
Hodnocení	Kombinované biocentrum v nivě řeky a v navazujících lesích ve svazích. Součástí plochy biocentra jsou i drobná pole.		
	funkčnost: Funkční / částečně funkční		
Návrh opatření	Zatravnit polní části. Snížit eutrofizaci z okolních polí. V lese podpora dubu, buku, habru a lípy.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum do regionálního biokoridoru č. 868.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-11	Kerhartice n.O., Ústí n.O.	Nad nádražím	28
	kategorie: Lokální biocentrum	zdroj: Bureš 1996	rozloha: 8,63 ha
	ochrana: PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC: Lanškroun	porost: 718B, 718C, 718D	
Charakteristika ekotopu	Strmý jižně orientovaný zalesněný svah, odkryté skalní výchozy nad nádražím. Nadmořská výška 330 – 430 m.		
	STG: 3B3, 3BC1	lesní typ: 3C2, 3C3, 3F1	
Charakteristika bioty	Charakteristiky porostních skupin dle LHP: 718B5b – 0,13 ha, LT 3C2, zakm. 8, habr 40%, klen 40%, bříza 20% 718B5c (část) – 0,05 ha, věk 56 let, LT 3C2, zakm. 8, habr 60%, bříza 30%, klen 10% 718C4 – 1,92 ha, věk 45 let, LT 3C2, zakm. 8, mléč 55%, bříza 15%, habr 15%, dub 10%, smrk 5% 718C4a – 0,23 ha, věk 45 let, LT 3C3, zakm. 10, smrk 100% 718C6 – 0,74 ha, věk 63 let, LT 3C3, zakm. 10, smrk 80%, dub 15%, bříza 5% 718C8 – 0,84 ha, věk 86 let, LT 3C3, zakm. 9, bříza 65%, dub 30%, borovice černá 3%, smrk 2% 718C12 – 0,79 ha, věk 124 let, LT 3C3, zakm. 8, borovice 50%, smrk 35%, bříza 10%, dub 5%, plánována těžba 0,79 ha a zalesnění smrkem 50%, borovicí 20%, bukem 20%, klenem 10% 718D4a (část) – 1,03 ha, věk 42 let, LT 3C3, zakm. 10, smrk 90%, bříza 10% 718D6c (část) – 1,99 ha, věk 64 let, LT 3C3, zakm. 10, smrk 90%, bříza 6%, dub 4% 718D8 – 0,49 ha, věk 82 let, LT 3C3, zakm. 10, smrk 98%, buk 1%, dub 1% 718D11 (část) – 7,30 ha, věk 118 let, LT 3F1, zakm. 9, smrk 75%, borovice 10%, jedle 10%, modřín 3%, buk 2%, plánována těžba 2,48 ha a zalesnění smrkem 60%, jedlí 20%, bukem 20% Charakteristika evidovaného VKP: Lesní a křovinaté porosty na strmých opukových svazích a osypech Kubincova kopce, známá lokalita s výskytem chráněných druhů rostlin, v poslední době však z velké části nepotvrzených (mj. vstavač mužský – <i>Orchis mascula</i>, druh silně ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., střešníček pantoflíček – <i>Cypripedium calceolus</i>, druh silně ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., pětiprstka žezulník horská – <i>Gymnadenia conopsea</i> subs. <i>montana</i>, druh ohrožený dle Vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb.), zřejmě stále výskyt hořce brvitého (<i>Gentianopsis ciliata</i>) – druh ohrožený dle Červeného seznamu ČR, strdivky sedmihradské (<i>Melica transsilvanica</i>) – druh vzácný dle Červeného seznamu ČR, aj. Charakteristika EVSK 14-32-11-12 (1996): - opukové skalní výchozy a osypy na jižním a jihovýchodním svahu - ptačí zob, trnka, svída, třešeň, dub, klen, babyka, brslen, habr, mléč, bříza, borovice, jilm, hloh, akát (<i>Ligustrum vulgare</i>, <i>Prunus spinosa</i>, <i>Swida sanguinea</i>, <i>Cerasus avium</i>, <i>Quercus robur</i>, <i>Carpinus betulus</i>, <i>Acer pseudoplatanus</i>, <i>A. platanoides</i>, <i>A. campestre</i>, <i>Euonymus europaea</i>, <i>Betula pendula</i>, <i>Pinus sylvestris</i>, <i>Ulmus glabra</i>, <i>Crataegus</i> sp., <i>Robinia pseudoacacia</i> - <i>Coronilla varia</i>, <i>Poa nemoralis</i>, <i>Origanum vulgare</i>.		
Hodnocení	Smíšené lesní porosty, teplomilná biota na jižních svazích a skalních výchozech.		
	funkčnost: Funkční / částečně funkční		
Návrh opatření	Nezalesňovat smrkem. Bránit expanzi akátu. Udržet otevřené porosty nad nádražím.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum na regionálním biokoridoru č. 860. Území je součástí evidovaného „VKP“ č. 39 Nad nádražím.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-11	Ústí nad Orlicí	Na Bělisku	29
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996, 1997	7,22 ha
	ochrana:		
	PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
Charakteristika bioty	LHC:	porost:	
	Není PUPFL	-	
Charakteristika ekotopu	Niva řeky Tiché Orlice.		
	Nadmořská výška okolo 320 m.		
Charakteristika bioty	STG:	lesní typ:	
	3BC4	-	
Charakteristika bioty	Charakteristika EVSK 14-32-11-14 (1996):		
	- přirozeně meandrující tok Tiché Orlice se starými stromy na březích, navazující mokřady a rákosiny - jasan, olše, dub, klen, mléč, jilm, vrby, střemcha, lípa, habr - Fraxinus excelsior, Alnus glutinosa, Salix fragilis, S. alba, Quercus robur, Acer pseudoplatanus, A. platanoides, Ulmus glabra, Padus racemosa, Tilia cordata, T. platyphyllos, Carpinus betulus - Phragmites australis, Baldingera arundinacea, Symphytum officinale, Geum urbanum, Filipendula ulmaria, Lysimachia vulgaris, Petasites hybridus, Urtica dioica, Impatiens royeri, Lamium maculatum, Aegopodium podagraria. Charakteristika EVSK 14-32-11-15 (1996): - mokřad v západní části nivy pod železniční tratí - vrby, střemcha, olše, jasan, lípy - Salix fragilis, S. alba, Padus racemosa, Alnus glutinosa, Tilia cordata, T. platyphyllos, Fraxinus excelsior - Phragmites australis, Baldingera arundinacea, Symphytum officinale, Geum urbanum, Filipendula ulmaria, Lysimachia vulgaris, Petasites hybridus, Urtica dioica, Impatiens royeri, Lamium maculatum, Aegopodium podagraria.		
Hodnocení	Luční a mokřadní biocentrum, v severovýchodní části okrajově i polní kultury.		
	funkčnost:		
Návrh opatření	Funkční		
	Zatravnit severovýchodní okrajovou část biocentra. Zajistit kosení 1 – 2x ročně. Bránit eutrofizaci a expanzi invazivních neofytů, zejména ve směru od trati a zahrádkářských kolonií. Nedovolit regulaci toku z důvodu tzv. protipovodňových opatření.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum do regionálního biokoridoru č. 869. Oproti podkladům (Bureš 1996, 1997) vymezení upraveno, zejména z důvodu dodržení maximální přípustné vzdálenosti mezi vloženými lokálními biocentry v regionálním biokoridoru.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-11	Kerhartice n.O., Ústí n.O.	Kerhartice	30
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	6,78 ha
	ochrana:		
	PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
Charakteristika bioty	LHC:	porost:	
	Lanškroun, Lesy m. Ústí n.O.	751A, 752D	
	Niva řeky Tiché Orlice. V jihovýchodní části okrajová část severně orientovaného svahu.		
	Nadmořská výška 320 – 330 m.		
Charakteristika bioty	STG:	lesní typ:	
	3BC4	3D3	
	Charakteristika porostních skupin dle LHP:		
	1/ LHC Lanškroun		
Hodnocení	751A7 – 0,37 ha, věk 79 let, LT 3D3, zakm. 9, habr 60%, klen 20%, lípa 15%, olše 5%		
	2/ LHC Lesy města Ústí n.O.		
	752D6		
	Charakteristika EVSK 14-32-11-08 (1996):		
Hodnocení	- přirozeně meandrující tok Tiché Orlice s hustými břehovými porosty starých stromů		
	- jasan, olše, lípa, vrby, bez, klen, mléč, jilm, topol, trnka, brslen		
	- Fraxinus excelsior, Alnus glutinosa, Tilia cordata, Salix alba, S. fragilis, S. purpurea, Sambucus nigra, Acer pseudoplatanus, A. platanoides, Ulmus laevis, Populus nigra, Euonymus europaea, Prunus spinosa		
	- Aegopodium podagraria, Urtica dioica, Impatiens noli-tangere, I. roylei, Galium aparine, G. album, Geranium phaeum, G. pratense, Geum urbanum, Lamium maculatum, Anthriscus sylvestris, Knautia drymeia, Humulus lupulus, Baldingera arundinacea, Symphytum officinale, Lamium maculatum, Stachys sylvatica, Carduus crispus.		
Hodnocení	Biocentrum protáhlého tvaru v úzké nezastavěné části nivy.		
	funkčnost:		
	Částečně funkční		
	Zajistit kosení 1 – 2x ročně. Bránit eutrofizaci a expanzi invazivních neofytů. Nedovolit regulaci toku z důvodu tzv. protipovodňových opatření.		
Hodnocení	Vložené lokální biocentrum na regionálním biokoridoru č. 868.		
	Oproti podkladu 1996 upraveno – zvětšeno (nutnost dodržet max. přípustnou vzdálenost mezi vloženými lokálními biocentry).		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-12	Hylváty	Na stráni 1	31
	kategorie: Lokální biocentrum	zdroj: Bureš 1996	rozloha: 8,40 ha
	ochrana: VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC: Lanškroun	porost: 757D	
Charakteristika ekotopu	Severovýchodně orientovaný svah Kozlovského hřbetu. Nadmořská výška 400 – 510 m.		
	STG: 4B3, 4BC4	lesní typ: 3S1, 3S9	
Charakteristika bioty	Charakteristika porostních skupin dle LHP: 757D10 – 5,95 ha, věk 109 let, LT 3S9, zakm. 8, smrk 70%, buk 24%, jedle 2%, modřín 2%, borovice 1%, klen 1%, plánována těžba 1,14 ha a zalesnění smrkem 80%, bukem 20% 757D11a – 1,56 ha, věk 113 let, LT 3S1, zakm. 8, smrk 70%, jedle 20%, borovice 7%, buk 3%, plánována těžba 0,24 ha a zalesnění smrkem 40%, bukem 40%, jedlí 20% 757D11b – 1,04 ha, věk 113 let, LT 3S9, zakm. 9, smrk 85%, buk 9%, modřín 5%, klen 1%, plánována těžba 0,60 ha a zalesnění smrkem 50%, bukem 30%, jedlí 20% Charakteristika EVSK 14-32-12-02 (1996): - bučina v mělké rokli na severovýchodním svahu hřbetu mezi Andrlovým chlumem a Kozlovcem - buk, jedle, smrk, jeřáb - Fagus sylvatica, Abies alba, Picea abies, Sorbus aucuparia - Athyrium filix-femina, Calamagrostis epigeios, Oxalis acetosella, Vaccinium myrtillus, Mycelis muralis, Mercurialis perennis, Senecio ovatus, Imaptiens parviflora.		
Hodnocení	Lesní biocentrum.		
	funkčnost: Funkční		
Návrh opatření	Při obnově porostů preferovat buk, jedlí.		
<i>poznámka</i>			

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-12	Ústí nad Orlicí, Hylváty	Pod Pánovým křížem	32
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	5,80 ha
	ochrana:		
	VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
Charakteristika bioty	LHC:	porost:	
	Není PUPFL	-	
Hodnocení	Mělké údolí mezi poli, „meliorace“.		
	Nadmořská výška 365 – 380 m.		
Návrh opatření	STG:	lesní typ:	
	3BC4, 3B3	-	
poznámka	Travnaté polohy podél vodního toku – kulturní louky, zčásti odvodněné. Vysazená oboustranná břehová linie bříz.		
	Charakteristika EVSK 14-32-12-10 (1996): - komplex ponechalín a ostrůvků dřevin ve zmeliorovaném údolí v polích - bříza, dub, bez, tmka, vrby, třeseň, olše, osika - Betula pendula, Quercus robur, Salix fragilis, S. caprea, Sambucus nigra, Prunus spinosa, Cerasus avium, Alnus glutinosa, Populus tremula - Poa nemoralis, Senecio ovatus, Anthriscus sylvestris, Agropyron repens, Alopecurus pratensis, Filipenduli ulmaria, Scirpus sylvaticus, Caltha palustris, Primula elatior, Symphytum officinale, Petasites hybridus, Myosotis palustris.		
funkčnost:	Poškozené mělké údolí a drobný vodní tok mezi rozsáhlými plochami polí.		
	Funkční / částečně funkční		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-12	Hylváty	Pod Duklou	33
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	3,00 ha
	ochrana: VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC:	porost:	
	Není PUPFL	-	
Charakteristika bioty	Mírný jihozápadně orientovaný svah. Zamokřené polohy, v západní (luční) části řešené v minulosti odvodněním. Nadmořská výška 340 – 360 m.		
	STG:	lesní typ:	
	3B3, 3BC4	-	
Hodnocení	Dva malé rybníčky a okolní travnaté plochy s liniemi dřevin.		
	Charakteristika EVSK 14-32-12-18 (1996): - komplex kosených podmačených i mezofilních luk, ponechalín a ostrůvků dřevin na jihozápadních svazích, staré vrby - vrby, bříza, olše, dub, střemcha, klen, topol, hloh, trnka, líska, růže - Salix fragilis, S. caprea, S. purpurea, S. pentandra, Betula pendula, Alnus glutinosa, Quercus robur, Padus racemosa, Acer pseudoplatanus, Populus nigra, Crataegus sp., Prunus spinosa, Corylus avellana, Rosa canina - Alopecurus pratensis, Arrhenatherum elatius, Anthriscus sylvestris, Lychnis flos-cuculi, Festuca pratensis, F. gigantea, Lathyrus pratensis, Leucanthemum vulgare, Urtica dioica, Petasites hybridus, Poa trivialis, Deschampsia cespitosa, Senecio ovatus, Agrostis stolonifera, Glyceria plicata, Baldingera arundinacea, Hypericum maculatum, Galium album, Vicia cracca, V. sepium. Vlastní průzkum 06/2005 (severozápadní část mimo rybníčků): Zarostlá neudržovaná někdejší vlhká psárková louka svazu Alopecurion. Místy skupiny vrb (Salix alba, S. caprea, S. cinerea), hojný mladý jasanový nálet. V bylinném patře zcela dominuje Urtica dioica, kodominantou je Aegopodium podagraria, zatímco psárka Alopecurus pratensis byla potlačena. Místy hojný charakteristický druh pobřežních houštin Calystegia sepium. V druhově chudém společenstvu zjištěny ještě druhy Anthriscus sylvestris a Vicia cracca, z adventivních druhů se objevuje Reynoutria japonica. V antropogenně přetvořeném terénu v severní části biocentra se vyskytují i maloplošná sušší stanoviště, druhově bohatší, nezarostlá silnými dominantami. Uplatňují se zde různé druhy jako Equisetum arvense, Cirsium oleraceum, C. rivulare, Lathyrus pratensis, Glechoma hederacea, Galium palustre, Symphytum officinale, včetně mezofilních jako např. Knautia arvensis, Heracleum sphondylium.		
Návrh opatření	Travnatá lada odvodněných luk, zarůstající keři a stromy. Soliterně a skupinově starší dřeviny. Významná skupina dřevin v okolí rybníčků.		
	funkčnost:		
	Funkční		
poznámka	Zajistit kosení travnatých ploch. Zabránit další ruderalizaci a eutrofizaci ploch ve směru od sídliště Dukla (sklárky odpadu ze zeleně). Zajistit péči o rybníčky, odstranit přestálé vrby. Plochu biocentra celkově upravit do podoby příměstského parku s původními druhy dřevin.		
	Vymezení biocentra ve tvaru obdobném jako v původním vymezení z generelu 1996 (Bureš), mírně upraveno na základě souborného stanoviska (02/2006).		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-12	Knapovec	Velká strana	34
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	3,05 ha
	ochrana:		
	VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
Charakteristika bioty	LHC:	porost:	
	Není PUPFL	-	
	Mělké údolí v horní části „meliorovaného“ drobného vodního toku.		
	Nadmořská výška 405 – 415 m.		
Hodnocení	STG:	lesní typ:	
	3B3	-	
	Intenzivní louka v mělkém údolí vodního toku, který je v místě biocentra zatrubněn a na povrch se dostává při západní hranici biocentra, u silnice.		
	V okrajových částech výskyt dřevin		
Návrh opatření	– na severu linie převážně křovin (růže šípková, bez černý, mladé duby, trnka, třešeň), v západní části s neúspěšným pokusem o výsadbu několika stromů (okus) – v jihozápadním cípu hájek tvořený břízou a vrbou jívou, výskyt i dubu a lípy – při jihovýchodní hranici navazuje vysazená dvouřadá linie topolu (větrolam)		
poznámka	funkčnost:		
	Částečně funkční		
poznámka	Provést revitalizaci vodního toku – zrušení zatrubnění - a výsadbu břehových porostů. Louku obhospodařovat extenzivně - kosit 1 – 2x ročně. Bránit další ruderalizaci a eutrofizaci vlivem splachů z okolních rozsáhlých lánů polí.		
	Oproti podkladu 1996 zmenšeno – zahrnuta pouze plocha východně od „tankové cesty“.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-12	Knapovec	Knapovec - východ	37
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	4,88 ha
	ochrana:		
	VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
Charakteristika bioty	LHC:	porost:	
	Lanškroun	633E	
	Úzká niva Knapoveckého potoka, navazující prudký svah severní orientace.		
	Nadmořská výška 390 – 430 m.		
Hodnocení	STG:	lesní typ:	
	3B3, 3BC5, 4B3	-	
	Charakteristika EVSK 14-32-12-05 (1996):		
	- niva potoka, zabuřené mokřady, loučky, vegetační doprovod potoka, staré stromy - lokalita patrně původního, dnes částečně pěstovaného <i>Iris pseudacorus</i> - olše, staré vrby, jasan, topol, klen, mléč, bříza, lípa, jilm - <i>Alnus glutinosa</i>, <i>Salix fragilis</i>, <i>S. purpurea</i>, <i>S. caprea</i>, <i>S. viminalis</i>, <i>Fraxinus excelsior</i>, <i>Populus nigra</i>, <i>Acer pseudoplatanus</i>, <i>A. platanoides</i>, <i>Betula pendula</i>, <i>Tilia cordata</i>, <i>Ulmus glabra</i> - <i>Cirsium rivulare</i>, <i>C. oleraceum</i>, <i>Filipendula ulmaria</i>, <i>Scirpus sylvaticus</i>, <i>Alopecurus pratensis</i>, <i>Caltha palustris</i>, <i>Myosotis palustris</i>, <i>Athyrium filix-femina</i>, <i>Rubus idaeus</i>, <i>Lychnis flos-cuculi</i>, <i>Geranium phaeum</i>, <i>Primula elatior</i>, <i>Carex gracilis</i>, <i>Lathyrus pratensis</i>, <i>Typha latifolia</i>, <i>Anemonoides nemorosa</i>, <i>Poa nemoralis</i>, <i>Impatiens parviflora</i>. Vlastní průzkum 06/2005: Eutrofizovaná potoční jasenina asociace Pruno-Fraxinetum s přilehlými neudržovanými loukami a křovinami (<i>Viburnum lantana</i>, <i>Salix capraea</i>, <i>S. triandra</i>, <i>S. viminalis</i>, <i>Prunus spinosa</i>). Ve stromovém patře zcela převládá jasan ztepilý. V bylinném patře většinou s dominuje kopřiva (<i>Urtica dioica</i>), místy je vytvořeno lemové společenstvo svazu Petasition s dominancí devětsilu (<i>Petasites hybridus</i>). V neudržovaných sušších částech dochází k zarůstání ostružiníkem (<i>Rubus fruticosus</i> agg.). Dále se vyskytují typické vlhkomilné nivní druhy jako <i>Filipendula ulmaria</i>, <i>Symphytum officinale</i>, <i>Stachys sylvatica</i>, <i>Cirsium oleraceum</i>, <i>Aegopodium podagraria</i>, <i>Mentha longifolia</i>, <i>Geranium phaeum</i>, <i>Lamium maculatum</i>, <i>Lathyrus pratensis</i>, <i>Ranunculus repens</i>. Dále od potoka je patrný postupný přechod k mezofilním druhům svazu Arrhenatherion s druhy mj. <i>Vicia cracca</i>, <i>Galium album</i>. Nad údolím jsou bývalé louky a sady, dnes většinou neudržované, místy zarostlé lesní vegetací. Ve stromovém patře nejčastěji jasan, javor mléč a nárosty jilmu horského. V keřovém patře dominuje bez černý (<i>Sambucus nigra</i>). V chudém bylinné patře s nízkou pokrývností převažují nitrofilní druhy, zatímco většina hájových druhů chybí. Dominantou je <i>Impatiens parviflora</i>, dále zjištěny druhy jako <i>Festuca gigantea</i>, <i>Poa nemoralis</i>, <i>Aegopodium podagraria</i>, <i>Anthriscus sylvestris</i>, <i>Geum urbanum</i>, <i>Heracleum sphondylium</i>, <i>Lamium maculatum</i>, <i>Epilobium montanum</i>, <i>Glechoma hederacea</i>, <i>Lysimachia nemorum</i>, <i>Geranium robertianum</i>, na prosvětlených místech <i>Fragaria vesca</i>.		
Návrh opatření	Biocentrum v nivě napřímeného vodního toku a na plochách bývalých terasovitých luk a sadů.		
	funkčnost:		
poznámka	Funkční		
	Zajistit kosení travnatých ploch 1 – 2x ročně. Revitalizovat vodní tok.		
Na PUPFL pouze bezlesí.			
Oproti podkladu 1996 zmenšeno – odstraněn konflikt s obytnou zástavbou v sídle.			

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-13	Dolní Houžovec	Dolní Houžovec	39
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	8,35 ha
	ochrana: VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC:	porost:	
	Lanškroun, Lesy m. Ústí n.O.	633A, 633B	
Charakteristika bioty	Svah jihovýchodní orientace. Nadmořská výška 450 – 520 m.		
	STG:	lesní typ:	
	3B34, 3BC3, 4B3, 4AB3	3S8, 4S1	
Hodnocení	Charakteristiky porostních skupin dle LHP: 1/ LHC Lanškroun 633A13b – 0,09 ha, věk 132 let, LT 4S1, zakm. 7, dub 35%, bříza 30%, habr 30%, jasan 5% 633A13c – 0,08 ha, věk 132 let, LT 4S1, zakm. 8, buk 70%, borovice 10%, modřín 10%, smrk 10% 633B12 – 0,16 ha, věk 123 let, LT 3S8, zakm. 8, buk 95%, habr 5% 633B12a – 0,30 ha, věk 123 let, LT 3S8, zakm. 8, buk 95%, habr 5% 633B12b – 0,09 ha, věk 123 let, LT 3S8, zakm. 8, buk 95%, habr 5% 633B12c – 0,31 ha, věk 123 let, LT 3S8, zakm. 8, buk 95%, habr 5% 2/ LHC Lesy města Ústí n.O. 633A13a 633A13d (část) Charakteristika EVSK 14-32-13-07 (1996): - komplex bučin na jižních svazích nad obcí - buk, jasan, bez, dub, klen, mléč, smrk, olše - Fagus sylvatica, Fraxinus excelsior, Sambucus nigra, Quercus robur, Acer pseudoplatanus, A. platanoides, Picea abies, Alnus glutinosa - Poa nemoralis, Senecio ovatus, Vaccinium myrtillus, Hieracium lachenalii, Maianthemum bifolium.		
	Kombinované biocentrum bukových lesíků a travnatých ploch ve svahu jižní orientace.		
	funkčnost: Funkční		
Návrh opatření	Zachovat současný stav. Zajistit kosení, event. extenzivní pastvu travnatých ploch.		
poznámka			

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-13	Dolní Houžovec, H. Dobrouč	Na samotách	40
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996, ÚPO 2003	3,11 ha (v ř.ú.)
	ochrana:		
	VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
Charakteristika bioty	LHC:	porost:	
	Lanškroun Lesy m. Ústí n.O.	638A	
	Svah severní orientace.		
	Nadmořská výška 450 – 520 m.		
Charakteristika bioty	STG:	lesní typ:	
	5B3 (v ř.ú.)	5D3, 5S1, 5S9 (v ř.ú.)	
	Charakteristika porostních skupin dle LHP:		
	1/ LHC Lanškroun 638A1 – 0,52 ha, věk 13 let, LT 5D3, zakm. 10, smrk 60%, buk 20%, jasan 20% 638A1b – 0,16 ha, věk 13 let, LT 5D3, zakm. 10, smrk 90%, jasan 10% 638A3c – 0,17 ha, věk 31 let, LT 5S9, zakm. 9, smrk 90%, buk 10% 638A3d – 0,07 ha, věk 31 let, LT 5S1, zakm. 10, jasan 100% 638A4 – 0,15 ha, věk 47 let, LT 5S9, zakm. 9, smrk 100% 638A4a – 0,41 ha, věk 47 let, LT 5S9, zakm. 9, smrk 100% 638A7 – 0,41 ha, věk 78 let, LT 5S9, zakm. 8, buk 40%, smrk 40%, jasan 20% 638A7a – 0,11 ha, věk 78 let, LT 5D3, zakm. 9, smrk 100% 638A11b – 0,36 ha, věk 116 let, LT 5D3, zakm. 7, smrk 35%, borovice 35%, buk 25%, jedle 5%, plánována těžba 0,36 ha a zalesnění smrk 50%, borovice 30%, dub 20% bezlesí 638A101 bezlesí 638A102 (část) 2/ LHC Lesy města Ústí n.O. 638A7b – věk 78 let, LT 5S6 Charakteristika EVSK 14-32-13-01 (1996): - zachovalé jedlobučiny na Třebovských stěnách - opukové výchozy, velký opuštěný opukový lom s kvádrovou opukou - buk, jedle, smrk, klen, lípa, vtroušené modřín, bříza, krušina, angrešt, jeřáb, líska, v plášti i hloh, bez, ojediněle zimolez - Fagus sylvatica, Abies alba, Picea abies, Acer pseudoplatanus, Sorbus aucuparia, Larix decidua, Betula pendula, Frangula alnus, Grossularia uva-crispa, Crataegus sp., Sambucus racemosa, Lonicera nigra, Tilia cordata - Asperula odorata, Oxalis acetosella, Carex sylvatica, Scrophularia nodosa, Dryopteris filix-mas, D. austriaca, Sanicula europaea, Senecio ovatus, Viola reichenbachiana, Maianthemum bifolium, Vaccinium myrtillus, Athyrium filix-femina, Mycelis muralis, Poa nemoralis, Hieracium sylvaticum, Aegopodium podagraria, Fragaria vesca, Stachys sylvatica, Actaea spicata, Oxalis acetosella, Asplenium trichomanes, Impatiens parviflora, Lamium galeobdolon, Atropa belladonna, Vaccinium myrtillus - v lomu navíc třešeň, borovice, kalina, Phegopteris dryopteris, Luzula pilosa		
Hodnocení	Lesní biocentrum v severním svahu Hřebečovského hřbetu (Třebovských stěn).		
	funkčnost:		
Návrh opatření	Funkční		
	Při obnově lesa preferovat buk, jedli.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum na regionálním biokoridoru č. 866. Mimo ř.ú. vymezena část LBC na k.ú. H. Dobrouč v ÚPO D. Dobrouč (2003). Celková výměra cca 5,3 ha.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-13	Horní Houžovec	U borku	42
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	8,96 ha
	ochrana: VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC:	porost:	
	Lesy města Ústí n.O.	642D	
Charakteristika bioty	Převážně odlesněný plochý vrchol kopce. Nadmořská výška 480 – 520 m.		
	STG:	lesní typ:	
	4AB3, 4B3	5S1, 5B1	
Charakteristika bioty	Charakteristika porostních skupin dle LHP: 642D7 – 0,36 ha, věk 74 let, LT 5B1, zakm. 8, smrk 100% 642D10 – 0,94 ha, věk 109 let, LT 5S1, zakm. 9, buk 55%, borovice 45%		
	Charakteristika EVSK 14-32-13-03 (1996): - dubobučina na temeni kopce v polích - dub, buk, borovice, třešeň, lýkovec (hojně), líska, bez, v plášti dále trnka, hloh, kalina, růže, svída - Quercus robur, Fagus sylvatica, Pinus sylvestris, Cerasus avium, Daphne mezereum, Corylus avellana, Sambucus nigra, Prunus spinosa, Crataegus sp., Viburnum opulus, Rosa canina, Swida sanguinea - Poa nemoralis, Agrimonia eupatoria, Rubus fruticosus, Origanum vulgare, Hypericum perforatum, Hieracium lachenalii, Fragaria vesca, Clinopodium vulgare, Sedum maximum, Galium album, Sanguisorba minor, Leontodon hispidus, Daucus carota. Charakteristika EVSK 14-32-13-04 (1996): - komplex luk a dřevinami hustě zarostlých mezí na svazích kopce - v západní části velký pruh křovinami hustě zarůstající ponechaliny (trnka, růže, hloh) - Prunus spinosa, Crataegus sp., Rosa canina, Swida sanguinea, Corylus avellana, Fraxinus excelsior - Arrhenatherum elatius, Galium album, Hypericum perforatum, Agrimonia eupatoria, Origanum vulgare, Vicia cracca, Viola canina, Holcus lanatus, Lotus corniculatus, Poa angustifolia, Dactylis glomerata, Alopecurus pratensis, Plantago lanceolata, P. media.		
Hodnocení	Kombinované biocentrum mezofilních luk a bukových lesíků.		
	funkčnost: Funkční		
Návrh opatření	V luční části zajistit údržbu kosením. Při obnově lesa preferovat buk, habr, dub.		
poznámka			

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-13	Horní Houžovec	Samkův kopec	43
Charakteristika ekotopu	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	Bureš 1996	6,24 ha
	ochrana: VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC:	porost:	
	Lanškroun	641C	
Charakteristika bioty	Dolní část severovýchodně orientovaného zalesněného svahu. Nadmořská výška 450 – 510 m.		
	STG:	lesní typ:	
	4B3	4S9, 4D3	
Hodnocení	Monokulturní smrkový les. Charakteristiky porostních skupin dle LHP: 641C0 (část) – 0,64 ha, LT 4S9, plánováno zalesnění smrkem 100% 641C4 (část) – 1,35 ha, věk 40 let, LT 4S9, zakm. 10, smrk 100% 641C5 (část) – 2,54 ha, věk 53 let, LT 4D3, zakm. 10, smrk 95%, olše 5% 641C9 (část) – 5,59 ha, věk 99 let, LT 4S9, zakm. 9, smrk 97%, buk 3% 641C13 (část) – 1,19 ha, věk 132 let, LT 4S9, zakm. 8, smrk 70%, buk 15%, borovice 10%, jedle 5%, plánována těžba 1,19 ha a zalesnění smrkem 60%, bukem 40%.		
	funkčnost: Funkční / částečně funkční		
Návrh opatření	Při obnově preferovat dřeviny původní druhové skladby, odpovídající stanovištním poměrům v lokalitě.		
poznámka			

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-11	Gerhartice	Gerhartice	01
	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	-	3,77 ha
	ochrana: PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC:	porost:	
	Není PUPFL	-	
Charakteristika ekotopu	Niva řeky Tiché Orlice. Nadmořská výška okolo 315 m.		
	STG:	lesní typ:	
	3BC4	-	
Charakteristika bioty	Levý břeh Orlice s úzkým lemem tvořeným fragmenty olšin a pobřežních houštin. Přilehlé polohy nivních luk byly na levém břehu T. Orlice převážně zorněny. Kromě vzrostlých stromů olše lepkavé se vyskytuje několik starých topolů černých. Na břehu řeky při zástavbě jsou vysazeny mladé škumpy (<i>Rhus typhina</i>). Sporadicky se objevují náletové dřeviny bříza a dub letní. Z vlhkominálních druhů říčních niv se vyskytuje <i>Phalaris arundinacea</i>, <i>Aegopodium podagraria</i>, <i>Filipendula ulmaria</i>, <i>Geranium palustre</i>, <i>Stachys sylvatica</i>, <i>S. palustris</i>, <i>Symphytum officinale</i>, <i>Roegneria canina</i>, <i>Cirsium oleraceum</i>, <i>Lathyrus pratensis</i>, <i>Geranium pheum</i>, <i>Myosoton aquaticum</i>, <i>Chaerophyllum aromaticum</i>. Objevují se i spíše lesní druhy <i>Silene dioica</i>, <i>Scrophularia nodosa</i>, <i>Knautia sylvatica</i>, <i>Galeopsis</i> sp. Z adventivních druhů se při pobřeží po povodních rozšířila netýkavka <i>Impatiens glandulifera</i>, místy se objevuje i <i>Solidago gigantea</i>. Hojně jsou i nitrofilní druhy <i>Urtica dioica</i>, <i>Galium aparine</i>, <i>Geum urbanum</i>, <i>Lamium maculatum</i>. Na přilehlé malé louce (travnaté mezi při zástavbě) byly zjištěny jak druhy vlhkých luk náležející převážně do svazu <i>Alopecurion</i> (<i>Alopecurus pratensis</i>, <i>Ranunculus acer</i>, <i>Galium lucidum</i>, <i>Sanquisorba officinalis</i>, <i>Rumex acetosa</i>, <i>Stellaria graminea</i>, <i>Hypericum maculatum</i>, <i>Pimpinella major</i>, <i>Agrostis stolonifera</i>), tak i druhy mezofilních luk svazu <i>Arrhenatherion</i>, popř. <i>Cynosurion</i> (<i>Galium album</i>, <i>Phleum pratense</i>, <i>Veronica chamaedrys</i>, <i>Geranium pratense</i>, <i>Centaurea jacea</i>, <i>Agrostis capillaris</i>, <i>Heracleum sphondylium</i>). Na méně zapojených plochách se objevují plevelové polní druhy jako např. <i>Artemisia vulgaris</i> a <i>Carduus crispus</i>. Převážná část plochy navrženého biocentra je tvořena polními kulturami. Charakteristika EVSK 14-32-11-08 (1996): - přirozeně meandrující tok Tiché Orlice s hustými břehovými porosty starých stromů - jasan, olše, lípa, vrby, bez, klen, mléč, jilm, topol, trnka, brslen - <i>Fraxinus excelsior</i>, <i>Alnus glutinosa</i>, <i>Tilia cordata</i>, <i>Salix alba</i>, <i>S. fragilis</i>, <i>S. purpurea</i>, <i>Sambucus nigra</i>, <i>Acer pseudoplatanus</i>, <i>A. platanoides</i>, <i>Ulmus laevis</i>, <i>Populus nigra</i>, <i>Euonymus europaea</i>, <i>Prunus spinosa</i> - <i>Aegopodium podagraria</i>, <i>Urtica dioica</i>, <i>Impatiens noli-tangere</i>, <i>I. roylei</i>, <i>Galium aparine</i>, <i>G. album</i>, <i>Geranium phaeum</i>, <i>G. pratense</i>, <i>Geum urbanum</i>, <i>Lamium maculatum</i>, <i>Anthriscus sylvestris</i>, <i>Knautia drymeia</i>, <i>Humulus lupulus</i>, <i>Baldingera arundinacea</i>, <i>Symphytum officinale</i>, <i>Lamium maculatum</i>, <i>Stachys sylvatica</i>, <i>Carduus crispus</i>.		
Hodnocení	Polní kultury, v okrajových polohách trvalá vegetace luk a pobřežních houštin, olšiny pouze v linii. Úsek řeky napřímen v trase podél železniční trati.		
	funkčnost:		
	Nefunkční		
Návrh opatření	Biocentrum je nutno založit, v první etapě zatravněním zorněných pozemků (dle Katastru nemovitostí trvalé travní porosty). Doplnit výsadbu břehových porostů dřevin.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum na regionálním biokoridoru č. 868 - doplněno dle prostorových parametrů ÚSES.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-11	Ústí nad Orlicí	U mostu	02
	kategorie: Lokální biocentrum	zdroj: -	rozloha: 3,38 ha
	ochrana: PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC: Není PUPFL	porost: -	
Charakteristika ekotopu	Niva řeky Tiché Orlice. Nadmořská výška okolo 320 m.		
	STG: 3BC4	lesní typ: -	
Charakteristika bioty	Kulturní louky a mladé úhory v nivě řeky při soutoku s Třebovkou. Složení vegetačního krytu obdobné jako u biocentra č. 01. Podél řeky soliterně vrby. V jihovýchodní části v krátkém svahu pod silnicí zcela nevhodná mladá výsadba smrku. Silný rozvoj křídlatky (Reynoutria sp.). Charakteristika EVSK 14-32-11-08 (1996): - přirozeně meandrující tok Tiché Orlice s hustými břehovými porosty starých stromů - jasan, olše, lípa, vrby, bez, klen, mléč, jilm, topol, trnka, brslen - Fraxinus excelsior, Alnus glutinosa, Tilia cordata, Salix alba, S. fragilis, S. purpurea, Sambucus nigra, Acer pseudoplatanus, A. platanoides, Ulmus laevis, Populus nigra, Euonymus europaea, Prunus spinosa - Aegopodium podagraria, Urtica dioica, Impatiens noli-tangere, I. roylei, Galium aparine, G. album, Geranium phaeum, G. pratense, Geum urbanum, Lamium maculatum, Anthriscus sylvestris, Knautia drymeia, Humulus lupulus, Baldingera arundinacea, Symphytum officinale, Lamium maculatum, Stachys sylvatica, Carduus crispus.		
Hodnocení	Kulturní louky, linie břehového porostu, stromořadí při silnici, nevhodná výsadba smrku.		
	funkčnost: Částečně funkční		
Návrh opatření	Zvýšit druhovou pestrost lučních porostů, dosadit břehový porost podél Tiché Orlice. Odstranit vysázené smrky.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum na regionálním biokoridoru č. 868 – 869 (T.Orlice), v místě křížení s regionálním biokoridorem č. 860. Doplněno dle prostorových parametrů ÚSES. Biocentrum je ohroženo tzv. protipovodňovými opatřeními, částečně též výstavbou nového silničního mostu.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-07	Ústí n.O., Oldřichovice u Ústí n.O., Dolní Libchavy	Staré Oldřichovice	03
	kategorie:	zdroj:	rozloha:
	Lokální biocentrum	-	0,78 ha (v ř.ú.)
	ochrana:		
	PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC:	porost:	
	Lesy města Ústí n.O.	625B	
Charakteristika ekotopu	Niva řeky Tiché Orlice, na levém břehu krátký svah s pruhem lesa. Nadmořská výška 330 – 340 m.		
	STG:	lesní typ:	
	3BC3, 3BC4 (v ř.ú.)	3S9	
Charakteristika bioty	Charakteristika porostních skupin dle LHP: 625B12a – 0,34 ha, věk 128 let, LT 3S9, zakm. 8, smrk 60%, lípa 20%, olše 10%, buk 5%, klen 5%. Charakteristika EVSK 14-32-07-17 (1996): - velmi hodnotné stabilizované břehové porosty se starými stromy na březích Tiché Orlice a druhově pestré kosené nivní louky a nekosené mokřady - jíva, vrby, duby, jasan, klen, olše, střemcha, lípa, topol, brslen, rybíz, angrešt, svída - Salix caprea, S. fragilis, S. alba, S. purpurea, S. viminalis, S. cinerea, Quercus robur, Fraxinus excelsior, Acer pseudoplatanus, Alnus glutinosa, Padus racemosa, Tilia cordata, Populus nigra, Ribes nigrum, Euonymus europaea, Grossularia uva-crispa, Swida sanguinea - Phragmites australis, Baldingera arundinacea, Caltha palustris, Myosotis palustris, Alopecurus pratensis, Primula elatior, Anemonoides nemorosa, Sanguisorba officinalis, Bistorta major, Ranunculus repens, R. acris, R. auricomus, Achillea millefolium, Knautia arvensis, Taraxacum officinale, Geranium pratense, Cirsium oleraceum, C. rivulare, Symphytum officinale, Ficaria bulbifera, Filipendula ulmaria, Lysimachia vulgaris, Glechoma hederacea, Succisa pratensis, Galium album, Plantago lanceolata, Alchemilla xanthochlora, Heracleum sphondylium, Acetosa pratensis, Pimpinella major, Carex vulpina, C. gracilis, Vicia sepium, Potentilla anserina, Veronica chamaedrys, Poa trivialis, Vicia cracca, V. sepium, Chaerophyllum aromaticum, Leucanthemum vulgare, Bellis perennis, Luzula multiflora, Melandrium dioicum, Symphytum tuberosum, Gagea lutea, Alliaria petiolata, Impatiens royeri, Tanacetum vulgare, Humulus lupulus.		
Hodnocení	Niva řeky s loukami a mokřady, krátký zalesněný svah.		
	funkčnost:		
	Funkční		
Návrh opatření	Zachovat současný stav. Zajistit kosení lučních ploch. Zabránit dalšímu rozvoji invazivních neofytů.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum na regionálním biokoridoru č. 869 - doplněno dle prostorových parametrů ÚSES. Biocentrum z větší části mimo ř.ú. – k.ú. D.Libchavy. V ÚPN SÚ Libchavy (1997) ve shodném rozsahu vymezeno jako regionální biokoridor. Celková výměra biocentra cca 3,9 ha.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-07	Černovír u Ústí n.O.	Černovír - západ	04
	kategorie: Lokální biocentrum	zdroj: -	rozloha: 2,59 ha
	ochrana: PPk Orlice (Nařízení OkÚ ze dne 16.9.1996), VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC: Není PUPFL	porost: -	
Charakteristika ekotopu	Niva řeky Tiché Orlice. Nadmořská výška okolo 335 m.		
	STG: 3BC4	lesní typ: -	
Charakteristika bioty	Kulturní louky a úhory v nivě řeky. Podél toku linie vrboolšového luhu. Charakteristika EVSK 14-32-07-17 (1996): - velmi hodnotné stabilizované břehové porosty se starými stromy na březích Tiché Orlice a druhově pestré kosené nivní louky a nekosené mokřady - jívka, vrby, duby, jasan, klen, olše, střemcha, lípa, topol, brslen, rybíz, angrešt, svída - Salix caprea, S. fragilis, S. alba, S. purpurea, S. viminalis, S. cinerea, Quercus robur, Fraxinus excelsior, Acer pseudoplatanus, Alnus glutinosa, Padus racemosa, Tilia cordata, Populus nigra, Ribes nigrum, Euonymus europaea, Grossularia uva-crispa, Swida sanguinea - Phragmites australis, Baldingera arundinacea, Caltha palustris, Myosotis palustris, Alopecurus pratensis, Primula elatior, Anemonoides nemorosa, Sanguisorba officinalis, Bistorta major, Ranunculus repens, R. acris, R. auricomus, Achillea millefolium, Knautia arvensis, Taraxacum officinale, Geranium pratense, Cirsium oleraceum, C. rivulare, Symphytum officinale, Ficaria bulbifera, Filipendula ulmaria, Lysimachia vulgaris, Glechoma hederacea, Succisa pratensis, Galium album, Plantago lanceolata, Alchemilla xanthochlora, Heracleum sphondylium, Acetosa pratensis, Pimpinella major, Carex vulpina, C. gracilis, Vicia sepium, Potentilla anserina, Veronica chamaedrys, Poa trivialis, Vicia cracca, V. sepium, Chaerophyllum aromaticum, Leucanthemum vulgare, Bellis perennis, Luzula multiflora, Melandrium dioicum, Symphytum tuberosum, Gagea lutea, Alliaria petiolata, Impatiens royeri, Tanacetum vulgare, Humulus lupulus.		
Hodnocení	Kulturní porosty v nivě. Linie dřevin na březích řeky.		
	funkčnost: Nefunkční		
Návrh opatření	Zatravnit a doplnit druhovou skladbu luk. Zajistit kosení. Zabránit šíření invazivních neofytů.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum na regionálním biokoridoru č. 869 - doplněno dle prostorových parametrů ÚSES.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-07	Černovír u Ústí n.O.	Janderova chata	05
	kategorie: Lokální biocentrum	zdroj: -	rozloha: 3,46 ha
	ochrana: VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC: Lesy města Ústí n.O.	porost: 624B, 624D	
Charakteristika ekotopu	Vrcholová část zalesněného hřebene a jižní svah. Nadmořská výška 440 – 490 m.		
	STG: 4B3, 5B3	lesní typ: 4S6, 4B4	
Charakteristika bioty	Smrkobukové lesní porosty. Charakteristiky porostních skupin dle LHP: 624B3 – 1,15 ha, věk 34 let, LT 4S6, zakm. 10, smrk 90%, bříza 10% 624B11 (část) – 6,13 ha, věk 119 let, LT 4S6, zakm. 8, smrk 50%, buk 30%, borovice 15%, jedle 5%, plánována těžba 2,80 ha a zalesnění smrkem 60%, bukem 20%, klenem 10%, modřínem 10% 624D11 (část) – 2,42 ha, věk 118 let, LT 4B4, zakm. 8, smrk 65%, buk 15%, jedle 10%, borovice 10%, plánována těžba 1,10 ha a zalesnění smrkem 60%, bukem 30%, modřínem 10%.		
Hodnocení	Lesní biocentrum.		
	funkčnost: Funkční		
Návrh opatření	Při obnově lesa preferovat buk a jedli.		
poznámka	Vložené lokální biocentrum na regionálním biokoridoru č. 866 - doplněno dle prostorových parametrů ÚSES.		

základní mapa:	katastr:	název:	číslo:
14-32-12	Knapovec	Knapovec - sever	06
	kategorie: Lokální biocentrum	zdroj: -	rozloha: 4,22 ha
	ochrana: VKP ex lege (zákon č. 114/1992 Sb., § 3, písm. b)		
	LHC: Lanškroun	porost: 626F	
Charakteristika ekotopu	Převážně zalesněná rokle protékána poměrně vodnatým potokem (pramen východním směrem). Nadmořská výška 370 – 390 m.		
	STG: 3B3	lesní typ: 3S1	
Charakteristika bioty	Charakteristiky porostních skupin dle LHP: 626F9 – 0,29 ha, věk 99 let, LT 3S1, zakm. 9, břiza 20%, dub 20%, olše 20%, klen 15%, habr 10%, jasan 10%, lípa 5% 626F9a – 0,97 ha, věk 99 let, LT 3S1, zakm. 9, břiza 20%, dub 20%, olše 20%, klen 15%, habr 10%, jasan 10%, lípa 5%. Lesní společenstva typu habrové doubravy (svaz Carpinion betuli) zčásti přirozeného druhového složení s charakteristickými druhy, s přílehlou kulturní loukou. V lese převládá dub letní a habr, nad rokli příměs suťových dřevin javoru klenu, javoru mléče a jasanu, ojediněle i břiza a třešeň ptačí. Jasan i javory hojně zmlazují. V druhově chudém keřovém patře převládá bez (Sambucus racemosa). V bylinném patře dominuje většinou Galeobdolon luteum. Z dalších druhů byly zjištěny mj. Primula elatior, Oxalis acetosella, Festuca gigantea, Viola reichenbachiana, Senecio ovatum, Chaerophyllum temulum, Angelica sylvestris. Místy dominuje i Anthriscus sylvestris a na úkor hájových zde převládají nitrofilní druhy jako Impatiens parviflora, Galeopsis pubescens, Urtica dioica, Geum urbanum, Glechoma hederacea, Torilis japonica. Při lesním okraji se vyskytují druhy např. Hieracium umbellatum, Trifolium medium, Hypericum perforatum. Na pravidelně sečené kulturní louce jsou dominantami jeteloviny Trifolium repens, popř. T. hybridum spolu s Taraxacum officinale, dále se hojně vyskytuje mj. Poa pratensis, Lolium perenne, Plantago media a Veronica chamaedrys. Charakteristika EVSK 14-31-12-06 (1996): - dva ostrůvky listnatých porostů na členitých svazích na severozápadním okraji obce - klen, mléč, jasan, třešeň, olše, topol, lípa, habr, briza, jeřáb, modřín, bez, střemcha, jilm, smrk - Acer pseudoplatanus, A. platanoides, Fraxinus excelsior, Cerasus avium, Alnus glutinosa, Populus nigra, Tilia cordata, Carpinus betulus, Betula pendula, Sorbus aucuparia, Larix decidua, Picea abies, Padus racemosa, Sambucus nigra, Ulmus glabra - Impatiens parviflora, Aegopodium podagraria, Rubus fruticosus, Poa nemoralis, Viola reichenbachiana, Carex sylvatica, Geum urbanum, Anemonoides nemorosa, Senecio ovatus.		
Hodnocení	Druhově poměrně bohatá společenstva v rokli, kulturní louka v severozápadní části.		
	funkčnost: Funkční		
Návrh opatření	Zachovat současný stav, luční část obhospodařovat extenzivně. Při obnově lesa preferovat habr, dub, lípu, jasan.		
poznámka	Biocentrum doplněno do ÚSES – nutno dodržet prostorový parametr ÚSES.		

600 **DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA**

Širší vztahy

Silniční síť

Z hlediska širších vztahů je velmi důležitým počinem příprava pokračování výstavby dálnice D 11 a výstavba nové rychlostní silnice R 35, která převezme podíl dopravní zátěže v západovýchodním vztahu, který je v současné době realizován pouze po dálnici D1. Zmíněné kapacitní komunikace zkrátí propojení Ostravska se severními a východními Čechami, s pražskou aglomerací a naváže na vybudované dálniční úseky D5 a D8 ve směru do SRN. Vedení rychlostních komunikací vytváří podmínky pro kvalitativně vyšší úroveň dopravního napojení jak v rámci regionu, tak i kraje a celé České republiky. Kvalita dopravních vazeb města na síť hlavních rychlostních komunikací je jedním z předpokladů zajištění dalšího rozvoje a prosperity města. Do značné míry ovlivní širší dopravní vztahy Orlickoústecka i připravovaná trasa rychlostní komunikace R 43 od Brna s napojením na silnici R35 východně od Moravské Třebové.

Dálnice D11 Praha – Hradec Králové – Ostrava prochází severně od oblasti Ústí nad Orlicí, pro které je rozhodující situování dálničních křižovek, napojení silniční sítě, konkrétně silnice I/14.

Rychlostní komunikace R35 Liberec - Hradec Králové – Mohelnice – Olomouc je vedena severně od Vysokého Mýta, kde křížuje dnešní trasu I/35. Pro další úsek vedený k České Třebové byla vypracována řada variant, které byly následně vyhodnocovány. Jako výchozí pro další zpodrobňující dokumentaci byla doporučena varianta B. Od křížení se stávající I/35 je vedena jihovýchodním směrem na České Heřmanice a dále v trase severně od Sloupnice, Přívratu a České Třebové na jih na Třebovice. Ústí nad Orlicí bude dopravně napojeno na silnici R35 silnicí I/14 v mimoúrovňové křižovatce (MÚK) Česká Třebová sever. Křižovatka je situována jižně od Dlouhé Třebové. Nicméně k datu zpracování tohoto územního plánu jsou projednávány a obsaženy v souborných stanoviscích ÚP VÚC PK varianty dvě, tedy severní i jižní. K severní variantě jsou vznášeny námitky ze strany ministerstev dopravy a životního prostředí, závazné rozhodnutí však není k dnešnímu dni k dispozici. Proto v ÚP není v příloze širších vztahů oproti konceptu a návrhu provedena žádná změna trasy R35.

Silnice I/14 - v nadregionálních vztazích je silniční magistrálou krkonošského a orlického podhůří propojující od severu města Harrachov (I/10, hraniční přechod Jelenia Góra), Rokytnice nad Jizerou, Vrchlabí, Trutnov (křižovatka s I/16), Úpice, Červený Kostelec, Náchod (křižovatka s E 65 I/33), Dobruška, Rychnov nad Kněžnou, Vamberk (křižovatka s I/11), Ústí nad Orlicí, Česká Třebová, Třebovice (křižovatka s I/43). Z hlediska širších dopravních vztahů je důležité napojení města na západovýchodní silniční tah I/11 Praha – Hradec Králové –

Opava – Ostrava – Český Těšín, na který navazuje silnice I/14 ve Vamberku. Silnice dále prochází urbanizovaným územím a z dlouhodobého hlediska budou problémy silničního průtahu ve městech řešeny obchvatovými přeložkami.

ÚP řeší dopravní vazbu Ústí nad Orlicí na přeložku silnice I/14 silnicemi II. třídy II/315 a II/360, které ji křižují v okružních křižovatkách. Silnice II. třídy zajišťují vedlejší silniční spojení se sousedními městy.

Silnice II/315 Choceň – Ústí n.O. – Lanškroun – Zábřeh

Silnice II/360 Letohrad – Ústí n.O. – Litomyšl – Polička – Jimramov – Nové Město na Moravě

V souvislosti s členstvím v Evropské unii byly zařazeny do Transevropské sítě TEN – T i silniční tahy, které souvisí se širšími vztahy řešeného území. Do sítě jsou zařazeny rychlostní silnice:

R 35 státní hranice – Hrádek nad Nisou – Liberec – Turnov – Hradec Králové – Česká Třebová – Mohelnice – Olomouc – Lipník nad Bečvou

R 43 Moravská Třebová – Brno

Železniční síť

Českou republiku, a oblast Ústí nad Orlicí nevyjímaje, charakterizuje hustá síť železničních tratí. Městem prochází železniční tratě, které jsou s návaznými tratěmi členěny podle významu takto:

Mezinárodní a celostátní význam

č. 010 Praha – Pardubice – Česká Třebová

č. 260 Česká Třebová – Svitavy - Brno

č. 270 Česká Třebová – Zábřeh – Olomouc – Přerov – Bohumín

Celostátní význam

č. 024 Ústí nad Orlicí – Letohrad – Lichkov – Hanušovice

Do doplňkové sítě TINA EU jsou zařazeny železniční tratě:

Ústí nad Orlicí – Lichkov – státní hranice a

Česká Třebová – Olomouc – Přerov.

Nejvýznamnějším železničním uzlem je železniční stanice Česká Třebová, která patří do skupiny pěti vlakových stanic v České republice. Mezi důležité železniční stanice náleží Pardubice, Choceň, Ústí nad Orlicí a Letohrad.

Prioritním záměrem střednědobého časového horizontu je modernizace hlavních železničních koridorů, modernizace tratí celostátního významu a uvedení regionálních tratí do normového stavu. V dlouhodobém horizontu je to pak výstavba vysokorychlostních tratí (VRT), případně modernizace tratí v souladu s parametry navazujících tratí sousedních států EU. Řešenému území se pouze přibližuje varianta K trasy VRT Praha – Brno – Wien, která vede jihozápadně od hranice pardubického kraje.

Železniční stanice Ústí nad Orlicí leží na tratích vybrané sítě náležejících do:

I. koridor Děčín – Praha – Česká Třebová – Brno – Břeclav

III. koridor Cheb – Plzeň – Praha – Česká Třebová – Přerov – Ostrava

Modernizace I.transitního železničního koridoru je již ukončena na parametry, které jsou dány mezinárodními dohodami AGC a

AGTC (rychlost do 160 km/h, přechodnost 22,5 t/nápravu, průjezdný průřez UIC GC) a jsou vytvořeny podmínky pro provoz jednotek s naklápečími skříněmi

Trať č. 010 Praha – Pardubice – Česká Třebová

- na trati probíhá postupná realizace modernizace trati na návrhovou rychlost 160 km/h, včetně úprav průjezdného profilu
Trať č. 260 Česká Třebová – Svitavy – Brno

- v současné době je optimalizovaná pro vyšší rychlosti v rámci modernizace I. koridoru

Trať č. 270 Česká Třebová – Zábřeh – Olomouc – Přerov

- v současné době je optimalizovaná pro vyšší rychlosti v rámci modernizace III. koridoru, dokončení modernizace (optimalizace) trati v celé délce je předpokládáno do roku 2007

Vodní doprava

V širších vztazích se týká vodní doprava výhledového záměru vybudování průplavu Dunaj – Odra – Labe (DOL). Koridor průplavu se odpojuje z Labe u Pardubic, pokračuje jižně od Kostěnic směrem do oblasti mezi Chocní a Vysokým Mýtem jižně od Zámrsku a Slatiny k Zálší. Poblíž Ústí nad Orlicí prochází u Řetůvky a Řetové průplavními tunely. Následuje průplavní most a trasa vede po severovýchodním okraji České Třebové. Jižně od Rybníku začínají průplavní tunely vyúsťující jižně od Damníkova. Na této trase je počítáno s umístěním plavebních komor v prostoru Černé za Bory, Turova a Dvořiska, se svislými zdvihadly v prostoru Zálší a Pečíkov a s přístavy Slatina a Česká Třebová.

Letecká doprava

Za východním okrajem města Ústí n. O. je situována plocha letiště. Dopravně je přístupné ze silnice III. třídy Ústí nad Orlicí, Oldřichovice – Knapovec. Vnitrostátní letiště je převážně sportovního charakteru umožňující i provoz všeobecného letectví. Provozovatelem je Aeroklub Ústí nad Orlicí. Vzletová a přistávací dráha má rozměry 887 x 100m. Povrch dráhy je travnatý. Územním plánem je navržena územní rezerva pro případné prodloužení dráhy. V současné době se z hlediska ekonomiky provozu a perspektivy širšího využití letiště s významnými investicemi do úpravy areálu neuvažuje.

Závazná část

Komunikační síť

Královéhradecká, Moravská

Cílem nového návrhu společných úseků všech tří stávajících komunikací I. a II. třídy na území města je úprava výhledového uspořádání a částečná změna funkce komunikací Královéhradecké a Moravské v časovém horizontu realizace východního silničního obchvatu I/14. Stávající profil komunikace bude zúžen na tři pruhy, které umožní ponechat samostatné odbočovací pruhy vlevo. Získaná šířka komunikace bude využita pro oboustranné cyklistické pruhy. Úrovňové přechody budou zkráceny při využití středních dělicích ostrůvků nebo

vysazených nárožních chodníkových ploch. Chodníky budou rekonstruovány včetně navazujících úseků a komunikace bude vybavena alejemi stromů.

Silnice II/315

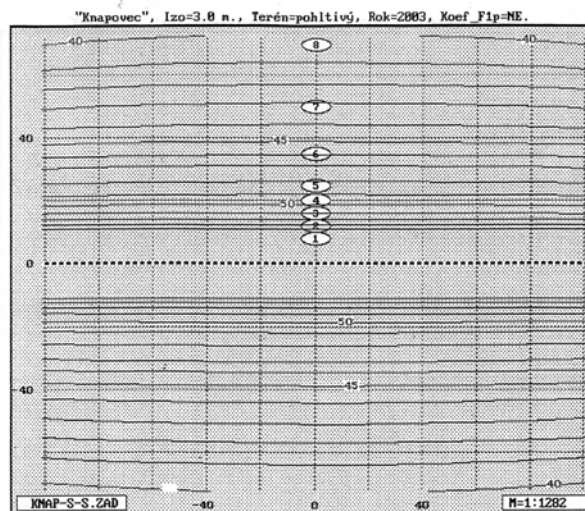
Choceň – Ústí n.O. – Lanškroun – Zábřeh

Na území města vstupuje trasa silnice ze západní strany a prochází městskou částí Gerhartice po komunikaci J. Haška. Od křižovatky Královéhradecká – M.R.Štefánika – Moravská pokračuje po úseku dnešní silnice I/14 Moravské až do nové křižovatky Lanškrounská – Moravská, která byla realizována po odstranění původního, úrovňového železničního přejezdu, v místě nového kolmého napojení komunikace z nadjezdu na I/14. Odtud je silnice II/315 vedena do výhledového křížení s obchvatem I/14 v okružní křižovatce. Od upraveného napojení v okružní křižovatce pokračuje ve své původní stopě přes Knapovec jihovýchodním směrem na Lanškroun. Silnice II/315 bude dvoupruhová živičná v min. kategorii S 7,5. Nejdůležitější úprava trasy II/315 bude provedena v místě mimoúrovňového křížení silnice s novým železničním mostem, který je součástí optimalizace železniční tratě poblíž soutoku Orlice a Třebovky v prostoru zvaném Mendrik. Železniční trať bude vedena ve větším směrovém oblouku, v jehož důsledku dojde k odsazení trasy jihozápadním směrem. Nový železniční most překračuje koryto Třebovky a její soutok s Orlicí. V souvislosti s přestavbou železnice dojde ke směrové i výškové úpravě úseku silnice II/315 v místě vzájemného mimoúrovňového křížení. Součástí přestavby průjezdu železničním uzlem Ústí nad Orlicí je i nové komunikační napojení prostoru přednádraží na komunikační síť. Nová obslužná komunikace bude k budově železniční stanice a do Gerhartic vedena přes nový most překlenující řečiště Orlice včetně jejího inundačního území. Místní komunikace bude na silnici II/315 napojena kolmo ve styčné křižovatce. Přeložka silnice II/315 je navržena v úseku km 25,8725 – km 26,0266 v celkové délce úpravy cca 199m.

Hluková studie zpracovaná ke změně č.2/2002

V souladu s předběžným výpočtem hluku nebudou obytné objekty umísťovány do vzdálenosti bližší jak 20m od silnice II/315.

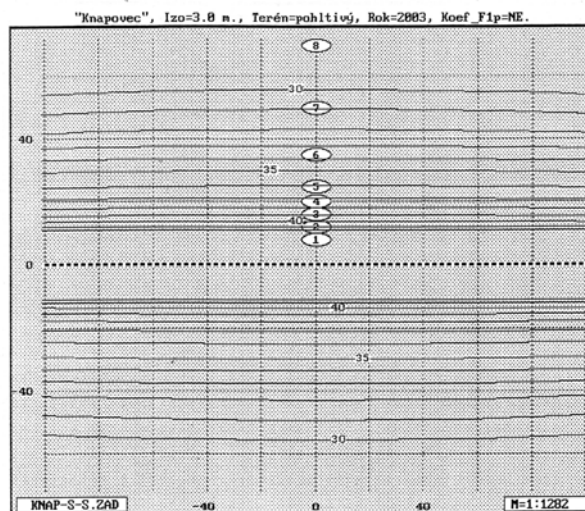
KNAPOVEC - HLUKOVÉ POMĚRY SILNICE II/315 – ROK 2003 - DEN

HLUK+ verze 4.10 Uživatel: 3038/Atelier K
Soubor: C:\HLUKPLUS\KNAP-S-S.ZAD Vytiskeno: 1.7.2003 10:17

TABULKA BODU VÝPOČTU (DEN)									
L _{Aeq} (dB)									
C.	vyska	Souradnice		doprava	prumysl	celkem	predch.	mereni	
1	3.0	-0.0	8.0	55.8	0.0	55.8	(43.3)		
2	3.0	-0.0	12.0	53.5	0.0	53.5	(41.0)		
3	3.0	-0.0	16.0	51.6	0.0	51.6	(39.1)		
4	3.0	-0.0	20.0	50.0	0.0	50.0	(37.5)		
5	3.0	-0.0	25.0	48.3	0.0	48.3	(35.8)		
6	3.0	-0.0	35.0	45.7	0.0	45.7	(33.2)		
7	3.0	-0.0	50.0	42.8	0.0	42.8	(30.3)		
8	3.0	-0.0	70.0	40.0	0.0	40.0	(27.5)		
9	3.0	-0.0	100.0	36.8	0.0	36.8	(24.3)		
10	3.0	0.0	150.0	32.9	0.0	32.9	(20.4)		

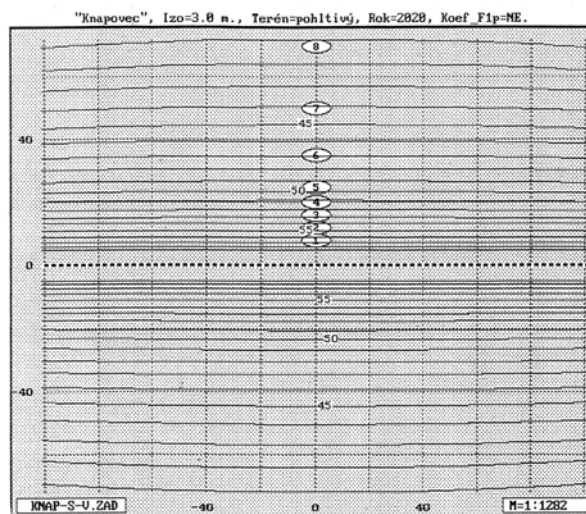
KNAPOVEC - HLUKOVÉ POMĚRY SILNICE II/315 – ROK 2003 - NOC

HLUK+ verze 4.10 Uživatel: 3038/Atelier K
Soubor: C:\HLUKPLUS\KNAP-S-S.ZAD Vytiskeno: 1.7.2003 10:18

TABULKA BODU VÝPOČTU (NOC)									
L _{Aeq} (dB)									
C.	vyska	Souradnice		doprava	prumysl	celkem	predch.	mereni	
1	3.0	-0.0	8.0	43.6	0.0	43.6	(55.8)		
2	3.0	-0.0	12.0	41.3	0.0	41.3	(53.5)		
3	3.0	-0.0	16.0	39.4	0.0	39.4	(51.6)		
4	3.0	-0.0	20.0	37.8	0.0	37.8	(50.0)		
5	3.0	-0.0	25.0	36.2	0.0	36.2	(48.3)		
6	3.0	-0.0	35.0	33.5	0.0	33.5	(45.7)		
7	3.0	-0.0	50.0	30.7	0.0	30.7	(42.8)		
8	3.0	-0.0	70.0	27.8	0.0	27.8	(40.0)		
9	3.0	-0.0	100.0	24.6	0.0	24.6	(36.8)		
10	3.0	0.0	150.0	20.8	0.0	20.8	(32.9)		

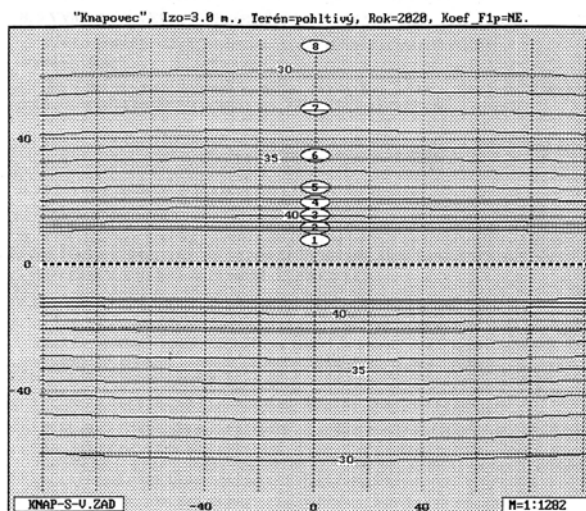
KNAPOVEC - HLUKOVÉ POMĚRY SILNICE II/315 – ROK 2020 - DEN

HLUK+ verze 4.10 Uzivatel: 3038/Atelier K
Soubor: C:\HLUKPLUS\KNAP-S-V.ZAD Vytisteno: 1.7.2003 10:21

T A B U L K A B O D U V Y P O C T U (D E N)									
				L _{Aeq} (dB)					
C.	vyska	Souradnice		doprava	prumysl	celkem	predch.	mereni	
1	3.0	-0.0	8.0	57.1	0.0	57.1	(44.9)		
2	3.0	-0.0	12.0	54.8	0.0	54.8	(42.6)		
3	3.0	-0.0	16.0	52.9	0.0	52.9	(40.7)		
4	3.0	-0.0	20.0	51.3	0.0	51.3	(39.1)		
5	3.0	-0.0	25.0	49.6	0.0	49.6	(37.5)		
6	3.0	-0.0	35.0	47.0	0.0	47.0	(34.8)		
7	3.0	-0.0	50.0	44.1	0.0	44.1	(32.0)		
8	3.0	-0.0	70.0	41.3	0.0	41.3	(29.1)		
9	3.0	-0.0	100.0	38.1	0.0	38.1	(25.9)		
10	3.0	0.0	150.0	34.2	0.0	34.2	(22.1)		

KNAPOVEC - HLUKOVÉ POMĚRY SILNICE II/315 – ROK 2020 - NOC

HLUK+ verze 4.10 Uzivatel: 3038/Atelier K
Soubor: C:\HLUKPLUS\KNAP-S-V.ZAD Vytisteno: 1.7.2003 10:21

T A B U L K A B O D U V Y P O C T U (N O C)									
				L _{Aeq} (dB)					
C.	vyska	Souradnice		doprava	prumysl	celkem	predch.	mereni	
1	3.0	-0.0	8.0	44.9	0.0	44.9	(43.6)		
2	3.0	-0.0	12.0	42.6	0.0	42.6	(41.3)		
3	3.0	-0.0	16.0	40.7	0.0	40.7	(39.4)		
4	3.0	-0.0	20.0	39.1	0.0	39.1	(37.8)		
5	3.0	-0.0	25.0	37.5	0.0	37.5	(36.2)		
6	3.0	-0.0	35.0	34.8	0.0	34.8	(33.5)		
7	3.0	-0.0	50.0	32.0	0.0	32.0	(30.7)		
8	3.0	-0.0	70.0	29.1	0.0	29.1	(27.8)		
9	3.0	-0.0	100.0	25.9	0.0	25.9	(24.6)		
10	3.0	0.0	150.0	22.1	0.0	22.1	(20.8)		

Silnice II/360

Letohrad – Ústí n.O. – Litomyšl – Polička – Jimramov – Nové Město na Moravě

Do města vstupuje trasa na severovýchodní straně a prochází městskou částí Černovír. S výhledovou trasou silničního obchvatu I/14 se bude křížovat ve velké okružní křižovatce, do níž jsou napojeny i místní komunikace z Oldřichovic a od letiště. Dále pokračuje ve stávající stopě po komunikaci Letohradská do okružní křižovatky s Cihlářskou a po ní klesá do křižovatky se sběrnou komunikací Královéhradeckou. Po ní pokračuje trasa silnice do křižovatky Moravská – M.R.Štefánika – J. Haška, kde se setkává s II/315 a pokračuje v souběhu s ní ve společné trase do křižovatky Moravská – Lázeňská. Zde se odpojuje a pokračuje ve stávající stopě Lázeňské ulice jihozápadním směrem. Stoupá pod Andrlův Chlum a dále směřuje na Litomyšl. Vzhledem k členitosti terénu bude silnice kategorizována jako dvoupruhová S 7,5. Nejvýznamnější úpravou na trase silnice na území města bude ve výhledu výstavba okružní křižovatky v místě jejího křížení s východním obchvatem I/14 a s novým napojením místních komunikací z Oldřichovic a od letiště. Nutná bude také rekonstrukce mostu přes Třebovku v Lázeňské ulici a další, rozsahem menší lokální úpravy na trase.

Železnice

Stavbou zásadního významu v kategorii železniční dopravy je Průjezd železničním uzlem Ústí nad Orlicí zahrnující přeložku trati. Součástí stavby jsou:

- výše zmíněná úprava silnice II/315 v prostoru Mendrik včetně demolice domu
- úprava toku Třebovky
- zrušení stávajícího úrovněvého přejezdu na třebovském zhlaví a nahrazení podchodem pro pěší
- demolice stávající výpravní budovy
- stavba nové výpravní budovy
- stavba dvou ostrovních nástupišť a jednoho bočního
- výstavba podchodu pro cestující na jednotlivá nástupiště
- rekonstrukce úseku železničního svršku a spodku
- rekonstrukce zabezpečovacího zařízení ve stanici včetně odbočné trati Ústí nad Orlicí – Letohrad

Průjezd železničním uzlem Ústí nad Orlicí navazuje na realizovanou stavbu Optimalizace traťového úseku Ústí nad Orlicí – Česká Třebová. Průjezd železničním uzlem Ústí nad Orlicí je zařazena mezi veřejně prospěšné stavby.

Směrové vedení nové trasy v prostoru Mendriku je navrženo tak, aby umožnilo dosáhnout rychlosti až 160 km/h. Nový most přes Třebovku se nachází na nové přeložce v bezprostřední blízkosti třebovského zhlaví. Most přes Třebovku naváže na pražské straně na přemostění silnice II/315. Podjezdná výška na silnici II/315 pod železničním mostem bude 4,45m. Stávající železniční most bude odstraněn. Úprava koryta Tiché Orlice a změna směrového vedení silnice II/315 vyžaduje vybudování opěrné zdi podél silnice vlevo ve směru do Ústí n.O. Zrušení úrovněvého železničního přejezdu v Nádražní ulici bude nahrazeno podchodem pro pěší a cyklisty. Nová odbavovací

budova železniční stanice bude dopravně napojena novou místní komunikací vedenou od západního předmostí mostu přes Tichou Orlici. Komunikace zajistí dopravní obsluhu železniční stanice, příjezd autobusů hromadné dopravy, příjezd na parkoviště a umožní pokračování obslužné komunikace podél železnice do Kerhartic. Na nový silniční most bude navazovat stávající páteřní místní obslužná komunikace Kerhartic Sokolská. Nově navržené napojení Sokolské ulice a napojení prostoru přednádraží nové železniční budovy na most přes Tichou Orlici vymezuje širší koridor veřejně prospěšné stavby, aby bylo možné v jeho rámci prostorové a směrové upřesnění řešení.

Příjezd osobních vozidel na parkoviště a autobusů ke stávající budově železniční stanice vedený mezi oběma železničními tratěmi bude zrušen. Zůstává zachována pouze jednopruhová komunikace šířky 3,5m pro služební příjezd a příjezd vozidel údržby a požární techniky k ostrovnímu nástupišti č.2.

V územním plánu je respektována stavební uzávěra pro kolejové spojení letohradské tratě s I. TŽK v prostoru soutoku řek až po zastávku Ústí nad Orlicí město včetně nové trasy přístupové komunikace od přejezdu k mostu Na Bělisku. Je zařazena jako VPS 10. Vodoteče jsou překlenuty železničním mostem ve směrovém oblouku.

Směrná část

Komunikační síť

Silnice I/14

je v současnosti páteřní komunikací města. V územním plánu Ústí nad Orlicí je dokumentováno přeložení silnice a vedení přeložky I/14 po východním okraji města i s vědomím, že po vypuštění obchvatu Libchav z územního plánu obce bude třeba navázat severní část obchvatu na stávající silnici I/14 na jižním okraji Dolních Libchav. Dopravní napojení přeložky I/14 na stávající trasu silnice je navrženo v širších vztazích ve smyslu ÚP VÚC PK a přesahuje rámec územního plánu Ústí nad Orlicí. V etapě je napojení přeložky I/14 vázáno okružní křižovatkou silnici II/360 - na Letohradskou komunikaci, s další vazbou na Královéhradeckou. Záměrem návrhu nové trasy I/14 na východním okraji zastavěného území města není z dopravního hlediska pouhé převedení čistě tranzitní dopravy na bezkolizní trasu, ale také nahradit chybějící propojení městských částí ve východní části města. Nová komunikace prochází příčně svažujícím se terénem, který je členěn různě hlubokými a rozlehlými údolími s vodotečemi, které trasa silničního obchvatu přemostňuje. Přírodní pásy a biokoridory jsou v celém úseku zachovávány. V úseku mezi Ústím nad Orlicí a Českou Třebovou využívá dnešní trasy I/14 po východním okraji Dlouhé Třebové s napojením do MÚK Česká Třebová sever. Východní obchvat silnice I/14 je navržen jako dvoupruhová komunikace kategorie S 11,5/80 s jízdními pruhy šířky 3,50m a šířkou zpevněné krajnice 1,50m. Komunikace je vedena v přímém úseku, jehož délka na katastru města je celkem přibližně 3940m. Zvlněný terén ovlivňuje vedení nivelety

komunikace, jejíž podélný sklon střídá úseky klesání a stoupání v hodnotách sklonů od 1% do 4,5%. Údolí (ta hlubší s vodotečemi) překlenují různě dlouhé mosty. Jejich situování v trase obchvatu vykazuje zajímavou souvislost vzájemných vzdáleností údolí a délek jejich přemostění, jejichž poměry jsou vždy konstantní - 1,618. Polní cesty, turistické a cyklistické stezky křížují silnici mimoúrovňově v místech přemostění. Křížení silničního obchvatu I/14 se silnicemi II. třídy II/315 a II/360 je úrovňové v okružních křižovatkách o vnějším průměru 80m. V jižním směru pokračuje trasa ve stávající stopě I/14 Dlouhou Třebovou do MÚK s R35

Místní komunikační síť

Sběrné komunikace

Skelet hlavních sběrných komunikací vytváří neúplný radiálně okružní obrazec, v němž hlavní část okruhu tvoří stávající páteřní komunikace - silnice I/14 od severu k jihu a dále severovýchodní úsek silnice II/360 – MS3 12,5/50 (Cihlářská) mezi Královéhradeckou a okružní křižovatkou na Letohradské. Na tyto hlavní úseky navazují intravilánové úseky sběrných komunikací – silnice II. třídy II/315 J. Haška a Lanškrounská a II/360 Lázeňská a Letohradská. Tyto úseky komunikací budou postupně rekonstruovány v kategoriích MO2 7 a MO2 7,5 dvoupruhových komunikací. V rámci přestavby budou doplněny cyklistické trasy a souběžné, fyzicky oddělené chodníky.

Obslužné komunikace

Obslužné komunikace vytváří komunikační obrazec města a zajišťují dostatečnou a bezpečnou dopravní obsluhu zastavěného území. Základními obslužnými komunikacemi jsou komunikace kategorie C1 a C2, na které navazují přístupové komunikace kategorie C3.

Obslužné komunikace C1 a C2

Hlavní obslužné komunikace rozvádějí dopravu ze sítě nadřazených sběrných komunikací sítě na síť komunikací přístupových. Hlavní místní obslužné komunikaci tvoří ulice:

M.R. Štefánika – MO3 11,5/50

Husova – MO2 7,5/40

T.G.Masaryka – MO2 7,5/40

Příkopy – jednosměrný úsek MO2 7,5/40

Letohradská – úsek mezi okružní křižovatkou s Cihlářskou a nám. Svobody – MO2p 11/50

17.Listopadu – MO2p 11/50

Lochmanova – MO2 8/50

Čs. Armády – MO2 8,5/40

Tvardkova – MO2 8/40

Popradská – MO2 8/40

Třebovská – MO2 9/40

Královéhradecká v úseku od křižovatky s Cihlářskou ve směru na Libchavy – až po realizaci přeložky I/14 do východního obchvatu – MO3 11,5/50

Z uvedeného je zřejmé, že k největší kumulaci dopravy dochází v centru na křížení místních komunikací T.G.Masaryka, Příkopy, 17. listopadu, Lochmanova. Náhradou za stávající

malou okružní křižovatku je návrh změny dopravního režimu v této oblasti, který je založen na doplnění komunikačního skeletu novou komunikační spojkou mezi ulicemi Špindlerova a 17. Listopadu a novým směrovým řešením místních komunikací v místě Smetanovy ulice (VPS 12). Úsek Smetanovy ulice od komunikace 17. Listopadu je funkčně zařazen jako dopravně zklidněná komunikace (obytná zóna). Její náhradou je nově založený úsek místní komunikace od Úřadu práce kolmo na 17. Listopadu. Převedením dopravy do nové trasy zlepšuje dopravní obsluhu území administrativních objektů. ÚP akceptuje záměr zřízení okružních křižovatek na náměstí Svobody a u nemocnice na křižovatce Čs. Armády – Tvardkova, kde by měl být zabezpečen plynulejší a bezpečnější provoz na vjezdu do areálu nemocnice. Umístění křižovatky zachová i napojení stávajících vjezdů na pozemky. Mezi významnější obslužné komunikace kategorie C2 patří osy menších sídlišť nebo připojených obcí – Sokolská v Kerharticích, Dukelská a páteřní přístupové komunikace v Černovíru, Knapovci, v Dolním Houžovci (III/31510) a v Horním Houžovci (III/31511).

V centru města byla doprava regulována ve prospěch pěší dopravy dopravním značením zakazujícím vjezd motorových vozidel. Jedná se např. o západní úsek ulice Příkopy, Barcalovu, Velké Hamry, vstup do náměstí z T.G. Masaryka, Nový Svět apod. Nežádoucí dopravní zkratky a průjezdy po místních komunikacích jsou regulovány zjednosměrněním komunikací nebo jejich úseků. Dopravní omezení této formy je v ulici Jilemnického, v úseku ulice Příkopy, Sychrova, Malé Hamry, Kozinova, Mazánkova, Tyršova, Na Štěpnici část Dělnické a v poněkud složitém řešení v ulicích Ježkova, Myslbekova a Zborovská.

Obslužné komunikace přístupové - kategorie C3

Komunikace navazují na komunikace obslužné kategorie C1, C2 (osy nižších urbanistických celků) s převažující funkcí dopravní obsluhy nad významem dopravním. ÚP navrhuje doplnění chybějících spojení, alternativní trasy dopravní obsluhy a řeší způsob dopravní obsluhy rozvojových území. Úpravy dopravní obsluhy a obslužných komunikací:

Lokalita Špindlerovka

V lokalitě jsou navržena dvě nová propojení z centra města do lokality Cihelna. Jsou označeny jako VPS 08 Propojení Písečnicku a prostoru u hřbitova přes Cihlářskou ulici do lokality Cihelna a VPS 09 Propojení Špindlerovy ulice na Cihlářskou a dále do lokality Cihelna.

Lokalita Štěpnice

Dopravní řešení regulačního plánu navrhuje obsluhu bytových domů novou místní komunikací směrově souběžnou s ulicí Na Pláni. Tato obslužná komunikace ústí na svém jižním konci úrovnovou průsečnou křižovatkou do komunikace U Letiště, na severním konci je ukončena slepě, úvratovým obratištěm. S ulicí Na Pláni je dopravně spojena dvěma spojkami místních komunikací vedenými ve směru západovýchodním. Dopravně důležitá je jižní spojka, která křížuje ulici Na Pláni a pokračuje až do komunikace Popradské. Napojení je navrženo dvoupruhovými obslužnými, přístupovými komunikacemi.

Lokalita Dukelská

Je navrženo prodloužení obslužných komunikací východním a jižním směrem. Na jižním okraji je navrženo nové kolmé napojení sídliště na Moravskou komunikaci. Významné je doplnění vzájemného propojení sídliště Dukelská a Štěpnice s nízkým přemostěním Wolkerova údolí. Tím dojde k lokálnímu spojení sousedních městských částí, které je v současnosti řešeno objezdem po Moravské komunikaci a ulicemi Čs. Armády, Tvardkovou a Popradskou.

Lokalita Zahradnictví

Lokalita 023 bude pro dopravní napojení využívat v maximální míře stávající připojení.

Napojení ostatních rozvojových ploch a vztah k VPS

Hylváty

VPS 01 Přeložka silnice I. třídy (obchvat) I/14 včetně pěti mostů a dvou okružních křižovatek. V rámci VPS 05 Přeložka II/315 a její napojení na I/14 bude provedeno napojení silnice II/315 na budoucí obchvat I/14 a připojení Moravské a Lanškrounské v Hylvátech. Důležité je prodloužení stávající Lanškrounské komunikace severním směrem k železniční trati a propojení až do ulice Nerudovy – VPS 06 Propojení silnice II/315 a Nerudovy ulice. K této nové obslužné komunikaci bude východním směrem prodloužena ulice Švermova. Oblast jihozápadního okraje Hylvátů na levém břehu Třebovky bude dopravně obsloužena sítí obytných ulic navazujících na rekonstruované mostky přes Třebovku. Zástavba na západním břehu Třebovky tvoří uzavřené a pro dopravu slepě ukončené skupiny individuálního bydlení. Obytné ulice vzniknou postupnou rekonstrukcí stávajících více nebo méně upravených přístupových komunikací. V oblasti Za Vodou je navržena dopravní obsluha nových domků obytnou ulicí napojenou na Pivovarskou ve dvou místech přes stávající můstky. K dopravnímu připojení lokalit 021 a 022 budou v maximální míře využity stávající sjezdy a křižovatky. Lokalita 020 bude na silnici I/14 napojena stávající úroňovou křižovatkou.

Oldřichovice

VPS 01 Přeložka silnice I. třídy (obchvat) I/14 včetně pěti mostů a dvou okružních křižovatek. Pro Oldřichovice je významná okružní křižovatka s Letohradskou, včetně napojení komunikací k letišti a nového chodníku spojujícího Ústí nad Orlicí s Oldřichovicemi – VPS 11.

Tato městská část je dopravně napojena obslužnou komunikací na silnici II/360. Západní částí zástavby prochází komunikace propojující Oldřichovice a Dolní Libchavy. Kromě dopravní obsluhy Oldřichovic a navržených rozvojových ploch obsluhuje také oblast zahrádkářské kolonie. Rozvojové plochy budou napojeny obslužnými a účelovými komunikacemi z těchto stávajících ulic.

Kerhartice

Je navrženo nové místní spojení k budoucí výpravní budově ČD podél jižního okraje železniční tratě – VPS 03 Napojení nové nádražní budovy a Kerhartic včetně přemostění Tiché Orlice. Severní propojení obslužnou komunikací navazuje na západní straně na stávající most přes Tichou Orlici. Stavba je

VPS 04 Místní obslužná komunikace podél drážního tělesa v Kerharticích. Území Kerhartic severně od dráhy je obsluhováno pod hřbitovem slepě ukončenými obytnými ulicemi. Obdobně je navržena dopravní obsluha rozvojového území jižních svahů severního okraje Kerhartic.

Chaty Amerika budou dopravně přístupné upravenými obytnými ulicemi s omezenými parametry danými terénními podmínkami a stávající parcelací. Nově bude realizován úsek přístupové komunikace od přemostění Tiché Orlice (přestavba dnešní lávky) v rámci VPS 10 Kolejové spojení letohradské tratě s I.TŽK.

Černovír

Zástavba Černovíru je dopravně obsloužena páteřní obslužnou komunikací, která odbočuje kolmo ze silnice II/360 přes úrovnový železniční přejezd a most přes Tichou Orlici. Tento úsek komunikace leží v záplavovém pásmu řeky a byly proto hledány možnosti alternativního komunikačního spojení s Ústím nad Orlicí. Dramatické terénní poměry neumožňují přirozené trasování komunikační spojky z Černovíru na komunikaci od letiště. Územní plán navrhuje šířkově i výškově upravit nad úroveň hladiny zaplavení stávající komunikaci podél sportoviště, po levém břehu řeky až k silnici II/360, kde je napojena v místě nad mostem přes řeku a nad železničním přejezdem. Stavba je VPS 07.1 Úprava komunikace pro napojení Černovíru nad hladinou Q_{100} nebo alternativně VPS 07.2 Inundační most pro napojení Černovíru nad hladinou Q_{100} . Rozvojové plochy se rozkládají po obou svazích podél údolnicové hlavní komunikace. Dopravně budou přístupné úspornými přístupovými komunikacemi typu obytných ulic, které jsou upraveny v trasách stávajících nezpevněných cest nebo v místech, kde lze navázat účelovou komunikaci pro obsluhu pozemku.

Knapovec

Dopravní obsluha Knapovce je zajištěna místními obslužnými, přístupovými komunikacemi, které bude třeba postupně rekonstruovat alespoň na minimální šířkové parametry. To znamená u dvoupruhových úseků 5,5m, jednopruhové úseky do délky cca 100m doplněné výhybnami v místech odbočení účelových komunikací a obytných ulic mohou být široké 3,5m (MO1 4,5/30). Zástavba je obsloužena dvěma přístupovými komunikacemi vedenými v podélné ose údolí Knapoveckého potoka. Obslužné komunikace navazují na silnici II. třídy II/315, na kterou jsou napojeny úrovnovými křižovatkami v západní a východní části obce. Západní obslužná komunikace umožňuje komunikační propojení kolem letiště do severní části města na ulici Letohradskou (II/360). Šířka dvoupruhové komunikace bude 5,5 – 6m. Dopravní obsluha rozvojových území bude řešena přístupovými komunikacemi napojenými uvnitř obce na stávající obslužné komunikace, na jižním okraji Knapovci na silnici II/315. Zbývající, slepě ukončené stávající komunikace budou upraveny do kategorie obytných ulic. Charakter obytných ulic nebo účelových komunikací (příjezdů) budou mít i místní komunikace budované v rozvojových částech. Na východním okraji Knapovce procházejí silnice III. třídy, které směřují do Horního Houžovce (III/31511) a do Dolního Houžovce (III/31510). Tato silnice prochází Dolním Houžovcem a

pokračuje do Horní Dobrouče, kde končí ve styčné křižovatce se silnicí II/313 Dolní Dobrouč – Ostrov. Silnice II/313 tvoří spojkou mezi oběma silnicemi II. třídy z Ústí n. O. – II/360 na Letohrad a II/315 na Lanškroun.

Horní Houžovec

Horní Houžovec je dopravně přístupný obslužnou komunikací – silnicí III/31511 – slepě zakončenou na východním konci obce. Doplnková síť místních komunikací a nová napojení rozvojových ploch budou mít charakter obytných ulic.

Dolní Houžovec

Obec je dopravně přístupná silnicí III. třídy III/31510, která má charakter místní obslužné komunikace. Na ni je napojena stávající částečně zpevněná místní komunikace, která bude upravena do kategorie obytné ulice. Rozvojové plochy budou obslouženy přístupovými komunikacemi navázanými na páteřní komunikace III/31510. Silnice III. třídy pokračuje východním směrem do Horní Obrouče.

Nemotoristická doprava

Hlavní pěší komunikace propojují správní, obchodní a společenské objekty v centru města s lokalitami bytové zástavby. Každodenními cíli jsou autobusové a železniční stanice, školy, kulturní a zdravotnická zařízení, společenské budovy a sportovní zařízení. Centrální část města s autobusovým nádražím a obchodním vybavením je přirozenou křižovatkou pěších tras. Na vnitroměstské pěší trasy navazují turisticky značené stezky do atraktivních přírodních partií v okolí. Na východě se rozkládá mezi areálem nemocnice a sídlištěm Dukla park Wolkerovo údolí, přes nějž vedou pěší komunikace ze sídliště k nemocnici, potažmo až do centra. Podobně vede pěší osa z Hylvátů ulicí Třebovskou nebo zčásti také Pivovarskou podél řeky Třebovky. Na severovýchodním okraji je situováno sídliště Štěpnice a v docházkové vzdálenosti prodejny Diskont plus a Penny Market. Centrální sportoviště se nacházejí v západní části města a přístupy k nim jsou vedeny podél komunikací Cihlářská, Lochmanova a Zborovskou. Severním a severozápadním směrem z města směřují značené turistické stezky do údolí Tiché Orlice. Modrá značka je vedena z města na Černovír, Lanšperk, Valdštejn a Letohrad. Červená turistická trasa směřuje na severozápad přes Říčky do přírodního parku Orlice. Jihozápadním směrem stoupají turistické stezky do lesnatých partií Českotřebovské vrchoviny s dominantou rozhledny na Andrlově chlumu. Výčet nejznámějších a přírodních atrakcí v blízkosti města dokládá široké možnosti krátkodobé rekreace.

Nové pěší trasy souvisejí s návrhem výhledových místních přístupových komunikací a obytných ulic. Změna v dopravní obsluze a přístupu k výpravní budově železniční stanici Ústí n.O. souvisí se stavbou Průjezd železničním uzlem Ústí nad Orlicí. Pěší i cyklisté budou vedeni po nové komunikaci podchodem pod dráhou k budově, která bude situována na jižní straně kolejíště. Nová obslužná komunikace v Kerharticích je navržena podél jižní strany dráhy a bude také využita pro novou nemotoristickou trasu pěších a cyklistů. Další pěší spojení byla doplněna v rámci úprav komunikací ve městě.

Důležitou veřejně prospěšnou stavbou – VPS 11 - je návrh chodníku z Ústí nad Orlicí do Oldřichovic podél pravé strany silnice II/360.

Mapa cyklotras dokumentuje značené cyklistické trasy. Na území města jsou cyklotrasy vedeny po místních komunikacích. Doplňková síť je navržena především uvnitř města v chybějících vztazích mezi centrem a rozvojovými oblastmi a dále mezi městem a okolními obcemi. Zvláštní důraz je kladen na navrhované víceúčelové cyklistické komunikace Ústí nad Orlicí – Choceň, Ústí nad Orlicí – Česká Třebová, Ústí nad Orlicí – Letohrad.

Doprava v klidu

Pokrytí potřeb dopravy v klidu je řešeno na území města Ústí n.O. postupně různými způsoby. Bytová zástavba rodinnými domky řeší parkování podle potřeb většinou v garáži na vlastním pozemku, při omezených technických možnostech parkují automobily na místních komunikacích. S postupem rozvoje automobilizmu a s rozvíjející se hromadnou bytovou výstavbou byla parkovací stání zřizována zčásti v rámci výstavby na parkovištích přístupových komunikací zčásti na parkovacích plochách na terénu. Snaha po kvalitnějším odstavování osobních automobilů vedla k rozvoji výstavby řadových garáží. Jejich kapacity jsou doloženy v grafické příloze. Větší hromadná parkoviště byla v poslední době realizována v rámci výstavby obchodních areálů Diskont Plus, Penny Market a Albert.

Nedostatečné vybavení parkoviště u autobusového a vlakového nádraží bude řešeno výstavbou nových kapacit. Parkoviště u železniční stanice je součástí výstavby nové výpravní budovy. Dostatečná plocha parkoviště je k dispozici u železniční zastávky Ústí n.O. a poblíž na Moravské komunikaci za křižovatkou s T.G. Masaryka a Třebovskou.

Nedostatek parkovacích stání v centru města bude řešen úpravou volných ploch pro zpoplatněná parkovací stání na terénu. Výstavba hromadné garáže v centru města této velikosti musí být ekonomicky podložena a využití garáží ověřeno poptávkou. Možnost parkování v centru města je ovšem velmi důležité, protože má pozitivní vliv na prosperitu obchodních a podnikatelských subjektů. Umožňuje uspokojit vyřizování běžných úředních záležitostí obyvatel z celé spádové oblasti. Parkovací stání v zastavěných částech města bude možné zřizovat v rámci úprav a rekonstrukcí místních komunikací v pruzích a zálivech podél vozovek nebo přestavbou volných neupravených ploch.

Celkově lze říci, že vzhledem k rozsahu a kapacitám hromadné bytové výstavby není doprava v klidu zásadním problémem ve městě. Přesto bude nutné při rekonstrukcích komunikací sledovat možnosti rozšíření parkovacích kapacit na terénu.

700 **TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA**

Důvodová zpráva

V rámci řešeného území nedochází k zásadním změnám v koncepci jednotlivých systémů inženýrských sítí ani tras stávajících a navrhovaných vedení. Dílčí úpravy jsou navrhovány u stávající vodovodní a kanalizační sítě (v souladu se zpracovaným PRVKPK). Ostatní návrhy vycházejí převážně z potřeby obsluhy vymezených rozvojových ploch systémy technického vybavení.

závazná část

Přesto, že veřejná povaha jednotlivých inženýrských sítí je nezpochybnitelná, nebyla žádná konkrétní navrhovaná součást technické infrastruktury zahrnuta do závazné části územního plánu. Přesto lze jako zásadní požadavek připomenout, že územní plán předpokládá jasné dělení, zejména zastavitelného území, na veřejná prostranství a soukromé pozemky. Proto jediným závazným požadavkem je, aby:

Inženýrské sítě byly ukládány zejména ve veřejných pozemcích (tj. v komunikacích a přidružených pásech, při respektování základních prostorových pravidel pro uložení jednotlivých vedení inženýrských sítí a jejich vzájemné polohy (ČSN 736005 Prostorová úprava vedení technického vybavení) a aby byly navrhovány dle příslušných oborových norem.

Směrná část (po jednotlivých sítích/lokality)

Zásobování pitnou vodou

Společnost TEPVOS, spol. s r.o. se sídlem Třebovská 287, 562 03 Ústí nad Orlicí je majitelem a provozovatelem :

1) Skupinového vodovodu Ústí nad Orlicí, který zásobuje : město Ústí nad Orlicí, sídelní jednotky Hylváty, Kerhartice, Oldřichovice, Černovír a část Dolních Libchavy. Dále je ze skupinového vodovodu Ústí nad Orlicí zásobována část obce Dlouhá Třebová - tento vodovod provozuje společnost Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s. se sídlem Slezská 350, 561 64 Jablonné nad Orlicí.

2) Vodovodu Knapovec – Dolní Houžovec, který zásobuje sídelní jednotky Knapovec, Dolní Houžovec.

3) Vodovodu Horní Houžovec, který zásobuje sídelní jednotku Horní Houžovec

Zdroje pitné vody

Skupinový vodovod Ústí nad Orlicí

Zdrojem vody skupinového vodou Ústí nad Orlicí jsou 2 zvodně, vázané na sedimenty svrchnokřídového stáří v drenážní části

hydrogeologického rajonu 423 Ústecká synklinála. První zvodeň, která dotuje studnu Perla 06 a vrt UO-2 je vázána na pískovce a prachovce středního turonu, vrt UO-1 a nevyužívaný vrt UO-3 je zásobován vodou ze spodního turonu.

Vrt UO-1

- umístění : v jižní části města za bývalým stavebním podnikem na levém břehu Třebovky
- datum vyvrtání studny : rok 1971
- hloubka : 294 m
- hladina podzemní vody : napjatá, s pozitivní výtlačnou úrovní, tzn., že vrt je přetokový.
- vydatnost vrtu UO-1 : volný přetok : 20 l/s, využitelná vydatnost : 26 l/s

Vrt UO-2

- umístění : v jižní části města za bývalým stavebním podnikem na levém břehu Třebovou, v blízkosti vrtu UO-1
- datum vyvrtání studny : rok 1971
- hloubka : 109,85 m
- hladina podzemní vody : napjatá, s pozitivní výtlačnou úrovní, tzn., že vrt je přetokový.
- vydatnost vrtu UO-2 : volný přetok : 12 l/s, využitelná vydatnost : 50 l/s

Studna Perla 06

- umístění : na jihovýchodním okraji města v místní části Hylváty
- datum vyvrtání studny : rok 1928
- hloubka : 33 m
- hladina podzemní vody : napjatá, s pozitivní výtlačnou úrovní, tzn., že vrt je přetokový.
- vydatnost studny Perla 06 : volný přetok : 36 l/s, využitelná vydatnost : 40 l/s

Dlouhodobě nevyužívány jsou další vodní zdroje:

- šachtové studny S-1 a S-2 v areálu TEPVOS
- vrt na Dukle včetně čerpací stanice a vodojemu
- vrt UO-3 v Oldřichovicích (jedná se pouze o průzkumný vrt)

Vodovod Knapovec – Dolní Houžovec

Zdrojem vody vodovodu Knapovec – Dolní Houžovec jsou zářezy a vrt KN-1.

Jímací zářezy Knapovec (pramenní jímka se zářezem)

- umístění : na jihovýchodním okraji obce Knapovec cca 50 m od hlavní cesty z D. Houžovce do Knapovce, na pozemku parc. č. 1020 v kat. území Knapovec
- typ : pramenní jímka se zářezem
- datum vyvrtání studny : není znám
- vydatnost : silně kolísá, cca 1 – 2 l/s

Vrt KN-1

- umístění : v prostoru současného prameniště na pozemku parc.č. 1044 v kat. území Knapovec
- typ : hydrogeologický vrt vystrojený jako trubní studna
- hloubka : 294 m
- vydatnost vrtu KN-1 : 1 l/s

Nevyužívány jsou z důvody nevyhovující kvality vody pro zásobování spotřebiště Dolní Houžovec :

- vrt HH-1 o hloubce 84 m na p.p.č 378, k.ú. Dolní Houžovec o vydatnosti cca 0,35 l/s
- vrt HH-2

Vodní zdroje v Knapovci nejsou pro zásobování území pitnou vodou perspektivní, počítá se s přepojením spotřebiště v Knapovci a tím i Dolním Houžovci na vodovodní systém města Ústí nad Orlicí.

Vodovod Horní Houžovec

Vodovod se skládá ze studny S 1 a dvou zářezů, čerpací stanice, vodojemu.

Dva jímací zářezy o délce 17,0 a 15,6 m a hloubce 1,0 – 1,2 m jsou svedené do pramenní jímky a dále do sběrné jímky. Dále je do sběrné jímky svedena studna S – 1 o hloubce 2,0 m. ve sběrné jímce je umístěno ponorné čerpadlo. Odtud je voda čerpána do vodojemu a následně gravitačně zásobuje spotřebiště.

Zdrojem vody vodovodu Horní Houžovec jsou zářezy a studna S-1

Jímací území (jímací zářezy, studna S-1)

- umístění : na pozemku parc. č. 788/1 v kat. území Horní Houžovec
- rok uvedení do provozu : užíváno asi od 30. let 20. století
- typ : jímací zářezy v délce 17 a 15,6 m a hloubce 1 až 1,2 m, mělká studně
- vydatnost : cca 0,05 – 0,4 l/s

V návrhovém období není počítáno s koncepčními úpravami vodovodu Horní Houžovec.

Ochrana vodních zdrojů

Celé řešené území leží uvnitř chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV) Východočeská křída (dle nař. vlády ČR č. 85/1981 Sb.).

Povolení k odběru vody a ochranná pásma:

Vodovod Ústí nad Orlicí

Vrt UO-1

Rozhodnutí: ŽP/36955/7746/2003/231.8-SI/80 ze dne 7.10.2003

Množství: 30 l/s, 8 500 m³/měs, 100 000 m³/rok

Platnost: do 31.12.2013

Ochranné pásmo

Rozhodnutí: ŽP/5051/2000/231.8-La/392 ze dne 30.8.2000

Rozsah: 1. stupně

Platnost: na dobu neurčitou

Vrt UO-2

Rozhodnutí: ŽP/36955/7746/2003/231.8-SI/80 ze dne 7.10.2003

Množství: 50 l/s, 80 000 m³/měs, 960 000 m³/rok

Platnost: 31.12.2013

Ochranné pásmo

Rozhodnutí: ŽP/5051/2000/231.8-La/392 ze dne 30.8.2000

Rozsah: 1. stupně

Platnost: na dobu neurčitou

Vrt Perla 06

Rozhodnutí: ŽP/9656/1002/2004/231.8-Ku/21 ze dne 16.3.2004

Množství: 16 l/s, 25 000 m³/měs, 300 000 m³/rok

Platnost: do 31.12.2013

Poznámka:

Vrt je v majetku společnosti Perla, bavlnářské závody, a.s s tím, že společnost má zajištěn přednostní odběr pro závod Perla 06-Hylváty.

Vodovod Knapovec – Dolní Houžovec

Jímací zářezy

Rozhodnutí: ŽP/71/2000/231.8-La/89 ze dne 25. 02. 2000

Množství : 1,3 l/s, 20 000 m³/rok

OP : 1. a 2. stupně

Vrt KN-1

Rozhodnutí: ŽP/71/2000/231.8-La/89 ze dne 25. 02. 2000

Množství: 1,0 l/s, 15 000 m³/rok

OP: 1. a 2. stupně

Vodovod Dolní Houžovec (vodovod Dolní Houžovec přepojen v roce 2005 na vodovod Knapovec)

Zdroj Dolní Houžovec (zdroj mimo provoz)

Rozhodnutí: ŽP/8901/99/231.8-La/88 ze dne 18. 02. 2000

Množství: 0,35 l/s, 11 000 m³/rok

OP: 1. a 2. stupně

Vodovod Horní Houžovec

Jímací území (jímací zářezy, studna S1)

Rozhodnutí: ŽP/8119/2000/231.8-La/578 ze dne 15. 11. 2000

Množství: 0,5 l/s, 2 500 m³/rok

OP : 1. stupně

Vodovodní síť

Skupinový vodovod Ústí nad Orlicí

Doprava vody

Veřejný vodovod je zásobován podzemní vodou prostřednictvím jímacích objektů : vrt UO-1, vrt UO-2 a Perla 06. Z Perly 06 je voda přivedena gravitačním potrubím z AC DN 250 a z vrtů UO-1 a UO-2 je voda přivedena potrubím LT DN 300 do akumulární nádrže o objemu 650 m³, která je umístěna vedle ČS Pod horou v areálu bývalého provozního střediska VAK Jablonné nad Orlicí, a.s. Vzhledem k tomu, že studna Perla 06, vrty UO-1 a UO-2 jsou přetokové, je využíván k zásobování akumulace tento volný přetok s tím, že v případě poklesu hladiny v akumulární nádrži dochází k automatickému

zapnutí čerpadla ve vrtu UO-2. Při normálních provozních podmínkách není čerpání prakticky využíváno. V případě naplnění akumulární nádrže gravitačním přítokem z uvedených zdrojů dochází k přepadu vody do řeky Třebovky. Z čerpací stanice je voda čerpána do vodojemu dolního tlakového pásma o objemu 1 000 m³ (dále jen „VDJ DTP“) a vodojemů horního tlakového pásma o objemu 2 × 250 m³, 1 000 m³ a 2 × 750 m³ (dále jen „VDJ HTP“).

Dolní tlakové pásmo :

Z vodojemu DTP vedou 3 samostatné větve (potrubí LT DN 250, potrubí 2 × LT DN 200) do prostoru bývalého provozního střediska VAK, kde je soustava armatur, odkud vede :

- vodovodní řad LT DN 150, který přechází řeku Třebovku, podchází železniční most a končí u hotelu Avion (zásobuje prádelnu, VÚB, část ul. M.R. Štefánka, ul. Nádražní, Na Bělisku a další).
- vodovodní řad LT DN 200, který vede na Kerhartice. U restaurace Mendrik je armaturní šachta osazená sekčním vodoměrem a dále je zde provedeno napojení zástavby nad Mendrikem (ul. J. Haška, A. Staška, J. Štyrsy).
- zásadním přivaděčem pro dolní tlakové pásmo je trubní trasa 2 × LT DN 300. V prostoru ul. J.K.Tyla (u čp. 1092, 1093) je armaturní šachta. Z této šachty je pak proveden protlak pod tratí ČD Česká Třebová – Praha, řad prochází areálem VÚB Ústí nad Orlicí a podchází státní silnici I/14. V prostoru sídliště Podměstí pak dochází k rozdělení jednak ve směru na Hylváty a dále ve směru ul. Královehradecké.

Dolní tlakové pásmo zásobuje :

město Ústí nad Orlicí po výškovou úroveň Mírového náměstí, ul. Smetanovu, Kerhartice a část Dolních Libchav (ohrazeno železnicí) a podstatnou část Hylvát.

Horní tlakové pásmo :

Z armaturní šachty, která je umístěna pod vodojemem (zde je možno např. v případě výměny vodoměrů provést tzv. obtok) jsou vedeny 2 hlavní přivaděče (potrubí LT DN 400, AC DN 250) do horního tlakového pásma. Oba přivaděče vedou souběžně až za most ČD v ulici Lázeňská, kde se rozdělují :

- vodovodní řad z AC DN 250 (pak přechází na LT) vede do ul. Čelakovského a dále kolem hotelu UNO ulicí Čs. Armády, kde se pod nemocnicí dále dělí a zásobuje sídliště Dukla a sídliště Štěpnice.
- vodovodní řad LT DN 400 je veden ul. Lázeňskou do ul. Jilemnického, přechází přes soukr. Pozemek do ul. T.G.Masaryka a dále pokračuje ul. Tyršovou. Na křižovatce ul. Tyršova – ul. Smetanova dochází ke změně profilu, pokračuje ul. Bří.Kovářů až do zadní části sídliště na Štěpnici.

horní tlakové pásmo zásobuje :

město Ústí nad Orlicí nad výškovou úroveň Mírového náměstí včetně sídliště Štěpnice, část Hylvát (panelové domy), Oldřichovice, Černovír a obec Dlouhou Třebovou.

Propojení pásem :

V případě havarijní situace na vodovodu dolního tlakového pásma je možné provést propojení horního pásma s dolním tlakovým pásmem, a to :

- v armaturní šachtě v prostoru křižovatky ul. Lochmanova a ul. 17.listopadu,
- nebo přepouštět vodu z vodojemů HTP do vodojemu DTP v prostoru armaturní šachty pod vodojemem DTP.

Řady

- výtlačné řady činí cca 5 739 m
- rozvodné řady činí cca 52 295 m

Připojení vodovodu Knapovec – Dolní Houžovec na vodovod Ústí nad Orlicí

Zapojení přivaděče PVC 110 mm do systému zásobování vodou sídelní jednotky Knapovec a tím i Dolní Houžovec si vyžaduje montáž přečerpávací stanice nebo prodloužení tohoto přivaděče do akumulace u ČS Knapovec. Na přivaděči byla v místě odbočení z komunikace č. I/14 do Knapovce vybudována armaturní šachta, kde je přívod do Knapovce uzavřen, současně je na konci tohoto přivaděče (*před první křižovatkou v Knapovci*) uzavírací šoupě.

Vodovod Knapovec – Dolní Houžovec

Vodou z vodovodu Knapovec – Dolní Houžovec jsou zásobovány místní části Knapovec a Dolní Houžovec. Vodovod je zásobován vodou jímánou ze zářezů Knapovec a vrtu KN–1. Celková vydatnost celého jímacího území je ověřena na cca 1,9l/s.

Voda je ze zářezů a vrtu KN-1 přivedena do akumulace u čerpací stanice. Odtud je čerpána do vodojemu Knapovec o objemu 40 m³. Z vodojemu je voda dodávána do spotřebiště – sídelní jednotky Knapovec.

V místě stávajícího vodojemu Knapovec byla vybudována v roce 2005 čerpací stanice a výtlačným potrubím je voda čerpána do vodojemu Dolní Houžovec o objemu 2 x 10 m³. Z vodojemu je voda dodávána do spotřebiště – sídelní jednotky Dolní Houžovec.

Řady

Knapovec

- výtlačné řady činí cca 2 623 m
- zásobovací řady činí cca 5 714 m

Dolní Houžovec

- výtlačný řad - z PEHD mm činí cca 2 400 m
- zásobovací řady činí cca 981 m

Vodovod Horní Houžovec

Vodovod se skládá ze studny S 1 a dvou zářezů, čerpací stanice, vodojemu.

Dva jímací zářezy o délce 17,0 a 15,6 m a hloubce 1,0 – 1,2 m jsou svedeny do pramenní jímky a dále do sběrné jímky. Dále je do sběrné jímky svedena studna S – 1 o hloubce 2,0 m. ve sběrné jímce je umístěno ponorné čerpadlo. Odtud je voda čerpána do vodojemu a následně gravitačně zásobuje spotřebiště.

Řady

- výtlačný řad činí cca 196 m
- zásobovací řady činí cca 903 m

Přehled vodojemů v řešeném území

Název vodojemu	Objem [m ³]	Kóta dna [m n.m.]	Kóta max. hladiny
Ústí nad Orlicí – dolní TP	1000	375,94	380,94
Ústí nad Orlicí – horní TP	3000	412,50	417,50
Akumulace u ČS Ústí n.O.	600		
Knapovec	40	466,68	
Dolní Houžovec	20	480,60	483,00
Horní Houžovec	35	458,00	

Koncepce řešení

V rámci zpracovaného PRVKPK bylo navrženo několik variant zásadních koncepčních změn stávajícího vodovodního systému města. Návrhy počítaly s odstavením stávajících vodních zdrojů z důvodů špatné kvality, s hledáním nového vodního zdroje, s využitím vodního zdroje UO-3 v Odřichovicích a s realizací 3. tlakového pásma s novým vodojemem nad sídlištěm Štěpnice za areálem letiště.

Z uvedených opatření byla provedena realizace nového vodního zdroje – vrtu UO-4, který je umístěn na východním úpatí Kubincova kopce v lokalitě Na Bělisku mezi železnicí a korytem Tiché Orlice. U stávajících vodních zdrojů (vrt UO-1, vrt UO-2 a Perla 06) došlo ke zlepšení kvality vody a její ustálení na limitech v mezích zákonných předpisů, a proto se s jejich odstavováním do budoucna nepočítá. K odstavení některých zdrojů by mohlo dojít v případě jejich špatného stavebního stavu. Voda z nového zdroje UO-4 bude dopravena vodovodním přivaděčem do akumulace u čerpací stanice Ústí nad Orlicí na levém břehu Třebovky v ulici Pod Horou.

Základní koncepce dvou tlakových pásem je vyhovující a zůstane ve městě zachována s tím, že pro výhled bude možno zásobovat část města z 3. tlakového pásma.

Vodovodní síť v sídle Knapovec bude napojena na přívod z horního tlakového pásma vodovodu Ústí nad Orlicí. Přívod již je do Knapovce přiveden. Zbývá realizovat propojovací vodovodní řad od přivaděče k čerpací stanici Knapovec, odkud bude voda čerpána do vodojemu Knapovec. Po propojení budou místní vodní zdroje v Knapovci odstaveny. Alternativně je možné realizovat na přivaděči novou čerpací stanici s výtlačkem do vodojemu Knapovec.

Vodovodní síť sídla Dolní Houžovec bude nadále napojena přívodem z čerpací stanice u vodojemu Knapovec.

Se změnami zásobování pitnou vodou v sídle Horní Houžovec se nepočítá. Návrhy zásobování rozvojových ploch vymezených územním plánem jsou popsány dle rozvojových lokalit v popisu jednotlivých lokalit.

Kanalizace

Ve městě Ústí nad Orlicí, sídelních jednotkách Hylváty, části Oldřichovic a v části Kerhartic je vybudovaná jednotná stoková

sít' se společným odváděním dešťových, splaškových a průmyslových odpadních vod. Vlastníkem a provozovatelem kanalizace je firma TEPVOS s.r.o..

Prakticky veškeré odpadní vody z výrobní činnosti, městské vybavenosti (služeb) a domácností jsou spolu se srážkovými vodami gravitačně odváděny jednotnou (veřejnou) stokovou sítí na hlavní přečerpávací stanici Ústí nad Orlicí (v lokalitě č. 010), která je v nejnižší části města, odkud jsou odpadní vody čerpány na komunální čistírnu odpadních vod. Celková délka dopravních cest stokové sítě je cca 43,6 km.

město Ústí nad Orlicí

Z horního konce města (sídliště Štěpnice) jsou odpadní vody sváděny prostřednictvím čtyř významných sběračů :

- první odvádí odpadní vody ulicí Cihlářskou (profil DN 600) do kmenové stoky v ulici Královéhradecká,
- druhý odvádí odpadní vody ulicí 17. listopadu, Příkopy a přes sídliště Podměstí (profil DN 800) do kmenové stoky v ulici Moravská,
- třetí odvádí odpadní vody ze staré zástavby sídliště Štěpnice ulicí Tvardkovou, ČSA, Jilemnického (profil DN 600) do kmenové stoky v ulici Moravská,
- čtvrtý (část sídliště - od rozvodí v ul. Heranova) odvádí odpadní vody Wolkerovým údolím k silnici I/14 (profil DN 1000) do dešťového oddělovače. Odpadní vody jsou dále odváděny kanalizační stokou podél areálu Rieter CZ a v křižovatce ulic Moravská – T.G.Masaryka – Třebovská jsou napojeny do kmenové stoky v ulici Moravská.

Kmenové stoky v ulici Královéhradecká (profil DN 800 – 2 × DN 1 200) a kmenové stoky v ulici Moravská (profil DN 600 – 2 × 1 400) se spojují v zeleném pásu u křižovatky ul. Královéhradecká a M.R. Štefánika a dále pokračují ulicí M.R. Štefánika a Nádražní (profil 2 × DN 1 400) do hlavní čerpací stanice Ústí nad Orlicí.

Levý břeh Třebovky je odkanalizován prostřednictvím 6 volných výpustí do Třebovky.

Hylváty

Odpadní vody jsou odváděny významným sběračem v ulici Třebovská, který v horní části začíná profilem DN 300 a je zaústěn v křižovatce ul. Třebovská – Moravská do vejčité stoky (profil DN 900/1 200 – 1 300/1 600), která je dále zaústěna do hlavní čerpací stanice Ústí nad Orlicí. V případě nedostatečné kapacity vejčitého profilu jsou odpadní vody stokou DN 800 v křižovatce ulic Třebovská – Moravská svedeny do kmenové stoky v ulici Moravská.

Levý břeh Třebovky (kromě areálu Fort Frames a A.B.V) je odkanalizován prostřednictvím 5 volných výpustí do Třebovky.

Kerhartice

Z cca 50 % zástavby jsou odpadní vody odváděny prostřednictvím významného sběrače v ulici Sokolská do čerpací stanice Kerhartice. Odtud jsou odpadní vody

přečerpávány výtlačným řadem PVC 150 mm do hlavní čerpací stanice Ústí nad Orlicí.

Zbývající část Kerhartic (část ulice Sokolská, Pražská, Lesní a Karpaty) jsou odkanalizovány prostřednictvím 3 volných výpustí do Tiché Orlice.

Problémová místa kanalizace

- zaústění kanalizace z jihovýchodní části sídliště Štěpnice do zatrubněného vodního toku přicházejícího z Wolkerova údolí (zatrubnění bylo realizováno pro odvádění vyšších průtoků při naplnění kapacity koryta). Na konci zatrubněného úseku je realizována odlehčovací komora. V souběhu se zatrubněným tokem bude realizována nová kanalizační stoka, odlehčovací komora bude realizována na začátku zatrubněného úseku toku. Nová odlehčovací komora bude realizována i na přítoku z ulice Dukelské.
- lokalita „Pod Duklou“ – nahrazení stávajících nevyhovujících úseků s výstavbou nových úseků a rozdělení průtoku odpadních vod tak, aby bylo odlehčeno úsekům s menší kapacitou.
- volné výpusti - největším problémem kanalizační sítě jsou kanalizační výpusti ze zástavby do Třebovky (levý břeh) - Hylváty, Ústí nad Orlicí (celkem 11 výpustí), do Tiché Orlice - Kerhartice (celkem 2 výpustě) a do melioračního kanálu jedna výpust z lokality Karpaty.

Na kanalizační síti jsou tři čerpací stanice:

- čerpací stanice Ústí nad Orlicí (u nádraží) - Kapacita ČS 420 l/s. Stanice čerpá odpadní vody z celé stokové sítě města na městskou ČOV.
- čerpací stanice Oldřichovice - Kapacita ČS 34,4 l/s. Stanice čerpá splaškové odpadní vody přiváděné oddílnou splaškovou stokou z Lanšperské ulice. Výtlačné potrubí je ukončeno v šachtě stávající kanalizace v ulici Letohradské.
- čerpací stanice Kerhartice - Kapacita ČS 112 l/s. Stanice čerpá odpadní vody z části kanalizační sítě Kerhartic do jímky ČS Ústí nad Orlicí.

Kanalizační síť je zakreslena v grafické příloze č. 700.1.

V sídlech Oldřichovice, Černovír, Knapovec a Horní a Dolní Houžovec nebyla kanalizační síť realizována.

Čištění odpadních vod

Ve městě Ústí nad Orlicí je centrální ČOV umístěná severním okrají řešeného území částečně na katastru Dolní Libchavy. Na ČOV jsou přiváděny splaškové a průmyslové odpadní vody z města Ústí nad Orlicí a sídelních jednotek Oldřichovice (pouze část navazující na Ústí n.O.), Hylváty (celkem připojeno cca 14 000 EO) a části sídelní jednotky Kerhartice (připojeno cca 281 trvale bydlících obyvatel).

Odpadní vody od cca 150 EO v Ústí nad Orlicí a od cca 200 trvale bydlících obyvatel v Hylvátech jsou vypouštěny po předčištění v cca 80 ks septiků u jednotlivých nemovitostí do veřejné kanalizace vyústěné do Třebovky.

Odpadní vody od 1 100 rekreantů jsou převážně likvidovány v cca 200 ks jímek na vyvážení.

Na městskou ČOV je připojeno cca 13 452 (z toho cca 281 v Kerharticích).

Čistírna odpadních vod

Čistírna odpadních vod byla postavena v letech 1988 až 1993 polským dodavatelem "Hydrobudowa Wroclaw". Umístění

čistírny vychází z celkové koncepce čištění a stokování aglomerace Ústí nad Orlicí. Jedná se o mechanicko-biologickou ČOV s mezofilní stabilizací kalu. Mechanicko - biologická ČOV se skládá z mechanického předčištění, lapáku písku, aktivací nádrže - 1. stupeň, aktivací nádrže - 2. stupeň, dosazovací nádrže, odvodňování kalů a plynoměru. Roční produkce kalu je cca 1 400 t/rok o sušině min. 20 %. Kal je likvidován oprávněnou společností (likvidace spočívá v úpravě čistírenských kalů a následné aplikace na zemědělskou půdu).

Stávající kanalizační síť je ukončena výustí V 1A na levém břehu Tiché Orlice cca 40 m nad křížením Tiché Orlice s ČD. Praha - Česká Třebová. Nová čistírna je umístěna cca 1,5 km proti toku v prostoru mezi Tichou Orlicí a tratí Ústí n./Orl.- Letohrad na pravém břehu Tiché Orlice.

Základní vstupní parametry ČOV

Základní údaje o ČOV – podle PD

Čistírna je konstruována pro výhled aglomerace pro rok 2030.

množství odpadních vod	14 267 m ³ /den
přiváděné znečištění v BSK ₅	2 712,9 kg/den
počet EO	60 g - 45.200 EO
produkce kalového plynu	1 020 m ³ /den
produkce vylisovaného kalu	3 139 m ³ /rok

Vodoprávní povolení

Povolení k vypouštění odpadních vod z městské ČOV v Ústí nad Orlicí do řeky Tiché Orlice (ř. km 50,100, č.h.p. 1-02-02-035) vydal RŽP OÚ Ústí nad Orlicí svým rozhodnutím č.j. ŽP/9338/2001/231.8-S1/82 z 26.2.2002. Platnost rozhodnutí je časově omezena do 31. 12. 2007.

Současné výkonové parametry ČOV

Ústí nad Orlicí má v současné době asi 15 200 obyvatel. Na veřejnou kanalizaci je připojeno 14 327 obyvatel, z toho na ČOV je odkanalizovaných 13 452 obyvatel.

Současné znečištění na přítoku do čistírny reprezentuje cca 14 000 ekvivalentních obyvatel, Průměrně dosahovaná účinnost čištění v ukazateli BSK₅ dosahuje 95,4 %.

Na veřejnou kanalizaci města je kromě obytných budov a objektů občanské vybavenosti připojen i místní průmysl. Nejvýznamnějším producentem průmyslových odpadních vod ve městě je textilní podnik Perla, bavlnářské závody, a. s.

Do čistírny odpadních vod přitéká zvýšené množství balastních vod.

Koncepce řešení

Důležitým úkolem v souladu se zpracovaným PRVKPK je podchycení stávajících kanalizačních výpustí z území na levém břehu Třebovky v Hylvátech a výpustí do Tiché Orlice v Kerharticích.

První dvě výpusti v Hylvátech jsou z pravého břehu a je navrženo jejich zrušení po přepojení kanalizace do stávající sítě. První větší vyústění na levém břehu je ze zástavby v ulicích Na Stráni, Sadová a Za Vodou, zde je navržena realizace čerpací stanice a přečerpání odpadních vod do stávající stoky na pravém břehu řeky.

Dle PRVKPK je navržena levobřežní stoka podchycující výpusti do Třebovky v úseku od ulice Pod Lesem k čerpací stanici na konci ulice Pod Horou. Po projednání s provozovatelem kanalizační sítě byla do územního plánu zakreslena ještě alternativa s čerpací stanicí v ulici pod Lesem z níž by byly odpadní vody vedeny na pravý břeh do stávající stoky v ulici Pivovarské. Levobřežní stoka by v tomto případě začínala až u výpustí ve Vrbové ulici. Jinak se obě alternativy od sebe neliší, pro obě je společná čerpací stanice na konci ulice Pod Horou, která bude čerpat odpadní vody do stávající stoky vedoucí po pravém břehu Třebovky za železniční tratí.

Další čerpací stanice (jímka) je navržena u stoky vedoucí z ulice J. Štýrsy. Odpadní voda bude přičerpávána do výtlačného potrubí vedoucího z ČS Kerhartice do centrální ČS. Na konci Kerhartic je navržena čerpací stanice (Kerhartice 2) u mostu přes Tichou Orlici. Do čerpací stanice budou svedeny odpadní vody z hlavních stok na pravém i levém břehu řeky. Z čerpací stanice bude vedeno výtlačné potrubí podél tělesa železniční trati do nejbližší stoky vedoucí do ČS Kerhartice 1. Kanalizace z lokality 032 Karpaty je v současné době zaústěna do zatrubněné vodoteče (melioračního svodu). Je nutno provést důsledné oddělení splaškových vod a do stávající zatrubněné vodoteče zaústět pouze dešťové vody. Splašková kanalizace bude svedena čerpací stanice (jímky) Karpaty, odkud budou odpadní vody čerpány pod tělesem železniční trati do nově navržené čerpací stanice Kerhartice 2. V případě příznivých výškových poměrů je alternativně možné gravitační napojení splaškové kanalizace z lokality Karpaty protlakem pod železniční tratí bez realizace čerpací stanice Karpaty. Výsledné řešení bude prověřeno v podrobnější projektové dokumentaci.

Z lokalit stávající zástavby, kde dosud nebyla realizována stoková síť byla navržena kanalizace v souladu s PRVKPK v místních částech Černovír a Knapovec. V sídle Černovír je navržena splašková kanalizační síť ukončená v čerpací stanici Černovír. Z čerpací stanice bude vedeno výtlačné potrubí podél komunikace až do křižovatky ulic B. Němcové a Letohradské. Na trase výtlačného potrubí je umožněno napojení lokality Na Tiché Orlici (pomocí tlakové kanalizace).

V Knapovci je vzhledem k členitosti terénu, značné rozloze sídla a malé hustotě zástavby odkanalizování problematické a nákladné. Odkanalizování sídla je dle vyjádření provozovatele sítě navrženo napojením na kanalizační síť města Ústí nad Orlicí. Kanalizační síť Knapovce se skládá ze tří hlavních větví splaškové kanalizace napojených do tří čerpacích stanic. Systémy jsou propojeny výtlačnými potrubími z čerpacích stanic ČS Knapovec 1 a ČS Knapovec 2. Z dolní sběrné čerpací stanice ČS Knapovec 3 bude vedeno výtlačné potrubí k silniční komunikaci, odkud bude pokračovat buď v tlakovém režimu, nebo jako gravitační stoka vedená podél komunikace k první stoce kanalizačního systému Ústí nad Orlicí (navrhovaná

kanalizace z rozvojové plochy č. 018). Navrhovaná kanalizace pokrývá většinu stávajícího zastavěného území Knapovce a vymezených rozvojových ploch.

V územním plánu je ještě zakreslena navrhovaná kanalizační síť pro zástavbu starých Oldřichovic s čerpací stanicí odpadních vod (ČS Oldřichovice 2) umístěnou na severním okraji zástavby na břehu Tiché Orlice. Z čerpací stanice je navrženo výtlačné potrubí, které bude vedeno k ulici Letohradské, a dále Letohradskou ulicí do stejné kanalizační šachty, do níž je zaústěn výtlač ze stávající čerpací stanice Oldřichovice. Stávající i navrhované prvky kanalizační sítě jsou zakresleny v grafické příloze č. 700.1. Návrhy odkanalizování rozvojových ploch vymezených územním plánem jsou popsány dle rozvojových lokalit v popisu jednotlivých lokalit.

Posouzení souladu územního plánu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací PaK

Zásobování vodou

V oblasti zásobování vodou vychází územní plán ze zpracovaného Programu rozvoje vodovodů a kanalizací Pardubického kraje (PRVKPK). Územní plán zahrnuje navrhovanou koncepci nového zdroje na úpatí Kubincova kopce i využití vodního zdroje UO-3 v Oldřichovicích pro výhledové zásobování III. tlakového pásma vodovodu. Oproti PRVKPK územní plán nepočítá s odstavením stávajících vodních zdrojů vodovodu Ústí nad Orlicí vzhledem k jejich kvalitativní stabilizaci a plnění hygienických limitů.

Odkanalizování

V oblasti odkanalizování územní plán přebírá návrhy dle zpracovaného PRVKPK. U návrhů na podchycení stávajících výpustí z levého břehu Třebovky je řešení dle PRVKPK formou návrhu paralelní levobřežní stoky doplněno o alternativu s čerpací stanicí v ulici pod Lesem, z níž by byly odpadní vody vedeny na pravý břeh do stávající stoky v ulici Pivovarské. Levobřežní stoka by v tomto případě začínala až u výpustí ve Vrbové ulici.

Shodně s PRVKPK je v územním plánu řešeno odkanalizování lokality Černovír. U lokality Knapovec je na základě vyjádření provozovatele sítě změna oproti PRVKPK, kde bylo uvažováno s realizací tří lokálních čistíren odpadních vod. V územním plánu jsou místo čistíren odpadních vod v Knapovci navrženy čerpací stanice odpadních vod a odpadní vody jsou svedeny do kanalizační sítě Ústí nad Orlicí.

Zásobování teplem

Ve městě Ústí nad Orlicí se nachází několik dílčích soustav CZT a řada objektů vytápěných objektovými nebo blokovými kotelnami. Ve všech případech se jedná o tepelné zdroje, v nichž je jako palivo využit zemní plyn, rozvodným médiem je teplá voda.

Největší soustava CZT je v sídlišti Štěpnice. Zdroj Štěpnice je umístěn v jižní části sídliště v Mazánkově ulici. Původní dvoustupňový systém s primárními rozvody do výměníkůvých

stanic z nichž byly vedeny čtyřtrubkové rozvody do jednotlivých objektů byl nahrazen dvoutrubkovým rozvodem ze zdroje a objektovými výměníky.

Další soustava CZT je na sídlišti Podměstí (zdroj Okružní), kde je vzhledem k blízké vzdálenosti vytápěných objektů od sebe proveden čtyřtrubkový rozvod.

Dvě menší soustavy se nacházejí v Hylvátech (zdroje Poříční a Třebovská) – rozvod je zde proveden stejně jako na sídlišti podměstí.

Z ostatních vytápěných objektů lze hovořit o soustavě ještě u sídliště Dukla (je rozděleno na 3 zdroje).

V ostatních případech se jedná o objektové kotelny.

Přehled zdrojů tepla systému CZT je uveden v následující tabulce.

Zdroje CZT v řešeném území a jejich instalovaný výkon

Název zdroje	Instalovaný výkon [MW_t]
Provozované dle licence	
Štěpnice	25,000
T.G. Masaryka 184	0,124
Okružní 517	3,630
Dukla 300	0,720
Dukla 317	2,320
Třebovská 407	0,950
Poříční 453	1,600
Celkem licence	34,344
Provozované dle koncese	
Pivovarská 40	0,082
Sokolská 215	0,096
Třebovská 338	0,062
Lukesova 412	0,144
Mazánkova 683	0,124
V Lukách 1362	0,360
V Lukách 1372	0,348
Na Pláni 1342	0,084
Na Pláni 1343	0,084
Na Pláni 1344	0,084
Celkem koncese	1,468
Ústí n.O. celkem	35,815

Dle údajů provozovatele bylo v popsáném systému CZT v roce 2003 v Ústí nad Orlicí vyrobeno 127 973,37 GJ tepla, z toho pro domácnosti 113 748,37 GJ a pro ostatní odběratele 14 225 GJ. Další zdroje tepla se nacházejí v areálech průmyslových podniků a v areálu nemocnice. Tyto zdroje neslouží k zásobování teplem objektů ležících mimo vlastní areály.

Koncepce řešení

Dokument územního plánu vytváří podmínky pro hospodárné nakládání s energií v souladu s potřebami hospodářského a společenského rozvoje města, včetně ochrany životního prostředí a šetrného nakládání s přírodními zdroji energie.

V územním plánu je počítáno se stabilizací stávajících systémů CZT.

V rozvojových plochách blízkých stávajícím zdrojům CZT je navrženo možné rozšíření tohoto systému, z důvodů volných kapacit na stávajících zdrojích. Z hlediska nakládání s energií se ve výhledu budou stávající kapacity dále uvolňovat. Již dochází k zateplování objektů a tento trend se bude dále zvyšovat.

V nově navrhovaných rozvojových plochách a plochách vzdálenějších od stávajících zdrojů CZT může být dodávka tepla a TUV zajištěna z nově vybudovaného zdroje CZT. Umístění, typ a tepelný výkon zdroje včetně návrhů tras tepelných rozvodů budou řešeny v podrobnějších dokumentacích zpracovávajících využití rozvojových ploch.

Při návrhu zásobování rozvojových ploch teplem je třeba zohlednit dopady využívání paliv a energií ve městě na kvalitu ovzduší a tvorbu emisí, z tohoto pohledu se jeví jako výhodnější jeden kontrolovaný zdroj emisí než více menších zdrojů s nízkoemitujícími komíny v rozvojových lokalitách.

Stávající i navrhované rozvody a objekty systému CZT jsou přehledně zakresleny v grafické příloze č. 700.2 včetně vyznačení vytápěných objektů. Rozvojové plochy, které jsou navrženy k alternativnímu zásobování teplem ze systému CZT jsou popsány v popisu jednotlivých lokalit níže.

Zásobování plynem

Město Ústí nad Orlicí je zásobováno zemním plynem prakticky v celém zastavěném území s výjimkou lokalit Horní a Dolní Houžovec, Knapovec, Černovír a Oldřichovice (kromě části navazující na Ústí n.O.).

Zemní plyn je do řešeného území přiveden vysokotlakým (VTL) plynovodem DN 200 Vamberk – Litomyšl, z něhož jsou provedeny čtyři odbočovací přívody napájející 5 VTL regulačních stanic.

V řešeném území se nacházejí následující regulační stanice:

Název regulační stanice	Regulace	Poznámka
RS Oldřichovice	VTL/STL	distribuční
RS Štěpnice	VTL/STL/NTL	distribuční
RS Dukla	VTL/STL/NTL	distribuční
RS Hylváty	VTL/STL	distribuční
RS HZS		odběratelská
RS Elitex	STL/NTL	distribuční

K jednotlivým odběratelům je plyn z regulačních stanic distribuován prostřednictvím středotlaké a nízkotlaké rozvodné sítě. Středotlaké plynovody byly realizovány zejména v jižní a západní části města – Hylváty, Kerhartice a v okrajových částech (ulice Na Pláni, Letohradská, Cihlářská) ve vnitřním městě převažují nízkotlaké rozvody.

Koncepce řešení

Z lokalit stávající zástavby, které dosud nebyly plynofikovány byla v územním plánu navržena plynofikace ze stávající středotlaké plynovodní sítě v lokalitách Oldřichovice a Černovír. U obou lokalit nelze počítat s ekonomickým přínosem

plynofikace. U Oldřichovic byla plynofikace navržena vzhledem k blízkosti stávajících rozvodů.

Plynofikace Černovíru si vyžádá přívodní potrubí o délce téměř 1 500m z RS Oldřichovice, po cestě přivaděče je možné napojit lokalitu Na Tiché Orlici. Zástavba Černovíru je rovněž relativně kompaktní a nevyžádá si realizaci příliš rozvětvené sítě zásobních řadů.

V místní části Knapovec se naopak jedná o sídlo se značnou rozlohou a malou hustotou zástavby navíc umístěné ve velmi členitém terénu. Rozvodná síť by zde vycházela neúměrně dlouhá a členitá, proto se spolu s délkou přívodního řadu jeví plynofikace Knapovce jako nereálná a nebyla do územního plánu zahrnuta.

Stávající i navrhované plynovodní rozvody a objekty jsou zakresleny v grafické příloze 700.1. Návrhy zásobování rozvojových ploch vymezených územním plánem jsou popsány v popisu jednotlivých lokalit.

Zásobování elektrickou energií

Rozvody elektrické energie v řešeném území jsou napájeny z nadřazené sítě VVN 110 kV prostřednictvím transformovny 110/35 kV Ústí nad Orlicí.

Transformovna je umístěna za hranicí zástavby v Kerharticích. Transformovna je napájena třemi linkami VVN 110 kV.

- od západu vedením č. V 1178
- od jihu vedením č. V 1180
- od severu vedením č. V 1182

Ve společné trase s vedeními V 1180 a V 1182 vede průběžná severojižní trasa VVN 110 kV V 1181.

Rozvody VN jsou v řešeném území provozovány v napěťové hladině 35 kV. Jedná se většinou o venkovní vedení, pouze ve vnitřní části města Ústí nad Orlicí jsou provedeny kabelové rozvody VN 35 kV.

Distribuční rozvody NN jsou napájeny prostřednictvím trafostanic 35/0,4 kV napojených z vrchního vedení nebo z kabelu. Seznam trafostanic je uveden v následující tabulce na následující stránce.

Koncepce řešení

Princip zásobování města elektrickou energií ze systému VN 35 kV se nemění. Pro zásobování rozvojových ploch je v územním plánu navrženo celkem 15 nových trafostanic (dvě z nich TSN 13 a TSN 14 v lokalitě Knapovec slouží i k optimalizaci sítě ve stávající zástavbě). Umístění nových trafostanic je zakresleno v grafické příloze 700.2 a popsáno se specifikací jejich účelu v popisu jednotlivých lokalit.

Přehled stávajících trafostanic v řešeném území

Poř.č.	Ev.č. VČE	Název trafostanice	Výkon [kVA]	POZNÁMKA
1	41	CERNOVIR	630	DISTRIBUČNÍ
2	69	DOLNÍ HOUZOVEC OBEC	100	DISTRIBUČNÍ
3	106	HORNÍ HOUZOVEC OBEC+CSSS	160	DISTRIBUČNÍ
4	129	USTÍ NAD ORLICI KULT. ZÁŘIZENÍ	630	DISTRIBUČNÍ
5	151	KNAPOVEC	100	DISTRIBUČNÍ
6	152	KNAPOVEC JZD	250	DISTRIBUČNÍ
7	192	USTÍ NAD ORLICI HYLVAŤ 90 BJ	630	ODBĚRATELSKÁ
8	235	USTÍ N. ORLICI PODMĚSTÍ III	630	DISTRIBUČNÍ
9	317	USTÍ NAD ORLICI GOTTWALDOVA	630	DISTRIBUČNÍ
10	318	USTÍ NAD ORLICI SPINDLEROVA	400	DISTRIBUČNÍ
11	320	USTÍ NAD ORLICI INVESTA	630	DISTRIBUČNÍ
12	322	USTÍ NAD ORLICI ZVLASTNÍ SK	630	DISTRIBUČNÍ
13	324	USTÍ NAD ORLICI DUKLA	630	DISTRIBUČNÍ
14	325	USTÍ NAD ORLICI HUTVALD	250	DISTRIBUČNÍ
15	326	HYLVAŤ USTÍ N.O.	160	DISTRIBUČNÍ
16	327	HYLVAŤ USTÍ N.O. U TREBOVKY	250	DISTRIBUČNÍ
17	328	USTÍ NAD ORLICI STEP VÝMENÍK	400	DISTRIBUČNÍ
18	329	OLDŘICHOVICE CSSS	250	DISTRIBUČNÍ
19	393	HYLVAŤ U ZELENINY	630	DISTRIBUČNÍ
20	409	KERHARTICE USTÍ N.O.	400	DISTRIBUČNÍ
21	410	USTÍ NAD ORLICI ONV	400	DISTRIBUČNÍ
22	443	USTÍ NAD ORLICI STEP KOTELNA	400	DISTRIBUČNÍ
23	471	USTÍ NAD ORLICI GEODEZIE	630	DISTRIBUČNÍ
24	476	USTÍ NAD ORLICI STEPNIČE IV	630	DISTRIBUČNÍ
25	478	OLDŘICHOVICE	400	DISTRIBUČNÍ
26	480	HYLVAŤ USTÍ N.O. SVERMOVA	160	DISTRIBUČNÍ
27	481	USTÍ NAD ORLICI STEPNIČE VI	400	DISTRIBUČNÍ
28	524	USTÍ NAD ORLICI STEPNIČE III	400	DISTRIBUČNÍ
29	525	USTÍ NAD ORLICI STEPNIČE V	630	DISTRIBUČNÍ
30	545	USTÍ NAD ORLICI STEPNIČE VII	630	DISTRIBUČNÍ
31	562	USTÍ NAD ORLICI VÝVAROVNA	630	DISTRIBUČNÍ
32	572	USTÍ NAD ORLICI PODMĚSTÍ	630	DISTRIBUČNÍ
33	596	USTÍ NAD ORLICI OPBH	400	DISTRIBUČNÍ
34	620	USTÍ NAD ORLICI KOVENTA	630	DISTRIBUČNÍ
35	621	USTÍ NAD ORLICI V LUKÁCH	630	DISTRIBUČNÍ
36	622	USTÍ NAD ORLICI DIVADLO	400	DISTRIBUČNÍ
37	632	USTÍ NAD ORLICI PREFA	630	DISTRIBUČNÍ
38	658	USTÍ NAD ORLICI STEPNIČE VIII	630	DISTRIBUČNÍ
39	666	USTÍ NAD ORLICI AMERIKA	100	DISTRIBUČNÍ
40	668	USTÍ NAD ORLICI MENDRIK	160	DISTRIBUČNÍ
41	685	USTÍ NAD ORLICI U NÁMĚSTÍ	630	DISTRIBUČNÍ
42	691	HYLVAŤ POD LESEM	160	DISTRIBUČNÍ
43	700	USTÍ NAD ORLICI NEMOCNICE	630	ODBĚRATELSKÁ
44	752	HYLVAŤ USTÍ N.O. PERLA 06	1000	ODBĚRATELSKÁ
45	753	HYLVAŤ USTÍ N.O. CSAO	400	ODBĚRATELSKÁ
46	818	USTÍ NAD ORLICI ZNZZ	400	DISTRIBUČNÍ
47	820	USTÍ NAD ORLICI PERLA 01	1000	ODBĚRATELSKÁ
48	823	USTÍ NAD ORLICI PERLA 04	1000	ODBĚRATELSKÁ
49	824	USTÍ NAD ORLICI ELITEX	1000	ODBĚRATELSKÁ
50	828	USTÍ N.O. U ZDS MALE HAMRY	630	DISTRIBUČNÍ
51	832	USTÍ NAD ORLICI VUB	1000	ODBĚRATELSKÁ
52	877	KNAPOVEC CSSS	160	ODBĚRATELSKÁ
53	880	USTÍ NAD ORLICI KOVOVÝROBA	250	ODBĚRATELSKÁ
54	904	USTÍ N.O. KERHARTICE ZELENINA	630	DISTRIBUČNÍ
55	911	USTÍ N.O. HYLVAŤ B.J. 911	400	DISTRIBUČNÍ
56	921	KERHARTICE USTÍ N.O. CSD	250	ODBĚRATELSKÁ
57	922	KERHARTICE USTÍ N.O. PERLA 03	1000	ODBĚRATELSKÁ
58	924	OLDŘICHOVICE VCC	400	ODBĚRATELSKÁ
59	933	KERHARTICE USTÍ N.O. RETEX	630	ODBĚRATELSKÁ
60	945	USTÍ NAD ORLICI PODMĚSTÍ II	630	DISTRIBUČNÍ
61	962	USTÍ NAD ORLICI KOM. SLUŽBY	160	ODBĚRATELSKÁ
62	978	USTÍ NAD ORLICI OSP	400	DISTRIBUČNÍ
63	981	KERHARTICE USTÍ N.O. POSADKA	400	ODBĚRATELSKÁ
64	984	KERHARTICE USTÍ N.O. B.J.	250	DISTRIBUČNÍ
65	992	CERNOVIR U HASICÁRNÝ	250	ODBĚRATELSKÁ
66	994	USTÍ NAD ORLICI LETISTE	250	DISTRIBUČNÍ
67	1016	KNAPOVEC OMD	400	ODBĚRATELSKÁ
68	1027	KERHARTICE USTÍ N.O. KVUS	250	ODBĚRATELSKÁ
69	1049	HYLVAŤ USTÍ N.O. VPU	250	ODBĚRATELSKÁ
70	1053	USTÍ NAD ORLICI VCVAK U OBS	400	DISTRIBUČNÍ
71	1054	USTÍ NAD ORLICI ZAHRADNICTVÍ	100	ODBĚRATELSKÁ
72	1065	USTÍ NAD ORLICI PERLA 01 UPR	1000	ODBĚRATELSKÁ
73	1078	USTÍ NAD ORLICI VÝSLUNÍ	630	DISTRIBUČNÍ
74	1079	CERNOVIR SNB STŘELNICE	100	DISTRIBUČNÍ
75	1082	USTÍ NAD ORLICI HYLVAŤ ZDS	400	DISTRIBUČNÍ
76	1083	USTÍ NAD ORLICI ZAHRADKY II	50	DISTRIBUČNÍ
77	1087	USTÍ NAD ORLICI MITOP	400	ODBĚRATELSKÁ
78	1096	USTÍ NAD ORLICI DUKLA III	160	DISTRIBUČNÍ
79	1103	USTÍ NAD ORLICI PVT	160	ODBĚRATELSKÁ
80	1131	USTÍ N.O. STEPNIČE IX.	630	DISTRIBUČNÍ
81	1132	USTÍ NAD ORLICI COV	400	ODBĚRATELSKÁ
82	1177	168 B.J. HYLVAŤ	630	ODBĚRATELSKÁ
83	1193	HYLVAŤ SADOVA	160	DISTRIBUČNÍ
84	1195	USTÍ N/O COV - Kolář	160	DISTRIBUČNÍ
85	1196	USTÍ N/O CS VAK	400	ODBĚRATELSKÁ
86	1197	USTÍ N/O U NEMOCNICE B.J.	400	DISTRIBUČNÍ
87	1203	USTÍ NAD ORLICI POŠTA	630	ODBĚRATELSKÁ
88	1207	USTÍ NAD ORLICI u ZELENÁ	160	DISTRIBUČNÍ
89	1220	USTÍ NAD ORLICI BENZINA 1220	160	ODBĚRATELSKÁ
90	1230	USTÍ NAD ORLICI PRAESTA	100	DISTRIBUČNÍ
91	1240	KERHARTICE FANO	400	ODBĚRATELSKÁ
92	1242	KNAPOVEC OBEC	400	DISTRIBUČNÍ
93	1243	KATASTRÁLNÍ URAD USTÍ NAD ORLICI	630	DISTRIBUČNÍ
94	1245	KERHARTICE 18 B.J.	160	DISTRIBUČNÍ
95	1256	USTÍ N.O. - VODOJEM	160	ODBĚRATELSKÁ
96	1258	USTÍ NAD ORLICI - Penny Market	250	DISTRIBUČNÍ
97	1262	USTÍ NAD ORLICI - ZIMNÍ STADION	630	DISTRIBUČNÍ
98	1270	USTÍ NAD ORLICI - U PLOVARNY	630	DISTRIBUČNÍ
99	1272	USTÍ NAD ORLICI - Stěpnice Přechodová	630	DISTRIBUČNÍ
100	1277	USTÍ NAD ORLICI - DUKLA II.	630	DISTRIBUČNÍ
101	1278	USTÍ NAD ORLICI - DUKLA IV.	630	DISTRIBUČNÍ
102	1330	HYLVAŤ	50	DISTRIBUČNÍ

Spoje

Telekomunikace

V řešeném území procházejí tři trasy dálkových kabelů společnosti Český Telecom, a.s. Kabely se sbíhají u objektu pošty v centru města.

Územím prochází ještě dálkový optický kabel Českých radiokomunikací. Kabel vede ulicemi U Letiště, Na Štěpnici, Heranova, Mazánkova, Tvardkova, Letohradská .

V souběhu s tratí ČD procházejí dálkové kabely ve vlastnictví Českých drah.

Radiokomunikace

Řešeným územím prochází 9 radioreléových tras s horizontálním ochranným pásmem:

- RS Litický Chlum – Semanín, retr pro Vertex Litomyšl
- RS Litický Chlum – Česká Třebová, Ubyt. ČD, Trávník 1906
- RS Litický Chlum – RS Kamenná Horka
- RS Litický Chlum – TVP Ústí nad Orlicí
- TVP Ústí nad Orlicí – ČSOB Ústí nad Orlicí, Komenského 156
- RS Litický Chlum – Česká pošta, Ústí n.O., Lochmannova 1400
- RS Litický Chlum – Nemocnice Ústí nad Orlicí, Na Strži 28
- TVP Hnátnice – Zdravotní pojišťovna MV, Tvardkova 1191
- RS Lochmanova 1400 , Česká pošta -Tvardkova 1191, Zdravotní pojišťovana MV

Dále se v řešeném území nacházejí 2 televizní převaděče:

- TVP Ústí nad Orlicí - Kubincův vrch (Čt1 kanál 26 a Nova kanál 10)
- TVP Černovír - vrch Vodětín (Čt1 kanál 30 a Nova kanál 27)

Televizní převaděče mají kruhové ochranné pásmo o poloměru 30 m.

Územní plán nenavrhuje změny stávajícího systému telekomunikací a radiokomunikací.

popis lokalit, Obsloužení rozvojových ploch, systémy technické infrastruktury

Návrh obsloužení rozvojových ploch je zakreslen v grafických přílohách 700.1 a 700.2. V následujícím textu jsou popsány návrhy na obsluhu rozvojových ploch a popis lokalit.

001_Město - obytná

Lokalita stávající zástavby obsloužená inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, nízkotlaký plynovod, elektrická energie).

002_Perla – obytná (RP 002/1)

Lokalita stávající zástavby a transformační plocha 002/1 jsou obslouženy inženýrskými sítěmi vedenými v komunikacích (vodovod, kanalizace, nízkotlaký plynovod, elektrická energie). Lokalitu je možno alternativně zásobovat teplem ze systému CZT.

003_Pod Gymnáziem - obytná

Lokalita stávající zástavby obsloužená inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, nízkotlaký a středotlaký plynovod, elektrická energie).

004_Podměstí I – Sídliště - obytná

Lokalita stávající zástavby obsloužená inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, nízkotlaký a středotlaký plynovod, teplo ze systému CZT, elektrická energie).

005_Podměstí II - U divadla - obytná

Lokalita stávající zástavby obsloužená inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, nízkotlaký a středotlaký plynovod, elektrická energie).

006_Špindlerovka – obytná (RP 006/1)

Lokalita stávající zástavby obsloužená inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, nízkotlaký a středotlaký plynovod, elektrická energie).

007_Štěpnice - obytná

Lokalita stávající zástavby obsloužená inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, nízkotlaký a středotlaký plynovod, teplo ze systému CZT, elektrická energie).

008_Nemocnice - obytná

Lokalita stávající zástavby obsloužená inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, středotlaký plynovod, elektrická energie).

009_U tratě - produkční

Lokalita stávající zástavby obsloužená inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, středotlaký plynovod, elektrická energie).

010_K nádraží - produkční

Lokalita stávající zástavby obsloužená inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, středotlaký plynovod, elektrická energie).

V lokalitě se nachází centrální čerpací stanice odpadních vod a výtlačné potrubí dopravující odpadní vody na městskou ČOV.

011_U stadionu - obytná

Lokalita stávající zástavby obsloužená inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, nízkotlaký a středotlaký plynovod, teplo ze systému CZT, elektrická energie).

012_U hřbitova - obytná (RP 012/1,2)

Zástavba v jihozápadní části lokality je napojena na inženýrské sítě. Rozvojové plochy 012/1 a 012/2 nejsou v současné době napojeny na inženýrské sítě. Stávající rozvody pitné vody, zemního plynu a kanalizace se nacházejí v Královéhradecké silnici u areálu čerpací stanice pohonných hmot. Z tohoto prostoru je navržen přívod vodovodu dolního tlakového pásma a středotlakého plynovodu. V plochách je počítáno s realizací splaškové kanalizace napojené na stávající stoku rovněž u čerpací stanice. Dešťová kanalizace bude svedena po okraji rozvojové plochy č. 023/1 do Tiché Orlice. Zásobování elektrickou energií bude řešeno prostřednictvím nově navrhované trafostanice TSN 10 napojené z vrchního vedení 35 kV vedoucího ke stávající TS Zahradnictví.

013_Cihelna - produkční

Lokalita je napojena na stávající systémy inženýrských sítí. Případné požadavky na zvýšení odběru vody budou řešeny novým napojením ze stávajícího řadu horního pásma v ulici Letohradské, středotlaké plynovody a kapacitní stoky jsou vedeny v ulici Letohradské i Cihlářské. Požadavky na případné zvýšené odběry elektrické energie budou pokryty napojením rozvodů NN ze stávající TS Penny Market, popř. realizací nové trafostanice, která bude smyčkově napojena ze stávající TS Penny Market.

014_STS - produkční (RP 014/1)

Stávající zástavba na jihu a severu lokality je inženýrskými sítěmi obsloužena. Přes rozvojovou plochu 014/1 v centrální části lokality prochází stávající vodovodní řad horního tlakového pásma (L DN 100). V podrobnějších dokumentacích bude rozhodnuto, zda bude vodovodní řad přeložen, nebo zda se mu zástavba přizpůsobí. Zásobování pitnou vodou bude realizováno z popsaného vodovodního řadu. Splaškové vody budou přičerpávány do výtlačného potrubí z ČS Oldřichovice. Dešťové vody budou zaústěny do vodoteče procházející po jihozápadní hranici rozvojové plochy. Přímo na jižním okraji rozvojové plochy se nachází plynová regulační stanice Oldřichovice, napájející středotlaké rozvody z nichž bude napojen přívod k zásobování plochy. Zásobování elektrickou energií bude provedeno ze stávající trafostanice č. 329, v případě velkých nároků na odběr elektrické energie je v ploše možné z procházejícího nadzemního vedení VN 35 kV napojit vlastní odběratelskou trafostanici. V severní části zasahuje do rozvojové plochy ochranné pásmo nadzemního vedení VN 35 kV, s jeho přeložkou se nepočítá, budoucí zástavba bude vedení respektovat.

015_U letiště - obytná (RP 015/1)

Návrh odkanalizování a zásobování rozvojových ploch pitnou vodou je řešen v souladu se studií OHGS (08/2003). U vodovodu horního tlakového pásma je navržen nový okruh k zásobování rozvojových ploch 015/1 a 016/1. V souběhu s vodovodem je vedena trasa splaškové a dešťové kanalizace. Přibližně uprostřed rozvojové plochy je rozvodí. Ze severní části území je dešťová kanalizace napojena do místní vodoteče, splašková kanalizace směřuje do ČS Oldřichovice. Aby bylo minimalizováno množství čerpaných odpadních vod, je v trase navrženo odbočení splaškové kanalizace do ulice Na Pláni. Z jižní části rozvojové plochy je navrhovaná splašková kanalizace zaústěna do stávající stoky v ulici U Letiště. Z jižního okraje plochy je splašková stoka prodloužena k obslužení rozvojové plochy 016/1. Dešťová stoka z jižní části plochy je zaústěna do potoka ve Wolkerově údolí. Zásobování plynem je navrženo novým středotlakým řadem vedoucím v souběhu s vodovodním řadem a stokami, plynovodní řad bude na dvou místech napojen ze stávající sítě. Lokalitu je možné alternativně zásobovat teplem ze systému CZT (ze zdroje Kotelna Mazánkova). Zásobování elektrickou energií bude řešeno částečně ze stávajících trafostanic v sídlišti Štěpnice, částečně z nově navrhované trafostanice TSN 1 napojené kabelovou smyčkou ze stávající TS 545. Přes rozvojovou plochu prochází nadzemní přívod VN 35 kV k TS Štěpnice – přechodová. Je navržena přeložka vedení v rozvojové ploše do kabelové trasy.

016_Šárka - obytná (RP 016/1,2)

Rozvojová plocha 016/1 navazuje na plochu 015/1 s níž má společné řešení zásobování pitnou vodou, zemním plynem a odkanalizování. Lokalitu je rovněž možné alternativně zásobovat teplem ze systému CZT (ze zdroje Kotelna Mazánkova). Zásobování elektrickou energií je řešeno prostřednictvím navrhované trafostanice TSN 2 napojené kabelovou smyčkou ze stávající TS Štěpnice – přechodová. Plocha 016/2 bude napojena na pitnou vodu krátkým přívodem z Heranovy ul. Ostatní inženýrské sítě jsou v ploše dostupné. Budoucí zástavba by měla respektovat stávající stoku DN 400 (500) vedoucí přes rozvojovou plochu, případně je nutno počítat s přeložením stoky.

017_Dukla – obytná (RP 017/1-3)

Část lokality se stávající zástavbou je obsloužena inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, nízkotlaký a středotlaký plynovod, teplo ze systému CZT, elektrická energie).

U rozvojových ploch je návrh odkanalizování a zásobování pitnou vodou řešen v souladu se studií OHGS 08/2003. (plocha 017/2). K zásobování pitnou vodou je navržen nový okruh horního tlakového pásma (zásobující plochy 017/1 a 017/2).

V souběhu s vodovodem je v ploše 017/2 i po jižní straně plochy 017/1 vedena trasa splaškové a dešťové kanalizace.

Přibližně uprostřed rozvojové plochy 017/2 je rozvodí.

Splašková stoka ze severní části území je zaústěna do stávající jednotné kanalizace, stoka z jižní části je řešena spolu se splaškovou kanalizací z RP 018/1,2. Je navrženo vedení

splaškové kanalizace v místě bývalého železničního přejezdu a její napojení do stávající stoky v Lanškrounské ulici.

Alternativně je možné čerpání odpadních vod z navrhované čerpací stanice umístěné u levého břehu Knapoveckého potoka výtlačným potrubím do stávající stoky DN 300 ze sídliště Dukla. Podél východní hrany rozvojové plochy jsou navrženy odvodňovací příkopy zaústěné do dešťových svodů stávajících odvodňovacích příkopů, které budou rozvojovou plochou 017/2 rušeny. Do těchto stávajících svodů bude zaústěna i dešťová kanalizace ze severní i jižní části plochy. Stávající dešťová stoka z jižní části plochy (odvodnění dešťových příkopů) vede napříč rozvojovou plochou 017/1. V rámci podrobnější dokumentace bude navržena přeložka dešťové stoky – nejlépe do obslužné komunikace v rozvojové ploše. Zásobování rozvojových ploch 017/1 a 017/2 zemním plynem je navrženo novým řadem napojeným ze stávajícího rozvodu v sídlišti Dukla. Plochy je možné alternativně zásobovat teplem ze systému CZT (ze zdroje Kotelna Dukla). Zásobování ploch elektrickou energií bude řešeno částečně ze stávající trafostanice Dukla II., částečně z navrhované trafostanice TSN 3 napojené kabelovou smyčkou z TS Dukla II.

V rozvojové ploše 017/3 již byly realizovány rozvody inženýrských sítí (kanalizace, NTL plynovod), navržen je pouze nový vodovodní okruh napojený z řadů horního tlakového pásma.

018_Ke Knapovci - obytná (RP 018/1-3)

Rozvojové plochy 018/1a 018/2 jsou obslouženy inženýrskými sítěmi přivedenými do lokality podél Lanškrounské silnice.

Podél silnice vede stávající vodovodní řad PVC 110 směrem na Knapovec.

Vodohospodářské sítě jsou navrženy v souladu se studií OHGS 08/2003. U splaškové kanalizace je navrženo její vedení v místě bývalého železničního přejezdu a napojení do stávající stoky v Lanškrounské ulici. Alternativně je možné čerpání odpadních vod z navrhované čerpací stanice umístěné u levého břehu Knapoveckého potoka výtlačným potrubím do stávající stoky DN 300 ze sídliště Dukla.

Rozvojová plocha 018/3 zásobována vodou novým vodovodním okruhem napojeným ze stávajících rozvodů horního tlakového pásma a je odkanalizována směrem k areálu HZS. Splašková stoka z lokality bude napojena na stávající kanalizaci z areálu HZS, dešťová stoka bude napojena na novou dešťovou stoku, podchycující místní vodoteč, která je v současnosti zaústěna do jednotné kanalizace.

Zásobování zemním plynem je pro všechny tři plochy společné středotlakým přívodním řadem napojeným ze stávajícího rozvodu v Lanškrounské ulici a vedeným v místě bývalého železničního přejezdu a pod silniční komunikací k rozvojovým plochám. Zásobování elektrickou energií bude řešeno z navrhované trafostanice TSN 4 napojené z procházejícího vrchního vedení VN 35 kV. Přes rozvojové plochy 018/1 a 018/2 prochází nadzemní vedení VN s ochranným pásmem a přes rozvojovou plochu 018/3 trasa VTL plynovodu. Nemá být počítáno s přeložkami uvedených vedení, budoucí zástavba bude muset tyto liniové bariéry respektovat.

019_ Za hasičama – obytná (RP 019/1)

Rozvojová plocha bude zásobována pitnou vodou z procházejícího vodovodního řadu DN 250. Dešťové vody budou svedeny ze severní rozvojové plochy navrhovanou dešťovou kanalizací do vodoteče nad areál HZS, ze střední a jižní části plochy do strže mezi plochami 019/1 a 020/1. Splašková kanalizace bude vedena pod tělesem silnice a železnice do koncové šachty stávající kanalizace v Třebovské ulici.

Zemním plynem bude rozvojová plocha zásobována prodloužením středotlakého přívodu z plochy 018/3. Zásobování elektrickou energií bude řešeno z navrhované trafostanice TSN 11 napojené z procházejícího vrchního vedení VN 35 kV.

020_ U Dlouhé Třebové – obytná (RP 020/1,2)

Část lokality se stávající zástavbou je částečně obsloužena inženýrskými sítěmi (vodovod, elektrická energie). Zástavba bude zásobována plynem a odkanalizována spolu s návrhem obslužení rozvojových ploch. U rozvojových ploch bude zásobování pitnou vodou řešeno z procházejícího vodovodního řadu. Splašková kanalizace bude napojena na navrhovanou stoku z rozvojové plochy 019/1, dešťová kanalizace na stávající odvodňovací strouhu v místě propustku pod silniční komunikací. Zásobování plynem bude řešeno napojením na STL řad v Třebovské ulici.

Zásobování elektrickou energií bude řešeno z navrhované trafostanice TSN 12 napojené z procházejícího vrchního vedení VN 35 kV.

021_ U hasičů – produkční (RP 021/1-5)

Rozvojové plochy budou zásobovány ze stávajícího vodovodního řadu, odkanalizování ploch a zásobování plynem bude řešeno napojením na systémy navrhované pro obslužení rozvojových ploch 018/1-3. Zásobování elektrickou energií je navrženo prostřednictvím trafostanice TSN 5 a TSN 6 napojených z procházejícího vrchního vedení VN 35 kV.

022_ Pod Duklou – produkční (RP 022/1,2)

Plocha 022/1 je v současné na inženýrské síti napojena. Plocha 022/2 bude zásobována ze stávajícího vodovodního řadu, odkanalizování bude řešeno napojením na systémy navrhované v rámci rozvojové plochy 017/1. Zásobování plynem je navrženo připojením na navrhovaný přívod k rozvojovým plochám 018/1-3. Zásobování elektrickou energií je navrženo ze sítě NN (napojením z kabelového rozvodu navrhované TSN3). Oběma rozvojovými plochami prochází vysokotlaký plynovod k RS Dukla. Plynovod vytváří se svým ochranným a bezpečnostním pásmem výraznou bariéru pro budoucí zástavbu.

023_ Zahradnictví – produkční (RP 023/1)

Část plochy se stávající zástavbou je již na inženýrské síti napojena. U rozvojové plochy prochází vodovodní řad přímo přes plochu, odkanalizování a zásobování plynem bude řešeno

nápojením na systémy navrhované pro obsluhu rozvojových ploch 012/1,2. Zásobování elektrickou energií bude řešeno z navrhované trafostanice TSN 15 napojené z procházejícího vrchního vedení VN 35 kV.

024_Oldřichovice – obytná (RP 024/1,2)

Část lokality se stávající zástavbou je částečně obsluhována inženýrskými sítěmi (vodovod, elektrická energie). Rozvojové plochy jsou v dosahu stávajícího vodovodu horního tlakového pásma. Odkanalizování je navrženo společně se stávající zástavbou novou splaškovou kanalizační sítí ukončenou v lokální čerpací stanici odpadních vod ČSOV Oldřichovice 2 umístěné na levém břehu Tiché Orlice. Výtlačné potrubí z čerpací stanice je vedeno do ulice Letohradské – do stávající kanalizační šachty, do níž je zaústěn výtlač z čerpací stanice Oldřichovice 1. Stávající zástavba i rozvojové plochy jsou navrženy k plynofikaci zemním plynem ze stávajícího středotlakého plynovodu v ulici za Penny Marketem. Zásobování rozvojových ploch elektrickou energií bude řešeno ze stávající sítě NN.

025_Hylváty – obytná (RP 025/1-5)

Část lokality se stávající zástavbou je obsluhována inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, středotlaký plynovod, elektrická energie). Plocha 025/1 bude obsluhována inženýrskými sítěmi nápojením ze stávajících systémů vedoucích v Třebovské ulici, navrhovaný vodovodní řad bude zokruhován do ulice Lanškrounské.

Plocha 025/2 je v dosahu stávajících systémů inženýrských sítí. Zásobování teplem u ploch 025/1,2 bude řešeno buď ze stávajícího středotlakého plynovodu v lokalitě nebo nápojením ze systému CZT (zdroj Kotelna Poříční 453).

Plochy 025/3 a 025/4 jsou nápojitelné na stávající systémy prostřednictvím krátkých přírodních vedení nápojených na stávající rozvody s výjimkou kanalizace v ploše 025/3, kde je navržena tlaková kanalizace s převedením přes Třebovku do stávající stoky na pravém břehu.

Plocha 025/5 se nachází v záplavovém území Třebovky, výstavba v rozvojové ploše je podmíněna realizací protipovodňových opatření. Výstavba v ploše 025/3 musí rovněž respektovat ochranné pásmo nadzemního vedení VN.

026_ČSAD – produkční (RP 026/1-3)

Rozvojové plochy budou obsluhovány inženýrskými sítěmi s výjimkou elektrické energie nápojením ze stávajících systémů vedoucích v Lanškrounské ulici. Zásobování elektrickou energií bude řešeno z navrhované trafostanice TSN 7 napojené z procházejícího vrchního vedení VN 35 kV.

027_Na tržní stezce – produkční (RP 027/1,2)

Stávající zástavba v lokalitě (Perla) je na inženýrské sítě nápojena. V lokalitě se nachází vodní zdroj vrt Perla sloužící k zásobování veřejného vodovodu. Rozvojové plochy jsou s výjimkou elektrické energie v dosahu stávajících systémů inženýrských sítí. Zásobování elektrickou energií bude řešeno z navrhovaných trafostanic (u plochy 027/1 TSN 9, u plochy

027/2 TSN 8) napojených z procházejícího vrchního vedení VN 35 kV.

028_Za zastávkou - produkční

Lokalita stávající zástavby obsloužena inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, středotlaký plynovod, elektrická energie). V lokalitě je stávající kanalizace vyústěna do Třebovky. Stávající výústě budou podchyceny navrhovanou stokou vedoucí podél břehu Třebovky.

029_V Lázních – obytná (RP 029/1)

Plochy stávající zástavby jsou obslouženy inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, středotlaký plynovod, elektrická energie). V lokalitě je stávající kanalizace vyústěna do Třebovky. Stávající výústě budou podchyceny navrhovanou stokou vedoucí podél břehu Třebovky. Rozvojová plocha je napojitelná na stávající systémy inženýrských sítí prostřednictvím krátkých přírodních vedení. Zásobování elektrickou energií se předpokládá ze stávající sítě NN.

030_Mendrik – obytná

Plochy stávající zástavby jsou obslouženy inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, středotlaký plynovod, elektrická energie). V lokalitě je stávající kanalizace vyústěna do Třebovky. Stávající vyústění bude podchyceno a svedeno do navrhované čerpací stanice, která odpadní vody přečerpá do stávajícího výtlačného potrubí odpadních vod.

031_Kerhartice – obytná (RP 031/1)

Plochy stávající zástavby jsou obslouženy inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, středotlaký plynovod, elektrická energie). Rozvojová plocha je v dosahu stávajících systémů inženýrských sítí. Stávající kanalizace v lokalitě je vyústěna do Tiché Orlice. V severozápadním rohu lokality je proto navržena čerpací stanice ČSOV Kerhartice 2 a výtlačné potrubí vedoucí podél železniční trati do nejbližší stávající stoky ústící do ČSOV Kerhartice 1.

032_Karpaty – obytná (RP 032/1-4)

Plochy stávající zástavby jsou obslouženy inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, středotlaký plynovod, elektrická energie). Rozvojové plochy jsou napojitelné prodloužením stávajících rozvodů inženýrských sítí. Zásobování elektrickou energií se předpokládá ze stávající sítě NN. Podmínkou pro rozšíření zástavby v lokalitě Karpaty je realizace čerpací stanice odpadních vod Karpaty (umístěné v lokalitě 035), která převede splaškové odpadní vody pod železniční trať do navrhované čerpací stanice ČSOV Kerhartice 2. V současné době je kanalizace zaústěna do zatrubněné vodoteče. Je nutno provést důsledné oddělení splaškových vod a do stávající zatrubněné vodoteče zaústět pouze dešťové vody.

033_Perla – U nádraží – produkční (RP 033/1)

Plochy stávající zástavby jsou obslouženy inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, středotlaký plynovod, elektrická energie). Rozvojová plocha je napojitelná na stávající trasy inženýrských

sítí přes plochu prochází stávající vodovodní řad DN 200. Zástavba v rozvojové ploše se bude muset trase vodovodu přizpůsobit nebo bude nutno provést přeložku vodovodního řadu. Lokalizace zástavby v rozvojové ploše je podmíněna realizací protipovodňových opatření na Tiché Orlici.

034_Gerhartice – obytná (RP 034/1)

Stávající zástavba na severním okraji lokality je obsloužena inženýrskými sítěmi (vodovod, kanalizace, středotlaký plynovod, elektrická energie). Kanalizace z lokality je zaústěna do Tiché Orlice. Je navrženo propojení kanalizace shybkou pře řeku do navrhované čerpací stanice ČSOV Kerhartice 2. Rozvojové plochy jsou napojitelné prodloužením stávajících rozvodů inženýrských sítí. U nespojitých částí lokality (034/2 – 034/5) bude zachováno stávající lokální řešení technického obslužení.

035_Vojenský areál - produkční

Lokalita je obsloužena elektrickou energií ze systému VN 35 kV a je napojena na vodovod. Přes lokalitu 035 prochází i kanalizační řad z lokality 032 Karpaty. U železniční trati je navržena ČSOV Karpaty, která převede splaškové odpadní vody z lokalit 032 a 035 pod železniční tratí do navrhované čerpací stanice ČSOV Kerhartice 2. V podrobnějších dokumentaci bude výškově prověřena možnost protlaku pod železniční tratí, která by umožnila gravitační napojení odpadních vod z lokalit 032 a 035 bez realizace ČSOV Karpaty. V lokalitě 035 se nachází transformovna Ústí nad Orlicí 110/35 kV s hustou sítí přírodních nadzemních vedení VN a VVN.

036_Letiště – produkční (RP 036/1)

Lokalita je napojena na elektrickou energii ze systému VN 35 kV a vodovod. Ostatní nároky na technické vybavení jsou řešeny lokálně. Stejným způsobem bude řešeno technické obslužení rozvojové plochy 036/1.

037_Na Tiché Orlici – obytná

Plochy stávající zástavby jsou pouze částečně obslouženy inženýrskými sítěmi (vodovod, elektrická energie). Lokalitou procházejí přívody splaškové kanalizace a středotlakého plynovodu navrhované k odkanalizování a plynofikaci lokality 038 Černovír. Pokud bude řešeno napojení lokality 038 na plynovodní a kanalizační síť města Ústí nad Orlicí, bude těmito médii obsloužena i lokalita 037.

038_Černovír – obytná (RP 038/1-4)

Plochy stávající zástavby jsou pouze částečně obslouženy inženýrskými sítěmi (vodovod, elektrická energie). Rozvojové plochy jsou napojitelné (u RP 038/2 prostřednictvím krátkého přírodného řadu) na vodovod. V případě realizace kanalizační sítě a plynofikace místní části Černovír dle návrhu zakresleného v grafických přílohách 700.1 a 700.2 bude celá lokalita včetně rozvojových ploch odkanalizována a zásobována plynem ze středotlakého rozvodu. V lokalitě je navržena čerpací stanice odpadních vod, výtlačné potrubí odpadních vod je navrženo souběžně s přírodním středotlakým plynovodem

k napojovacímu bodu na městskou síť v Letohradské ulici v Oldřichovicích. Zásobování elektrickou energií v rozvojových plochách se předpokládá ze stávající sítě NN.

039_Václavov – obytná

Lokalita stávající zástavby je napojena na elektrickou energii ze sítě NN. Ostatní potřeby na technické vybavení jsou vzhledem k osamocenému umístění lokality řešeny lokálně.

040_Dolní Houžovec – obytná (RP 040/1)

Plochy stávající zástavby jsou pouze částečně obslouženy inženýrskými sítěmi (vodovod, elektrická energie). Vzhledem k charakteru zástavby a značné vzdálenosti od města Ústí nad Orlicí se nepředpokládá rozšiřování obsluženosti na ostatní systémy inženýrských sítí. Rozvojová plocha 040/1 je napojitelná na stávající vodovod, zásobování elektrickou energií bude realizováno ze stávající sítě NN.

041_Horní Houžovec – obytná

Plochy stávající zástavby jsou pouze částečně obslouženy inženýrskými sítěmi (vodovod, elektrická energie). Vzhledem k charakteru zástavby a značné vzdálenosti od města Ústí nad Orlicí se nepředpokládá rozšiřování obsluženosti na ostatní systémy inženýrských sítí.

042_Knapovec – obytná (RP 042/1-7)

Plochy stávající zástavby jsou pouze částečně obslouženy inženýrskými sítěmi (vodovod, elektrická energie). V souladu s Programem rozvoje vodovodů a kanalizací je v lokalitě navržena splašková kanalizace. Navržený kanalizační systém se skládá ze tří čerpacích stanic. Z nejnižší položené čerpací stanice na západě sídla je navržen výtlačný řad do kanalizační sítě města Ústí nad Orlicí. Vzhledem k charakteru zástavby a značné vzdálenosti od města Ústí nad Orlicí se nepředpokládá plynofikace lokality. Rozvojové plochy jsou napojitelné na stávající vodovodní síť sídla a navrhovanou kanalizační síť. Pro optimalizaci elektrorozvodné sítě sídla jsou navržena dvě nové trafostanice TSN 13 a TSN 14. Rozvojové plochy budou zásobovány elektrickou energií ze sítě NN.

043_Bioproduct – produkční (RP 043/1)

Lokalita je napojena na elektrickou energii ze systému VN 35 kV. Ostatní potřeby na technické vybavení jsou řešeny lokálně v rámci areálu.

044_ČOV - produkční

Stávající zástavby technického vybavení území. Lokalita je obsloužena všemi potřebnými systémy inženýrských sítí.

Nezastavitelné – rekreačního charakteru:

051_Stadion

V lokalitě se nacházejí stávající inženýrské sítě sloužící pro obsluhu sportovních areálů.

052_Zahrádkářská kolonie – Za cihelnou

Přes lokalitu procházejí dvě větve koridoru nadzemního vedení VN 35 kV.

053_Cakle

Přes lokalitu prochází koridor nadzemního vedení VN 35 kV, trasy vysokotlakého plynovodu a nachází se zde vodní zdroj UO3 – potenciální výhledový zdroj III. tlakového pásma vodovodu Ústí nad Orlicí.

054_Wolkerovo údolí

Přes lokalitu procházejí koridory nadzemního vedení VN 35 kV a trasa vysokotlakého plynovodu. Dále jsou zde vedeny vodovodní řady a kanalizační stoky ze sídliště Štěpnice.

055_Zahrádkářská kolonie – Hylváty

Přes lokalitu prochází koridor nadzemního vedení VN 35 kV a trasa vysokotlakého plynovodu.

056_Pastviny

Přes lokalitu procházejí dvě větve koridoru nadzemního vedení VN 35 kV a trasa vysokotlakého plynovodu.

057_Dolský potok

Údolí Dolského potoka kříží trasy inženýrských sítí: vysokotlaký plynovod, nadzemní vedení VN 35 kV, vodovodní řady.

058_Křížová cesta

Přes lokalitu prochází koridor nadzemního vedení VN 35 kV. V lokalitě se nacházejí vodojemy horního i dolního tlakového pásma vodovodní sítě Ústí nad Orlicí včetně přívaděčů a hlavních zásobovacích řadů.

059_Amerika

V lokalitě se nacházejí rozvody elektrické energie napojené z trafostanice Amerika. Trafostanice je připojena z nadzemního vedení VN 35 kV.

060_Brandýská

Přes lokalitu prochází koridor nadzemního vedení VN 35 kV. Dále zde procházejí rozvody napojující čistírnu odpadních vod (přívod – výtlak odpadních vod z centrální čerpací stanice, vodovodní a plynovodní přípojka ČOV).

Dále se v lokalitě nachází vodní zdroj UO 4 který bude sloužit k posílení vodovodu Ústí nad Orlicí.

Nezastavitelné – krajinného charakteru:

071_Pánův kříž

V lokalitě se nachází trafostanice č. 994 Letiště, včetně přívodního vedení VN 35 kV. Podél západní hranice lokality prochází trasa VTL plynovodu DN 200. V severní části je přes lokalitu vedena výhledová trasa přívadního a zásobovacího vodovodu III. tlakového pásma Ústí nad Orlicí.

072_Hylváty I.

Lokalita bez rozvodů inženýrských sítí.

073_Zadní doly

Přes lokalitu prochází koridor nadzemního vedení VN 35 kV. Podél silnice Ústí nad Orlicí – Knapovec prochází stávající vodovodní řad a navrhovaná trasa kanalizace. Podél západního okraje lokality je veden řad vysokotlakého plynovodu DN 200.

074_Na stráni

Podél západního okraje zastavěného území města prochází trasa nadzemního vedení VN 35 kV, z níž jsou napojovány odbočky k trafostanicím zásobujícím zástavbu elektrickou energií.

075_Janderova vyhlídka

Lokalitou prochází koridor nadzemních tras rozvodů elektrické energie (vedení VN 35 kV a přívod VVN 110 kV k transformovně Ún.O). V severozápadní části lokality se nachází průzkumný vrt pozorovací sítě ČHMÚ.

076_Tichá Orlice

Přes lokalitu prochází koridor nadzemního vedení VN 35 kV. Dále zde vedou trasy inženýrských sítí sloužící pro obsluhu Kerhartic – vodovodní řad, středotlaký plynovod a výtlačné potrubí odpadních vod.

077_Na Herzánkách

Přes lokalitu prochází koridor nadzemního vedení VVN 110 kV.

078_Kubincův kopec

Lokalitou prochází koridor nadzemních tras rozvodů elektrické energie (vedení VN 35 kV a přívod VVN 110 kV k transformovně Ún.O). V lokalitě se dále nachází televizní převaděč Ústí nad Orlicí

079_Střelnice

Lokalita téměř bez rozvodů inženýrských sítí. V prostoru mezi silniční komunikací a řekou prochází koridor nadzemního vedení VN 35 kV.

080_Černovír

Lokalita bez rozvodů inženýrských sítí. V lokalitě je situován navrhovaný výhledový vodojem pro III. TP vodovodu Ústí nad Orlicí

081_Velká strana

Lokalita bez rozvodů inženýrských sítí. Do jižního okraje lokality zasáhne navrhované přívodní vedení VN 35 kV k trafostanici TSN 13.

082_Knapovec

Lokalita bez rozvodů inženýrských sítí, pouze v severní části prochází nadzemní trasa VN 35 kV.

083_Dolní Houžovec

Lokalita téměř bez rozvodů inženýrských sítí. Od jihovýchodu vede k sídlu Dolní Houžovec nadzemní trasa VN 35 kV. Do západního okraje lokality zasahuje vodovodní přívaděč od sídla Knapovec. Nad severním okrajem zastavěného území sídla Dolní Houžovec se nachází objekt vodojemu, dále jsou zde situovány vodní zdroje, které však neslouží k zásobování veřejného vodovodu. Do lokality okrajově zasahuje ochranné pásmo vodního zdroje vodovodu Horní Houžovec.

084_Horní Houžovec

Lokalita bez rozvodů inženýrských sítí, podél zastavěného území sídla Horní Houžovec prochází nadzemní trasa VN 35 kV. Severně od sídla se nachází vodní zdroj vodovodu Horní Houžovec s ochranným pásmem a objekt vodojemu.

V následujících tabulkách jsou uvedeny orientační výpočty nároků na jednotlivé systémy inženýrských sítí v popsanych rozvojových plochách

Bilance potřeb pitné vody v rozvojových plochách

Číslo plochy	Využití plochy	Lokalita	Počet		Plocha		Průměrná denní potřeba [m³/d]	Max. denní potřeba [m³/d]	Max. hodinová potřeba [l/s]
			obyv.	bytů	celkem	komerce			
					[ha]	[m²]			
012/1	obytná	U hřbitova	111	32	3,79		16,9	22,8	0,48
012/2			92	26	3,15		14,1	19,0	0,40
014/1	produkční	STS			3,33	11655	21,8	29,4	0,61
015/1	obytná	U letiště	448	128	15,36		68,5	92,5	1,93
016/1	obytná	Šárka	132	38	4,54		20,3	27,4	0,57
016/2			66	19	2,27		10,1	13,7	0,28
017/1	obytná	Dukla	205	59	7,02		31,3	42,3	0,88
017/2			193	55	6,61		29,5	39,8	0,83
017/3			77	22	2,63		11,7	15,8	0,33
018/1	obytná	Ke Knapovci	119	34	4,09		18,3	24,6	0,51
018/2			14	4	0,49		2,2	3,0	0,06
018/3			137	39	4,68		20,9	28,2	0,59
019/1	obytná	Za hasičama	103	29	3,52		15,7	21,2	0,44
020/1	obytná	U Dlouhé Třebové	111	32	3,80		17,0	22,9	0,48
020/2			7	2	0,24		1,1	1,4	0,03
021/1	produkční	U hasičů			1,16	4060	7,6	10,2	0,21
021/2					3,34	11690	21,8	29,5	0,61
021/3					4,15	14525	27,1	36,6	0,76
021/4					1,09	3815	7,1	9,6	0,20
021/5					1,18	4130	7,7	10,4	0,22
022/1	produkční	Pod Duklou			5,07	17745	33,1	44,7	0,93
022/2					2,44	8540	15,9	21,5	0,45
023/1	produkční	Zahradnictví			2,38	8330	15,5	21,0	0,44
024/1	obytná	Oldřichovice	82	24	2,82		12,6	17,0	0,35
024/2			17	5	0,58		2,6	3,5	0,07
025/1	obytná	Hylváty	137	39	4,70		21,0	28,3	0,59
025/2			50	14	1,71		7,6	10,3	0,21
025/3			51	15	1,76		7,9	10,6	0,22
025/4			44	13	1,50		6,7	9,0	0,19
025/5			25	7	0,87		3,9	5,2	0,11
026/1	produkční	ČSAD			1,30	4550	8,5	11,5	0,24
026/2					1,07	3745	7,0	9,4	0,20
026/3					9,15	32025	59,8	80,7	1,68
027/1	produkční	Na tržní stezce			3,66	12810	23,9	32,3	0,67
027/2	produkční				2,49	8715	16,3	22,0	0,46
029/1	obytná	V Lázních	13	4	0,44		2,0	2,7	0,06
031/1	obytná	Kerhartice	60	17	2,04		9,1	12,3	0,26
032/1	obytná	Karpaty	146	42	5,02		22,4	30,2	0,63
032/2			31	9	1,06		4,7	6,4	0,13
032/3			69	20	2,35		10,5	14,2	0,29
033/1	produkční	Perla - nádraží			3,38	11830	22,1	29,8	0,62
034/1	obytná	Gerhartice	53	15	1,51		8,0	10,8	0,23
038/1	obytná	Černovír	152	44	5,22		23,3	31,4	0,66
038/2			55	16	1,88		8,4	11,3	0,24
038/3			80	23	2,75		12,3	16,6	0,35
038/4	sport		0	0	2,50		0,0	0,0	0,00
040/1	obytná	Dolní Houžovec	53	15	1,82		8,1	11,0	0,23
042/1	obytná	Knapovec	56	16	1,92		8,6	11,6	0,24
042/2			21	6	0,71		3,2	4,3	0,09
042/3			158	45	5,42		24,2	32,7	0,68
042/4			138	40	4,74		21,2	28,6	0,59
042/5			32	9	1,10		4,9	6,6	0,14
042/6			79	23	2,70		12,0	16,3	0,34
042/7			7	2	0,15		1,1	1,4	0,03
002	transformační	Perla			5,32	18620	34,8	46,9	0,98
006	transformační	Špindlerovka			3,15	11025	20,6	27,8	0,58
013	transformační	Cihelna			14,47	50645	94,5	127,6	2,66
Celkem			3422	978	187,59	238455	968,7	1307,8	27,25

Bilance produkce odpadních vod v rozvojových plochách

Číslo plochy	Využití plochy	Lokalita	Počet		Plocha		Max. produkce splašků [l/s]	Přiválový déšť [l/s]
			obyv.	bytů	celkem	komerce		
					[ha]	[m²]		
012/1	obytná	U hřbitova	111	32	3,79		0,95	197
012/2			92	26	3,15		0,79	164
014/1	produkční	STS			3,33	11655	1,22	173
015/1	obytná	U letiště	448	128	15,36		3,86	799
016/1	obytná	Šárka	132	38	4,54		1,14	236
016/2			66	19	2,27		0,57	118
017/1	obytná	Dukla	205	59	7,02		1,76	365
017/2			193	55	6,61		1,66	344
017/3			77	22	2,63		0,66	137
018/1	obytná	Ke Knapovci	119	34	4,09		1,03	213
018/2			14	4	0,49		0,12	25
018/3			137	39	4,68		1,17	243
019/1	obytná	Za hasičama	103	29	3,52		0,88	183
020/1	obytná	U Dlouhé Třebové	111	32	3,80		0,95	198
020/2			7	2	0,24		0,06	12
021/1	produkční	U hasičů			1,16	4060	0,43	60
021/2					3,34	11690	1,23	261
021/3					4,15	14525	1,53	324
021/4					1,09	3815	0,40	85
021/5					1,18	4130	0,43	92
022/1	produkční	Pod Duklou			5,07	17745	1,86	395
022/2					2,44	8540	0,90	190
023/1	produkční	Zahradnictví			2,38	8330	0,87	186
024/1	obytná	Oldřichovice	82	24	2,82		0,71	220
024/2			17	5	0,58		0,15	30
025/1	obytná	Hylváty	137	39	4,70		1,18	244
025/2			50	14	1,71		0,43	89
025/3			51	15	1,76		0,44	92
025/4			44	13	1,50		0,38	78
025/5			25	7	0,87		0,22	45
026/1	produkční	ČSAD			1,30	4550	0,48	68
026/2					1,07	3745	0,39	83
026/3					9,15	32025	3,36	714
027/1	produkční	Na tržní stezce			3,66	12810	1,35	285
027/2	produkční				2,49	8715	0,92	194
029/1	obytná	V Lázních	13	4	0,44		0,11	34
031/1	obytná	Kerhartice	60	17	2,04		0,51	106
032/1	obytná	Karpáty	146	42	5,02		1,26	261
032/2			31	9	1,06		0,27	55
032/3			69	20	2,35		0,59	122
033/1	produkční	Perla - nádraží			3,38	11830	1,24	264
034/1	obytná	Gerhartice	53	15	1,51			
038/1	obytná	Černovír	152	44	5,22		1,31	271
038/2			55	16	1,88		0,47	98
038/3			80	23	2,75		0,69	143
038/4	sport		0	0	2,50		0,00	130
040/1	obytná	Dolní Houžovec	53	15	1,82		0,00	24
042/1	obytná	Knapovec	56	16	1,92		0,48	100
042/2			21	6	0,71		0,18	37
042/3			158	45	5,42		1,36	282
042/4			138	40	4,74		1,19	246
042/5			32	9	1,10		0,28	57
042/6			79	23	2,70		0,68	140
042/7			7	2	0,15		0,06	8
002	transformační	Perla			5,32	18620	1,96	346
006	transformační	Špindlerovka			3,15	11025	1,16	205
013	transformační	Cihelna			14,47	50645	5,32	941
Celkem			3422	978	187,59	238455	54,04	11130

Bilance potřeb zemního plynu v rozvojových plochách

Číslo plochy	Využití plochy	Lokalita	Počet		Plocha		Průměrná potřeba [tis.m3/rok]	Maximální potřeba [m3/h]
			obyv.	bytů	celkem [ha]	komerce [m²]		
012/1	obytná	U hřbitova	111	32	3,79		126	85
012/2			92	26	3,15		105	71
014/1	produkční	STS			3,33	11655	250	117
015/1	obytná	U letiště	448	128	15,36		512	346
016/1	obytná	Šárka	132	38	4,54		151	102
016/2			66	19	2,27		76	51
017/1	obytná	Dukla	205	59	7,02		234	158
017/2			193	55	6,61		220	149
017/3			77	22	2,63		88	59
018/1	obytná	Ke Knapovci	119	34	4,09		136	92
018/2			14	4	0,49		16	11
018/3			137	39	4,68		156	105
019/1	obytná	Za hasičama	103	29	3,52		117	79
020/1	obytná	U Dlouhé Třebové	111	32	3,80		127	86
020/2			7	2	0,24		8	5
021/1	produkční	U hasičů			1,16	4060	87	41
021/2					3,34	11690	251	117
021/3					4,15	14525	311	145
021/4					1,09	3815	82	38
021/5					1,18	4130	89	41
022/1	produkční	Pod Duklou			5,07	17745	380	178
022/2					2,44	8540	183	85
023/1	produkční	Zahradnictví			2,38	8330	179	83
024/1	obytná	Oldřichovice	82	24	2,82		94	63
024/2			17	5	0,58		19	13
025/1	obytná	Hylváty	137	39	4,70		157	106
025/2			50	14	1,71		57	38
025/3			51	15	1,76		59	40
025/4			44	13	1,50		50	34
025/5			25	7	0,87		29	20
026/1	produkční	ČSAD			1,30	4550	98	46
026/2					1,07	3745	80	37
026/3					9,15	32025	687	321
027/1	produkční	Na tržní stezce			3,66	12810	275	128
027/2	produkční				2,49	8715	187	87
029/1	obytná	V Lázních	13	4	0,44		15	10
031/1	obytná	Kerhartice	60	17	2,04		68	46
032/1	obytná	Karpaty	146	42	5,02		167	113
032/2			31	9	1,06		35	24
032/3			69	20	2,35		78	53
033/1	produkční	Perla - nádraží			3,38	11830	254	118
034/1	obytná	Gerhartice	53	15	1,51		60	41
038/1	obytná	Černovír	152	44	5,22		174	117
038/2			55	16	1,88		63	42
038/3			80	23	2,75		92	62
038/4	sport		0	0	2,50		0	0
002	transformační	Perla	155	44	5,32	18620	577	306
006	transformační	Špindlerovka	92	26	3,15	11025	341	181
013	transformační	Cihelna			14,47	50645	1086	507
Celkem			3126	893	169,03	238455	8685	4798

Bilance potřeb elektrické energie v rozvojových plochách

Číslo plochy	Využití plochy	Lokalita	Počet		Plocha		Instalovaný výkon [kW]	Soudobý výkon [kW]
			obyv.	bytů	celkem [ha]	komerce [m²]		
012/1	obytná	U hřbitova	111	32	3,79		537	215
012/2			92	26	3,15		446	179
014/1	produkční	STS			3,33	11655	350	140
015/1	obytná	U letiště	448	128	15,36		2176	870
016/1	obytná	Šárka	132	38	4,54		643	257
016/2			66	19	2,27		322	129
017/1	obytná	Dukla	205	59	7,02		995	398
017/2			193	55	6,61		936	375
017/3			77	22	2,63		373	149
018/1	obytná	Ke Knapovci	119	34	4,09		579	232
018/2			14	4	0,49		69	28
018/3			137	39	4,68		663	265
019/1	obytná	Za hasičama	103	29	3,52		499	199
020/1	obytná	U Dlouhé Třebové	111	32	3,80		538	215
020/2			7	2	0,24		34	14
021/1	produkční	U hasičů			1,16	4060	122	49
021/2					3,34	11690	351	140
021/3					4,15	14525	436	174
021/4					1,09	3815	114	46
021/5					1,18	4130	124	50
022/1	produkční	Pod Duklou			5,07	17745	532	213
022/2					2,44	8540	256	102
023/1	produkční	Zahradnictví			2,38	8330	250	100
024/1	obytná	Oldřichovice	82	24	2,82		400	160
024/2			17	5	0,58		82	33
025/1	obytná	Hylváty	137	39	4,70		666	266
025/2			50	14	1,71		242	97
025/3			51	15	1,76		249	100
025/4			44	13	1,50		213	85
025/5			25	7	0,87		123	49
026/1	produkční	ČSAD			1,30	4550	137	55
026/2					1,07	3745	112	45
026/3					9,15	32025	961	384
027/1	produkční	Na tržní stezce			3,66	12810	384	154
027/2	produkční				2,49	8715	261	105
029/1	obytná	V Lázních	13	4	0,44		62	25
031/1	obytná	Kerhartice	60	17	2,04		289	116
032/1	obytná	Karpaty	146	42	5,02		711	284
032/2			31	9	1,06		150	60
032/3			69	20	2,35		333	133
033/1	produkční	Perla - nádraží			3,38	11830	355	142
034/1	obytná	Gerhartice	53	15	1,51			
038/1	obytná	Černovír	152	44	5,22		740	296
038/2			55	16	1,88		266	107
038/3			80	23	2,75		390	156
038/4	sport		0	0	2,50		0	0
040/1	obytná	Dolní Houžovec	53	15	1,82		258	103
042/1	obytná	Knapovec	56	16	1,92		272	109
042/2			21	6	0,71		101	40
042/3			158	45	5,42		768	307
042/4			138	40	4,74		672	269
042/5			32	9	1,10		156	62
042/6			79	23	2,70		383	153
042/7			7	2	0,15		34	14
002	transformační	Perla	155	44	5,32	18620	1312	525
006	transformační	Špindlerovka	92	26	3,15	11025	777	311
013	transformační	Cihelna			14,47	50645	1519	608
Celkem			3422	978	187,59	238455	24977	9991

ODPADY

Základní právní normou v oblasti odpadového hospodářství je zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, určující povinnosti právnických a fyzických osob při nakládání s odpady a podmínky pro předcházení vzniku odpadů.

V roce 2004 byl zpracován Plán odpadového hospodářství Pardubického kraje (Klatovský V. – ISES), který je základním koncepčním materiálem týkajícím se nakládání s odpady na území kraje. Na základě tohoto celokrajského dokumentu byl zpracován Plán odpadového hospodářství původce - město Ústí n.O. (2005) a následně schválen KrÚ PK, s platností na období 1.7.2005 – 30.6.2015.

Nakládání s komunálním odpadem na území města Ústí n.O. je upraveno v souladu se zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech, obecně závaznou vyhláškou města č. 2/2001, o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního a stavebního odpadu. Vyhláška je závazná pro fyzické osoby s trvalým bydlištěm na území města a vlastníky nemovitostí sloužících k individuální rekreaci. Výši poplatku za komunální odpad pro rok 2006 stanovuje obecně závazná vyhláška města č. 9/2005.

V roce 2003 bylo na území města vyprodukováno celkem 4.248 t komunálního odpadu, z toho 95% tvořil netříděný odpad (60 % zbytkový směsný odpad, 35 % objemný odpad) a 5% tříděný odpad (sklo 1,5%, papír 1%, plasty 1%, biologicky rozložitelný odpad 0,7%, nebezpečný odpad 0,6%, elektrická a elektronická zařízení 0,2%, kovy 0,1%).

Svoz komunálního odpadu je v roce 2005 zajišťován firmou Ekola České Libchavy, s.r.o.

Na území města je zajištěn **separovaný sběr** papíru, skla, plastů, kovu a od roku 2005 i obalů od nápojů (kartony Tetrapack). Kromě systému sběrných nádob (tzv. zvonů) ve sběrných hnízdech je ve městě rovněž doplňkově využíván systém plastových pytlů (pro odpady komodit plasty a nápojové kartony), které je možno odkládat buď u sběrných nádob, nebo, v případě okrajových částí města, na celkem 4 určených zastávkách autobusů v městě stanovených termínech. Ve městě je provozováno **sběrné středisko odpadu** (sběrný dvůr) umístěný v areálu společnosti TEPVOS, s.r.o., Ústí n.O.

v Královéhradecké ulici čp. 687, kde je možné uložit vybrané nebezpečné a ostatní odpady vytříděné z odpadu komunálního, rovněž pytle s plasty či kartony od nápojů. Sběr velkoobjemového a biologického odpadu je prováděn několikrát ročně přistavením velkoobjemových kontejnerů na stálých stanovištích. Pravidelně je prováděn mobilní svoz nebezpečného odpadu. Občané mohou vybrané složky komunálního odpadu odložit na určených stanovištích (suché baterie, staré léky apod.). Stavební (inertní) odpad mohou občané uložit zdarma ve sběrném dvoře (limit – 200 kg).

Odpady z výroby a ostatních podnikatelských činností jsou odstraňovány mimo řešené území. **Nejvýznamnějšími producenty ostatních a nebezpečných odpadů** jsou Perla, bavlnářské závody, a.s., Rieter CZ, a.s., SOŠ automobilní a SOU automobilní, Ing. Jiří Janák – Auto Janák, JABATEX, s.r.o., Nemocnice v Ústí n.O. a Město Ústí n.O. (producenti

splňující alespoň jedno z kritérií: roční produkce ostatních odpadů více než 1000 t nebo produkce nebezpečných odpadů více než 10 t). Podrobné údaje o objemu produkováných ostatních a nebezpečných odpadů jsou obsaženy v Plánu OH města.

Zařízení k nakládání s odpady

Na území města jsou provozována tato zařízení k nakládání s odpady:

Zařízení ke sběru a shromažďování odpadů:

- TEPVOS, s.r.o. – sběrný dvůr, Královéhradecká 687,
- Bohumil Švach – sběr surovin, Královéhradecká 552,
- Recycling – kovové odpady, a.s., Nádražní ul. – areál ČD,
- Nemocnice v Ústí n.O., Čs.armády 1076 – sběr a shromažďování odpadů ze zdravotnictví.

Zařízení k využívání a odstraňování odpadů:

- SOŠ automobilní a SOU automobilní, Třebovská 348,
- Jiří Chaloupka, Pivovarská 526, Ústí nad Orlicí.

Nakládání s odpady na území města je prováděno v souladu se zákonem o odpadech. V budoucnu nelze přepokládat v této sféře žádné významné změny. Plán odpadového hospodářství města Ústí nad Orlicí potvrzuje **dobře fungující systém hospodaření s odpady ve městě**, vychází přitom z nadřazených dokumentů - Plánu odpadového hospodářství ČR a Plánu odpadového hospodářství Pardubického kraje.

800 EKONOMICKÁ INFRASTRUKTURA (CESTY FINANČÍ A PRIORITY POSTUPNÝCH KROKŮ)

Kapitola o ekonomické infrastruktuře neobsahuje žádné závazné části.

Veškeré „naplňování“ územního plánu města je závislé na politické vůli a tocích financí. Následující odstavce se proto snaží zhodnotit „rozvojový potenciál územního plánu“ (jsou jedním z modelů jeho naplnění).

Cílem této kapitoly je ukázat, že rozvojová území navržená územním plánem jsou minimálně pro návrhové období územního plánu dostatečně „**na(d)dimenzovaná**“ i v případě, že na velké části ploch nebude výstavba z jakýchkoli důvodů možná (majetkové vztahy, nedostatek investorů a financí, nefungující trh, nejasná poptávka, nechuť majitelů ke změně apod.).

Hodnocení rozvojového potenciálu rozvojových a transformačních ploch

Tato kapitola nemůže doporučit plochy, které by se měly prioritně rozvíjet, bez toho, aby byly vyhodnoceny a přesně specifikovány celkové potřeby jednotlivých klientů, zejména města. Přesto ve svém závěru naznačuje možné priority.

Z historických rozborů zastavěnosti území i z výkresu rozvojových ploch je patrné, že možnosti nové zástavby uvnitř navrženého zastavitelného obytného území jsou více než dostatečné. I transformační území uvnitř města skýtají dostatečný potenciál.

I při vědomí toho, že mohou být stavby různými vlivy, jak uvedeno výše, zpomaleny nebo dokonce znemožněny, je jasné, že možný potenciál není v silách současných známých investorů, ani kdyby byl naplněn pouze z části.

Celé pojetí Územního plánu je ve své regulační funkci – tedy v tom, v jaké míře určuje funkce a intenzitu využití rozvojových a transformačních ploch – zásadně liberální. Z hlediska proměnlivosti prostředí v České republice, i z hlediska v současnosti neznámých potřeb budoucích investorů je takové pojetí nepochybně oprávněné. Z toho ovšem vyplývá, že budoucí funkce lze předjímat jen velice volně, a způsob i intenzita využití jsou v zásadě ponechány na podrobnější dokumentaci, případně na potřebách a možnostech konkrétních investorů.

Doporučení vzhledem k financování

Nejobecnějším faktem, od kterého se odvíjejí ostatní závěry a doporučení, je skutečnost, že realizace všech investičních akcí a aktivit, ke kterým liberální územní plán vymezuje a otevírá prostor, by vyžadovala mnohonásobně vyšší disponibilní zdroje (finanční i lidské), než které jsou (a budou) k dispozici.

Tuto disproporci je možné částečně eliminovat ze dvou proti sobě stojících stran:

1. ze strany „potřeb“, tj. stanovení a příprava rozvojových a transformačních ploch a jejich priorit:

- Je nezbytné pečlivě a na základě dostatečného množství informací zvážit, a poté stanovit, plochy, jejichž rozvoj, resp. transformace je pro další rozvoj města prioritní a definovat jejich rozvojové možnosti. Zde je potřeba vycházet z vize města, tj. např.: z odpovědi na otázku rovnováhy mezi rozvojem a podporou funkcí rezidenčních, případně rekreačních a funkcí výrobních a obslužných.
- Plochy určité (vyšší) priority by měly mít svoje podrobnější popisné/kvalitativní hodnocení. Pro různé charaktery využití ploch (např. pro bydlení) bude vhodné doplnit další specifické („neekonomické“) faktory. Pokud to bude možné a reálné, i popis nákladů na realizaci alespoň podmiňujících investic. Tento „Krycí list plochy“ by měl obsahovat všechny dostupné informace pro další rozhodování a následné práce související s danou plochou. Pro tyto prioritní plochy doporučujeme analyzovat možnost zapojení vnějších finančních zdrojů.

2. ze strany zdrojů, které jsou (nebo mohou být) k dispozici.

- Doporučujeme zvážit provedení analýzy mandatorních výdajů města a pokusit se navrhnout opatření vedoucí ke zvětšení podílu výdajů určených na rozvojové investice. Základním „programem“ města se musí stát příprava projektů. Protože nelze očekávat, že by bylo možné získat finance z vnějších zdrojů bez připravených projektů.
- V současné době existuje množství vnějších finančních zdrojů určených ke spolufinancování nejrůznějších rozvojových aktivit a projektů. Doporučujeme pro vytipované plochy a investiční akce analyzovat možnost využití těchto zdrojů. Proto je nutný systém průběžné cílené přípravy projektů a jejich předkládání vůči vnějším zdrojům.

Priority a možné kroky (harmonogram)

Územní plán není a nemůže být v dnešní době chápán jako časově určený program výstavby, ale jako koncepce, k níž se pokusí město přiblížit dle svých (nejen) rozpočtových možností a dle zájmu (nejen) případných jednotlivých investorů.

Územní plán je základním dokumentem, který fixuje ochranu krajiny, strukturu města a historickou kontinuitu.

Územní plán je zpracován mimo jiné také na základě celkového strategického plánu města Ústí nad Orlicí z května 2000. Tento Územní plán, by měl být nejen podkladem pro revizi a aktualizaci Strategického plánu, ale měl by být „podkladem“ a „prostředím“ pro zpracování dalších dílčích strategických plánů, které mohou, pokud k tomu bude vůle, stanovit jednotlivé detailní priority a zadat tzv. „Cílové plány“, které povedou ke skutečné realizaci jednotlivých kroků.

Územní plán nemůže sestavit harmonogram následných prací, může však doporučit Priority.

Na výkrese „Priority rozvoje“ jsou vymezeny plochy, na kterých je nutné začít. Jednotlivé barvy naznačují území s obdobným problémem (programem). Čísla naznačují naléhavost přípravy

jednotlivých území, které by byly podkladem pro zpracování ohnisek rozvoje, tedy míst do kterých je vhodné a potřebné vkládat veřejné investice (pro „nastartování“ investic ostatních, ale také ke stanovení priorit rozvoje, to znamená stanovení posloupnosti jednotlivých kroků, které budou mít vliv na budoucí utváření města.

Plán ohnisek rozvoje

Obecně lze říci, že rozvoj může probíhat pouze tam, kde je infrastruktura. Proto je zjevné, že prioritou by měly být stavby dopravní a na ně navazující veřejná městská prostranství. Zároveň je nutné dokončit jednání o území centra města, zejména o charakteru památkové ochrany tak, aby bylo možné v tomto území bez omezení a pokud možno okamžitě stavět.

Domníváme se, že pro nejbližší období je nutné věnovat veškerou energii obnově, ale také nové tvorbě Obrazu města tak, aby bylo možné vstoupit do „soutěže měst“, která ve sjednocené Evropě již dávno otevřeně probíhá. Ohniska rozvoje jsme rozdělili na **vnitřní (interní)**, které může město ovlivnit přímo (priority projektů a investic) a **vnější (externí)**, která může město ovlivnit pouze nepřímo politickou prací a propagací na minimálně krajské úrovni.

Koncept územního plánu připravil „skicu“ možných scénářů, ze kterých bude postupně možné stanovit jednotlivé priority. Pokusili jsme se definovat jednotlivé části „obrazu“ města. Města všestranného a prosperujícího, města které si je vědomo svých možností a předností. Ale také města, které si je vědomo i svých slabých stránek, které by mu mohly cestu k prosperitě zpomalovat, nebo, za určitých podmínek, dokonce zcela zastavit.

Město Ústí nad Orlicí jsme tedy definovali ze čtyř pohledů (obrazů), které odpovídají základnímu funkčnímu (charakterovému) vymezení – krajina, obytné území, produkce a rekreace – zelená, červená, modrá a žlutá)

Ústí nad Orlicí jako město v krásné krajině, jako město rezidenční, jako město průmyslové a jako centrum rekreace.

K dosažení celkového (představovaného) obrazu, k dosažení určité „viditelnosti“ na mapě Evropy, je potřeba naplnění různých „programů“, z nichž některé jsou společné pro více „obrazů“. Jejich kombinací a stanovením priorit (cest k postupným naplňováním) vznikne „**Dynamic masterplan / dynamický celkový plán**“, který bude ve své podstatě tím nejdůležitějším výstupem územního plánu.

Jednotlivé programy: (zcela bez nároku na úplnost)

Spojení...

Hlavní prioritou města, jak je uvedeno v širších vztazích, je především vztah **globalní / lokální** tedy **napojení na „cesty vyššího řádu“** tedy zejména přeložka I/14 a její napojení na R35, případně na D11. **Železnice** je pro Ústí nad Orlicí důležitá, i přes ne úplně ideální polohu hlavního nádraží. Úzká

spolupráce města a SŽDS je nutná a měla by být bezesporu také prioritní.

V návaznosti na výše uvedené „globální sítě“ musí být revitalizována také veřejná prostranství (**náměstí a hlavní městské třídy**) a další v návaznosti na dopravní model širšího středu města.

Demografie...

Vzhledem k demografickému vývoji české republiky nastává „**boj o obyvatele**“, proto je nutné podporovat rezidenční politiku města. Regulační plány na **rezidenční výstavbu** – velmi zajímavé pozemky (umístěním, vybavením i cenou) jsou předpokladem k získání nových obyvatel, nebo alespoň k udržení těch stávajících. S tím také souvisí zejména vztah **historická / soudobá architektura** – historii je nutné rozvíjet novou architekturou, nikoli bezduchým napodobováním.

Produkce...

Je potřeba podporovat rozvoj veškerých **produkčních aktivit** nejen průmyslových, ale také turistických a kulturních, které přinášejí zaměstnanost a finanční zajištění obyvatelstva, ale také příjmy městského rozpočtu (=prosperitu). V této oblasti je velký potenciál externích zdrojů. Také komunální služby jsou samostatným úkolem, protože z velké části zajišťují obsluhu jednotlivých lokalit a tedy umožňují jejich „použitelnost“.

Zahradní město a město rekreace...

Ústí nad Orlicí je ve své podstatě zahradním městem. Tento fenomén je nutné podporovat nikoli prázdnými hesly: „více zeleně“, ale cíleným zakládáním parků a sledováním krajinného obrazu okolí města. **Parky** v centru města – přesně definované a **komponované** klidové plochy v bezprostřední blízkosti centra města, zejména Wokerovo údolí, Cihelna, a Stadion se stanou základní kostrou města. **Sportovní areál** je výjimečný a zaslouží rozvíjení a podporu nejen krajinářsky. **Vrcholy** (rozhledna Andrlův Chlum, a k němu vedoucí křížová cesta, ale také Houžovecký vrch a Strážný) by měly být do celkové kompozice také zahrnuty. **Zahrádkové kolonie** - enklávy individuální rekreace je potřeba podpořit, ale také usměrnit.

Naznačené programy jsou graficky vyjádřeny ve výkrese 800.1 priority rozvoje, kde jednotlivá čísla a písmena znamenají naléhavost řešení a indexy *e* a *i* znamenají možnosti zapojení externích zdrojů, případně odkazují pouze na zdroje vnitřní.

Předpokladem harmonického rozvoje je „správný poměr“ jednotlivých priorit.

900

LIMITY V ÚZEMÍ

A PROBLÉMOVÝ VÝKRES

Celá kapitola 900 je závazná.

Limity v území, jinde neuvedené

Ve výkrese limitů (900.1) jsou vynesena veškerá známá ochranná pásma a jiné limity stanovené právními předpisy a správními rozhodnutími. Jsou zaznamenána v aktuálním stavu (na základě zpracování konceptu ÚP) tedy léto 2005.

Operační plán

Operační plán (hlavní výkres), který bude závěrečným výstupem schváleného Územního plánu města Ústí nad Orlicí, vychází ze všech výkresů územního plánu.

Ve fázi konceptu jsou v něm zachyceny převážně závazné, výjimečně směrné, části územního plánu, tedy především Funkční využití území jednotlivých lokalit, veřejně prospěšné stavby a veřejně prospěšná opatření a dále plochy se zvláštním režimem. Závazné prvky Územního systému ekologické stability, závazné prvky dopravního systému a závazné části infrastruktury. Veškeré navržené prvky inženýrských sítí jsou v operačním plánu, neboť jsou pro obsluhu rozvojových a transformačních ploch „životně“ důležité. Jejich lokalizace a rozsah jsou však pouze směrné. Dále jsou v operačním plánu uvedena veškerá transformační a rozvojová území.

Operační plán je třeba chápat jako stanovení cílů bez posloupností v čase.

Doporučení posloupností a priorit uvádí kapitola 800. Akce budou závislé na politické vůli a možnostech rozpočtu města, případně kraje a státu. **Zejména však budou závislé na množství „energie“, kterou bude město schopno a ochotno vložit do přípravy jednotlivých projektů.**

Operační plán jako praktický nástroj územního plánu, je ve své podstatě časově omezený záznam akcí a problémových míst na další období.

Předpokládáme, že dílčí operační plán bude vznikat vždy na každé volební období a měl by se stát „programovým prohlášením“ zvolené radnice. Poté se bude přizpůsobovat na jednotlivá období finanční, nejčastěji na 1rok a stane se tak ilustrací rozpočtu.

Období „naplnění plánu“ může být různě dlouhé a na základě rozborů demografických trendů a na základě celkového potenciálu města a regionu (stavebních pozemků a financí na investice), lze předpokládat, že dalece přesáhne návrhové období tohoto plánu.

Kniha krycích listů

(Detailní popis jednotlivých lokalit)

Pro každou lokalitu je v územním plánu založen „Krycí list lokality“ a jeho přílohou bude v čístopise výřez operačního plánu a výkresu limitů v měřítku 1:5000.

Krycí list obsahuje základní popis lokality, nástin návrhu jejího utváření a veškeré potřebné údaje o způsobu nejen funkčního využití území, ale také o obsluženosti infrastrukturou, o ochranných pásmech a režimech daného území. Krycí list by měl být živou pracovní pomůckou, kterou je třeba v průběhu času doplňovat a upravovat. Jenom tak bude možné považovat územní plán za operativní a bude možné jej jednoduše a přehledně používat.

Doložka civilní ochrany dle §20 vyhl. č. 380/2002 Sb.

Dle uvedené vyhlášky by měl územní plán obsahovat návrh ploch pro potřeby:

A/ ochrany území před průchodem průlomové vlny vzniklé zvláštní povodní,

Na horním toku Tiché Orlice ani Třebovky se nenacházejí větší vodní nádrže, které by zakládaly nebezpečí vniku průlomové vlny vzniklé zvláštní povodní.

B/ zón havarijního plánování,

Do řešeného území nezasahují zóny havarijního plánování průmyslových podniků s nebezpečnými porovozvy.

C/ ukrytí obyvatelstva v důsledku mimořádné události,

Možnosti ukrytí obyvatelstva jsou popsány v podrobnějších dokumentech – plánech ukrytí. V případě předpokládaných mimořádných událostí (průmyslová havárie, havárie cisterny s nebezpečným odpadem na železnici nebo silnici je počítáno s evakuací obyvatelstva.

U nových rozvojových obytných lokalit budou podmínky pro ukrytí obyvatelstva v těchto lokalitách řešeny v konkrétních rozhodnutích o umístění stavby a stavebních povoleních dle stavebního zákona, a to požadavkem na budování podsklepených staveb (formou PRÚ).

D/ evakuace obyvatelstva a jeho ubytování,

Postup při evakuaci obyvatelstva je součástí podrobnějších zpracovaných dokumentů (povodňový plán města Ústí nad Orlicí). S vymezováním nových ploch určených pro evakuaci obyvatel se nepočítá.

E/ skladování materiálu civilní ochrany a humanitární pomoci,

V řešeném území se nenacházejí zvláštní sklady materiálu civilní ochrany. V případě humanitární pomoci bude materiál skladován dle rozsahu buď ve vymezeném prostoru budovy městského úřadu nebo jiné veřejné instituce (škola).

F/ vyvezení a uskladnění nebezpečných látek mimo současně zastavěná území a zastavitelná území obce,

V případě mimořádné události se nepočítá s uskladněním nebezpečných látek v rámci současně zastavěného a zastavitelného území obce.

G/ záchranných, likvidačních a obnovovacích prací pro odstranění nebo snížení škodlivých účinků kontaminace, vzniklých při mimořádné události,

Záchranné likvidační a obnovovací práce pro odstranění nebo snížení škodlivých účinků kontaminace budou u menších

havárií zajišťovány zásahy Hasičského záchranného sboru, který je vybaven potřebnou technikou. U havárií většího rozsahu nebo v případě úniku zvláště nebezpečných látek budou práce zajišťovány pomocí armády.

H/ ochrany před vlivy nebezpečných látek skladovaných v území,

V současně zastavěném a zastavitelném území obce nejsou kromě čpavkového hospodářství na zimním stadionu skladovány nebezpečné látky.

I/ nouzového zásobování obyvatelstva vodou a elektrickou energií.

Vodovodní síť města není zásobována z rozsáhlé vodárenské soustavy, která umožňuje dílčí havárie na straně zdrojů dočasně nahradit z jiných zdrojů. V případě havárie na jednom ze zdrojů je možné dočasně nahradit dodávku využitím ostatních zdrojů při současném předpokládaném snížení celkové spotřeby vody. Rovněž při havárii v rámci rozvodů dolního tlakového pásma je možné propojení sítě a zásobování z rozvodů horního tlakového pásma. V případě rozsáhlejší havárie na zdrojích nebo přivaděčích zajišťuje provozovatel vodovodní sítě zásobování obyvatel pitnou vodou prostřednictvím cisteren. Přednostně bude řešeno zásobování zdravotnických zařízení a zařízení sociální péče. Cisterny jsou umísťovány na veřejných prostranstvích (parkovištích, komunikacích), tak aby byly pro obyvatele dostupné a zároveň neznemožňovaly provoz ve městě.

Elektrorozvodná síť města je propojena tak, aby bylo při dílčích výpadcích umožněno zásobování obyvatel z jiného neporušeného přívodu. V případě rozsáhlejšího výpadku bude pro obyvatelstvo přerušena dodávka elektrické energie, důležité objekty (nemocnice, krizový štáb) budou zásobovány elektrickou energií ze záložních zdrojů.

Požadavky zahrnuté do schváleného Souborného stanoviska (07-02-2006)

Pozemky určené k plnění funkcí lesa

Pro realizaci staveb ve vymezených rozvojových plochách je nutno v projektových dokumentacích pro tyto stavby **dodržet vzdálenost stavby od okraje lesa minimálně 30 m**, jak to ve svém stanovisku ze dne 17.12.2004, č.j.:

38820/2004/ŽP/238/Hn-111 k Návrhu zadání ÚP města Ústí nad Orlicí stanovil na základě své pravomoci dané § 14, odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., v platném znění, příslušný orgán státní správy lesů (MěÚ Ústí nad Orlicí).

Dle zákona č. 254/2001 Sb. (Vodní zákon), §49 (Oprávnění při správě vodních toků) mohou správci vodních toků při výkonu správy vodního toku, pokud je to nezbytně nutné a po předchozím projednání s vlastníky pozemků užívat pozemků sousedících s korytem vodního toku, **a to- U významných vodních toků (které nejsou vodními cestami dopravně významnými) nejvýše v šířce do 8 m od břehové čáry**

Hygienické podmínky v prostředí

Znečištění ovzduší

Znečištění ovzduší je jedním z nejzávažnějších faktorů devastace životního prostředí. Významným způsobem ovlivňuje lidské zdraví, stav vegetace, půd, vodstva a celkovou kvalitu životního prostředí. Škodlivé emise jsou produkovány zejména spalovacími procesy (oxidy síry, dusíku, uhlíku, tuhé částice), speciální technologické procesy mohou prostředí zatěžovat dalšími, často velmi nebezpečnými látkami (např. těžké kovy). Základní právní normou pro ochranu ovzduší je zákon č. 82/2002 Sb., o ovzduší, a Nařízení vlády č. 350/2002 Sb., kterým se stanovují imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší, v platném znění (novela č. 60/2004 Sb., od 1.1.2006). Tyto legislativní normy plně zohledňují požadavky Evropské unie stanovené směrnicemi pro kvalitu venkovního ovzduší. Míra znečištění ovzduší je zjišťována monitorováním koncentrací znečišťujících látek. Při hodnocení kvality ovzduší jsou pak porovnávány zjištěné imisní úrovně s příslušnými imisními limity, případně s přípustnými četnostmi překročení těchto limitů.

Kvalita ovzduší je na území města Ústí nad Orlicí ovlivňována dálkovými přenosy znečišťujících látek a emisemi pocházejícími ze spalování fosilních paliv za účelem výroby tepla a energie, emisemi z průmyslových výroby a z automobilové dopravy.

Zdroje znečišťování ovzduší se člení na zdroje stacionární a mobilní. **Zdroje stacionární** jsou dále členěny podle tepelného výkonu na zdroje:

- zvláště velké (výkon nad 50 MW),
- velké (výkon 5,0 – 50,0 MW),
- střední (výkon 0,2 – 5,0 MW),
- malé (výkon do 0,2 MW).

Největšími podílíky na produkci znečišťujících látek v řešeném území jsou velké zdroje, automobilová doprava a významnou měrou zasahují do situace i zdroje malé (lokální topeniště).

V roce 2006 není na území města Ústí n.O. provozován **žádný zvláště velký zdroj znečišťování** ovzduší.

Provozovány jsou **celkem 4 velké zdroje**, které spalují zemní plyn:

- Teplo, s.r.o., kotelna Štěpnice (výkon 26,2 MW),
- Perla bavlnářské závody, a.s., závod 12, Mlýnská ul. (13,0 MW),
- Perla bavlnářské závody, a.s., závod 01, Lochmanova ul. (7,0 MW),
- Perla bavlnářské závody, a.s., závod 06, Třebovská ul. (6,5 MW),

U těchto zdrojů jsou nejvýznamnější emise oxidů dusíku.

Velkým zdrojem byl velkokapacitní vepřín Bioprodukt Knapovec, a.s., jehož kotelna spalovala černé uhlí. V roce 2006 již tato kotelna není provozována, byla nahrazena malými zdroji na zemní plyn (plynovod z Dlouhé Třebové).

Středních zdrojů znečišťování ovzduší je provozováno cca 65. Ve většině případů se jedná o malé výtopny a kotelny drobných provozoven, jejichž instalovaný výkon nepřesahuje 1,5 MW a

celkové emise nepřevyšují 1 tunu škodlivin za rok. Největší z nich jsou zdroje (úplný přehled byl podán v etapě PaR, 10/2004):

- APJ, s.r.o., kotelna (výkon 3.640 kW),
- TEPLO, s.r.o., kotelna Podměstí (3.630 kW),
- JABATEX, s.r.o., kotelna (3.420 kW),
- Nemocnice Ústí n.O., kotelna prádelny (2.934 kW),
- TEPLO, s.r.o., kotelna čp. 317 (2.300 kW),
- RC AKTIVA, a.s., kotelna hotelu Uno (1.980 kW),
- SOŠ, SOU a Učiliště – LTI, kotelna školy (1.890 kW),
- TEPLO, s.r.o., kotelna Kulturního domu (1.880 kW),
- TEPLO, s.r.o., kotelna Poříčnická (1.600 kW),
- VÚB, a.s., kotelna.

Tyto zdroje, stejně jako většina dalších kotelen ze skupiny středních zdrojů, spalují **zemní plyn**. Ve městě dosud existuje několik středních zdrojů, v nichž je palivem **hnědé uhlí**. Ty mají na kvalitu ovzduší podstatně výraznější negativní vliv. Jsou jimi tři lokální kotelny v Kerharticích / Gerharticích a kotelna na letišti:

- UOTEX, s.r.o., kotelna (1.160 kW),
- Vojenská ubytovací a stavební správa Pardubice, kotelna b.č. 15 – VZ 4218 (465 kW),
- Vojenská ubytovací a stavební správa Pardubice, kotelna b.č. 21 – VZ 4218 (1.000 kW),
- Air Special, a.s., letiště, kotelna (558 kW).

Do skupiny středních zdrojů jsou ze zákona zařazeny rovněž všechny čerpací stanice pohonných hmot, tj. celkem 11 středních zdrojů.

Z lokálního hlediska tvoří významnou skupinu zdrojů **malé zdroje** znečišťování ovzduší (lokální topeniště). Hlavní příčinou vysokých emisí z těchto zdrojů je využívání ekologicky nevhodných paliv. Vliv těchto malých zdrojů na celkovou kvalitu ovzduší je velmi výrazný zejména v chladné části roku a při inverzním zvrstvení atmosféry, které se v morfologických podmínkách Ústí nad Orlicí vyskytuje poměrně často. Jedním z neúčinnějších kroků k omezení množství emisí ze zdrojů této kategorie je plošná plynofikace území, zásobování teplem z centrálního zdroje či využití ekologicky šetrných zdrojů energie. V roce 2006 byla na centrální zdroj tepla připojena sídliště Štěpnice a Podměstí, plynofikovány jsou Ústí n.O., Kerhartice, Hylváty a Staré Oldřichovice.

Do kategorie **mobilních zdrojů** znečišťování (v členění REZZO kategorie REZZO 4) jsou řazeny silniční a drážní vozidla a letadla. Pro některé škodliviny, zejména oxidy dusíku, uhlovodíky a oxid uhelnatý, mohou být zdrojem dominantním. Jejich podíl na celkovém emisním zatížení území neustále stoupá a tento trend se pravděpodobně bude projevovat i v budoucím období. Je možno konstatovat, že i v podmínkách města Ústí nad Orlicí se emise z automobilové dopravy, zejména v nejbližším okolí významně dopravně zatížených tras, stávají dominantním faktorem negativně ovlivňujícím kvalitu ovzduší.

Koncentrace znečišťujících látek v ovzduší jsou sledovány **na dvou měřicích stanicích** (MS): Letiště (manuální měřicí

stanice, provozovatel ČHMÚ) a Podměstí (automatický imisní monitoring - AIM, provozovatel SZÚ). Podrobné údaje o průměrných měsíčních a ročních koncentracích sledovaných znečišťujících látek byly uvedeny v etapě PaR (10/2004). V letech 2000, 2001 a 2002 byly zjištěny hodnoty průměrných ročních koncentrací I_{hr} pro oxid siřičitý 12,4 – 15,0 – 13,6, pro oxid dusičitý 25,8 – 26,0 – 25,3 a pro polétavý prach (PM_{10} - frakce částic s mediánem 10 μm) 28,2 – 29,7 – 31,1 $\mu g.m^{-3}$. Ve stanici Podměstí jsou měřeny ještě škodliviny: oxid dusnatý (I_{hr} v roce 2002 – 12,6 $\mu g.m^{-3}$), oxid uhelnatý (256,6 $\mu g.m^{-3}$) a oxidy dusíku (44,6 $\mu g.m^{-3}$).

Limitní hodnoty pro ochranu zdraví stanovené pro průměrné roční koncentrace (dle Nařízení vlády č. 350/2002 Sb.):

- oxid siřičitý – 50 $\mu g.m^{-3}$
- oxidy dusičitý – 40 $\mu g.m^{-3}$
- polétavý prach – 40 $\mu g.m^{-3}$

Z výše uvedených dat vyplývá, že na měřicích stanicích provozovaných ve městě Ústí n.O. **nedochází k překračování imisních limitů** stanovených **pro průměrné roční koncentrace** sledovaných znečišťujících látek. Na měřicí

stanici Podměstí se však zjištěné hodnoty stanoveným limitům u položek polétavý prach (nověji suspendované částice frakce PM_{10}) a oxid dusičitý přibližují. U položky PM_{10} přitom dochází opakovaně k překračování denních (24h) imisních limitů včetně meze tolerance (v roce 2004 celkem 27, resp. 22 případů).

V případě této položky jsou denní imisní limity překračovány i u stanice Letiště (v roce 2004 celkem 26, resp. 17 případů), kde je zvýšená prašnost dána blízkostí rozsáhlých zemědělských ploch, které jsou v určitých obdobích roku bez vegetačního krytu.

Hluk

Hluková zátěž prostředí výrazně negativně ovlivňuje zdravotní stav populace. Nadměrný hluk je významným stresujícím faktorem, vyvolávajícím řadu psychických i fyzických onemocnění.

Základní zdrojem zvýšené hlukové zátěže obyvatelstva v některých částech města Ústí n.O. je **automobilová doprava** na komunikacích vedoucích obytnými částmi sídla.

Rozhodujícími příčinami nadměrné hlukové zátěže je intenzita provozu a vysoké podíly těžkých vozidel, míru zátěže rovněž ovlivňuje druh zástavby, příčné a podélné uspořádání silnice. Negativně spolupůsobí v některých úsecích i špatný technický stav vozovky, nevhodný povrchový materiál (dlažba) a zastaralý vozový park, nemalou měrou se podílí též zhoršená plynulost jízdy a dopravní závady. Město je rovněž postihováno hlukem ze **železniční dopravy** – územím prochází silně zatížená trať č. 010 (Praha - Č.Třebová). Tato hluková zátěž je nárazová, i z tohoto důvodu však výrazná a rušivá. Poměrně značná část trvale obydlených objektů je umístěna v přímé blízkosti tratě. Silné hlukové zatížení se však projevuje i ve vzdálenějších místech, zvláště na příkloněných svazích a na dalších místech položených oproti trati ve vyvýšených polohách, které nejsou vůči trati odstíněny bariérami (přirozenými – morfologií terénu, lesními porosty, umělými – zástavbou).

Hluk ze stacionárních zdrojů je na území města poměrně nevýznamný, obdobně též hluk z letecké dopravy (letiště východně od města). Specifickým zdrojem hluku je střelnice v Černovíru.

Podle Nařízení vlády č. 502/2000 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, se nejvyšší přípustná ekvivalentní hladina akustického tlaku ve venkovním prostoru (s výjimkou hluku z leteckého provozu) stanoví součtem základní hladiny hluku $L_{Aeq,T} = 50 \text{ dB(A)}$ a příslušné korekce pro denní nebo noční dobu s ohledem na způsob využití území (příloha č. 6 k Nařízení vlády č. 88/2004 Sb., kterým se mění Nařízení vlády č. 502/2000 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací) – viz tabulka.

Tab.: Korekce pro stanovení hodnot hluku ve venkovním prostoru ve vztahu ke způsobu využití území

Způsob využití území	Korekce			
	1)	2)	3)	4)
Chráněné venkovní prostory staveb nemocnic a staveb lázní	-5 dB	0 dB	+5 dB	+15 dB
Chráněný venkovní prostor nemocnic a lázní	0	0 dB	+5 dB	+15 dB
Chráněné venkovní prostory ostatních staveb a chráněné ostatní venkovní prostory	0	+ 5 dB	+10 dB	+20 dB

Pozn.:

Korekce uvedené v tabulce se nesčítají.

Pro noční dobu se použije další korekce -10 dB, s výjimkou hluku z železniční dráhy, kde se použije korekce -5 dB.

Vysvětlivky:

1) Použije se pro hluk z provozoven a z jiných stacionárních zdrojů.

2) Použije se pro hluk z pozemní dopravy na veřejných komunikacích.

3) Použije se pro hluk v okolí hlavních pozemních komunikací, kde hluk z dopravy na těchto komunikacích je převažující, a v ochranném pásmu drah.

4) Použije se pro starou hlukovou zátěž z pozemních komunikací a z drážní dopravy.

Jediným podkladem pro hodnocení hlukové zátěže ve městě je „Hluková mapa pozemní dopravy Ústí n.O.“ (Okresní hygienická stanice Ústí n.O., 1997). Měření hluku z automobilové dopravy bylo provedeno na 45 měřicích místech. Naměřené hodnoty se pohybovaly v intervalu od 52,8 do 73,0 dB. V následujícím přehledu uvádíme měřicí místa, v nichž hodnoty hluku přesáhly 65 dB.

Název měřicího místa	L_{Aeq}	Název měřicího místa	L_{Aeq}
T.G.Masaryka, u papírnictví	65,3	Mistra Jaroslava Kociana, čp. 24	67,6
Letohradská, čp. 923	65,5	Čs.armády, čp. 783	67,7
Čs.armády, čp. 942	65,6	T.G.Masaryka, čp. 624	67,8
Tvardkova, čp. 767	65,7	T.G. Masaryka, čp. 168	68,5
Cihlářská, proti odbočce na hřbitov, II/360	65,8	Lochmanova, proti vchodu do Perly 01	68,7
Kerhartice, Pražská, čp. 88, II/135	65,8	17.listopadu, čp. 1020	69,1
Pickova, čp.383	65,9	Jiřika Štyrsy, čp. 248	69,4
17.listopadu, čp. 565	65,9	Lázeňská, čp. 191	69,8
Letohradská, čp. 1357, II/360	66,6	Hřbitovní, Domov důchodců	69,8
Hylváty, Třebovská čp. 295	66,6	M.R.Štefánika, čp. 59	70,4
M.R.Štefánika, čp. 263	67,3	Královéhradecká, čp. 316	72,8

Název měřicího místa	L _{Aeq}	Název měřicího místa	L _{Aeq}
Lochmanova, proti vchodu do Perly 01	67,5	Pod Duklou, I/14 (směr Č. Třebová)	73,0

V pěti místech byl rovněž měřen hluk ze železniční dopravy, v nočním období 22,00 – 6,00 hod. Zvolena byla 4 místa blízko železniční trati (Kerhartice – mezi ulicemi Kolmá a Karpatská, Hylváty – Za drahou čp. 1041, Hylváty – Švermova čp. 399, Hylváty – Sluneční čp. 286) a jedno místo vzdálenější - Jilemnického čp. 297 (cca 145 m od trati). Zjištěny byly hodnoty L_{Aeq} mezi 64,6 dB (Švermova) a 70,0 dB (Kerhartice), v Jilemnického ulici 58,5 dB. U maximálních hodnot (L_{AMax}) bylo dosaženo až 92,5 dB (Hylváty – Za drahou).